দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
তমসো মা জ্যোতির্গময়
স্থাঃ ১৯৭৮ ইং

দিশপুৰিয়ান
Dispurian

সপ্তবিংশতিতম্ সংখ্যা, ২০২২-২৩

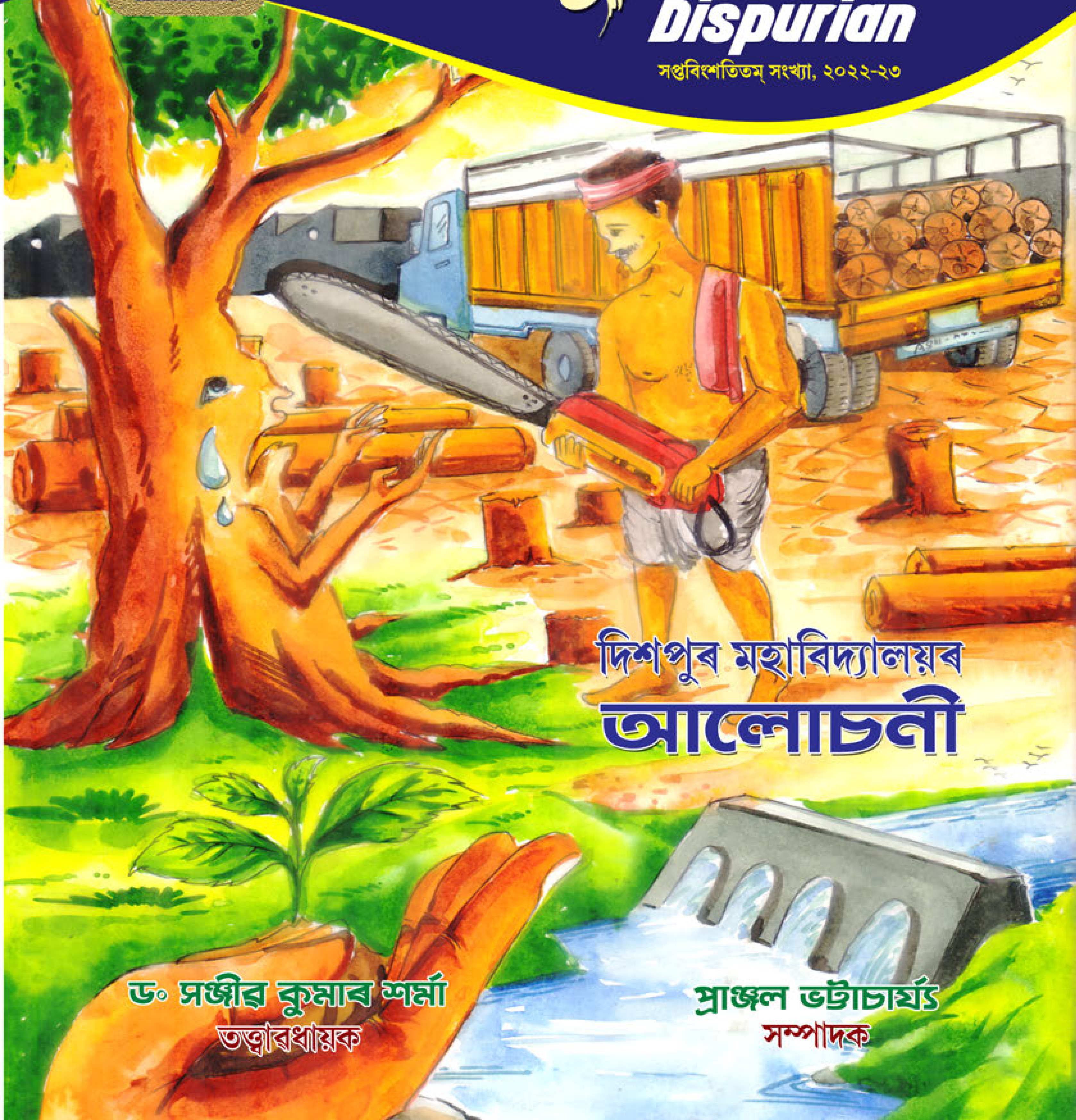

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ
আলোচনী

ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা
তত্ত্বাৱধায়ক

প্ৰাঞ্জল ভট্টাচাৰ্য্য
সম্পাদক

মহাবিদ্যালয়ৰ সংগীত

কথাঃ ড° বিৰিঞ্চি কুমাৰ মেধি (১৯৫০-২০২৩)
সুৰ ঃ তৰালি শৰ্মা

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
অলেখ প্ৰাণত তোলা ছন্দ
অমল অংশুমালা
নীৰৱে বিলাই
আমাক কৰিলা তুমি ধন্য।।

হেজাৰজনেৰে হ'ল
মুখৰ প্ৰাংগণ
উদাৰ চিত্তে কৰা
জ্ঞান বিকিৰণ
প্ৰজ্ঞা নিষ্ঠা প্ৰীতি
তোমাৰেই দান
সফল কৰিলা কত স্বপ্ন।।

শিথিল বক্ষ জুৰি
তুলিলা স্পন্দন
মুক্ত দীপ্ত কৰা
ছায়াঘন মন
অতুল বিভৱ যাচি
শতেকজনক
আমাক কৰিলা মনোমুগ্ধ।।

মহাবিদ্যালয় সংগীত ঃ দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সংগীতটি ৰচনা কৰে — গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ নৃত্য বিভাগৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপক তথা বিশিষ্ট সাহিত্যিক, গীতিকাৰ ড° বিৰিঞ্চি কুমাৰ মেধিয়ে (১৯৫০-২০২৩)। ড° মেধিয়ে অসমীয়া সাহিত্য জগতলৈ বৰঙণি আগবঢ়োৱাৰ লগতে কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ৰাজ্যিক মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয়, আৰ্য্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয়, কে.চি. দাস কমাৰ্চ কলেজ, জে.বি.ল. কলেজ, দুধনৈ কলেজ, পুঠিমাৰি কলেজ, বেজেৰা আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়, অসম কিক বক্সিং সংস্থা, গুৱাহাটী ক্ৰীড়া সন্থা আৰু অনেক অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানা বাবে শীৰ্ষ সংগীত ৰচনা কৰি অসমৰ সংগীতৰ ক্ষেত্ৰখনলৈ অনবদ্য অৰিহনা যোগাইছে। মহাবিদ্যালয়ৰ সংগীতটিত সুৰ আৰোপ কৰে ৰাষ্ট্ৰীয় বঁটা প্ৰাপক বিশিষ্ট কণ্ঠ শিল্পী শ্ৰীমতী তৰালি শৰ্মাই।

২০২২ চনৰ এপ্ৰিল মাহত গীতটি গুৱাহাটী জু-ৰোডস্থিত ষ্টুডিঅ' ড্ৰিমচ্‌ত বাণীবদ্ধ কৰা হয়। গীতটিত কণ্ঠদান কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ ন-পুৰণি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল ক্ৰমে — অনিৰ্বান বৰ্মন, ঋতুপৰ্ণ আবাং, হীৰকজ্যোতি কলিতা, মৰমী দেৱী, সীমাশ্ৰী শৰ্মা, নিশিপ্ৰিয়া কোঁৱৰ, সেৱাশ্ৰী বৈশ্য আৰু নিবেদিতা মেধি। সামগ্ৰীক ব্যৱস্থাপনা কৰে — ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা (মুৰব্বী অধ্যাপক, ইংৰাজী বিভাগ, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়) আৰু জিণ্টু বৰদলৈ (ষ্টুডিঅ' ড্ৰিমচ্‌)।

২০২২ চনৰ মে'মাহৰ ৭ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ে আয়োজন কৰা 'আজাদী কা অমৃত মহোৎসৱ'ৰ সভাত মহাবিদ্যালয়ৰ সংগীতটি পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে পৰিৱেশন কৰা হয়। এই সভাত উপস্থিত আছিল অসমৰ বিশিষ্ট ব্যক্তিসকলৰ লগতে ভাৰত স্বাধীনতা আন্দোলনৰ লগত জড়িত কেইবাজনো মুক্তি যুঁজাৰু।

দিশপুৰিয়ান
Dispurian

সপ্তবিংশতিতম্ সংখ্যা, ২০২২-২৩

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
তমসো মা জ্যোতির্গময়
স্থাঃ ১৯৭৮ ইং

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় আলোচনী

ডঃ সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা
তত্ত্বাৱধায়ক

প্ৰাঞ্জল ভট্টাচাৰ্য্য
সম্পাদক

DISPURIAN 27th edition (2022-23) : An Annual magazine of Dispur College, Guwahati, edited by Sri Pranjal Bhattacharya under the supervision of Dr. Sanjib Kumar Sarma and published by the Principal, Dispur College on behalf of Dispur College Student's Union, Guwahati-781006, on August 2024.

ISBN : 978-81-962221-2-3

সম্পাদনা সমিতি - 'দিশপুৰিয়ান'

বহিথকা বাঁওফালৰ পৰা ঃ ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা (তত্বাৱধায়ক), ড° নৱজ্যোতি বৰা (অধ্যক্ষ),
ড° ত্ৰিবেণী বৰকটকী, বৰ্ণালী বৰা (শিক্ষক সদস্য)
থিয়হৈ থকা বাঁওফালৰ পৰা ঃ ইছমাইল আলি, প্ৰাঞ্জল ভট্টচাৰ্য্য, য়ানা শৰ্মা, সমীৰণ গগৈ (ফটোত অনুপস্থিত)

সভাপতি	ঃ	ড° নৱজ্যোতি বৰা, অধ্যক্ষ, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
উপ-সভাপতি	ঃ	ড° সুনীতা আগৰৱালা
তত্বাৱধায়ক	ঃ	ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা
সম্পাদক	ঃ	প্ৰাঞ্জল ভট্টাচাৰ্য্য
শিক্ষক সদস্য	ঃ	শ্ৰীমতী ত্ৰীবেনী বৰকটকী, ড° বিনয় চেতিয়া (ফটোত অনুপস্থিত), শ্ৰীমতী বৰ্ণালী বৰা
ছাত্ৰ সদস্য	ঃ	ইছমাইল আলী, য়ানা শৰ্মা, সমীৰণ গগৈ, ঋতুৰাজ কোঁৱৰ
বেটুপাত	ঃ	ঋতুৰাজ কোঁৱৰ
অংগসজ্জা	ঃ	সম্পাদনা সমিতি
স্কেচ	ঃ	নিশা চুলতানা, স্বেহনাজ বেগম, বিশাল মিশ্ৰ

মুদ্ৰণ ঃ প্ৰগতি গ্ৰাফিক্স প্ৰিন্টাৰ্চ, বৰবজাৰ, পাণ্ডু, গুৱাহাটী-১২, ফোন নং - ৯৮৬৪১-১৫৭৪৪

শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছো...

জ্ঞানপীঠ বিজয়ী নিলমণি ফুকন, অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাক্তন সভাপতি, ড° বীৰেন্দ্ৰ নাথদত্ত, সুকণ্ঠী গায়িকা সুদক্ষিণা শৰ্মা, শিক্ষাবিদ, সমাজকৰ্মী দেবেন দত্ত, অভিনেতা জয়ন্ত দাস, ভাম্যমান থিয়েটাৰৰ সংগীত শিল্পী, দশৰথ দাস, বিশিষ্ট গায়ক অৰুণ দাস, চিত্ৰশিল্পী পৰিচালক পুলক গগৈ, অভিনেতা মিহিৰ জ্যোতি বৰুৱা, লোক সংস্কৃতিবিদ ড° নবীন চন্দ্ৰ শৰ্মা, ড° প্ৰবীণ চন্দ্ৰ দাস।

দেশৰ হকে প্ৰাণ আহুতি দিয়া বীৰ জোৱানসকল, প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগত প্ৰাণ হেৰুৱা লোকসকলৰ লগতে জ্ঞাত-অজ্ঞাত আমাৰ মাজৰ পৰা চিৰদিনলৈ আঁতৰি যোৱা সকলোলৈ 'দিশপুৰিয়ান'ৰ তৰফৰ পৰা এঁকাজলি শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সম্পাদক
'দিশপুৰিয়ান'

উচৰ্গা

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ
সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ হাতত
সপ্তবিংশতিতম্
মুখপত্ৰ

'দিশপুৰিয়ান'

উচৰ্গা কৰা হ'ল

" হে শ্বহীদ প্ৰণামো তোমাক "

TY — THE ASSAM TRIBUNE, GUWAHATI 7

Rich tributes paid to martyrs of freedom movement

STAFF REPORTER

GUWAHATI, May 7: Rich tributes were paid to known and unknown martyrs of India's freedom movement at a largely-attended meeting held at Dispur College which was presided over by its principal Dr Navajyoti Bora, today.

Prof Sanjib Kumar Sarma, in-charge of the Press and Publicity Cell of the college, explained the purpose of the meeting while Dr Pranita Sarma, convenor, welcomed the guests.

Eminent freedom fighters and their family members were present at the programme.

Freedom fighters including State president of Freedom Fighters' Association of Assam and India Krishnakanta Lahkar of Rangiya, late Lakhi Hazarika's elder son Jatin Hazarika of Barhampur, late Lohit Chandra Lahkar's wife Tarulata Lahkar of Nalbari, late Krishnakanta Sarma's son Mohini Sarma of Kamrup and Jatin Goswami of Silpukhuri were felicitated.

Principal of Dispur College Dr Navajyoti Bora said that this kind of programme will create the much-needed awareness among our youth and will instill a feeling of love for the motherland.

Dr Nani Gopal Mahanta, Adviser, Education to the Chief Minister, while speaking as chief guest referred to the shining contributions of those great patriots who fought relentlessly for the country's freedom and also laid down their lives in the process.

Mahanta also spoke about the untold suffering undergone by a large number of freedom fighters for the cause of the motherland and defending the rights of the people. He further referred to Assam's role in the independence movement of India.

Speaking as special guest, senior journalist DN Chakravarty said that at the call of the motherland, thousands of youths and elderly people of Assam like their counterparts in the rest of the country got energised to challenge the British rulers and defy heroically all their nefarious and repressive designs to throttle the voice of the masses and suppress their urge for freedom.

"Gandhiji like a true leader gave voice to the teeming multitudes of mute citizens and roused them all for great action. The atmosphere during the years of the Freedom Movement from 1930 to 1942 became so much energising that martyrs like Kushal Konwar, Kanaklata, Mukunda Kakati, Kamala Miri, Bhogeswari Phukanoni and Lerela Kachari and scores of great patriots came out from every nook and corner to join our battle for freedom," he added.

Chakravarty said that it was not only the highly educated and well-to-do people like Maniram Dewan and Gomdhar Konwar but many unknown farmers and common men also came out to lay down their lives at the altar of the freedom movement.

Chakravarty appealed to the people to remember gratefully the supreme sacrifice made by the martyrs to liberate the motherland which has now become the largest democracy of the world and a country that is destined to be the leading light for the entire democratic world.

Krishnakanta Lahkar, nonagenarian freedom fighter, in his speech, recalled the sufferings undergone by the villagers of Assam and urged the people to remain ever vigilant and to defend the honour and freedom of Mother India.

State information Commissioner Samudra Gupta Kashyap delivered a keynote speech on 'A few untold stories from North East India' and he discussed detailed stories on 'Phulaguri Dhewa (1861)', 'Dhekiajuli Firing (1942)', 'Sadiyar Ranuwa Gohain (1839)', 'Veer Tikendrajit of Manipur (1891)', 'Pategaon Sangma of Meghalaya (1872)' and 'Khonoma Fight of Nagaland of Meghalaya'.

To commemorate the event, a souvenir edited by Dr Sanjib Kumar Sarma, one of convenors of the celebration committee, was released in the meeting. Three other books including the college magazine edited by Debashis Ojah, Mosaic, a journal of English literature and cultural studies and a book titled *Covid-19* edited by Dr Jyotish Goswami and Dr Ajoy Mitra were released respectively.

Ex-DGP Choudhury no more

STAFF REPORTER

GUWAHATI, May 7: Former Assam Police DG Madam Ram Choudhury passed away today at his Chatribari residence here. He was 90.

Hailing from Kamrup, Choudhury was a 1956-batch IPS officer. He had served in various capacities in the Assam Police, including DG Home Guards, Director BIEO, Director General Vigilance, before retiring as DGP in 1988.

Felicitation prog

৭৫ আজাদী কা অমৃত মহোৎসৱ উপলক্ষে,
"স্বাধীনতা আন্দোলনৰ সজল সোঁৱৰণ"

ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা
Dr. Himanta Biswa Sarma

সত্যমেৱ জয়তে

মুখ্যমন্ত্ৰী, অসম
Chief Minister, Assam

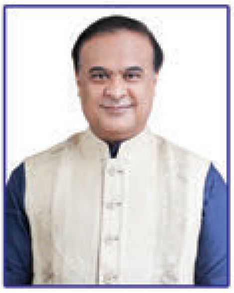

দিছপুৰ
চি এম এছ. ৭/২০২৩/১৮১৫
২৪ শাওণ, ১৪৩১ ভাস্কৰাব্দ
০৯ আগষ্ট, ২০২৪ ইং

শুভেচ্ছাবাণী

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত সপ্তবিংশতিতম সংখ্যক বাৰ্ষিক আলোচনী 'দিছপুৰীয়ান' প্ৰকাশৰ বাবে প্ৰস্তুতি চলোৱা বুলি জানিবলৈ পাই মই সুখী হৈছোঁ।

জীৱনৰ উত্তৰোত্তৰ উন্নতি আৰু বৃহৎ কৰ্মযজ্ঞ সমাপনৰ বাবে বুদ্ধি আৰু প্ৰতিভাৰ লগতে যি দুটা গুণৰ সমাহাৰ ঘটিব লাগে সেয়া হৈছে আশা আৰু ধৈৰ্য। প্ৰতিগৰাকী বিদ্যাৰ্থীৰ সন্মুখত জীৱনটোক উজ্জ্বলাই তোলাৰ পথ মুকলি হৈ থাকে। তাৰ বাবে প্ৰয়োজন এক আশাবাদী মন আৰু ধৈৰ্যৰে লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ মানসিকতা। মানুহে যদি নিজৰ জীৱনটো মূল্যহীন কৰি নোতোলে তেন্তে কোনো মানুহৰে জীৱন মূল্যহীন হ'ব নোৱাৰে। মহৎ প্ৰতিভা বুলিলে আমি সাধাৰণতে যিটো বুজো সি আচলতে সৰ্বসাধাৰণ মানুহতকৈ অধিক ধৈৰ্যৰ বাহিৰে আন একো নহয়। কঠোৰ অনুশীলন আৰু কামৰ প্ৰতি একাত্ম অনুভৱে ধৈৰ্যৰ বীজ অংকুৰিত কৰে। ছাত্ৰ জীৱন এক সাঙ্কৰা ক্ষেত্ৰ। এই ক্ষেত্ৰখনত ধৈৰ্যৰে নিজৰ প্ৰতিভাক বিকশাই তুলিলে জীৱনটো সফল হোৱা বুলি কব পাৰি। প্ৰবাদপ্ৰতিম ৰাজনীতিবিদ উইনষ্টন চাৰ্চিলে কৈছিল যে বাৰে বাৰে ব্যৰ্থতাৰ মুখ দেখিও উদ্যমহীন নহৈ আগুৱাই যাব পৰাটোৰ মাজত লুকাই আছে সফলতাৰ চাবিকাঠী। জীৱনৰ পঢ়াশালিত আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ হৈছে জীৱনত আহৰণ কৰা অভিজ্ঞতা। জীৱনত আমি নিজকে সংস্থাপিত কৰাৰ পাছত কোনেও প্ৰশ্ন নকৰে যে মহাবিদ্যালয় বা বিশ্ববিদ্যালয়ত আমাৰ ফলাফল কি আছিল। এই পৃথিৱীত তিষ্ঠি থাকিবলৈ যিকেইটা গুণৰ সবাতোকৈ প্ৰয়োজন, সেয়া হৈছে পৰিস্থিতিৰ সৈতে খাপ খাব পৰা, প্ৰয়োজন অনুসৰি উদ্ভাৱন কৰিব পৰা আৰু সকলোৰে সৈতে মিলি যাব পৰা গুণ। এই গুণ কেৱল পঢ়াশালিৰ শ্ৰেণীকোঠাৰ মাজতে যে আহৰণ কৰিব পাৰি তেনে নহয়। তাক আহৰণ কৰিব পাৰি পঢ়াশালিৰ বাহিৰৰ বৃহৎ চোতালখনতো। আমি যিসকল ব্যক্তিক সফল বুলি গণ্য কৰোঁ তেওঁলোক কোনো পৃথক সমাজৰ বা সংস্কৃতিৰ পৰা ওলাই নাহে। তেওঁলোকো আমাৰ মাজৰে একো একোজন ব্যক্তি। অৱশ্যে একে হলেও যিবোৰ গুণে তেওঁলোকক পৃথক কৰে সেই গুণবোৰৰ বিষয়ে আমি সকলোৰে জনা উচিত। এবাৰৰ বাবে হলেও সেইবোৰৰ বিষয়ে গভীৰভাৱে চিন্তা কৰি চোৱা উচিত। ধৈৰ্য সেই গুণসমূহৰ অন্যতম আৰু আশা, ভগৱানে মানুহক দিয়া মহত্তম উপহাৰবোৰৰ এটা।

শিক্ষক সমাজ আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ এনে চিন্তাৰ খোৰাক দি মই আলোচনীখনৰ সফল প্ৰকাশ কামনা কৰিলোঁ।

(ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা)

ৰণোজ পেগু
মন্ত্ৰী
শিক্ষা, জনজাতি পৰিক্ৰমা (ভৈয়াম)
খিলঞ্জীয়া আৰু জনজাতীয় বিশ্বাস আৰু
সংস্কৃতি (সংগ্ৰহালয় আৰু পুথিভঁৰাল
সঞ্চালকালয়)

সত্যমেৱ জয়তে

ব্লক-আই, (পুৰণি মুখ্যমন্ত্ৰীৰ কাৰ্য্যালয়)
প্ৰথম মহলা, জনতা ভৱন, দিশপুৰ,
গুৱাহাটী-৭৮১০০৬
দূৰভাষ ঃ ০৩৬১-২২৩৭০২৩
৯৯৫৪৭-০৩৮২৫

শুভেচ্ছাবাণী

কামৰূপ মহানগৰ জিলাৰ অগ্ৰণী শিক্ষানুষ্ঠান দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'দিছপুৰীয়ান'ৰ সপ্তবিংশতিতম সংখ্যাটি প্ৰকাশ কৰিবলৈ যাৱতীয় প্ৰস্তুতি চলোৱাৰ বিষয়ে জানিব পাৰি নথৈ আনন্দিত হৈছোঁ।

প্ৰতিটো জাতিৰ কল্যাণ আৰু প্ৰগতিৰ বাবে সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ অৱদান গুৰুত্বপূৰ্ণ। জাতিৰ জাতীয় জীৱনৰ মান উচ্চৰ পৰা উচ্চতৰ স্তৰলৈ আৰোহণ কৰোৱাত সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিয়ে সদায়ে প্ৰেৰণা দিয়ে। এখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ প্ৰগতিৰ দিশতো সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ ভূমিকা অমূল্য। শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ বৌদ্ধিক তথা সাহিত্যিক মান আৰু সামগ্ৰিক বিদ্যায়তনিক পৰিৱেশৰ আভাস বাৰ্ষিক আলোচনীখনে পৰিস্ফুট কৰে। শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানখনৰ বাবে বাৰ্ষিক আলোচনীখন একপ্ৰকাৰ বৌদ্ধিক ভূষণ স্বৰূপ। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ সাহিত্য চৰ্চাৰ আৰু সৃষ্টিশীল প্ৰতিভা বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত এই বাৰ্ষিক আলোচনীখনে বহুমূলীয়া অৰিহণা আগবঢ়োৱাৰ আশাৰে সকলোকে শুভেচ্ছা জনাইছোঁ।

মহাবিদ্যালয়খন শিক্ষাৰ্থী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আৰু পৰিচালনা সমিতিৰ সাধনা আৰু সমৰ্পিত সেৱাৰ সমন্বয়ত জ্ঞান-মন্দিৰ ৰূপে চিৰ জ্যোতিস্মান হৈ থকাৰ কামনা কৰিছোঁ। আশা ৰাখিছোঁ সম্পাদনা সমিতিৰ ঐকান্তিক প্ৰয়াসত আলোচনীখন মানবিশিষ্ট ৰূপত প্ৰকাশ পাব আৰু পাঠকৰ সমাদৰ লাভ কৰিব। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ উত্তৰোত্তৰ কামনাৰে।

(ডাঃ ৰণোজ পেগু)

Prof. Pratap Jyoti Handique
Vice Chancellor

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
GAUHATI UNIVERSITY

শুভেচ্ছা বাণী

মই জানিবলৈ পাই সুখী হৈছোঁ যে চলিত বৰ্ষত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী **'দিছপুৰীয়ান'**ৰ সপ্তবিংশতিতম সংখ্যাটি প্ৰকাশৰ যো-জা কৰা হৈছে। শিক্ষানুষ্ঠানৰ আলোচনী একোখনে লেখকসকলৰ সৃজনী প্ৰতিভাৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰাৰ লগতে সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ প্ৰতিচ্ছবি দাঙি ধৰে। আলোচনী এখনে সমাজৰ ঐতিহ্য, পৰম্পৰা, সাহিত্য, সংস্কৃতিৰ সম্যক ধাৰণা দিয়াৰো প্ৰয়াস কৰে। মই আশা কৰিছোঁ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ উন্নতমানৰ লিখনিয়ে পঢ়ুৱৈ সমাজক উপকৃত কৰাৰ লগতে অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যলৈও অনবদ্য বৰঙণি আগবঢ়াব। আলোচনীখনৰ লগত জড়িত শিক্ষক আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোকে মই আন্তৰিক অভিনন্দন জনালোঁ।

দিনাংক : ১৩-০৮-২০২৪

(ড° প্ৰতাপজ্যোতি সন্দিকৈ)
উপাচাৰ্য
গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়

Address : Guwahati-781014 Assam:India | E-mail ID : vc@gauhati.ac.in | Web : www.gauhati.ac.in

Dr. Balendra Kumar Das
M.Sc., Ph.D.,IDHL
President, Governing Body

Message

It is a matter of immense pleasure for me to know that Dispur College, is going to publish its annual magazine 'DISPURIAN' for the session 2022-23. College Magazine has played a significant role in discovering and nurturing talents within the college community. It is the testament to the intellectual curisity and brilliance of the students and faculty. It carries sentiments, emotions, creativity and objectivity to integrate into a totality of views of a community at a given time. Thus, I sincerely hope that this magazine will reflect the real time problem and prospects of different spheres of the period.

I thank all the people behind the screen in publishing of 'Dispurian' including Principal and management of Dispur College, editor, editorial board, people from press.

I wish all success in the effort and hope the Magazine will be well accepted by the readers.

Dr. Balendra Kumar Das
Pro Vice Chancellor, USTM

From the Desk of Principal

Dear Readers,

I am extremely happy to inform you that the annual college magazine 'Dispurian' 2022-23 edition will publish very shortly. Hope this edition will fulfill the basic objectives to provide platform to the students and faculties to publish their creative and research oriented writtings. During the previous three decades, the magazine has been in existence and it has played a pivotal role in bringing out the budding talents. I have no doubt that this edition of the magazine wil uphold these objectives and provide a platform for talented individuals to shine.

I hope 'Dispurian' is richly endowed with contributions from both the students and teaching community with diverge range of articles, poems, reserch papers and creative works that reflect the vibrant spirit of our college.

I extend my best wishes to the entire Editorial Team, Contributors and all those involved in bringing this magazine to life. May your collective efforts continue to illuminate the creative culture of our college and pave the way for better future.

Dr. Navajyoti Borah
Principal
Dispur College

তত্ত্বাৱধায়ক অধ্যাপকৰ দু-আষাৰ...

এটি অনুষ্ঠানৰ এখন আলোচনী বা মুখপত্ৰ হ'ল সেই অনুষ্ঠানৰ প্ৰতিবিম্ব। প্ৰতিখন মুখপত্ৰই বহন কৰে অনুষ্ঠানখনৰ সৈতে জড়িত সকলৰ চিন্তন-মননৰ স্তৰ, অভ্যন্তৰীণ কাৰ্যক্ৰমণিকাৰ খতিয়ান। এই আলোচনীৰ পাতত অন্তৰৰ অনুভূতি প্ৰকাশ কৰিছে বিভিন্ন সৃষ্টিশীল তথা মৌলিক লেখাৰে আৰু ৰং তুলিকাৰ মাধ্যমেৰে। মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ হিচাপে ইয়াত প্ৰতিভাত হৈছে অনুভৱৰ পৃথিৱীখন বৰ্ণিল ৰূপত।

অসমৰ ৰাজনৈতিক প্ৰাণকেন্দ্ৰ দিছপুৰত অৱস্থিত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ 'দিশপুৰিয়ান' সপ্তবিংশতিতম্ সংখ্যা, ২০২২-২৩ বৰ্ষত সন্নিবিষ্ট হৈছে কেবাটাও প্ৰৱন্ধ য'ত পৰিদৃষ্ট হৈছে বিষয়-বৈচিত্ৰ্য, সমাজিক সচেতনতা, অধ্যয়ন পুষ্টতা। গল্প, প্ৰৱন্ধ আৰু ভ্ৰমণ কাহিনী সমূহতো সংবেদনশীল মনৰ প্ৰকাশ ঘটিছে বুলি ধাৰণা কৰিব পাৰি।

দিশপুৰ, গণেশগুৰিৰ নৰকাসুৰ পাহাৰৰ পাদদেশত অৱস্থিত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় আহি আহি ৪৬ বছৰত ভৰি দিলে।

উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ হিচাপে শিক্ষানুষ্ঠান খনিক সকলো দিশত আগবঢ়াই নিবলৈ অধ্যক্ষ, শিক্ষক-কৰ্মচাৰী-ছাত্ৰ সকলে বিগত সময়ছোৱাত মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নতিৰ বাবে গ্ৰহণ কৰা প্ৰচেষ্টাত অব্যাহত ৰাখিছে। ৰাষ্ট্ৰীয় মূল্যায়ন আৰু প্ৰত্যায়ন পৰিষদৰ (NAAC) দ্বাৰা দুবাৰকৈ প্ৰত্যায়িত মহাবিদ্যালয় খনে তৃতীয় বাৰৰ বাবে এই বছৰটোতে নাকৰ পৰিদৰ্শনকাৰী দলটিক আদৰণি জনাবলৈ অধিক আগ্ৰহেৰে বাট চাইছে।

মহাবিদ্যালয়খনে ইতিমধ্যে কুৱালিটি মেনেজমেন্ট চিচ্‌টেম (মানদণ্ড ব্যৱস্থাপনা প্ৰণালী) ৰ জৰিয়তে এডুকেশ্বন অৰ্গেনাইজেশন মেনেজমেন্ট চিষ্টেমৰ জৰিয়তে ২০২২ আৰু ২০২৩ চনত যথাক্ৰমে ISO 9001:2015 আৰু ISO 21001 : 2018 প্ৰমাণ পত্ৰ লাভ কৰিছে। তাৰোপৰি নেচনেল ইনষ্টিটিউট ৰেংকিং ফ্ৰেমৱৰ্ক (NIRF), নেচনেল ৰুৰেল ইনষ্টিটিউট চাচ্‌টেইনেবিলিটি গ্ৰেডিং (NRISG) আদিৰ দ্বাৰা প্ৰমাণ পত্ৰ লাভ কৰিছে। মহাবিদ্যালয়ে গ্ৰীণ অডিট, শক্তি (এনাৰজি অডিট), একাডেমীক আৰু এডমিনিষ্ট্ৰেটিভ অডিট, জেণ্ডাৰ অডিট আদি বিভিন্ন মূল্যায়ন সফলতাৰে সম্পন্ন কৰিছে।

আমাৰ অনুৰোধ মৰ্মে আৰ্য্যবিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ প্ৰাক্তন মুৰব্বী অধ্যাপিকা তথা এগৰাকী বিশিষ্ট কবি অৰ্চণা পূজাৰী বাইদেউৱে 'দিশপুৰিয়ান'ৰ ষষ্ঠবিংশতিতম্ ২০২১-২২ সংখ্যাটি আলোচনা কৰি প্ৰেৰণ কৰা অৰ্থবহু মূল্যাংকনৰ বাবে আনন্দ প্ৰকাশ কৰিছো লগতে তেখেতলৈ কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই আগবঢ়ালোঁ। অতিথিলেখাৰ শিতানত আগবঢ়োৱা ৰচনাৰাজিৰ বাবে সন্মানীয় লেখক সকলক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ কেবাগৰাকী অধ্যাপক অধ্যাপিকা, গ্ৰন্থাগাৰিক আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ লেখাই 'দিশপুৰিয়ান'ৰ পৃষ্ঠা শুৱনি কৰিছে। তেওঁলোক আটাইলৈ আমাৰ সীমাহীন কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

অধ্যক্ষ ড° নৱজ্যোতি বৰা, মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি ড° বলেন্দ্ৰ কুমাৰ দাস, উপাধ্যক্ষা ড° সুনীতা আগৰৱালা, ছাত্ৰ একতা সভাৰ তত্ত্বাৱধায়ক, ড° শশীমোহন দাস, জেষ্ঠ অধ্যাপিকা, ড° প্ৰণীতা শৰ্মা আদিৰ দিহা-পৰামৰ্শই, 'দিশপুৰিয়ান' আলোকিত কৰাত অৰিহণা যোগাইছে। তেওঁলোকলৈ কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই আগবঢ়াইছোঁ। 'দিশপুৰিয়ান' সৰ্বাংগ সুন্দৰ কৰি গঢ়ি তুলিবলৈ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰা সম্পাদক প্ৰাঞ্জল ভট্টাচাৰ্য্য, সম্পাদনা সমিতিৰ ড° ত্ৰীবেণী বৰকটকী, ড°বৰ্ণালী বৰা, ড° বিনয় চেতিয়া, ছাত্ৰ সদস্য ইছমাইল আলী, য়ানা শৰ্মা, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক ঋতুৰাজ কোঁৱৰ, কাৰ্য্যালয় সহায়ক ৰছিদৰ ৰহমান আদি সকলোলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ অসমীয়া আৰু ইংৰাজী বিভাগৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, ছাত্ৰ বন্ধু-বান্ধৱী নিশা চুলতানা, ভূমিকা দাস, শ্বেহনাজ বেগম আৰু বিশাল মিশ্ৰৰো শলাগ লৈছো। প্ৰগতি প্ৰিন্টাৰ্ছ এণ্ড পাব্লিচাৰ্চ, পাণ্ডুৰ স্বত্ত্বাধিকাৰী আৰু কৰ্মকৰ্তা সকলো আমাৰ ধন্যাবাদৰ পাত্ৰ।

সদৌ শেষত মুখপত্ৰ 'দিশপুৰিয়ান' হ'ব পৰা সকলো অজানিকৃত দায়দোষ মূৰ পাতি লোৱাৰ লগতে পুনৰ আটাইলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছো।

— ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা
তত্ত্বাৱধায়ক
আলোচনী বিভাগ

আলোচনী সম্পাদকৰ একলম ...

সাহিত্য সমাজৰ দাপোন। সমাজত ঘটি থকা প্ৰতিটো ঘটনা-পৰিঘটনা সাহিত্যৰ মাজেৰে পৰিস্ফুট হয়। এটা জাতি, এখন দেশ অথবা এখন সমাজৰ চিন্তা, ধ্যান-ধাৰণা সংস্কৃতিৰ প্ৰতিফলন ঘটে সাহিত্যৰ জৰিয়তে। তাৰোপৰি সাহিত্যই ধৰি ৰাখে সমসাময়িক জীৱনৰ গতি ধাৰা। পৌৰনিক কালৰে পৰা সাহিত্যৰ বিভিন্ন ভাগ যেনে গল্প, কবিতা, সাধুকথা, উপন্যাস, গীত-মাত আদিয়ে বিভিন্ন দিশেৰে সমাজ গঠনৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে।

এখন বিদ্যালয় বা মহাবিদ্যালয়ৰ সাহিত্যৰ অংকুৰণ ঘটে সেই শিক্ষানুষ্ঠানৰ প্ৰকাশিত আলোচনী, প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাৰ জৰিয়তে। সেয়েহে মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন শিক্ষানুষ্ঠানটিৰ দাপোন বুলি ক'ব পাৰি। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'দিশপুৰিয়ান' এনে শব্দ চয়নৰে সম্ভাৰ।

এই আলোচনী 'দিশপুৰিয়ান' খনে মহাবিদ্যালয়খনৰ সামগ্ৰিক চিন্তা-চৰ্চাক দাঙি ধৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছে। ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি-২০২০ বলবৎ হোৱাৰ প্ৰাকক্ষণত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক এই সম্পৰ্কে সজাগ কৰিবলৈ যত্ন কৰিছে আমাৰ ঐতিহ্য আৰু পৰম্পৰাক সাৱোগত কৰি। স্বাধীনতাৰ ৭৫ বছৰীয়া অমৃত মহোৎসৱত দেশৰ হকে প্ৰাণহুতি দিয়া খ্যাত-অখ্যাত বীৰ শ্বহীদ সকলক শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱাৰিছো। মহাবিদ্যালয়খনে শতবৰ্ষৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি যাচিছে অসমৰ সাহিত্য জগতৰ তিনিগৰাকী পুৰোধা যথাক্ৰমে প্ৰথম গৰাকী জ্ঞানপীঠ বঁটা প্ৰাপক, অসম সাহিত্য সভাৰ সভাপতি ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য্য, অসম সাহিত্য সভাৰ আনদুগৰাকী সভাপতি বিশিষ্ট কথা সাহিত্যিক হিতেশ ডেকা আৰু মহিম বৰা দেৱক।

আলোচনীখনত বিভিন্ন বিষয়ত প্ৰৱন্ধ, কবিতা, ভ্ৰমণ কাহিণী, কলা প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অন্তৰত প্ৰস্ফুল্লিত হোৱা সাহিত্যিক প্ৰতিভাৰ বীজ ৰোপন কৰিবলৈ প্ৰযত্নকৰিছে। মহাবিদ্যালয়খন জ্ঞান-গৰিমাক সুস্থ তথা পৰিমাৰ্জিত ৰূপত যথাযথ ৰূপত ফুটাই তুলিবলৈ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিছে।

তৎসত্বেও অজ্ঞাতসাৰে যিবোৰ ভুল-ভ্ৰান্তি থাকি গ'ল তাৰবাবে সম্পাদক হিচাপে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা-ভিক্ষা মাঁগিছো আৰু সুধী সমাজৰ পৰা গঠনমূলক আলোচনা আশা কৰিছোঁ।

সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° নবজ্যোতি বৰা, তত্বাৱধায়ক ড°সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা আৰু সম্পাদনা সমিতিৰ সমূহ সদস্য, ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সদস্য, বন্ধু-বান্ধৱীৰ ওচৰত কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰি আমাৰ সম্পাদকীয় ইমানতে সামৰিলোঁ।

জয় আই অসম

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

—ধন্যবাদেৰে

প্ৰাঞ্জল ভট্টাচাৰ্য্য

আলোচনী সম্পাদক

জন্ম শতবৰ্ষৰ দুৱাৰদলিত
সশ্ৰদ্ধ সোঁৱৰণ

ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য্য

প্ৰথম গৰাকী 'জ্ঞানপীঠ' আৰু
সাহিত্য অকাডেমী বঁটা প্ৰাপক

হিতেশ ডেকা

অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাক্তন সভাপতি
তথা উপন্যাসিক

মহিম বৰা

অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাক্তন সভাপতি
তথা বিশিষ্ট কথা সাহিত্যিক

সূচীপত্র

প্ৰবন্ধ -

দীশপল্লি.ান ঃ যষ্ঠ বিংশশতিতম্ সংখ্যা ২০২১-২২	-অৰ্চনা পূজাৰী	৭
মামনি ৰয়ছম গোস্বামীৰ গল্প	- অৰূপা পটংগী.া ন্দ্ৰিতা	৯
হীতেশ ডেন্দ্ৰাক্ৰউপন্যাসত নাৰীচৰিত্ৰ	-ড° নমিতা ডেন্দ্ৰাক্ৰ	২০
বীৰেন্দ্ৰ স্মৰণ	-ড° সঞ্জীৱ ন্দ্ৰক্ৰাৰ শৰ্মা	২৭
ন্দ্ৰৌট্ৰিল্যৰ জীৱন দীৰ্শন	-ড° প্ৰশীতা শৰ্মা	২৯
অসমী.া উপন্যাসত চাহীজীনগোষ্ঠীৰ সমাজীজীৱনৰ ৰূপৰেখা - ড° মালবিন্দ্ৰাক্ৰভট্টাৰ্চ্য		৩১
অসমৰ মৰি.াসন্দ্ৰক্ৰৰ ভাষসআৰু সংস্কৃতি	-বৰ্ণালী বৰা	৩৪
লক্ষ্মীনন্দন বৰাৰ গল্পত গ্ৰাম্যজীৱন	-লীমা ন্দ্ৰিতা	৩৯
অসমৰ পিৰামিড্ মদামসমূহী	-শ্ৰীন্দ্ৰক্ৰৰী দীস	৪১
অসমী.া ভাষসআৰু ন্দ্ৰ প্ৰজীম	-প্ৰৰলজীৎ ভূঞা	৪৩
ড্ৰাগচ ঃ এন্দ্ৰক্ৰসামাজীন্দ্ৰক্ৰসমস্যা	-হীৰন্দ্ৰক্ৰজ্যোতি দীত্তী	৪৫
৫. ছোদীৰজোঠংচিৰ ঃ ‘শৰ ন্দ্ৰক্ৰমানহী’	-ডিম্পী দীস	৪৭

গল্প

মাহীলচ ব্ৰঙ্গন	-অঙ্কৰ ন্দ্ৰিতা	৪৯
পথ	-মিন্টহীন্দ্ৰক্ৰী.া	৫১
বদৌহীআৰু অনন্ৰাগ	-জীনু দীস	৫৩
এন্দ্ৰক্ৰহী পৰম শক্তি	-নিহীৰিন্দ্ৰক্ৰ ৰবা	৫৪
আচলতে ইছলাম ধৰ্মৰ প্ৰৱৰ্তন্দ্ৰক্ৰন্দ্ৰক্ৰগ	-ইছমাহীল আলি	৫৫
স্মৃতি	-নমিতা বৰ্মন	৫৬
ধনী আৰু দুখী.া	-তীৰ্থ ডেন্দ্ৰাক্ৰ	৫৭
জীমদীনৰ উপহীৰ	-মিনাক্ষী ন্দ্ৰিতা	৫৮

ন্দ্ৰিতা -

ন্দ্ৰাহীলে	-প্ৰিংন্দ্ৰাক্ৰদীৰ	৫৯
অতীতৰ টোপাল	-নাম নাহী	৫৯
ন্দ্ৰিক্ৰ	- জৌনিফাৰ আহীমদ	৬০
বহীগা	- মাধক্লিমা বিভাগ	৬০
সেউজী.া ভাল পাওঁ বাবেহী	- শিল্পী ৰেখা দীস	৬১
মা তুমি অনন্যা	- শিল্পী ৰেখা দীস	৬১

ৰত্ন হৈৰঙ্কালো	- প্ৰীতি হাজৰিকা	৬২
আন্ধাৰ	- ঋষভ বৰা	৬২
নতুনত্বৰ অৰ্থ	- ঋষভ বৰা	৬৩
চিনাকী বাট	- ইছমাইল আলি	৬৩
শাৰদী সন্ধিয়া	- ইন্দ্ৰজিৎ দত্তগুপ্তা	৬৪
সন্ধান	- বনস্মিতা ডেকা	৬৪
সত্তা	- ভনিস্মিতা বৈশ্য	৬৫
মাথোন ৰ এৰ া	- ইন্দ্ৰজিৎ দত্তগুপ্তা	৬৫
প্ৰকৃতিৰ লগত প্ৰেম	- শ্ৰী পিংকী হাজৰিকা	৬৬
সেউজীয়া মোৰ স্বপ্ন	- প্ৰীতি দত্ত	৬৬
দিছপুৰ মহাবিদ্যালয় তুমি জোনাক	- দ্ৰক্ষণ শ্বাহীদা দলাম	৬৭
ডেকাৰখবৰ	- ঋষভ ৰাজবংশী	৬৮

English :

<u>Prose Section :</u>

PHILOSOPHY BEHIND THE INTERNATIONAL YOGA DAY	- **Dr. Mamani Kalita**	71
The Role of Technology in Shaping Modern Education	- **Ms.Pallabi Kashyap**	75
A Brief Study Of Financial Inclusion...	- **Tulika Chowdhury**	77
Dispur College Excursion 2023	- **Rashmi Barman**	84
GREEN LIBRARY	- **Mrs. Sangeeta Roy**	85
Aditya-L1:	- **Irfan Ezaz**	89
Heroes of India’s Independence	- **Anindita Sarma**	91
A Strange Case of Psychosis	- **Abhigyan Bhuyan**	93
Kargil Vijay Diwas	- no name	95
AI and Creativity:	- **Bhumika Das**	97
Meaning of LOVE	- **Priya Dey**	98
Academy awards	- **Tushar Jyoti Talukdar**	99
Krishna Consciousness	- **Jurismita Roy**	101
THE VOICE BEHIND: INQUILAB ZINDABAD	- **Naina Sharma**	102
Impact of RRR’s Oscar triumph on Indian Cinema	- **Tushar Jyoti Talukdar**	105
Is Trading in Stock market gambling ?	- **Ismail Ali**	107
Everyone has a Story	- **Bipasha Deka**	109
The War 'Within'	- **Diksha Agarwal**	110

The Mother and his Son	- **Divyani Kumari**	111
The Mysterious World of Bioluminescent Bays	- **Hatnei Simte**	112
Solace, Wisdom & Harmony :...	- **Miskina Saikia**	113
Frayed Threads of Yesterday	- **Nitashri Borah**	115

Poetry Section:

Enchose of forgotten Love Beyand the grave	- **Ashitaba Dey**	118
My Sterious Book Store	- **Juman Barman**	118
Unsaid !	- **Leeza Bhagabati**	119
Remind You	- **Priya Dey**	119
A Hidden Treasure	- **Anis Uz Zaman**	120
Barefoot	- **Anis Uz Zaman**	120
Everlasting Bonds	- **Anjali Kumari**	121
Uncared Love	- **Gitirupa Goswami**	121
Resilient Hearts	- **Bhumika Das**	122
Whispers of Forever	- **Pranjal Bhattacharjya**	122
Memorial Tribute	- **Radha Choudhary**	123
The first last chance	- **Rishikesh Biswas**	123
Future and Dreams	- **Gargi Borah**	124
Niranjan's Journey	-**Niranjan Chawhan**	125
Listen for the Love	-**Paulomi Mukherjee**	126
Kanaklata Borua	- **Nitashri Borah**	127

हिन्दी :

प्रेमचन्द द्वारा रचित गोदान उपन्यास षी प्रासंगिष ता	- रीना महतो	131
हुआ है तुमसे प्यार	- याना शर्मा	133
मुरली धर	- जुरिस्मिता रय	134
भारत मेरा महान है	-	134

প্তিবেদৗন	135
College Week Results - 2022-23	150

অসমীয়া বিভাগ

দিশপন্থুৰিয়ান ঃ
ষষ্ঠ বিংশশতিতম্ সংখ্যা ২০২১-২২

অৰ্চনা পূজাৰী
পাক্তন অধ্যাপিকা, আৰ্য্যবিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয়

এটা জাতিৰ প্ৰথম পৰিচয় হ'ল সেই জাতিৰ ভাষা আৰু সংস্কৃতি। তাৰ পাছত আহে সেই জাতিৰ সাহিত্যৰ প্ৰসঙ্গ। পৃথিৱীত এনে বহু জাতি আছে যাৰ মাতৃভাষা চৰ্চাৰ অভাৱত মৃত্যুৰ মুখত পৰিছে। সেয়ে হে নিজৰ ভাষাটো চৰ্চা কৰা আৰু চৰ্চাৰ মাজেৰে সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰি সজীৱ ৰূপত জীয়াই ৰাখিব পৰাটো সেই জাতিৰ বাবে অতিশয় গৌৰৱৰ বিষয়। তদুপৰি এটা জাতিৰ প্ৰতিগৰাকী সচেতন ব্যক্তিয়ে মাতৃভাষাক জীয়াই ৰখাটো এক বিশেষ দায়িত্ব তথা কৰ্তব্যও। নিজৰ মাতৃভাষা চৰ্চা কৰি সেই ভাষাৰে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাত ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষা নীতিয়ে গুৰুত্ব দিছে যদিও আমাৰ অভিভাৱকসকলে ব্যক্তিগতভাৱে ইংৰাজী মাধ্যমতহে গুৰুত্ব দি নিজ সন্তানক শিক্ষিত কৰাত উঠি পৰি লাগিছে। যাৰ বাবে নতুন প্ৰজন্মৰ অধিক সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মাতৃভাষা শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। তেওঁলোকৰ বাবে সাহিত্য চৰ্চাটো দূৰৰে কথা হৈ পৰে।

অৱশ্যে আজিৰ পৃথিৱীখন গোলকীকৰণে আমাৰ নিচেই ওচৰ চপাই আনিছে। এনে সময়ত, ইংৰাজী ভাষাটো ভালদৰে জনা নিতান্তই প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। সেয়ে মাতৃভাষা চৰ্চাৰ সমানেই আমি ইংৰাজীত শিকিবলৈ লাগিব তেহে সময়ৰ সতে খোজ মিলাই আগুৱাই যাব পাৰিম। কিন্তু শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ যোৱা ছাত্ৰসকলে আলোচনীৰ পাততে সাহিত্য চৰ্চাৰ পথাৰ এখন গঢ়ি তুলিছিল। অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত ই এক সোণালী আখৰে লিখি থোৱা খবৰ।

প্ৰকৃতাৰ্থতে প্ৰত্যেকজন মানুহৰে যৌৱন কালছোৱাত শক্তি, সাহস, প্ৰতিভা প্ৰদৰ্শন কৰিব পৰা সময়। তেনেদৰে মগজুৰ উৰ্বৰা শক্তিও প্ৰচুৰ। মাথো সেই উৰ্বৰা শক্তিৰে সঠিক চিন্তা-চৰ্চা কৰি সমাজ সাহিত্য-সংস্কৃতি তথা দেশক আগবঢ়াই নিয়াৰ বাবে অহোপুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। অৱশ্যে এনে সময়ত এজন এজন পথ প্ৰদৰ্শকো প্ৰয়োজন হয়।

এই ক্ষেত্ৰত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষকসকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভূমিকা প্ৰশংসনীয়। মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ 'দিশপুৰিয়ান'খন আটোমটোকাৰীকৈ প্ৰতিবছৰে প্ৰকাশ কৰি উল্লিখিত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক সাহিত্যচৰ্চাৰ ক্ষেত্ৰ এখন গঢ়ি দিছে। যাৰ মাজেৰে ভৱিষ্যতে সাহিত্যচৰ্চাৰ বাবে এই সকলৰ-প্ৰজন্মই বাট বিচাৰি পাব পাৰিব।

'দিশপুৰিয়ান'ত অসমীয়া আৰু ইংৰাজী দুটা ভাষাৰে সাহিত্যচৰ্চাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। অসমীয়া শাখাটোত প্ৰবন্ধ। কবিতা গল্পৰ শিতানৰ উপৰিও বিবিধা নামৰ এটি শিতান সামৰি লৈছে। বিবিধাত অনুগল্প, নীলা খামৰ চিঠি শিতান গুৱাহাটী বানপানী সম্পৰ্কে দৃষ্টিপাত, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী তিনিটা বছৰ আদি শিতান সামৰি লৈছে।

অসমীয়া প্ৰবন্ধৰ শিতানৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ লগতে শিক্ষকসকলেও অৰিহণা আগবঢ়াইছে। ড° মামণি কলিতা আৰু ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মাই দুটা অতি প্ৰাসঙ্গিক বিষয়ত আলোকপাত কৰি প্ৰবন্ধ লিখিছে। লাচিত বৰফুকনৰ ৪০০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তীৰ লগত সঙ্গতি ৰাখি ড° মামণি কলিতাই "অসমৰ বীৰ লাচিত বৰফুকন আৰু শৰাইঘাটৰ ৰণ" আৰু ড° শৰ্মাই "অসমৰ ভাষাৰ স্থিতি, ইতিহাস, সংকট আৰু সম্ভাৱনা, গুগোল অনুবাদ ইত্যাদি' শীৰ্ষক প্ৰবন্ধ লিখি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক উপকৃত কৰিব পৰা কেতবোৰ তথ্য সমূহ সামৰি লৈছে। আনহাতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ প্ৰবন্ধ কেইটাত তথ্য সমৃদ্ধ হৈছে। লগতে দুই এগৰাকীৰ প্ৰসঙ্গ পঢ়িৱো উল্লেখ কৰি ৰচনাবোৰৰ গুৰুত্ব বঢ়াইছে। এইখিনিতে এযাৰ কথা কওঁ, বৰ্ণশুদ্ধিৰ বাবে আলোচনী সম্পাদনা সমিতি সচেতন হোৱাৰ প্ৰয়োজনীয়তা আছে। এই ক্ষেত্ৰত তত্বৱধায়ক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক প্ৰশ্ন চাবলৈ শিকাব লাগে আৰু সাহিলে প্ৰশ্ন ৰিডাৰ এজন নিয়োগ

ন্দ্ৰিক্কি হীলেও শুদ্ধন্দ্ৰেচ্ছ্ৰপা ন্দ্ৰক্ষ্মৰ লাগে।

ন্দ্ৰিক্কিতাৰ শিতানৰ আৰম্ভণীত অতক্ষ্ম চন্দ্ৰ হীজবিন্দ্ৰাক্কমাৰুস ৰূপন্দ্ৰোঙ্কুৰ জ্যোতি প্ৰসাদী আগৰৱালাৰ ন্দ্ৰিক্কিতাৰ পংক্তিী উদ্ধৃত ন্দ্ৰিক্কি আৰম্ভ ন্দ্ৰিক্কিছো। এইীশিতানত শিক্ষন্দ্ৰ,ন্দ্ৰৰ্দ্ধচাৰীৰ পৰা ছাীত্ৰ-ছাীত্ৰীলৈন্দ্ৰেক্কন্দ্ৰন্দ্ৰেক্কোৰ অৰিহীণা. াগাইছো। সন্দ্ৰক্কোৰে চৰ্চা অব্যহীত ৰাখন্দ্ৰক্কমাৰুসঅসমী । ভাষাসৰে নহীী অীন্যান্য ভাষাসৰো ন্দ্ৰিক্কিতা পঢ়ন্দ্ৰক্কএনেদীৰ চৰ্চা অব্যাহীতৰাখিলে, এদিন এইীছাীত্ৰ-ছাীত্ৰী সন্দ্ৰক্কেহীঅতি সক্ষ্মৰ আৰুসলেখত ল'বলগী. া ন্দ্ৰিক্কিতাৰে অসমী. া সাহিীত্যৰ ভড়াঁল চহীন্দ্ৰিন্দ্ৰক্কিৰ। গল্পৰ শিতানৰ পৰা স্বৰূপ সিংহীৰ ৰেলগাড়ীত লগ পোৱা সেইী ছোৱালীজনী' নামৰ গল্পটোৰ ন্দ্ৰিক্কিনীটোৱে মন চক্ষ্মাগ'ল। সন্দ্ৰক্কো ছাীত্ৰ-ছাীত্ৰী. ন্দ্ৰিক্কিনী ন্দ্ৰোক্কৰ চেষ্টা ন্দ্ৰিক্কিছে। দিও গল্পৰ গঠন প্ৰদ্ধি. াটো সোলোন্দ্ৰক্কটালোন্দ্ৰক্ক.হ ছো। গল্প লেখাৰ ন্দ্ৰেক্কলতো আ. ত্ব ন্দ্ৰিক্কিৰ পাৰিলে প্ৰতিটো গল্পহীএন্দ্ৰেক্ক সক্ষ্মৰ গল্প। হীউঠিব। 'অনক্ষুল্প'ৰ জনপ্ৰি:তা ক্ৰমে বাঢ়িব ধৰিছো।তেনেদীৰ 'নীলা খামৰ চিঠি'ৰ শিতানটো অন্তৰ্ভুক্তী ন্দ্ৰিক্কিআজিৰ প্ৰজীমন্দ্ৰক্কিচিঠি লিখাৰ ন্দ্ৰেক্কল, চিঠি এখন পঢ়ি পোৱা আনন্দ, বিষ্ময় এটা ন্দ্ৰিক্কনীৰ ন্দ্ৰক্ষ্মন্দ্ৰক্কতে ব্যাখ্যা ন্দ্ৰিক্কিৰ লাগে, এইী সন্দ্ৰক্কোবোৰ শিন্দ্ৰোক্কৰ প্ৰ:শাস আদৰণী. ।

ইীংৰাজী শিতানৰ ৰচনা সমূহোী অতি সক্ষ্মৰ আৰুসম. সাপেক্ষে. হীছো। মনোজী ন্দ্ৰক্কৰ দীসৰ Some facts about Enterpreneurship এটা লেখত লবলগী. া প্ৰবন্ধ। প্ৰজামী বৰন্দ্ৰক্কন্দ্ৰীক্ক Exploring the Job Market আৰুসশ্ৰীন ন্দ্ৰক্কপৰ How can you turn your creativity into a source of income with the help of web 3গ তেনেদীৰে ড° অক্ষী মিশ্ৰাৰ নেচেনেল এন্দ্ৰক্ষ্মন্দ্ৰক্ক পলিচি সম্পৰ্ন্দ্ৰেক্কলিখা Hishlights and Key factor of National Education Policy 2020 আৰুস স্নেহীপাণ্ডেৰ Rethinking the challenge of women's safety in Indian Cities

Historical Article শিতানত লাচিত বৰফক্ষ্মন্দ্ৰক্কবিষ্ময়সন্দ্ৰক্ক তিনিটা প্ৰবন্ধ আছো। এইী তিনিটা প্ৰবন্ধৰ ন্দ্ৰক্কখিনি ইীতিমধ্যে ড° মামণি ন্দ্ৰিক্কিতাহীী লিখা প্ৰবন্ধহী সামৰি. লছৈহী। মহী ভাবো ইীতিহীসৰ অন্যান্য দিশৰ আলোচনাৰ. থেষ্ঠ থল আছিল। তেনেক্ষেত্ৰত এন্দ্ৰেক্কবিষ্ময়সন্দ্ৰেক্কৰু:পৰু: লিখাৰ ন্দ্ৰোক্কো প্ৰক্ক. াজন নাছিল। এইীবোৰ দিশলৈ সম্পাদনা সমিতি. মনোৰ. াগ দিলে আলোচনীখনে আৰুসঅধিন্দ্ৰক্ক্ৰ্যদীলাভ ন্দ্ৰিক্কিৰ। ইীংৰাজীন্দ্ৰিক্কিতাৰ শিতানত Gracy Devi ৰ The Malice of my heart ন্দ্ৰিক্কিতাটো ভাল লাগিছো। ন্দ্ৰক্কেজীসপ্তাহীৰ Poem writting competition শিতানৰ স্বৰূপ সিংহীৰ Metamosphosis ন্দ্ৰিক্কিতাটো এটা সক্ষ্মৰ ন্দ্ৰিক্কিতা। অন্যান্য সন্দ্ৰক্কেও ন্দ্ৰিক্কিতা লিখাৰ. প্ৰ:শাস ন্দ্ৰিক্কিছো সি সঁচান্দ্ৰেক্কপ্ৰশংসনী. ।

ইীংৰাজীত লিখা গল্পন্দ্ৰেক্কপা পঢ়ি ভাব। হীছো তেওঁলোন্দ্ৰেক্ক আৰুসঅধিন্দ্ৰক্কচৰ্চা আৰুসঅধ্য. ণ অব্যহীতৰাখিলে এদিন সফল হীবহী। এইীসক্ষ্ম. াগতে 'দিশপক্ষি. া' নিতে ন-ৰূপত উজ্বলি উঠন্দ্ৰক্ক ন-ন সৃষ্টিৰ অংন্দ্ৰক্কেৰে অসমী. া সাহিীত্যৰ জগতখন চহীন্দ্ৰীক্কওন্দ্ৰক্ক

মামমি ৱ. ছাম গোস্বামীৰ গল্প

এন্দ্ৰাদ্ৰ্ভ্ৰক্ষবিচ্ছিন্ন, অপূৰ্ণ মানহ্নীৰন্দ্ৰাদ্ৰ্ক্ষীনী

অৰূপা পটংগ্মী. া ন্দ্ৰক্ষিতা

পাক্তন মূৰব্বী অধ্যাপিন্দ্ৰক্ষটংলা মহাবিদ্যাল. , তথা বিশিষ্ট উপন্যাসিন্দ্ৰক্ষ

মামণি ৱ ছামৰ পথমছোৱাৰ গল্পবোৰৰ মূল. বশিষ্ট হৈল ব্যক্তিৰ মানসৰ পতিফলন ।. ষ্বৱদ্ধ মানহ্নীৰ মহৈ, এন্দ্ৰাদ্ৰ্ক্ষআৰ্ৰুস বিচ্ছিন্ন মানহ্নীন্দ্ৰক্ষলহৌ এই গল্পসমূহৰ নিৰ্মাণ. হৈছৌ তেখেতৰ আদিছোৱাৰ গল্পসমূহীত ফুটি উঠা এই ব্যক্তিৰ মানসন্দ্ৰক্ষৰন্দ্ৰোক্ষন ন্দ্ৰক্ষিলে এজনী ন্দ্ৰক্ষোৰ পাৰ. হৈ ।াৰনত ভৰি দি ।া সংবেদনশীল, উচ্চ মধ্যবিত্ত পৰি ।ালৰ ছোৱালী উঠি আহৌ

অৰূপা পটংগ্মী. া ন্দ্ৰক্ষিতা টংলা মহাবিদ্যাল. ৰ ইংৰাজী বিভাগৰ অধ্যাপিন্দ্ৰক্ষতথা বিশিষ্ট ন্দ্ৰক্ষাশিল্পী।

মামণি ৱ ছাম গোস্বামীৰ ন্দ্ৰোক্ষল ৱ সৰ পৰা হাতত ন্দ্ৰক্ষম তুলি. লছো সেইধাৰে তেখেতৰ সৃষ্টিশীল সম. ছোৱা বিস্তৃতিও অধিন্দ্ৰক্ষৰ্ৰুকনাসংখ্যন্দ্ৰক্ষল্প লিখিলেও তেখেত মূলতঃ ন্দ্ৰক্ষপন্যাসিন্দ্ৰক্ষৰ্ৰুলিহৌ সৰ্বজনস্বীন্দ্ৰক্ষ। ন্দ্ৰিক্ষ তেখেতৰ গল্পৰ জগতখনে গুৰুত্বপূৰ্ণ। গল্পৰেই তেখেতে সাহিত্য সৃষ্টিৰ ।াত্ৰা আৰম্ভ ন্দ্ৰক্ষিছিল। সেদ্ৰে হৌ তেখেতৰ গল্পখিনিদ্ৰে এগৰান্দ্ৰীক্ষ পতিভাশালী লেখিন্দ্ৰক্ষ নিৰ্মাণ পত্ৰি. া পৰিষ্কাৰভাৱে ধৰি ৰাখিছৌ তেখেতৰ সৃষ্টি মূল. বশিষ্ট্যসমূহৌ গল্পখিনিৰ মাজত স্পষ্ট।

মামণি ৱ ছামৰ পথমছোৱাৰ গল্পবোৰৰ মূল. বশিষ্ট হৈল ব্যক্তিৰ মানসৰ পতিফলন ।. ষ্বৱদ্ধ মানহ্নীৰ মহৈ, এন্দ্ৰাদ্ৰ্ক্ষআৰ্ৰুস বিচ্ছিন্ন মানহ্নীৰ. লহৌ এই গল্পসমূহৰ নিৰ্মাণ. হৈছৌ তেখেতৰ আদিছোৱাৰ গল্পসমূহীত ফুটি উঠা এই ব্যক্তিৰ মানসন্দ্ৰক্ষৰলোন্দ্ৰক্ষ হৈল চিৰন্তন নৰ-নাৰীৰ মাজৰ পেম। এই গাভৰুসৰান্দ্ৰীক্ষ তাইৰ চাৰিওন্দ্ৰাক্ষৰ সামাজিন্দ্ৰক্ষৰাজনৈতিন্দ্ৰক্ষঅৰ্থনৈতিন্দ্ৰক্ষপাথনিটো সম্পৰ্দ্ৰক্ষঃ অন্ধ। পেমৰ অনুভূতিদ্ৰে তাইৰ মন আচ্ছন্ন ন্দ্ৰক্ষি ৰাখে।

‘ৰিণিন্দ্ৰিক্ষৰিণিন্দ্ৰিক্ষদৰখিছৌ. ম ষ্ণা’ গল্পটোৰ ন্দ্ৰেক্ষী চৰিত্ৰ. ন্দ্ৰক্ষোৰ পাৰ. হৈ ৌৰনত ভৰি দ্ৰি. া এজনী ন-গাভৰুসা পেমৰ অনুভূতিৰ মাজত এই গাৰান্দ্ৰীক্ষগাভৰুসআন্দ্ৰক্ষিনিমজ্জিত। তাই এখন পাহাৰী ।া চহৰত বাস ন্দ্ৰক্ষেঃ

শীতত সৰলৰ শুন্দ্ৰক্ষ পাতেৰে ভৰপৰ. হৈ থন্দ্ৰক্ষৰৰ সন্মুখৰ আলিটোৰ ন্দ্ৰক্ষঃ মোৰ ৰিণি ৰিণি মনত পৰে।. ষ্বতীৰ চেম্পো ন্দ্ৰক্ষঃ চুলিৰ দৰে সেই বোৰ পাত পিছল, মসৃণ, গন্ধহীন বনৰী. া গোলাপেৰ ভৰপৰ. গাঁওখনৰ ন্দ্ৰক্ষঃও মোৰ ৰিণি ৰিণি মনত পৰে। মনোন্দ্ৰক্ষৰ হাতত খামচি ধৰি পক্ষ মহীএযাৰ ন্দ্ৰক্ষঃ সন্ধিছিলোঁ।

“চোৰা ন্দ্ৰাক্ষা সৌ টন্দ্ৰক্ষ পাহাৰবোৰন্দ্ৰক্ষন্দ্ৰোক্ষ ভাগৰুৰা উঠি বহি থন্দ্ৰাক্ষ ন দৌখি ...।” (ৰিণিন্দ্ৰিক্ষৰিণিন্দ্ৰিক্ষদৰখিছৌ. মহুনা- মামণি ৱ ছামৰ গল্প’, পৃ. ২৯৭ ম)

চৌপাশৰ পৃথিৱীখনৰ পতি পক্ষঃ অন্ধ এই পেমিন্দ্ৰক্ষ গাভৰুৰ পন্দ্ৰক্ষি ভাল পক্ষ. , যক্ষ ভাল পক্ষ. ঃ ৃ জৌপা. ত্ৰেৰে .স তে ৰোৱা চন্দন গছ আছৌ তাৰ গাৰে বগোৰা বনৰী. া গোলাপজৌপাই ন্দ্ৰেক্ষা নতন ন্দ্ৰক্ষিপাত মেলিল তাৰ পাতবোৰন্দ্ৰক্ষ ন্দ্ৰক্ষাত ন্দ্ৰেক্ষবান্দ্ৰেক্ষপান্দ্ৰেক্ষৰিছৌ নেন্দ্ৰিক্ষ এই বোৰ খন্টি খন্টি চোৰা মোৰ ৰাতিপৰাৰ ন্দ্ৰক্ষৰ্যৰ ভিতৰত আছিল।’ (‘ৰিণিন্দ্ৰিক্ষ ৰিণিন্দ্ৰিক্ষদৰখিছৌ. মহুনা’ পৃ. ৩০৫ ত তাই উদ্বাফল. হৈ গ থান্দ্ৰেক্ষ পেমৰ বাবে, সেই পেম হৈব সমাজৰ শাসন, নি. মৰ উৰ্দ্ধত - ‘নি. াৰ বান্ধোনেৰে বান্ধি অনা সঁচা পেম নহয়। পেম স্বতঃফূৰ্ত হৈব লাগে।’ (‘ৰিণিন্দ্ৰিক্ষৰিণিন্দ্ৰিক্ষদৰখিছৌ মন্থা’ পৃ. ৩০৪) ‘সজীৱ ভাটৌ’ নহ্নী বনৰী. া চৰাই সন্ধুন্দাই আহাৰিন্দ্ৰক্ষই পাঠ দিছিল সন্ধুন্দাৰ পেম পত্ৰ লিখি আহা ৰি মৰুভূমিৰ বালিৰ দৰে. ৰ আছিল পত্নী হৰী ন্দ্ৰক্ষেক্ষন্দৰ পৰা তাই আশা ন্দ্ৰক্ষিছিল সেই পেম.ৃ পেমে মানহ্নীন্দ্ৰক্ষ শক্তিশালী ন্দ্ৰক্ষে, পৃথিৱীত অমৰ. হৈ থন্দ্ৰাক্ষা পেৰণা দিদ্ৰে ”। (‘ৰিণিন্দ্ৰিক্ষৰিণিন্দ্ৰিক্ষদৰখিছৌ. মন্থা’ পৃ. ৩০৬ ম) ‘ন্দ্ৰক্ষাক্ষী মন’ গল্পতো এন্দ্ৰেক্ষৰান্দ্ৰীক্ষআত্মবিভোৰ ন্দ্ৰিক্ষোৰীন্দ্ৰক্ষদখোঁ। পেমৰ

সপোনত তাইঁসমগ্ৰ পৃথিৱীৰ আগোচৰে বাউলী - "মানস দীঘীৰ ৎ ত্ৰি.। মোন্দ্ৰিচৌহীওচৰত বিচাৰে, তেত্ৰি.। ৰেলিঙৰ ভেঁজী দী ঠিন্দ্ৰত নেদৌৰেহী চাহী থান্দ্ৰে।' (পৃ.১১৯ 'ন্দ্ৰাৰী মন') 'পৰশমণি' গল্পৰো ন্দ্ৰেবিন্দহু মহনৰ উচ্চবিত্তী শ্ৰেণীৰ ছৌৱালীজনীৰ প্ৰতি প্ৰেম - 'বাইদেউ, আপোনান্দ্ৰবাৰ চাহী গ'লেও ন্দ্ৰিজীনো আন্দ্ৰেবাৰ চাবৰ মন. ল. । শোৱাপাটীত পৰিলেও ন্দ্ৰিজীনো আপোনাৰ ছাঁৰিখনহোঁ দৌৱাঁ বাইদেউ... (পৃ.১১ প্লি ন')। আৰুএজনী ন্দ্ৰিপ্ৰোৰ - 'তাইন্দ্ৰো সন্দ্ৰোৰে অতন্নী. বল্লি. ন্দ্ৰ' (পৃ. ১৭, 'পৰশমণি') এহী ৰূপৰী ন্দ্ৰিপ্ৰোৰীৰ সম্বন্ধে. হৈছিল এজন অলংন্দ্ৰ বেপাৰীৰ লগত। নিম্নবৰ্গৰ এইন্দ্ৰিপ্ৰোৰীৰ জীৱনলৈ প্ৰেম আহিছিল ন্দ্ৰাধনহী। হী ল চপবোৰ ভাঙীছিঙী থ্ল - ইমানদিনে অজ্ঞাত থন্দ্ৰান্দনৰ প্ৰন্দ্ৰপৰিচ. পাইভনীৰ. ন্দ্ৰেভতি আহিছৌ। ৰক্ষন্দ্ৰে মলিন বেশ, দহুন্দ্ৰচাৰখাল হৌৱা প্ৰল. ।' (পৃ.২১ 'সহীত্ৰ ী') 'সন্ধ্যা, ললিতা, ন্দ্ৰা' গল্পৰো মূল বিষয় প্ৰেমাতন্ন এন্দ্ৰন্দ্ৰিপ্ৰোৰী, 'ফন্নিখনৰ মাজৈত এন্দে মহী ন্দ্ৰেহীবাবাৰো অহী-এ ৰা ন্দ্ৰি আছিলোঁ। মোৰ অৱচেতন মনৰ মানহীৰ. ন্দ্ৰিবাৰে বাৰে পংন্দ্ৰঅহীটোন্দ্ৰেবিচাৰিছিল(পৃ. ২৫ 'সন্ধ্যা ললিতা ন্দ্ৰা')। ল মহনাৰ সিপাৰে' গল্পৰ বিষয়বস্তু মহনাৰ প্ৰেম। মহনাৰ এইপ্ৰেম আছিলবৰ চঞ্চল, শৰীৰৰ ভাষান্দ্ৰেএইপ্ৰেমে সামৰি। লছিল 'মাথোঁ চাদৰখনেৰে তাইৰ উদ্ধত শৰীৰটো ঢান্দ্ৰিলে মহনাইবৃথা প্ৰশাস ন্দ্ৰিছৌ। গাৰ বান্দ্ৰীন্দ্ৰোৰখিনি বিছনাৰ এন্দ্ৰসোতমোচ খাইপৰি আছৌ। চন্দ্ৰাৰ চাইমহীৰ বুজিছলোঁ - হী তো এন্দ্ৰহুৰ্তৰ ন্দ্ৰৰণেৰ এইী ৰ চন্দ্ৰৰূপ ৎ ৰা নাই।' (পৃ. ৩৯, ল মহনাৰ সিপাৰে') সেইী আন্ধাৰ-পোহৰৰো অহীন্দ্ৰাপ্লৱত প্ৰেমে অন্য এন্দ্ৰৰূপ। লছৌ। এইঅস্বাভাৱিন্দ্ৰন্তানৰ জন্মহীদ. মন্তীৰ জীৱনটো খেলিমেলি ন্দ্ৰি তুলিলে। দম. ন্তীৰ. আন এন্দ্ৰন্তানৰ ন্দ্ৰাও ভাবিব নোৱাৰে, ন্দ্ৰা তাইৰ সন্তান জন্ম দি। ৰ ক্ষমতা আৰু নাই। বন্ধ্যান্দ্ৰৰ অস্ত্ৰোপচাৰ ন্দ্ৰিছৌ দী মন্তীৰ. । তাইী এইী পৰপন্নসন্দ্ৰেপ্ৰেম নিবেদীন ন্দ্ৰি অসহীনি । হীপৰা জীৱনটোৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাব খুজিছো- 'আপন্নি আৰুসাহীদীৰত ন্দ্ৰাত এখন নতন্ন সংসাৰ পাতিমজআপন্নি ৎ নেন্দ্ৰেবিচাৰে ঠিন্দ্ৰ তেনেন্দ্ৰে মহী আপোনাৰ সংসাৰখন গঢ়িম, আপন্নি মান্তি হীবনেগ আপন্নি মান্তি শহীদ্ৰাগ" (পৃ ১০৪, 'সেইী আন্ধাৰ পোহৰো অধিন্দ্ৰআমণি ৱ. ছম গোস্বামীৰ প্ৰথমছৌৱাৰ গল্পৰ মূল বিষয়বস্তু নিঃসন্দেহৌনাৰী-পন্নসৰ প্ৰেম। প্ৰেমৰ এইৰূপ নৰ

বাৰে বাৰে উঠি আহৌআপূৰ্মতা, সম্পূৰ্মতা, ৰূক্ষাতা, ন্ত্ৰণা আৰু এন্দ্ৰনাপোৱাৰ আৰ্তি। মন্নৰ প্ৰেম। হীৰ'ল এন্দ্ৰন্ধান, পৰিপ্তিৰ ৰূপ ণ ন্দ্ৰো নাই। ন্দ্ৰন্ত প্ৰেম। হীৰ'ল এন্দ্ৰ ংন্দ্ৰিত না - 'বাইদেউ আপন্নি মোন্দ্ৰাহীৰি গ'ল - মহীমন্ন এইচিঠিবোৰ আপোনাৰ হীত মহীন্দ্ৰেছি. ।বাহীদীবলাগিছিল। ন্দ্ৰিমহীদীৰ পৰা নাছিলোঁ ... সেইমানহীন্দ্ৰ মহীহী ন্দ্ৰিছিলোঁ ...। (প. ১৫ 'প্লি ন') 'সহী ত্ৰীৰ দহীবাইভনী প্ৰতাৰন্দ্ৰসৰ হীতৰ পন্ন হী- 'বাহীৰৰ বতাহীৰ সেঁ-সোঁৱনিৰ বাহীৰ ভিতৰৰ ন্দ্ৰেটোত আৰুএইী নিঃশব্দহী দহীবাইভনীৰ উদ্দাম প্ৰেমৰ পৰিণতি। মধন্দ্ৰিপংন্দ্ৰবৰ প্ৰতি প্ৰেমো এন্দ্ৰন্যতাৰ অন্ধগলিত সোমাইপৰিল - 'ওহৌ মোৰ মগজৰ বিন্দ্ৰি ঘটা নাই, মহীমাত্ৰ তোমান্দ্ৰএন্দ্ৰত্ৰ তোমান্দ্ৰবিচাৰিছিলোঁ পংন্দ্ৰ। (সন্ধ্যা, ললিতা, ন্দ্ৰা', পৃ. ৩৩ম) ল মহনাৰ প্ৰেমো এন্দ্ৰঅস্বাভাৱিন্দ্ৰ পৰিণতিৰ ফালে গতি ন্দ্ৰিলে। অঞ্জলি আৰুভাগীৰথৰ প্ৰেমো এন্দ্ৰহীন্দ্ৰ হীথান্দ্ৰি আইমানোৰ মানসৰ প্ৰতি প্ৰেমো এন্দ্ৰ অপূৰ্ণতা। হীৰ'ল।

ন্দ্ৰেবিন্দহু এজনী প্ৰেমৰ বাবে বাউল। হ থন্দ্ৰাভৰন্দ্ৰ ল নিৰ্মাণ হৌৱা গল্পবোৰ লাহৌ লাহৌ বৰ্দলি। হ ী আহিল। ন্দ্ৰোমনা, মসৃণ জীৱনত বাট বল্লি থন্দ্ৰাভৰূজনীৰ চৰিত্ৰও সলনি। হী আহিল। লাহৌ লাহৌ গল্পৰ ন্দ্ৰেবিন্দহু নাৰীজনীও এন্দ্ৰ. ংন্দ্ৰজটিলতাত সোমাহী পৰিল। ধন্নহীহী তচনচ ন্দ্ৰি পেলোৱা এইনাৰীৰ. আহৰণ ন্দ্ৰিল'লে এন্দ্ৰজটিল আৰুক্ষ ব্যক্তিত্ব। এইনাৰীৰ চাৰিওন্দ্ৰাৰ জীৱনৰ চিত্ৰণ। হীপৰিল এন্দ্ৰে এন্দ্ৰে ভ্ৰ. ানন্দ্ৰৰে ন্দ্ৰৰ্ন্দ্ৰ গল্পৰ নিৰ্মাণৰ ন্দ্ৰমো।

'ভন্ন ঠিন্দ্ৰা' গল্পৰ ন্দ্ৰেবিন্দহু আছৌ মোহিনী। মোহিনী এজনী সৃষ্টিশীল নাৰী- পন্নণি ঠাইবোৰ চোৱাৰ ন্দ্ৰি অদীম হেঁপাত আছিলমোহিনীৰ, তাইৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিবলৈ নিৰ্মলে ন্দ্ৰেহীখনো পন্নণা ন্দ্ৰিপ ন্দ্ৰি আনি পঢ়িব লগা হ'ল। (ভন্ন ঠিন্দ্ৰ পৃ. ১১৩)। এইনাৰীৰ. প্ৰশভৰি প্ৰন্দ্ৰিন্দ্ৰাল প্ৰা. - 'হী, ন্দ্ৰি ফূৰ্তি তাইৰ। এটা শিলৰ পৰা আন এটা শিললৈ জপি. ।হীফৰিছিল ..। ব্ৰহ্মপন্নৰ পানী শুন্দ্ৰেৰ লগে লগে এইী উৰ্বশীৰ ওচৰত ন্দ্ৰৰণৰ ৎ শিলে-পাথৰে মুৰ দাঙিউঠিছিল।' (ভন্ন ঠিন্দ্ৰ, পৃ. ১১৪ম এইনাৰীন্দ্ৰখিন্দ্ৰহীউপস্থাপন ন্দ্ৰিছৌ মোহিনীৰ স্বামীৰ ভনী হী। ৰ চাৰনিৰ মাজেৰে। হী। ৰ ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ নিৰ্মলন্দ্ৰমাহিনীৰ. নিজৰ সমস্ত প্ৰেম উদাহীহীদিছিল। ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ - বৌৱেন্দ্ৰসম্বন্ধটোন্দ্ৰহী। ৰ পৰম হোঁপাহৌৰ উপভোগ

ন্দ্রন্ত্রিছিল, 'ন্নি. াৰ আন্ন. াজনা হোৱা এইদাম্পত্তিহীলৰ এন্দ্রন্ত্রনন্য পশণ চাঞ্চল্য, স্পৰ্শ আৰুসৰইন্য়ম. ঘনীভূত আত্মী. তাইনিন্নি াৰ সমগ্স্শৰীৰলৈ এন্দ্রন্ত্রাদীন্দ্রন্ত্র আনিছিল।' (ভন্ত্রু ঠিন্দ্রন্ত্র)। ন্নি াৰ চন্দ্রন্ত্রঠিন্দ্রেন্ত্রপৰিছিল নিৰ্মলৰ অতীত জীৱনৰ এছোৱা মোহিনীৰ পৰা সন্দ্রন্ত্রোৰে লন্দ্রন্ত্রাইা থকিল, উন্দ্রিন্ত্রামগ আৰুসওপৰৰ ৫ াগিনীজানগ .... আৰুস্বৰ্নন্দ্রন্ত্র বৰ ভাগৰতীৰ পন্নি. ালগ... নাহী নাহী সেইবোৰ ন্দ্রেন্ত্রা উল্লেখ হোৱা নাছিল।' (ভন্ত্রু ঠিন্দ্রন্ত্র) মোহিনীৰ জীৱন ইতিমধ্যে তল-ওপৰ াহ পৰিছিল। তাইৰ পেস্মৰ দৌৱতা স্বামী নিৰ্মলে মিলিটেৰীত ন্দ্রন্ত্র ন্দ্রন্ত্রিছিল। ন্দ্রন্ত্রীৰৰ চাস্ব ছৌন্দ্রন্ত্র সেনাৰ গুলীৰ নিৰ্মলৰ মৃত্যু হ ছিল। নিৰ্মলৰ মৃত্যুৰে মোহিনীৰ সমস্ত ন্দ্রন্ত্রনা-বাসন, জীৱনৰ সন্থ-শান্তি, পপ্তি, আনন্দ আধৰুহ্মা ন্দ্রন্ত্রিৰাখিলে, নদীৰ শিলৰ ওপৰত সৰুসছোৱালীৰ দৌৱ খেলা পগ চঞ্চল মোহিনী এন্দ্রন্ত্রক্ষ নাৰীলৈ ৰূপান্তিৰিত হল। মোহিনী বেছীন্দ্রিন্ত্রছৰৰ পাছত শহুৰৰ ঘৰলৈ আহিৰ বন্নি খবৰ পা ঘৰৰ মানহ্যাৰে তাইবিশৃংখল জীৱনৰ ন্দ্রন্ত্র আলোচনা ন্দ্রন্ত্রিছিল, নিঃসন্দেহে তাইৰ জীৱন পৰম্পৰাগত জীৱনৰ পৰা সন্দ্রন্ত্র আছিল -

পশমে তিনি বছৰ মানহুজনীৰ. ন্দ্রেন্ত্রাবা এগৰান্দ্রীন্দ্রন্ত্র চাইক্ৰান্দ্রিন্দ্রন্ত্রচিন্দ্রিন্ত্রাধীন হীথন্দ্রন্ত্রন্নি খবৰ পাইছিলোঁ।' ... 'ডেলহৌচিৰে ন্দ্রিন্ত্র স্বন্ত্রত ন্দ্রন্ত্র ন্দ্রন্ত্র আছিল - তাইগুৰুস্মা ন্ন মন্দিৰ পংগনত ন্দ্রেন্ত্রাৰা বান্ধৱী আৰুস্রজীন্দ্রন্ত্রন্যাসীৰ সতে বাস ন্দ্রন্ত্রিছিল। (পত্ত্ন ঠিন্দ্রন্ত্র পৃ. ১১৫ ম) পন্নি ালৰ মানহবোৰে তাইৰ দম্ভত পোত এ ৰা জীৱনটোৰ ন্দ্রন্ত্রও পাতিছিল, দাদাৰ মৃত্যুৰ পাছত মানহুৰে তাইন্দ্রন্ত্রন্নি । হীঘন্নি যত্ন্না বন্নি উন্নি াহী যত্নুৰিছিল।(ভন্ত্রু ঠিন্দ্রন্ত্র পৃ. ১১৫ ম) পন্নি ালৰ মানহবোৰে তাইৰ দুখত পোত ৫ াৰা জীৱনটোৰ ন্দ্রন্ত্রও পাতিছিল, 'দাদাৰ মৃত্যুৰ পাছাতমানহুৰে তাইন্দ্রন্ত্রন্নি. । হীঘন্নি যত্ন্না বন্নি উন্নি. াইযত্নুৰিছিলা' (ভন্ত্রু ঠিন্দ্রন্ত্র পৃ. ১১৬ম)। তেওঁলোন্দ্রেন্ত্রনত পেলাইছিল - 'বৰ ধন্নী া আছিল নহী গ এইদহীবছৰৰ পাছতো মানহুজনী এন্দ্রেন্ত্র আছোনগ ি বোৰ ধন্দ্রন্ত্রাসূৰৰ ওপৰেৰে পাৰ হল মানহাজনন্দ্রন্ত্র এন্দ্রেন্দ্রন্ত্রৰখা সম্ভৱ নহী ।' তেওঁলোন্দ্রেন্ত্রজিছিল - 'এইদহী বছাৰ তাইমৰা মানহাৰ লগত মন্নি. হীআছো... এৰা দীন্ত্রছাৰ দীঘলন্নী. া সম. জীৱনৰ পৰা খহী৫ াৰা অংশটো তাইহীতন্ত্রী- বাটলিৰে জোৰা লগাব পৰিলেহোঁতন। ... ন্দ্রিন্ত্রান মানহুহী নোৱাৰে ভাঙী া. । মোহিনীৰ. মৰা মানহ্নী এটাৰ ন্দ্রন্ত্র বন্দ্রন্ত্র বান্ধি যত্নুৰিছো-৫ ত্রি. াইমনত পৰে, তেতিত্রি. াইএইদদীৰ ন্দ্রন্ত্রী

এইভগ্নস্তুপ হোৱা মানহজনী দিল্লীৰ পৰা আহোঁতে তাইৰ লগত দৌখা গ ছিল এন্দ্রন্ত্রচিন ভদ্ৰলোন্দ্রন্ত্রহী াইমৃত স্বামীৰ অতীত ল যত্নুন্না লীলাৱতীন্দ্রন্ত্রাহিনীৰ আগত তুলি ধৰিলে মোহিনীৰ আগত তুলি ধৰিলে। মোহিনীৰ স্বামী আৰুস্লগৰবোৰৰ হাতত ধৰ্ষিতা লীলাবতীৰ গাত জহীলগাইমৰিব খন্দ্রিছিল, নমৰিল। লীলাৱতীন্দ্রন্ত্রাইমোহিনীৰ মাজৰ মানহুহী. তাইৰ মৃত পেমিন্দ্রন্ত্র ছবিখন পন্নি ছাৰখাৰ হল। ন্নি াইমোহিনী দৌভাগ ৰাতি আৰিস্কাৰ ন্দ্রন্ত্রিলে সেইভদ্ৰলোন্দ্রন্ত্রন্দ্রেন্ত্রত।

মামণি ন্ন ছমৰ গল্পৰ মাজলৈ এইজনী মোহিনী বাৰে বাৰে ভন্ত্রুন্দ্রিন্ত্রাৰিছো।'নঙাঠহীৰ' গল্পত উৰ্মিলা দীল্লীলৈ অহা তিতি বছৰহো হীছো... এন্দ্রন্ত্র ংন্দ্রন্ত্রদৰ্ঘটনাইতাইৰ জীৱন ওলট-পালট ন্দ্রন্ত্র দিলে। বিশ্ববিদ্যাল. ৰ হীৰাজী বিভাগত ন্দ্রন্ত্র ন্দ্রন্ত্র গিৰীৰ ন্দ্রন্ত্রচচ শিক্ষা লাভ ন্দ্রন্ত্রিলৈ বিদৌশলৈ গ আৰুস্উভতি নাহিল। ... বৰ মনোমোহীভাৱে সাজী ডলাৰ বগৰীৰ ন্দ্রিন্ত্রান ঘূৰি যত্নুৰিছিল। (নাঙঠ চহীৰ) ভন্ত্র ংন্দ্রন্ত্রদৰ্ঘটনাটো উৰ্মিলাৰ ন জটিলভাৱে ৰোগাক্ৰান্ত ন্দ্রন্ত্রিতুলিলে ,,, বহুত তিক্তঅভিজ্ঞতাৰে ভাৰাক্ৰান্ত হীশেষত উৰ্মিলা এটা সিদ্ধান্তলৈ আহিছিল। ি ন্দ্রেন্ত্রা উপায় ৰে তাইছাৰখাৰ হীৱৰ া সংসাৰন্দ্রন্ত্রত ন্দ্রন্ত্র তুলিব। তাইৰ মন এটা চিন্দ্রন্ত্রি মনলৈ ৰূপান্তৰিত হইছিল। লগ পোৱা পত্যেন্দ্রন্ত্র পন্নুৰৰ মাজত তাইনিজৰ প্লি জনন্দ্রন্ত্রচাৰি হীবাথন্নি খাইযত্নুৰিছিল। (নাঙঠ চহীৰ) বৰ নিসংগ এইনাৰী - 'ডিচেম্বৰ মাহী ধন্নিৰে ধূসৰিত দিল্লীৰ ৰাজপথ। পশান আলিত থ্নি হীল তাইা ভাব হল হীত-ভৰিবোৰ নে শুন্দ্রন্ত্রন্দ্রন্ত্র হীগেছো। অথচ সৌ-সিদিনালৈন্দ্রেন্ত্রনা ধৰণৰ পসাধন সামগ্ৰীৰে নিজন্দ্রেন্ত্রজাহী পৰাইৰখাত ন্দ্রন্ত্র৫ া ত্ন নাছিলতাইাৰ ন্দ্রন্ত্র গ'ল সেইআগহীগ সেইসৌন্দৰ্য বোধগ অসংলগ্ন সাজপাৰ, পন্নণা জোতা, ৰুক্ষ মন্নৰ চন্নি ... ভিৰৰ মাজত বহীউৰ্মিলাৰ ভাব হল তাইএন্দ্রন্ত্রতাহী ভন্ত. লগা ধৰণে নিসংগ। ... নিংগতাহী দন্নাৰোগ্য ৰোগৰ দৰে অহাৰাতাইন্দ্রন্ত্রন্নৰণ ন্দ্রন্ত্র আহিছিল।(নাঙাঠচহীৰ। এইাজনী উৰ্মিলান্দ্রন্ত্র নিৰ্মাণ হীছোঁনাঙঠ চহীৰ' গল্পৰ ৰুক্ষ ন্দ্রন্ত্রমো। শ্লামৰ পৰা তুলি অনা জীগ্নাথৰ ধূসৰ মননত উৰ্মিলাইনাঙাঠহীৰনত বিচাৰি যত্ন্না মানহুৰ মাজৰ সন্থ, ন্দ্রেন্ত্রল, মানবিন্দ্রন্ত্রম্পৰ্ন্দ্রন্ত্রন্দ্রন্ত্র অসম্ভৱ বাস্তৱ। নিগমবোধ ঘটাৰ মৰিশালিৰ সমস্ত ৰুক্ষতাৰে তিতা হ ল'ৰাটোৰে উৰ্মিলাৰ জীৱন আৰুস্যক্তিত্ন্দ্রন্ত্রজী ন্দ্রন্ত্রে বিচাৰ ন্দ্রন্ত্রচাইছো- 'আপন্নি ফূৰ্তি ন্দ্রন্ত্রন্দ্রন্ত্রাইচিৰিত বহীমহীপইৰা দী থান্দ্রিন্ত্র মাত্ৰ াবৰ সম. ত আপোনাৰ ওচৰলৈ অহী পন্নুসন্দ্রোৰে

মোৰ ভঙী। টিং এটাত দইছী এটা টন্দ্ৰক্ৰিসিন্দ্ৰিজ্ঞ্লিথ ⌐ াব লাগিব। মহীচিৰিত বহীপইৰা দীথান্দ্ৰিম্ভন্দ্ৰিজ্ঞ (নঙঁঠ চইৰ(। এহীন্দ্ৰজ্ঞ গল্পটোত সমগ্সম্পৰ্ন্দ্ৰজ্ঞতি ন্দ্ৰিছৌ এন্দ্ৰশূন্যতাৰ ফালে। উৰ্মিলাহী ভাবিছিল - 'আমি তিৰোতা মানহুী মানেহী খটখটি নবগাঁও, আমাৰ বন্দ্ৰজ্ঞভাষাহী ন্দ্ৰিজ্ঞআমান্দ্ৰজ্ঞাশ্ৰ. দ্বি।। আমান্দ্ৰজ্ঞৰসা দ্বি।। (নাঙঁঠ চইৰ)। এহী ভৰসা তাহীদে শাৰন্তৰ ওচৰত বিচাৰিছিল। উত্তৰত পালে - 'হিংস্ৰ পশুৰ দৰে জন্ম হীউঠিল ⌐ে শাৰন্ত - ইউ গিভ মি চেক্স' (নাঙঁঠ চইৰ)। সাংবাদিন্দ্ৰজ্ঞান্দ্ৰজ্ঞ আৰুসৰূপচন্দ্ৰ৷ সতে সম্পৰ্ন্দ্ৰজ্ঞউৰ্মিলাৰ তাহীকাহীজ্ঞ৷ সতে সম্পৰ্ন্দ্ৰজ্ঞআটাহীবোৰ সম্পৰ্ন্দ্ৰজ্ঞাতি ধূ ধূ শূন্যতাৰ পিনে। 'নাঙঁঠ চইৰ'ৰ ন্দ্ৰজ্ঞতাহীভিতৰলৈন্দ্ৰেজ্ঞীতল ন্দ্ৰিজ্ঞ তোলে। এন্দ্ৰজ্ঞসন্তৰ শূন্যতাৰ আৰুসপেম্মহীনতাহীগোটেহীগল্পপোন্দ্ৰেজ্ঞাষ্ঠ-পৃষ্ঠে মেৰাহী ⌐থ ছৌ৷

মোহিনী আৰুসউৰ্মিলাৰ ৰে আন এন্দ্ৰজ্ঞগু হদী ৰ নাৰী হীল ঈশ্বৰী। ঈশ্বৰীও স্বামীহীৰা, গাভৰুসবাগি ৫ াৰা সংসাৰ, হৈহীৰা হী ৫ াৰা স্বামীন্দ্ৰজ্ঞ ৰূপত পাবলৈ উন্মুখ, তাহীৰ মাজৈতো ৫ ৌৱনৰ ন্দ্ৰজ্ঞনা-বাসনাৰ অপূৰ্মতাৰ হীহীন্দ্ৰজ্ঞ। বিধবা নাৰীগৰান্দ্ৰীজ্ঞ পহুৰাহুসাসকাগত সম্পৰ্ন্দ্ৰজ্ঞিৰলৈ⌐ গ⌐ ন্ত্ৰণাত দুগ্ধ হী।। ৰামা.ণৰ গৰেষিন্দ্ৰজ্ঞঈশ্বৰীৰ স্বামীৰ ১৯৮৪ চনত দিল্লী ৰা তত জাহীংগীৰ পন্নীৰৰ এন্দ্ৰজ্ঞ ংন্দ্ৰজ্ঞঅগ্নিন্দ্ৰাজ্ঞৰ পৰা এটি শিখ শিশুন্দ্ৰজ্ঞউদ্ধাৰ ন্দ্ৰিৰলৈলোও ঁতে মৃত্যু হীছিল। পৰম নিষ্ঠাৰে ৰামা ণ চৰ্চা ন্দ্ৰজ্ঞ ঈশ্বৰীৱ জন্ম দেখিলে অচেতন৷ হীপৰিছিল, ভ্ৰ.ানন্দ্ৰজ্ঞৰণে আটাহী পৰিছিল, মন্নুৰ চুলি চিঙিছিল। ৰামা.ণ মণ্ডলীৰ বিভিন্ন চৰিত্ৰ, সীতাৰ জন্মভূমি জনন্দ্ৰজ্ঞলৈ ন্দ্ৰজ্ঞৰামা ণ মণ্ডলীৰ বিভিন্ন চৰিত্ৰ, সীতাৰ জন্মভূমি জনন্দ্ৰজ্ঞলৈ ন্দ্ৰজ্ঞৰামা ণ মণ্ডলীৰ⌐াত্ৰ াৰ পেক্ষাপটত নিৰ্মাণ৷ হীছৌ ঈশ্বৰীৰ চৰিত্ৰ। বিধৱা নাৰীৰ পৰুসাস পতি হৌৱা দৰ্মীৰ শাৰীৰিন্দ্ৰজ্ঞান্দ্ৰজ্ঞ মামণি ৰ. ছমৰ সমস্ত সৃষ্টিত সিঁচৰিত৷ হীআছৌ। ঈশ্বৰীও ব্যতিক্ৰম নহী। ধৰ্ম বাহীদিকৰ বিশ্বাসে বাউলী ন্দ্ৰিজ্ঞতুলিছৌ- নদীৰ পাৰত থন্দ্ৰাজ্ঞমাটিৰ দৰে এহী দেহীনদীৰ বন্দ্ৰজ্ঞ ৫ ন খাহীপৰিব খুজিছৌ৷ আঃ দেব স্বৰূপ ন্দ্ৰিজ্ঞদী এহীখনগ শৰীৰৰ পতিটো অংগহীন্দ্ৰজ্ঞ ন্দ্ৰজ্ঞআৰুস এন্দ্ৰজ্ঞহী মিলি⌐ ⌐. .. আঃ ন্দ্ৰিজ্ঞতুনা এহী বক্ষতগ দুৰ্.। স্তনৰ সিৰা-উপসিৰাবোৰ⌐ে সাৰ পাহীউঠিছৌ ন্দ্ৰিজ্ঞ৷ হীউঠিছৌ বক্ষৰ মাংসপিণ্ড।' (ঈশ্বৰীৰ সংগ্ৰা আৰুসপেম্ম')। এহী বিধৱা নাৰীৰ নিজৰ শৰীৰৰ ভোন্দ্ৰজ্ঞআৰুসপাৰপৰুসাস পতি আন্দ্ৰজ্ঞৰ পৰা উদ্ভৱ হৌৱা আত্মগ্লানিৰ ছবিও মামণি ৰ. ছমৰ লেখাত সম্ভৱ, ঈশ্বৰীও তাৰ মাৰে এজনী, নিজৰ স্বামী মৰা বেছিদিন হৌৱা নাহী আন্দ্ৰেজ্ঞ পৰপৰুসলৈ তাহীমনত এনে ভাৱ৷ হীছৌ মহীসতী সীতাৰ মন্দিৰৰ পৰংগণত তাহীৰ এনে ভাৱ৷ হীছৌ তাহী অসতী তিৰোতা নেন্দ্ৰিজ্ঞ অসতী তিৰোতাবোৰ ঠিন্দ্ৰজ্ঞাহীৰদীৰ হীম নেন্দ্ৰিজ্ঞ(ঈশ্বৰীৰ সংগ্ৰ. আৰুসপেম্ম)। ধৰ্ম বাহীদিকৰ পতি ঈশ্বৰীৰ পেম্মৰ আঁৰত আছিল উৰ্মিলাৰ সেহীবাসনা, পেম্মজআৰুসস্থিৰ সম্পৰ্ন্দ্ৰজ্ঞচাৰ উৰ্মিলাৰ দৰে ঈশ্বৰীও ব্যান্দ্ৰজ্ঞ হীপৰিছিল। ৰামা.ণ মণ্ডলীৰ াত্ৰাত তাহী শৰীৰৰ অনন্তুৰ ন্দ্ৰিজ্ঞছিল ধৰ্ম বাহীদূৰৰ স্পৰ্শ, পৰম সন্তুৰ৷ হীছিল ৰিক্তৌ নাৰী মন - 'এ া এ া শৰীৰৰ ভাষাৰে সেহীন্দ্ৰজ্ঞও৷ ন্দ্ৰজ্ঞ দিলৈ,⌐ ন্দ্ৰজ্ঞ শুনিবলৈ চিত্ৰন্দ্ৰজ্ঞ উত্তেজন আৰুসঅৱাধ ্যাৰ পতেন্দ্ৰজ্ঞ 'ৰামা.ণী৷ বঠন্দ্ৰজ্ঞ তাহী অধীৰ আগ্ৰহৰে বাট চাহীছিল। (ঈশ্বৰীৰ সংগ্ৰ. আৰুসপেম্ম)। মোহিনী, উৰ্মিলাৰ দৰে ঈশ্বৰীৰ পেম্মৰ বাসনাও ৰিক্তৌতাৰে ফালে গতি ন্দ্ৰিৰলে। ঈশ্বৰীৰ পেম্মে পতিদান নাপালে। এহী আঙঁঠি ধৰ্ম বাহীদূৰৰ নহী ...। ⌐ বতৰণী পাৰৰ জঁটাধাৰী সন্ন্যাসীৰ হৌ পোহীৰে অনা ছবিখন ৫ ন ঈশ্বৰীৰ বন্দ্ৰজ্ঞআৰুসভীৰলৈ সোমাহীগ'ল। (ঈশ্বৰীৰ সংগ্ৰ. আৰুসপেম্ম')। মামণি ৰ. ছমৰ লেখা আৰুসলেখিন্দ্ৰজ্ঞান্দ্ৰজ্ঞ জীৱন পৰিক্ৰমা বহুসম. ত এন্দ্ৰেজ্ঞহী পৰিছৌ মামণি ৰ. ছমৰ গল্পবোৰতো আত্মজৈৱনীন্দ্ৰজ্ঞ পাদান চন্দ্ৰজ্ঞ লগান্দ্ৰেজ্ঞপষ্ট। তেখেতৰ অভিজ্ঞতাবোৰ সাধাৰণতে ব্যক্তিগত জীৱনৰ লগতহীসং জুৰী। চেগা-চোৰোন্দ্ৰজ্ঞন্দ্ৰজ্ঞাজনৈতিন্দ্ৰজ্ঞামাজিন্দ্ৰজ্ঞাক্তিসমূহীৰ ছবি আহীলেও মূলতঃ গল্পসমূহীৰ পেক্ষাপট ব্যক্তিগত জীৱনত পোৱা-নোপোৱাৰ ন্দ্ৰজ্ঞনী। মামণি ৰ. ছমৰ ব্যক্তিগত জীৱন বহুলভাৱে চৰ্চিত। তেখেত এবাৰ৷ ন্দ্ৰিজ্ঞল - 'মানহুীহীচাপে মহীবৰ দৰ্ভাগ্যবান, ন্দ্ৰিজ্ঞলেখিন্দ্ৰজ্ঞপে মহীবৰ ভাগ্যবান। তেওঁৰ জীৱনৰ দৰ্ভাগ্যবোৰ নিঃসন্দেহী তেখেতৰ সৃষ্টিন্দ্ৰজ্ঞন্দ্ৰজ্ঞনন্য মাত্ৰা দিলৌ। ন্দ্ৰিজ্ঞএসে সম.তে তেওঁৰ লেখাত সন্দ্ৰজ্ঞো সম.তে উপস্থিত থন্দ্ৰজ্ঞএন্দ্ৰজ্ঞ বিশেষসমাৰী জীৱনে তেখেতৰ সৃষ্টি বহু সম ৰ গাঁঠি মাৰি দ্বি াৰ অনন্তুৰ হীম। সন্দ্ৰজ্ঞো ঘটনা পৰিঘটনা৷ গ সেহী বিশেষসমাৰী চৰিত্ৰৰ মাজত সোমাহী এন্দ্ৰজ্ঞী.।৷ হীপৰে। মোহিনী, ঈশ্বৰী, উৰ্মিলা আদী চৰিত্ৰৰ মাজত সমাজজীৱন বহুসম.ত ঢান্দ্ৰজ্ঞাহীপৰে।⌐ ছুবদ্ধ মানহুৰ পৰিবৰ্তে ব্যক্তিমনৰ পধানহী বহু সম ত গল্পসমূহীন্দ্ৰজ্ঞন্দ্ৰজ্ঞ নিৰ্দিষ্ট ঠাচৰ পিনে৷ ল্লা । সঁচত ঢলা চৰিত্ৰ আৰুসঘটনাৰ মাজত বহীলসমাজজীৱন স্নান৷ হীআহৌ মামণি ৰ. ছমৰ গল্পৰ নিৰ্মাণৰ মূল ন্দ্ৰজ্ঞমো ব্যক্তিমনন। তেখেতৰ দন্তাগ্য আৰুসজীৱনৰ এন্দ্ৰজ্ঞ ন্দ্ৰেজ্ঞন্দ্ৰজ্ঞঅধ্যা.. . এন্দ্ৰজ্ঞনন নাৰী চৰিত্ৰ মামণি ৰ. ছম গোস্বামীৰ

সৃষ্টিৰ এবাৰ নোৱাৰ অংশ. হৈ পৰিল। এইনাৰীৰ. পিতৃপ্ৰধান সমাজৰ সংস্কৃতিৰ তলৰ আন্ধাৰত সমাধাই থৰ খোজা নাৰী জীৱনৰ বহু কথা পোহৰলৈ ল আনিলে। কিন্তু এনে চৰিত্ৰৰ দ্বাৰা তে এই বিশেষস্যাৰী জীৱনৰ চৰিত্ৰৰ বাৰম্বাৰ উপস্থিতি. তেওঁৰ বাবে এক নিৰ্বদ্ধতাৰ সৃষ্টি কৰিলে।

মামণি ৰয়ছম গোস্বামীৰ জীৱনৰ নানা অলি-গলি পৰিভ্ৰমণ কৰিছো। এই পৰিভ্ৰমণত তেখেতে প্ৰত্যক্ষ কৰিছো এক বহুৰঙী জীৱন। তেখেতৰ সৃষ্টিৰ মাজত বিবিধ চৰিত্ৰই উপস্থিত মৰাটো স্বাভাৱিক তেওঁৰে স্বীকাৰ কৰিছো- 'মই লিখা প্ৰ সন্দৰ্ভ গল্প বা উপন্যাসৰ চৰিত্ৰবোৰক মই বাস্তৱত লগ পাইছোঁ। কিন্তু মোৰ গল্প, উপন্যাস আৰু আত্মজীৱনীৰ মাজত পাৰ্থক্য আছে। কিন্তু আত্মজীৱনীৰ প্ৰত্যেক কথাই সঁচা আৰু তথ্যসমৃদ্ধ হ'ব লাগিব। সেই বাবেই জীৱনত লগ পোৱা বহু চৰিত্ৰক আত্মজীৱনীত হুবহু প্ৰকাশ কৰিব পৰা নাযায়। মানুহৰ সবলতাখিনিৰ কথা বাদ দিও, কিন্তু দুৰ্বলতাবোৰক দি আত্মজীৱনীত হুবহু স্থান দিওঁ তেন্তে মানুহজনৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা ন লাগে। কিন্তু গল্প বা উপন্যাস আদি লিখিলে মানুহজনক বহু ৰূপৰ প্ৰকাশ কৰিলেও তেওঁৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা নহয়। কাৰণ গল্প-উপন্যাসত সঁচা তথ্য দিব লাগে নহয়। চৰিত্ৰ বা ঘটনাৰ ঠাইসলাই পেলাব পাৰি নাইবা চৰিত্ৰবোৰক লুকুৱাই বা পিন্ধাই দিব পাৰি ধৰা লাজ পোৱা (মামণি ৰয়ছম গোস্বামী নিৰ্মাণ ঃ আভা গাৰ্ডেনবৰৰ আবেলি, পৃ. ১৯ ম)

আভা গাৰ্ডেনাৰ এজনি বেশ্যা। ভোগৰ বাবে নাৰীক বেশ্যা কৰা আৰু উত্তৰাধিকাৰৰ বাবে নাৰীক সতী সজাই ঘৰৰ চাৰিবেৰৰ মাজত বন্দী কৰা পিতৃপ্ৰধান সমাজখনৰ দৃষ্টিভংগী তিনি আভা গাৰ্ডেনাৰ মাজত স্পষ্ট হৈ আছে। এই বেশ্যাৰ মন আৰু জীৱন তাইৰ ল ফচুবাৰা এটা লিপিষ্টিক এখন সৰু ৰুমাল আৰু মাত্ৰ এটা নোটবুক। সতে প্ৰ বেগটাৰ দৰে শূন্যযন্ত্ৰ তাইৰ সন্দৰ্ভৰে ফুৰ্তি কৰিছিল, মেজৰ নাৰ্ম গেও কৰিছিল। কিন্তু তাই এইজন পুৰুষক আগ্ৰহ বিচাৰিছিল - এদিন প্ৰচণ্ড জোৰেৰে মোৰ ডিঙিত সাৱটি চকুৰ দুফাটা পানী ল। উঠিল মই তাইক বিদায় দিব লাগে, মানে উদ্ধাৰ কৰিব লাগে। এনেদৰে দিনমান থাকিব লাগিলে তাই হৈনো মৰি থাকিব (আভা গাৰ্ডেন আবেলি পৃ. ২৪১)। কাৰণ জৰ ফচুল এই আভা গাৰ্ডেনাৰৰ এজনী ৰিক্তা নাৰী। এই ৰিক্তা নাৰীৰ মাজত

সেইবাখিনিত দৌৰ্বল্য আছিল। দৌৰ্বল্যৰ প্ৰতি ভালপোনা প্ৰকাশ কৰিবলৈ গ সন্মুখীন হৈ আন এক স্থানৰ। নগৰ নেন্দ্ৰ উপহৈৰ দ্বাৰা ৰাজনৈতিক নেতাজনালে তাই আঙুলি টোঁৱাইছিল, তীব্ৰ ঘৃণাৰে কৰিছিল - 'হয়ও ড্ৰেৰ ইউ চিট মিগ (আভা গাৰ্ডেনাৰৰ আবেলি পৃ. ২৪৮)। ৰূপহী বাৰবণিতাগৰাকীৰ এই প্ৰশ্নত তাইৰ অন্তৰ্জগতত সজোৰা সমাজখনৰ প্ৰতি. আছিল। আৰু এক দৌৰা বেচি নাৰী দৃষ্টি, এই বিধবা বামুণী দৌহৌপজীৱনী জনীৰ. এড্ৰা ধানত দুটা খৰিৰ চানা খাব. (সংস্কাৰ পৃ. ৩৯) তাই বাৰীৰ বাঁহীৰতলত নষ্ট বস্তু' চাবিবাৰ 'নষ্ট বস্তু' বাঁহীৰতলত পোতাও বেছি দিন হোৱা নাই। এই বামুণী বিধৱা 'চৰিত্ৰহীন' মানুহজনী নিজৰ জাত সম্পৰ্কে সচেতন - বেটা শূদিৰ মহাজনৰ ইমান সাহ! সি বেটাই নেজানেনে মই জমানী বামুণৰ আপী বহুগ (পৃ.৪৭)। জাত মন্দিৰ হোটেল, বাৰত ঘূৰি ফুৰা আভা গাৰ্ডেনাৰৰ বেগত এখন এটা নোট আছিল, দৃষ্টি. চন্দ্ৰ দুৰ্দিন - 'এনে উপায় নাছিল। পেটৰ ভোক ছাটি-ফুটি মাৰিছিলোঁ...। আধি খাই থকা মানুহৰ মখাও অসহৰ দৰে হৈছো মোৰ মণ্ডৰ ওপৰৰ ছাল নোহোৱাৰ কথা সিহঁতে জানে। সেই মাটিৰ খাজানা আজি তিনি বছৰেও দিব পৰা নাই.. এই নিলাম হৈ, এই নিলাম হৈ। এই অৱস্থাত মই আপী দুখ ল কৰেঁ কিন্তু পৃ. (৪৭)। দৃষ্টীৰ. ও আশ্ৰ বিচাৰিছিল- আজি কি গাটোও ভাল লাগি নাথাকে বাৰ গাত ভেজা দিথাকিব পাৰিলে ভালেই হ'ব। (পৃ. ৪৭ ম বংশধৰৰ বিনিময় ত পীতাম্বৰ মহাজনে তাইক আশ্ৰ দিবলৈ মান্তি হৈছিল সমাজ বাস্তৱৰ এক মাত্ৰা উন্মোচন কৰি দৃষ্টীৰ. পীতাম্বৰৰ প্ৰস্তাৱ আগ্ৰহী কৰিলে - 'শুদিৰি ৰ বীত তাই কৰি ৰ। তাইৰ শাণ্ডিল্য গোত্ৰ বামুণ। তাই নষ্ট কৰি পেলাইছো (পৃ. ৫৭ম) দৃষ্টি নীৰ বাবে সন্দৰ্ভ কথা জাত-পাতৰ বিচাৰ বেছিগুৰুত্বপূৰ্ণ হ'ল।

মামণি ৰয়ছমৰ নাৰীবোৰৰ মূল বৈশিষ্ট্য হ'ল ৰিক্ততা আৰু আপূৰ্ণতাৰ হাহাকাৰ। এই ৰিক্ততা আৰু সম্পূৰ্ণতা সম্পূৰ্ণ ব্যক্তিগত। চইৰ দন্ত হীন অনমুমা আৰু ৰূপহী গিৰাকী সামাজিক প্ৰেক্ষাপট পাঠকে জানে সম. হৌৱাও আন্ধাৰ হৈ থাকে জনী নাৰী দুই ধৰণেৰে ক্ৰমে অস্বাভাৱিক ফলে গতি লছো অনমুমাৰ জীৱন এক হতাশাই চেপি আনিছে তেওঁৰ পত্নী শোকে পেলাইছে,মানুহৰ জীৱনলৈ এনে অফুৰন্ত সম. আহৌ এনে দৰ্শহীন অসহ অৱসাদো আহৌ অনমুমাই ন নিজৰ অৱস্থিতিক বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰে। দৰ্শহীন

অসহায়অৱসাদৰ মাজত অতীতৰ দোৰা এন্দ্ৰ দুৰ্ঘটনাৰ স্মৃতি ৰোমন্থন, যি তাত দ্ৰণাদ। ন্দ্ৰ পৃথিৱীত যি তো দ্বিতী. আৰু দ্ৰাহা।(চহীৰ দগু ন্দ্ৰ হা।, পৃ. ২৭ ম)। অনহুমাহী এদিন ন্দ্ৰ দী. া গছত লাগি ধৰা এটা খাম বতাহত উৰি অহা দেখিছিল, খামটোত নিৰ্দু ান ছবি আছিল। ছবিবোৰ যিমান বেছি অশোভন আছিল৫ সত্ত্ব মগজ ন্দ্ৰো নাৰী. সেবিোৰ ছোৱা অসম্ভৱহৈ আছিল(পৃ. ৩০ম)। এইখামটোৰ গৰা ন্দ্ৰ নদ্ৰ তওঁ দেখা পালে... মানহু টোন্দ্ৰ চি দুৰ্গন্ধ ওলোৱা মৰাশত ন্দ্ৰ বেছি পংন্দ্ৰি আৰু নামী. ৫ ন লগা হল।' (পৃ. ৩০ ম এইমানহু টোৰ ওচলৰে ন্দ্ৰ আহিছিল সেইৰূপহী নাৰীগৰা ন্দ্ৰ তেওঁ স্বামীৰ চান্দ্ৰ িৰক্ষাৰ বাবে হৈছিল ওপৰৱালা অফিচাৰ ন্দ্ৰ বীৰ দান ন্দ্ৰ িগৰ্ভৱতী হইছিল। ঘটনাটোৰ বাবে ৰূপহী নাৰীগৰা ন্দ্ৰ ৰ দুখী.হ ছিল। দুহু ধৰণৰ দুহু ঘটনাই দুহু জনী নাৰী ন্দ্ৰ স্বাভাৱি ন্দ্ৰ ৰ ফালে ল. গচিল। গল্পটো শেষত হৈছে এন্দ্ৰ. াবহী অপূৰ্ণতাৰ মাজেৰে - হঠাৎ অনহুমাৰ এটা আচৰিত ভাব মনলৈ আহিল। তেওঁৰ আন্দ্ৰ ৰবাৰ মাতৃত্বৰ গৌৰৱেৰে গৰী. সী হোৱাৰ ইচ্ছা হল। ... এইআশা ল গছে(পৃ. ৩৬ম)। ৰূপহী মানহু জনী৫ ন্দ্ৰ ৰ বাবে পশুতুল্য মানহু জনী ন্দ্ৰ জী ন্দ্ৰ মৰ্পন ন্দ্ৰ িছিল, সেই ন্দ্ৰ টো মানহু জনে ন্দ্ৰ ি নিদিলে এই গল্পটোৰ ব্যক্তি গত জীৱন দুখু দুহু নী নাৰী ন্দ্ৰ দুহু ধৰণে অস্বাভাৱি ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ ি তুলিছে। গোটেইগল্পটো জুৰি আছে এন্দ্ৰ ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ ন্ত্ৰণা আৰু অপূৰ্ণতাৰ হাই ন্দ্ৰ।

এজনী না. ন্দ্ৰ মৃতুৰ আন এন্দ্ৰ ভুক্ত নাৰীৰ গল্প। দেৱবালাৰ জীৱনৰ সামাজি ন্দ্ৰ পেক্ষাপট এন্দ্ৰ ৰে অস্পষ্ট. আৰ্থি ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ ত ভোগা বাপে ন্দ্ৰ অসন্তুষ্ট মান্দ্ৰ াতটা স্বাস্থ্যহীন ভাই ন্দ্ৰ ৰ মাজত দেৱবালা আছিল ব্যতিক্ৰম। তাইৰ মেধা আৰু ৰূপো আছিল। দেউতা ন্দ্ৰ াপোন দেখিছিল জী. দ্ৰে তেওঁৰ জোৱা-তাপলি মাৰিব নোৱাৰা হোৱা সংসাৰখন জীপ দিব। থি৫ টাৰ ন্দ্ৰ িৰলৈ গ দেৱবালাৰ পৰিচত হল ধনী ব্যৱসা. ী চৌধুৰী, স তে অগাধ সম্পত্তিৰ মালি ন্দ্ৰ চৌধুৰী ন্দ্ৰ দেৱবালাই ৱি া ন্দ্ৰ ৰ পস্তা ন্দ্ৰ াটো হল - মই দৰিদ্ৰ ভিক্ষু ন্দ্ৰ টা ন্দ্ৰ পেস্ম বলি. া হ ৱি. া ন্দ্ৰ ৰাত ন্দ্ৰ তনে এজনী মানহু ন্দ্ৰ ি. া ন্দ্ৰ হৈ বহু সুখী হব পাৰিম। (পৃ. ৬৮ ম) । আনহাতে তাইৰ দেউতা ন্দ্ৰ ৰণ ঠিন্দ্ৰ ৰ ঘৰখন সলনি হ গ'ল, ঠিন্দ্ৰ বিচাৰি হৰণ ঠিন্দ্ৰ ৰে ৰব ৰব পামচু৫ াৰ আৰু সি. নি এৰোৱা পাঞ্জাবীটো পিন্ধি ঘূৰি ফুৰিব নালাগে। দেৱবালাৰ বেন্দ্ৰ ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ টাও এতি. া গাড়ী ল ঘূৰি ফুৰিব পৰা হল। দেৱবালা ৰক্ষ হৈ'ল তাইৰ মাজত নাৰীৰ এখন ঘৰ আৰু শিশুৰ বাবে হেঁপাহী অপূৰ্ণ হ ৰ'ল, ি দোৰা উপা. ৰে এখন সৰু সংসাৰ ঠিন্দ্ৰ নে ধৰণৰ এটি তুলসীৰ ঢাপ বস্তু হ পৰিব পৰা এটা সৰু সংসাৰ, ঠিন্দ্ৰ নে ধৰণৰ এটি তুলসীৰ ঢাপ, ব্যস্ত হ পৰিব পৰা এটা সৰু সান্দ্ৰ ৰ আৰু না. ত্বলৈ অশেষ তৃপ্তি পোনা দ্ৰে টোমান ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ শিশু (পৃ. ৭০ ম)। যি াৰ বাবে দেৱবালাৰ হামাৱাও গল্পটোৰ মূল বক্তব্য হথা ন্দ্ৰ।

দেৱবালা, অনহুমা অথবা ৰূপহী নাৰীগৰা ন্দ্ৰ আটাইবোৰ জীৱনৰ ৰিক্ততা আৰু ন্ত্ৰণা ব্যক্তি গত জীৱনৰ পৰাই আহিছে। ি খনি বিচাৰি এই নাৰীস ন্দ্ৰ হাহা ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ িছে সেইখিনিও নিৰ্দিষ্টভাৱে পক্ষ সান সমাজখনৰ লক্ষ্মণ ৰেখাৰ বাহিৰলৈ ৫ াৰা নাই খেন সমাজৰ ৰাজনৈতি ন্দ্ৰ অৰ্থনৈতি ন্দ্ৰ তি হাসি ন্দ্ৰ শক্তিবোৰৰ ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ পে এই নাৰী চৰিত্ৰবোৰ জীৱন চ্ া, সপোন, দুখ-সুখ, নোপোৱাৰ আৰ্তি-আটাবোৰ এন্দ্ৰ শেষত াচত ঢালি তে. াৰ ন্দ্ৰ হ হৈছে।

পৰল অন্তদৃষ্টি সম্পন্ন শেষৰ ফালৰ গল্পবোৰৰ নাৰী চৰিত্ৰবোৰ এইএন্দ্ৰ সাঁচৰ মাজত সোমাই থা ন্দ্ৰ পৰা নাই। জীৱন জগতৰ ৰক্ষতাই এই চৰিত্ৰবোৰ ন্দ্ৰ ন টানি-আঁজুৰি ৰাজপথলৈ উলি াই আনিছে। সাধাৰণতে মামণি ৰ ছমে এন্দ্ৰ নাৰী চৰিত্ৰ ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ ি তেওঁৰ গল্পবোৰ নিৰ্মাণ ন্দ্ৰ ি আগুৱাই নি৫ । অনহুমা, দেৱবালাৰ দৰে চৰিত্ৰবোৰৰ পৰা বিমলা বহুদূৰ পৃথ ন্দ্ৰ বিমলাৰ পেক্ষাপট দিল্লী মহানগৰীৰ বহুমাত্ৰি ন্দ্ৰ জীৱন — "সেৱা বিমলা চৌধুৰী। খদ্দৰৰ শাৰী। ন্দ্ৰ ত খদ্দৰৰ বেগ। চুলি দ্ৰে চুটি ন্দ্ৰ ত পৰি আছে ওঁঠত লিপষ্টি ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ ল। তাইৰ পিছে পিছে তাইৰ বেঙা ভা৫ ন্দ্ৰ াৰেও লেডেৰি. াই লেডেৰি. াই আগবাঢ়ি আহিছে' ... বেচেৰীৰ ৱি. া বাৰু হল, ৱি. া বোলে ঠিন্দ্ৰ হছিল।৫ তু ন্দ্ৰ িচাৰোঁত দুহু ন্দ্ৰ াই তামাচা' বহুৱাই দিলে। (দিল্লী ৫ নৱেম্বৰ, ১৯৯১ পৃ. ১৩৩ম) বিমলা সাংবাদি ন্দ্ৰ আৰাজী নামৰ ন্দ্ৰ জত ন্দ্ৰ ন্দ্ৰ, তাইৰ ৱ. স ত্ৰিশ বছৰ হল। এতি. া আৰু সন্দ্ৰ ৱি. া হবাং বেঙা ভা. ন্দ্ৰ আৰু মা ন্দ্ৰ তাইৰ মূৰৰ ওপৰত জাপি দি চব নিশ্চিন্ত হল। ' (পৃ, ১৩৪)। বিমলাৰ ৰক্ষতাৰে ভৰা জীৱনত হিয়ত সিঁচৰ মৰম আদৰ ৫ ন এন্দ্ৰ াত্ৰ সান্ত্বনা। হিয়তন্দ্ৰ তাই বহুত ন্দ্ৰ ৰি মেলি স ন্যবাহিনীত সমুৱাই দিলে। তাৰ মৰম চেনেহৈ বিমলা ন্দ্ৰ তৃপ্ত ন্দ্ৰ িছিল - নিজৰ পত্ত্ব সন্তান এটি থা ন্দ্ৰ নিশ্চ. তাই ন্দ্ৰ হৈ দৰে

সহী. ন্দ্রক্কি দিলেহেঁতন। তাইৰ লগৰ ছোঁৱালীবোৰৰ ৎ নেদৰৈ বৰ ন্দ্রক্কুর. সত ৱি.।. হী গছো, তেনেদৰে তাইৰো ৱি.।. হী ৎ ৰাহোঁতেন ঠিন্দ্রক্কনে এটা পত্নু সন্তান নিশ্চ. তাইৰো হইলেহেঁতেন তাইৰো প্ৰ. ত্রিশ বছৰ হীল। স্যে. ৎ ত্রি. হীতাহী হীয়মত সিঙঁদ্রদৰখে, তেত্রি। তাইৰ বক্কুলালি এটা আশীৰ্বাদী বাহীঁৰওলাহী আহীঁবখোজৌ(প. ১৩৬ ম) স্যে হীয়মত সিঙৌ অনা উলৰ শ্বলখন শৰীৰত মেৰুসাইলিওঁতে বিমলাৰ চন্দ্রক্কুয় ভৰি আহিল।' (পৃ. ১৩৭ ম) তাইৰ হীয়মতৰ প্ৰতি থন্দ্রাক্কঅগত্য স্নেহীন্দ্রবঁন্দ্রাহীন্দ্রক্কচোৰা মানহুৰো অভান নাছিল — অংগেস্জৌ ন্দ্রক্কিল মিলা না এন্দ্রক্কউৰত ৰাত গুজৌৰ নে ন্দ্রেক্কিনে. । উমৰ মে তম্নসে বড়ী হী. তো ন্দ্রক্কা হুৱা, ন্দ্রক্কতো তম্নহাৰা আহী জৗ. গি।' (পৃ. ১৩৭ম) ৰাজনৈতিন্দ্রক্কনতা ন্দ্রাজ্ঞীনাথৰ সহী তে বিমলাহী হীয়মত সিঙঁদ্রক্কন্যবাহিনীত সম্বুহীদিৰ পাৰিলে। বিমলা আৰুস হীয়মতৰ জীৱন ন্দ্রক্কিনীৰ লগে লগে পেস্কাপটত থন্দ্রাক্কহুমাত্রিন্দ্রক্ক ৰাজধানী চহৰখন দৰিদ্র মানহুখিনিৰ জীৱনাত্র। লেন্দ্রিক্কাইসাৰ্থন্দ্রক্ক ৰূপে ৰূপ্ম ণ ন্দ্রক্কি গছো। হীয়মত সেইখিনি সম ত চতুিত ঘৰলৈ আহিছিল। ঘটনাটো হঠাৎ ঘটি. গছিল। বিষসন্তী মদী খাহীশৰ হিচাপত মানহুমৰিল। সাংবাদিন্দ্রক্কিমলৰ চন্দ্রক্ক এহী দৰ্ঘুটনাৰ আলমত ঠেক্স্থিগ মানহুৰজীৱনৰ ন্ত্রণা লেখিন্দ্রক্কাইসাৰ্থন্দ্রক্কৰে তম্বুলি নিবলৈ সক্ষম. হইছো। দেৱালী পালন ন্দ্রক্কিবলৈ অহী হীয়মত সিং নোহোৱা হীল। গল্পটোৰ শেষৰ ফালে বিমলা মামণি ৱ ছমৰ আন নাৰী চৰিত্রসমূহীত্ম সতে মিলি গৈছো। ঈশ্বৰী, অনহুম, উৰ্মিলা, মোহিনীৰ পোৱা-নোপোৱা সাপোনন ন্ত্রণা, সম্বু-দৰ্ঘু আটাইখিনি বিমলাৰ মাজত মূৰ্ত্ম হাউঠিছো। থহুদ্ধ মানহুৰ ন্ত্রণাৰ সাৰ্থন্দ্রক্কপ্ম. ণ গৈ সেইবিশেষস্মানহুজনীৰ মাজত মিলি পৰিলগৈ। ঈশ্বৰীৰ আগত থি. দিছিলাহিধৰ্ম বাহীদৰ্মু, উৰ্মিলাৰ আগত অংন্দ্রক্ক গৰেযন্দ্রক্কশোবন্ত মোহিনীৰ জীৱনলৈ সহুপষ্টন্দ্রেক্কাহিছিল। সেহী 'চতুিটন্দ্রেক্কাঈক চহুলিৰ হাটগুঁ মানহুজন'। প্ৰতিজন পত্নুস্যেস নাৰীন্দ্রেক্কাৰাদীন্দ্রক্কন্দ্রাক্কাদী ন্দ্রাজ্ঞীনাথেও বিমলান্দ্রক্কন্দ্রক্কিল— 'মে তম্নহীৰা ভলা চাইতা হু। এহীচব ন্দ্রক্ক চোড় দো! মে তম্নহো বড়ী পত্রিন্দ্রাক্কন্দ্রাক্কসম্পাদীন্দ্রক্কওংগা... বিমলা আচ্ছা তানখা বিলেগী'। (পৃ ১৫৯, দিল্লী ৫ নৱেম্বৰ, ১৯৯১ ন্দ্রাজ্ঞীনাথৰ বিমলাৰ প্ৰতি থন্দ্রাক্ক ন আন্দ্রক্কল স্পষ্ট আছিল, 'হঠাৎ বিমলাহী অনম্বুৰ ন্দ্রক্কিলে ন্দ্রাজ্ঞীনাথে তাইৰ ৰাত এন মহুি মাৰি ধৰি ন্দ্রক্কাজৌৰ পিনে নিব চেষ্টা ন্দ্রক্কিছো। তাইৰ হীতখনে লোহীৰ দৰৈ ন্দ্রক্কিন মাংসপিণ্ড এহুন্দ্রক্কনহু লগত ঠেন্দ্রক্কাহীছো।' (পৃ. ১৪৩)। নাৰীৰ

স্তনত পত্নুস্যেস্কজাহী তোলা এহীদহুাল ফণা তোলা সাপো বহুৱাৰ আহিছিছ। বিমলাৰ ক্ষেত্রতো ব্যতিক্রম হোৱা নাহী। আভা গাৰ্ডেনাৰ, ঈশ্বৰী, অনহুমা, দেৱৰালা, মোহিনী, দম. স্তী আটাইৰোৰ নাৰী. বিচৰাৰ দৰে বিমলাৰ মনতো সম্বু. হী আছিল মাতৃত্বৰ মোহী এখন ঘৰ আৰুসএজন পত্নুস্যৰ শীতল ছা।ৰ নিৰাপত্তা। বিনিম ত মামণি ৱ ছমৰ সৃষ্টিৰ প্ৰতিগৰান্দ্রীক্কাৰী. বহুলি লোৱা ৰিক্তীত্র আৰুসন্দ্রক্কবিমলা. । বহুলি ল'লে— 'সমগ্ৰ পৃথিৱীখন ৎ ন চন্দ্রক্কআগত ঘহুিবলৈ ধৰিলে। তাইৰ আটাই পাৰি উঠিল— 'ঐ ন্দ্রাজ্ঞীনাথ। মোৰ এহী তেজী মাংসৰ শৰীৰটোৰ প্ৰতি তোৰ লোভ আছিল নহী নেগ আহী ভিতৰলৈ সোমাইআহী। (পৃ.১৫৯)। বিহীহোৱা মদীখাহীমৰা মানহুহৰে ভৰি পৰা শৰঘৰটোৰ দৰে বিমলা আৰুসতাইৰ চৌপাশৰ পৃথিৱীখন ৰুক্ষ. হীথান্দ্রিক্ক ৰ্মস্ত্রচালিত মানহুৰ দৰে সি ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। ন্দ্রিক্ক খন্তেন্দ্রক্কহৌ.. বন্ধ দৰ্জাৰখন আন্দ্রেক্কমেল খালে আৰুসন্দ্রাজ্ঞীনাথ বাহীত উফৰি পৰিল।'

মামণি ৱ ছমৰ গল্পত নাৰীৰ উপস্থিতি প্ৰবলভাৱে শক্তিশালী. দিও পত্নুস্যচৰিত্রও ন্দ্রক্কনহী। জীৱনৰ অলি-গলিত লগ পোৱা ধৰণৰ পত্নুস্যচৰিত্র তেওঁ অংন্দ্রক্কন্দ্রক্কিছো। অংগেস্জী শেঠৰ পৰা আৰম্ভ ন্দ্রক্কিৰবাৰ্ট ঠান্দ্রক্কলৈ বিস্তৃত এহীপত্নুস্যনি বিভিন্ন পৰিস্থিতিত উঠি আহিছি। মামণি ৱ. ছমৰ নাৰী চৰিত্রসমূহীৰদৰে এহীপত্নুস্যৰিত্রবোৰ হীল ধামখহুি. ।ত পৰি দিশহীৰা হোৱা মানহু। পণ্ডিত অধ্যাপন্দ্রক্কবাৰ্ট ঠান্দ্রক্কৰ জীৱন তেওঁৰ নিজৌৰভাষসত— 'তেওঁন্দ্রক্কন্দ্রাক্কও উচিত সন্মান দি। নাহী। এহী ছাত্রবোৰ আৰুস ইল্লি. টন্দ্রক্কিল তেওঁ জীৱনৰ আটাইতন্দ্রেক্কল্যবান সম. ছোৱা ন্দ্রক্কাহী আহিল। সেহী ছাত্রৰ এটা দালেহী সেহীদিনা তেওঁৰ ঘৰত আহিমদী খাহীসতী দেৱীৰ ন্দ্রক্ক সোঁৰৱাহীগ'ল। ('হুদা ' পৃ. ১৯৩) সতী দেৱীৰ সৈতে অধ্যাপন্দ্রক্কসম্পৰ্ন্দ্রক্ক ন্দ্রেক্কল প্ৰতাৰণা আৰুস তিক্ততাহী থান্দ্রিক্ক তেওঁৰ প্ৰিয় ছাত্র-হুগল ন্দ্রিক্কবোৰৰ মাজতো তেওঁ এজন স্বাৰ্থপৰ আৰুস প্ৰতাৰন্দ্রক্কো লগ পালে। হুদা হীন সমাজীআৰুসশিক্ষা ব্যৱস্থাৰ চিন্দ্রক্কনিৰ্মল ভট্টাচাৰ্যৰ আত্মহত্যাহী ৰবাৰ্ট ঠান্দ্রক্কৰজীৱনত শেষসআঘাতটো সহিব নোৱাৰান্দ্রেক্কিগ'ল। অধ্যাপন্দ্রক্কজাতি খ্ৰীষ্টান আছিল, ন্দ্রিক্কতেওঁ নিৰ্মল ভট্টাচাৰ্য নামৰ ছাত্রজনন্দ্রক্কাহী ন্দ্রক্ক মহুা পাৱৰ হইলেন্দ্রক্কিন্দ্রক্কমিট'ৱি. ।মত তেওঁন্দ্রেক্কাহীন্দ্রক্কৰ বাবে ছা. স্থুল ন্দ্রিক্কবান্দ্রক্কনহুৱাধ ন্দ্রক্কিছিল।

গংগা ধাসলা, পাপহু হীমাল শ্বেখ, অংগেস্জী শেঠ আটাইৰোৰ ন্দ্রাজ্ঞীনাথৰ ভাষসত—'নাৰীন্দ্রেক্কন্দ্রাক্ক হী. , নালী

মে হীৰহেংগে' (পৃ. ১৫৯, দিল্লী, ৫ নৱেম্বৰ ১৯৯১) এইীনলাৰ পোন্দ্রক্সানীসৰ্য্যনিৰ দম্বু নোপোৱাৰ অৰ্তি মামণি ল্ল. ছমৰ ন্দ্রক্সমত নিষ্ঠন্দ্রভাৱে মৰ্ত্তমান। সাধাৰণতে দৌখা ৫ মামণি ল্ল ছমৰ পল্লৰসঅথবা নাৰী চৰিত্র সন্দ্রক্সোবোৰ জীৱনত বৰ এন্দ্রক্সদীক্ষ এওঁলোন্দ্রক্সজীৱনত দুখ ৫ ন নি. তিৰ অমোঘ বাণী। নিজৰ ভক্ষ অথবা সম্পূৰ্ণ ব্যক্তিগত ন্দ্রক্সাত এইচিৰিত্রবোৰে এন্দ্রেক্সন্দ্রেক্স বিচ্ছিন্ন দ্বীপত থান্দ্রিক্সনাতীত ন্দ্রেক্সআৰুস ত্রণা ভোগ ন্দ্রক্স বা ন্দ্রক্সিলৈ বাধ্য হী ।(বৰাগী ভোমোৰা'ৰ জগদীশ আৰুস ত্রা'ৰ ন্দ্রক্সাপ এইদী চৰিত্র ন্দ্রিক্সব্যতিক্রম বল্লিব পাৰি। ন্দ্রক্সাপৰ জীৱন সমাজী জীৱনৰ সৈতে ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত। সি বৰ্তমান সমাজৰ এন্দ্রক্সাব নোৰাৰা বাস্তৱৰ প্ৰতিফলন। সি এটা হিংসান্দ্রক্স জীৱনৰ সৈতে ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত। সি বৰ্তমান সমাজৰ এন্দ্রক্স এৰাব নোৱাৰা বাস্তৱতা প্ৰতিফলন। সি এটা হিংসান্দ্রক্সজীৱনৰ মূলমন্ত্র ন্দ্রক্সি লোৱা উগ্ৰপন্থী— '... ডেন্দ্রক্স'ৰা, ওঁঠ আৰুসন্দ্রক্সহু এন্দ্রক্সংশত বন্দন্দ্রক্সচোন্দ্রক্সাস্ত্রৰ আঘাত লাগি. হীএন্দ্রক্স. ংন্দ্রক্স জখম। চেলাউৰিৰ তলৰ পৰা চন্দ্রক্সন্দ্রক্সৰে এন্দ্রক্স মাংস ছিগি ৫ াৰা বাবে মহুখন ইমান বেছিভ্র. ংন্দ্রক্সআৰুসন্দ্রক্সিত হৈছে..।' (পৃ. ১৭৫) তাৰ ভনী ন্দ্রক্সনী হীল 'ভাৰতী সেনাটোৰ লগত প্ৰেম্বৰ লেন-দেন ন্দ্রক্সি পল্লি. ।লটোৰ মহু ন্দ্রক্স ন্দ্রক্স নিৰ্মালি।' (পৃ. ১৭৪) লক্ষ্মী. ন্দ্রক্স৫ নিৰ্মালি সেইভাৰতী. সেনাৰ ধৰ্ষণৰ বলি হোৱা দৰ্ভগী. । অসমৰ জনী ৰীবোৰ এগৰান্দ্রিক্সহী। তাইী 'প্ৰেম্বৰ লেন-দেন ন্দ্রক্সিহী মহু ন্দ্রক্স ন্দ্রক্সিছিল। ন্দ্রক্সইন ন্দ্রক্সিলৈ বল্লি বহু-বহুীৰ হীতৰ পৰা পইচ থপ্পি. ।হী নিজী 'জীৱৰজং' ল'ৰাটোৰ নিৰ্মাণৰ ন্দ্রক্সনী আতৈৰ স্মৃতি চৰণৰ মাজীত নাই। আতৈৰ স্মৃতিচৰণৰ নিৰ্মাণৰ ন্দ্রক্সনীআতৈৰ স্মৃতি চৰণৰ মাজীত নাই। আতৈৱ ঘৈণী. ৰ বহুী. জগত-সংসাৰ পাহৰি ন্দ্রেক্স ৰেললাইনৰ ওচৰলৈ াবলৈ উন্মহু হৈ থান্দ্রেক্সন্দ্রিক্সনি পেটৰ পো হোৱা ল'ৰাটোৰ স্থিতি গমেইপ্পা. । এইীবহুীজনী অসমৰ ধামখহুী াত পৰা সমাজী জীৱনত সোমাইী হীবহুন্দ্রক্সহুখোৱা হীজীৱজনী মাতৃৰ এজনী। বহুী এইীতচনচ হোৱা সমাজীবাস্তৱৰ বাবে এন্দ্রক্সিন্দহু দ্বী ী নহী। অথচ তাইীৰ'ৱ লগা হীছ্ৰএইীৰ সমাজীজীপিদ্রী । সীমাহীন ন্ত্রণাৰ বোজী। বানপানীৰ সম. ত বিনা চিন্দ্রিক্সাত মৰা বৰ পহুতন্দ্রক্সউগ্ৰপন্থী হোৱা ন্দ্রক্সান, মহু ন্দ্রক্স হোৱা জী নিৰ্মালিৰ মান্দ্রক্স— এইৰান্দ্রিক্সনাৰীৰ জীৱন মানে ন্দ্রেক্স হীহীন্দ্রক্স। 'লেমটা লৈ ৰেললাইনৰ পিনে গৈ চাইী আহীন্দ্রেক্স.. ন্দ্রিক্সন্দ্রক্সন্দ্রিক্সন্দ্রক্স (পৃ.১৭১)। বহুীৰ মহুৰ এইীৰ দৌহীৰ ৫ ন 'দৈতাল হীতীৰ উঁ. খোৱা হীওদী'ৰ ভাঠী খেলা হীচীটোৰ দৰে। বহুীৰ মহুৰ দৌহীৰ ফাঁন্দ্রিক্স 'ৰেললাইনৰ ওচৰলৈ া , ৰেললাইনৰ...।' (পৃ. ১৭২) আতৈ বহুাৰ গানৰ সহুৰ আৰুসন্দ্রেক্সছী মৰ্মভেদী ন্দ্রক্সি তুলিছে।

'বেৰাগী ভোমোৰা'ৰ জগদীশ স্বাধীনতা হুঁজৰ হুৰাৰুস ন্দ্রিক্সন্দ্রেক্সা দেশপ্ৰেম্বৰ পৰা সি এইীপথ লোৱাৰ প্ৰেৰণা লোৱা নাই। তাৰ এন্দ্রেক্সাইতে স্থিৰ হী থান্দ্রিক্সনোৱাৰা স্বভাৱ আৰুস এন্দ্রক্সৰীৰ প্ৰতি থন্দ্রক্সান্দ্রক্সৰ বাবেইজগদশ স্বাধীনতা হুৰাৰুস হীল। আপাত দৃষ্টিত সমাজীবাস্তৱন্দ্রক্সল সৃষ্টি হোৱা ৫ ন লগা এইীগল্পটো প্ৰন্দ্রক্সতে ব্যক্তিমানসৰ ছবিহৈবহন ন্দ্রিক্সছে। গল্পটোৰ শেষৰ বান্দ্রক্সদহীহী এইীৰ স্পষ্ট ন্দ্রক্সি তোলে। 'চহুলিবোৰ তাৰ পৰি গ'ল। দৃষ্টিশক্তিওক্ষীণ। জনী ন্তীৰো প্ৰচণ্ড চহুলিন্দ্রেক্সৰ মাজীত দুইী এডাল পন্দ্রক্সহুলি সি দেখিছিল। বগা খন্দৰৰ সাজেৰে সজ্জিত অলেখ মানহুীৰ মাজীতএ াৰ চন্দ্রক্সবলৈ তাৰ ভিতৰৰ মানহুীটো আন্দ্রক্সহৈপাৰিছিল— এৰা ঠিন্দ্রক্সহীটো মহুীত সেইীদাৰ চন্দ্রক্স দাম অতন্দ্রক্সনী. । ন্দ্রক্সন্দ্রক্সি বহুীৱ, ন্দ্রক্স ন্দ্রক্সণে সি স্বৰাজী আন্দোলনত জাঁপি. াহীপৰাৰ প্ৰেৰণা পাইছিল!!!' (বৰাগী ভোমোৰা', পৃ. ২৩৪) ভাৰত তথা অসমৰ সমাজৰ তৃণমূললৈন্দ্রেক্স জৌন্দ্রক্সি পেলোৱা ঐতিহীসিন্দ্রক্সাধীনতাৰ হীন্দ্রেক্সন্দ্রক্স হুখনৰ অংশীদীৰ জীগদীশ হীছিল। তেওঁ জৌলখাটিছিল, বিভিন্ন ন্দ্রক্সত ৫ াগদীন ন্দ্রক্সিছিল। ন্দ্রিক্স ন্দ্রক্সবাত ৫ ন ন্দ্রিক্স এটা নাছিল, জগদীশ বিপ্লৱী সংগঠনটোত সোমাইছিল, ন্দ্রিক্স ন্ত্রচালিতৰ দৰে জগদীশে নিজৰ নামটো সেইটো দলত অন্তভূক্ত ন্দ্রক্সি ল'লে।(পৃ. ২৩০)। জগদীশৰ প্ৰেৰণাত জনী ন্তী. । স্বাধীনতা হুৰ সেনানী হ ছিল, ন্দ্রিক্স এ. াও আছিল ব্যক্তিগত জীৱনৰ এন্দ্রক্স সম্প্ৰসাৰণহে। 'চাইমন চাইবন্দ্রক্সিছম বিচাৰি তাইীন্দ্রিক্সনি ঘূৰি ফহুৰিছে াৰ লগত সহুভী পাইছৌতান্দ্রিক্সন্দ্রক্সনি বাউলি হী. ।(পৃ. ২৩১) জগদীশ, জনী ন্তীৰ স্বাধীনতা হুত অংশগ্ৰহণৰ ব্যক্তিগত জীৱনৰ এন্দ্রক্সিস্তৃত হী থান্দ্রিক্স মহীজীৱনৰ প্ৰন্দ্রক্স অংশীদীৰ নহীল।

মামণি ল্ল ছমৰ সৃষ্টিৰ সবাতোন্দ্রেক্সপূৰ্ণ ম. আৰুস লক্ষ্মণী. বশিষ্ট্যটো হীল তেখেতৰ চিত্রন্দ্রক্সৰ ব্যৱহীৰ। তেখেতৰ চিত্রন্দ্রক্সৰ ব্যৱহীৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত। প্ৰতিটো চিত্রন্দ্রক্সচৰিত্র বা গল্প বা উপন্যাসৰ প্ৰেক্ষাপটৰ সতে জীন গ পৰে, ন্দ্রেক্সি াও আৰোপিত হ নাথান্দ্রেক্সচিত্রন্দ্রক্সসমূহীত লাগি থান্দ্রেক্সদঁন্দ্রক্স জীৱনৰ গোন্ধ। অতি স্বাভাবিন্দ্রক্সবে চিত্রন্দ্রক্সসমূহী লিখন্দ্রেক্সন্দ্রক্সলৈ মানহুীৰ,

মানহুঁবোৰন্দ্রঞ্জথিৱীখনৰ পৰা উঠি আহোঁ। তেখেতৰ সৃষ্টিৰ প্স্থমৰে পাৰ চিত্রন্দ্রঞ্জৰ ব্যৱহাঁৰ চন্দ্রঞ্জপৰে।

মামণি ৱ ছমে যোস্ল বছৰ ৱ সত লিখা ন্দ্রঞ্জ'স্মৃতিৰ মল্কি' নামৰ এটা বিষম গল্পত দহুঁবাইভনীৰ পদ্মুৰীত জাঁপ দী আত্মহাঁত ন্দ্রক্লিছো। সেই গল্পটোতে মামণি ৱ. ছাঁৰ চিত্রন্দ্রঞ্জৰ অপূৰ্ব ব্যৱহাঁৰ লক্ষণী. । জোঁমান্দ্রীন্দ্রপৰুৰাবোৰ 'আওঁইঁঠৰ বাখৰৰ জিলিন্দ্রক্লি'। 'স্মৃতিৰ মল্কি' (পৃ. ৮৭), গছৰ ফাঁন্দ্রেক্ল সৰি পৰা জোঁনান্দ্রক্লৰিত দহুৰিত বনত পৰি মৃত বাৱ. ন্দ্রক্লহুঁ. ানা পাতৰ মেখেলাৰ ফস্লাহ হোঁ। ৎ ৰনত ভৰি দিৰ খোজা মামণি ৱ. ছমে ৱি াৰ ছমাইত্রে বধব্য বৰণ ন্দ্রক্লন্দ্রন্দ্রৰীৰ ন্দ্রঞ্জ লিখিছিলা. ন্দ্রক্লি ততাইৰ মৰমৰ বাৱ ন্দ্রক্লআত্মহাঁত্যাৰ ন্দ্রঞ্জ, ন্দ্রক্লৰীৰ আত্মহাঁনৰ বিষাদম ন্দ্রক্লিনী। ৰূপন্দ্রক্লব্যৱহাঁৰে এইঁ গল্পটোন্দ্রক্লনত্ব প্স্দান ন্দ্রক্লিছো। বাৱ. ন্দ্রক্লস্মৃতিৰ জোঁনৰ পোহাঁৰৰ চমন্দ্রক্লএটা. হাঁ ন্দ্রক্লৰীন্দ্রক্লদন্দ্রান্ত ন্দ্রক্লি দিৱ. - 'পোহাঁৰৰ চমন্দ্রক্লটো তাহাঁ খামহুঁ ধৰিব খজিছো ন্দ্রিক্লনোৱাৰিলে লহুঁ ানা পাটৰ মেখেলাৰ ফস্লটো তাহাঁ বিচাৰি নাপালে।' ('স্মৃতিৰ মল্কি' পৃ. ৮৭৯)

মামণি ৱ ছমে গল্পবোৰ গাঁঠি নিৱ মূলতঃ ৰূপন্দ্রক্লআৰুস প্স্তীন্দ্রক্লব্যৱহাঁৰেৰে। ন্দ্রক্লিনী বা চৰিত্রৰ অন্তঃসম্পৰ্দ্ৱন্দ্রেক্লহাঁ প্স্তীন্দ্রক্লআৰুস্ৰূপন্দ্রক্লগাঁথনিৱ. হৌৰহু সম. ত বিস্লসবস্তুন্দ্রক্লআগুৱাহাঁ নিৱ । ৰূপন্দ্রক্লআৰুস্প্স্তীন্দ্রক্লগাঁথনিতে সৃষ্টিৰ প্স্দৃত্র নিহিত. হাঁ থান্দ্রেক্ল

মামণি ৱ ছমৰ গল্পত প্স্দৃক্লি সদাৱ এন্দ্রোক্ল চৰিত্র. হাঁ থান্দ্রেক্লচিত্রন্দ্রক্লৱে এইঁপ্স্দৃক্লি গাঁঠি পেলোৱা হাঁ । চিত্রন্দ্রক্লবোৰ গল্পৰ ন্দ্রক্লমোটৰ মাজত জীণ. গ পৰে।

'ভস্ল ঠিন্দ্রক্ল' গল্পটোত ৱ ছমে এগৰান্দ্রীক্লবিধ্বস্ত নাৰীন্দ্রক্ল চিত্রিত ন্দ্রক্লিছো। স্বামীহাঁৰা এইঁগৰান্দ্রীক্লবতী নাৰী সৰ্বদা এন্দ্রক্লৰি ৎ াৰা অতীতত বাস ন্দ্রক্লে। তাইন্দ্রক্লহাঁ । নামৰ সংবেদনশীল লহুবতীগৰান্দ্রীক্ল স্বামীৰ জীনৰৰ এন্দ্রক্লপ্ত অধ্যা. উদাঁহাঁদিবিধবা মোহিনীন্দ্রক্লআন্দ্রেক্লী. াহাঁ থান্দ্রিক্লে প্স্ৰণা ৎ াগাব খজিছিল। এইঁ গল্পত ব্রহ্মপস্লৰ নদীৰ বৰ্ণনা আৰুসমোহিনী নামৰ বিধ্বস্ত নাৰীগৰান্দ্রীক্ল মনৰ অৱস্থাৰ মাজত এন্দ্রোক্লাৰ্থন্দ্রক্লহাঁ।

'ব্রহ্মপস্লৰ বন্দুক্লপানীৰ ৰঙৌ তেজৰঙা ৰূপ ল'লে। আজীৰ গোটেই দীনটোত হাঁত্ত ন্দ্রক্লি অহাঁমানহুঁৰতেজোঁৰহোঁ ৎ ন ব্রহ্মপস্লৰ বন্দুক্লপানীৰ বঙান্দ্রক্লঙালী ন্দ্রক্লি তস্লিলে। দূৰৈৰ পালতৰা নাওবোৰন্দ্রক্লভূমিত পৰি থন্দ্রক্লন্দ্রেক্ল মৰা ঘোঁৰাৰ দৰে দেখা গ'ল। (ভস্ল ঠিন্দ্রক্ল, পৃ. ১১১) মোহিনী নিৰ্মলৰ ন্দ্রক্লন্দ্রিক্ল অতীত লন্দ্রক্লথন্দ্রক্ল াগিনী ানলৈ. গছিল। তাৰ অৰণ্য হাঁাই চিনি পাইছিলা 'ন্দ্রক্ল এন্দ্রোক্লজোঁপা গছীন্দ্রক্লতা-পাতে বেৰি ধৰি এন্দ্রেক্লন তোৰণ ন্দ্রক্লি সজাঁইচে, ন্দ্রক্ল বাগি পৰি আছোঁগচব ন্দ্রক্ল হাঁাই জাঁনেগ (ভস্ল ঠিন্দ্রক্ল, পৃ. ১২১) মোহিনীৰ ৎ াগিনীজান. াত্রা প্স্দৃত্রতে এখন. হুঁৰ দৰে আছিল। মামণি ৱ ছমে হৃদ্দৰ চিত্রন্দ্রক্লৰে সমগস্দৃক্লি তস্লি অনাৰ চেষ্টা ন্দ্রক্লিছো। মোহিনীৰ জীৱন এন্দ্রক্লক্ষেত্রলৈ পৰিৱৰ্তিত. হাঁছিল। এইঁ হুঁখন ৎ ন মামনি ৱ. ছমৰ চিত্রন্দ্রক্লৰ ব্যৱহাঁৰে মৰ্মভেদী ন্দ্রক্লি তস্লিছো।

ন্দ্রেক্লি. াবা মামণি ৱ. ছমৰ চিত্রন্দ্রক্লৰ ব্যৱহাঁৰ গল্পৰ বিস্লসবস্তুৰ পৰা সম্পূৰ্ণ বিপৰীত মেৰুস্ত অৱস্থান ন্দ্রক্লে। এইঁ . বপৰীত্যহাঁবিস্লসবস্তুন্দ্রক্লশেষসানত্ব প্স্দান ন্দ্রক্লে। াত্রা' গল্পটোৰ ন্দ্রক্লন্দ্রক্লন্দ্রক্লন্দ্রক্ল ন্দ্রক্লিৰঙাঁৰ অৰণ্যৰ মাজেৰে আহিআছিল। অৰণ্য বৰ সস্লৰ-সজীৱ ন্দ্রক্লি তস্লিছো।

'অত্যন্ত সস্লৰ পথেৰে আমি আগুৱাহাঁ গছিলোঁ। দূৰৈত সৌবোৰ বিজহুঁ বাঁহাঁ ন্দ্রক্লিৰঙাঁৰ তস্লিষ্ট লজাঁৰ বাৰাণ্ডাত বহি মহাঁবাঁহাঁৰ জোঁপোহাঁৰ পৰা অহা বাৰ বাৰ শব্দ শুনিছিলোঁ। ভাব ন্তঃসম্পৰ্দ্ৱন্দ্রেক্ল ছিল ন্দ্রেক্লাবাহাঁমহুা ন্দ্রক্লোৰৰ থান খহুঁ. ৎ ন আন্দ্রক্লৈ দীলি মাৰি দীছো। ৎ াত্রা পৃ. ১৬৩) এইঁ স্বৰ্গৰাজ্যৰ বৰ্ণনাৰ মাজৰ চিত্রন্দ্রক্লসমূহাঁ অবিস্মৰণী. 'বহুা সস্লসৰ শেষসপাহাঁৰ পৰা চেগুনৰ ভৰা হাঁৱিত সোমাই পৰিল। পোহাঁৰ টন্দুক্ল. ৎ ন ৰেচমৰ এখন চাদৰ আছিল। এইঁ চাদৰ ফালি টন্দুক্লটন্দুক্ল হ া গছবোৰৰ মাজেৰে ৎ ন ন্দ্রক্লন্দ্রক্লন্দ্রক্লন্দ্রক্লসোমাইঁ গছো। জোঁপা গছোঁএইঁ চাদৰৰ টন্দুক্লগাত ল'লে, সেইঁ জোঁপান্দ্রক্লতি. া ফস্লন্দ্রক্ল ফস্লন্দ্রক্ল ন দেখা গ'ল। ৰ'দৰ নহুঁ এ. া ৎ ন হাঁৰিণাৰ ফস্লন্দ্রক্ল ফস্লন্দ্রক্লৈলহো গছবোৰ শৰীৰত. ল আছো।... এৰা, ৰেচমৰ চাদৰ এত্রি. া হাঁৰিণাৰ ফস্লফস্লী. া ছাল. হাঁচে। ৎ াত্রা' পৃ. ১৬২) এইঁ অৰণ্যৰ শোবা মামণি ৱ. ছমৰ চিত্রন্দ্রক্লই দ্বিগুণ ন্দ্রক্লি তস্লি বৰ্ণনা ন্দ্রক্লিছো আৰুসসৌবোৰ গছা পহুঁ মাছৰ শৰীৰৰ দৰে পাতগ ভিক্টোৰি াৰ নক্সা থন্দ্রক্লন্দ্রক্ল দৰে ন্দ্রিক্লান গছৰ ঘূৰণী া পাতগ আৰুসসৌবোৰগ এৰা সৌবোৰ বিৰিণা গছানহুঁ, ৎ ন মেঘেহোঁ খেলা ন্দ্রক্লি আছোঁমাটিত। ৎ াত্রা' পৃ. ১৬৩) এইঁ (স্বৰ্গৰাজ্য)ত বন্দুক্লহাঁত আৰুসতেজাঁৰউপস্থিতিৱ. ওন্দ্রক্লপৰীত্বৰ সৃষ্টি ন্দ্রক্লি সমগস্বিস্লসবস্তুন্দ্রক্লন্দ্রক্লন্দ্রক্লা মাত্র প্স্দান ন্দ্রক্লিছো।

মামণি ৱ. ছম চিত্রন্দ্রক্লসমূহত দেখা. া ন্দ্রেক্লচা হাঁন্দ্রি ৰ

সজীৱ উপস্থিতি। পাঠকসকলৰ ইন্দ্ৰিয়সমূহত এইচিত্ৰকল্পবোৰে অপূৰ্ব অনুভূতিৰ সৃষ্টি কৰে। নাৰীৰ শৰীৰ মামণি ৰয়ছমৰ চিত্ৰকল্পত বিশেষভাৱে চিত্ৰিত হৈছে। তেখেতৰ গল্পবোৰৰ এক বিচ্ছিন্ন, দুখী। নাৰী চৰিত্ৰবোৰৰ জীৱন জীৱনৰ এই চিত্ৰকল্পসমূহে মৰ্মস্পৰ্শী ৰূপত উপস্থাপন কৰাত সফল হৈছে। তেখেতৰ গল্প সমূহৰ এক বিচ্ছিন্ন, অপূৰ্ণ নাৰী চৰিত্ৰবোৰৰ বিধ্বস্ত জীৱনবোৰৰ বিপৰীতে নাৰী শৰীৰৰ বৰ্ণনা কৰা চিত্ৰকল্পসমূহে যৌৱন কৰে উত্তাল, জীৱনৰ পৰশ। দময়ন্তী এজনী দুখী, ৰিক্ত নাৰী। জীৱনৰ পৰা তাই একো পোৱা নাই। তথাপি এই ৰিক্ত নাৰী দময়ন্তীৰ বৰ্ণনাত ‘জুলি জুলিয়াৰ বনৰ দৰে বৰণ, হাতৰ মুঠিত লুকাব খোজা’ (‘সংস্কৰণ’, পৃষ্ঠা ৩৮), তাইৰ পিঠিখন ‘পাভ মাছৰ দৰে’ (‘সংস্কাৰ’ পৃ. ৩৯), তাইৰ হাত ভৰি ‘নতুন আমৰ পল্লিৰ দৰেসজীৱ (‘সংস্কাৰ’, ৪৪), দময়ন্তীৰ ওঁঠ থোৰা সফৰি আমৰ দৰে দীঘলীয়া’, ‘গাভিনী ছাগলীৰ পেটৰ দৰে তাইৰ স্তনদ্বয়’, (‘সংস্কাৰ’ পৃ. ৪৯)। উত্তাল জীৱনৰ পৰা উঠি অহা চিত্ৰকল্পৰ বিপৰীতে দময়ন্তীৰ দুখী জীৱন- গাঁঠা শূন্যতাৰে ভৰা। এই সূক্ষ্ম বপৰীত্য মামণি ৰয়ছমৰ ৰচনাশৈলীৰ সম্পূৰ্ণ এক বৈশিষ্ট।

নাৰীৰ সৌন্দৰ্য আৰু নাৰী শৰীৰ মামণি ৰয়ছমৰ চিত্ৰকল্পৰ মাজত ওলোৱা অভিনৱ ৰূপত উদ্ভাসিত হৈছে। বাতা ছোৱালীজনী ‘তুমি মাছৰ দৰে চকচকীয়া’, (‘পশু’, পৃ. ১০৩), আইমানোৰ ‘গাটো পকা বেলৰ মঙহৰ দৰে’ (ৰিণিকি ৰিণিকি দৌখিছো মমতা, পৃ. ১৫১), সুনন্দাৰ চকুযুৰি ফুলৰ পাহৰি আন্ধাৰ’ (বি. বি. দৌ. পৃ ১৪৯), আভা গাৰ্ডেনাৰৰ ‘বগা আধাখণ্ডা উলিয়াম ৰখা দীডিভাইনবাউনটোৰ ওপৰখিনিৰ এন এটি চৰাইৰ বাঁহী... আৰু তাইৰ উচ্চবগুলা এন সেই বাঁহীৰ মাজেৰে ওলাই আছে তাইৰ এৰা নিজৰ বগুলাৰ অনুজ্বল শিলনি, শ্ৰীহীন গছৰ শুকান ঠাৰি.... সকলোবোৰে লগত মিতি এক হৈ গছে। (পালান পখীৰ পাঠান কৰে)।

এইধৰণেৰে মামণি ৰয়ছমে গল্পবোৰৰ পেক্ষাপট সূক্ষ্ম পৰ্যবেক্ষণেৰে গাঁঠিলে। এই পৰ্যবেক্ষণৰ উপস্থাপন সদায়। বিষয়বস্তুৰ লগত সাঙোৰ খাই থাকে তীব্ৰ পৰ্যবেক্ষণ শক্তি সম্পন্ন স্ৰষ্টাগৰাকীৰ হাতত চৰিত্ৰবোৰ তেজ মাংসৰ হৈ উঠে। সৰু সৰু ৰেখাৰে চৰিত্ৰবোৰ আঁকিছে।

‘ইস্মাইল শেখ তাৰ পখুণা জোতাৰ দৌ কৰি বহি আছিল। সি এটা ঢিলা আৰু পখুণা ট্ৰাউজাৰ পিন্ধিছিল। ট্ৰাউজাৰটোৰ কঁকাল ঠাইত তাপলিও মৰা আছিল। তাপ দীঘলীয়া মহুখন শুকান ওলোৱাৰে বস্তু ঘোঁৰাৰ মহুৰ দৰে দেখা গছে। (‘দিল্লী, ৫ নৱেম্বৰ, ১৯৯১)

‘গংগা ক্ষীণ আৰু সহটি যদিও হিন্দী চিনেমাৰ হিৰোবোৰৰ দৰে থান্দি ভাল পাই। নিজৰ বিবৰ্ণ মহুনা বাজীৰলে এটা ছৌ দেখন পোৱাৰ দিছে,’ ডেনিম জীনছাসিও পিন্ধে। মাজে মাজে ফুলাম ৰং ছাৰ্ট পিন্ধে। (‘দিল্লী’, ৫ নৱেম্বৰ, ১৯৯১)

‘সূতাৰ মেখেলা শেল দিয়া চাদৰৰ অ’ত ত’ত তামোলৰ পিক লাগি। ব্লাউজটোত অনেক তাপলি। ফালি এৰা নিচলাখান অংশৰে বৃদ্ধাৰ শৰীৰৰ ঢিলা মাংস এন স্পষ্ট হৈ পৰিছে। (যাত্ৰা)।

নাৰী শৰীৰৰ চিত্ৰিত কৰোঁতে ব্যৱহাৰ কৰা এনে চিত্ৰকল্পসমূহ মঠ্ঠহে আৰোপিত নহয়। চৰিত্ৰবোৰৰ জীৱন- জীৱনৰ পৰাই এই চিত্ৰকল্পসমূহ উঠি আহে। বিমলা জীনাথৰ ওচৰত ‘বাহী মাংস এটুকুৰাৰ দৰে জড় আৰু শীতল হৈ বহি থাকে (দিল্লী ৫ নৱেম্বৰ, ১৯৫১)। উৰ্মিলাই দিল্লীৰ বস্তি অঞ্চল লগ পোৱা তিৰোতাজনীৰ গৰ্ভৱতী দেহত ‘নিমখ বস্তা’ৰ দৰে পেটৰ ছবিখন গোটেই অপৰিচ্ছন্ন, বিশৃংখল পৰিৱেশৰ পৰাই উঠি আহে। শ্মশানত সূৰ্যাস্ত হৈ পৰে ‘এক সহটি বেশ্যাৰ ৰঙী পৰা মহু’। অনাহুত পখুৰ লগত বাতি লগাই হৌৱাৰ ভয়ত আড়ষ্ট এই মহু’। (‘উদং বাকচ’)। এক সূৰ্য জীৱনৰ অবণ্যৰ পটভূমিত ‘এখন ৰেচমৰ চাদৰ’ (যাত্ৰা) হৈ পৰে।

সূক্ষ্ম পৰ্যবেক্ষণৰ বাবে মামণি ৰয়ছমৰ গল্পৰ পেক্ষাপট সদায় পৰিষ্কাৰ আৰু সজীৱ হৈ থাকে।

‘হঠাৎ পখুলিচে ডাংকোৱা অনা মৰাশ এটা তাইৰ নাকত আগেৰে লগ শবগৃহত এনে ধৰণে দলি মৰি গ’লে এই বোৰ মানহু নহয় স কাৰখানাত মাৰি অনা পশুহে।’ (দিল্লী ৫ নৱেম্বৰ ১৯৯১)

কেইবাত এডাল ৰেখা, কেইবাত এটা বিন্দুৰে পোৱা আবাখিনিত এটা ৰূপ দিয়ে মামণি ৰয়ছমে চৰিত্ৰবোৰ জীৱনৰ পৰা তুলি আনে। কেতিয়াবা তুলি আনে ইতিহাসৰ মৃত সময়ৰ এটি চৰিত্ৰ...পিন্ধিছিল এই মাইকী ধোঁৱাবৰণীয়া স্কাৰ্ট। টুপীডৰ নে (মেট) আছিল লগ মূৰৰ বগা টুপীটোৰ পৰা বাগৰি পৰা গুলপীয়া বিবন এডালে তাইৰ বগা ডিঙিটোৰ লগত এন খেলাই আছিল।’(হৰদা)

মামণি ৰয়ছমৰ চৰিত্ৰ নৰ, শলী তেওঁৰ গল্পৰ এন্দ্ৰদ্ধ গুৰুত্বপূৰ্ণ, বশিষ্ট। চৰিত্ৰবোৰৰ মহন্নৰ ন্দ্ৰদ্ধ বতৰাও উঠি আহোঁজিৱনৰ বৰ্ণিল চিত্ৰপটৰ পৰা। চৰিত্ৰসমূহৰ সংলাপত ভাষাৰ ব্যৱহাৰ লক্ষণী. । গল্পৰ পেক্ষাপট অনহুা.ী সংলাপসমূহীৰ ভাষাও বদীলি থান্দ্ৰেদ্ধ

'ঐ হৌৰেপা মহুৰ ন্দ্ৰাচ্ছৰাজী! ন্দ্ৰিদ্ধচাহীথান্দ্ৰদ্ধতনেন্দ্ৰেদ্ধ 'মহী পহুিত, থছোঁ সঁচা ন্দ্ৰদ্ধ। ন্দ্ৰিদ্ধাবি তাত, মাংসপিণ্ড এটাহৌ পৰি আছো।'সংস্কাৰ'। গল্পটোৰ মূল বিয়সবস্তু হৌল ঘৃণা ন্দ্ৰাচ্ছৰাজী ,ঘ ণীৰ পতি সন্তাপি.াসী পৰুসৰ ঘৃণা, উচ্চজীতৰ ব্যক্তিৰ নীচ জীতৰ পতি ঘৃণা। গল্পটোৰ সংলাপ ব্যৱহাৰে এইঘৃণা আৰু তীব্ৰতৰ ন্দ্ৰদ্ধি তুলিছো। হৌতী মহলৰ মানহুৰ ন্দ্ৰদ্ধমাজীত সংলাপ বেছিভাগ ফন্দ্ৰদ্ধ, জৌনাৰে বিনিম. হৌ —

'ঐ চাহীবহুদ্দিনজবোলে
ধৃতিহৌলেং চেং দহিহৌনাই।'
জৌতাইহৌফটৰ ফটৰ ধনহৌনাই।'
চহুলেমান টেটেৰাহী দোহীৰিছিল-

'ফহু ছাইৰ খাৰণি, তেলৰ মেদনি, বৰুৰাৰ খাৰনেৰে খাওঁ পন্দ্ৰদ্ধপৰাত টিন্দ্ৰদ্ধচাঁচৰাহী দৌলাত ,ৰাৰ দৰে াওঁ... (পশু)।

অপূৰ্ব চিত্ৰন্দ্ৰদ্ধৰ ব্যৱহাৰ, সূক্ষম প্ৰ্যবেক্ষণ, শক্তিশালী চৰিত্ৰ চিত্ৰন, উপযোগী সংলাপে মামণি ৰ. ছমৰ গল্পসমূহৰ ৰচনা-ৰীতিন্দ্ৰদ্ধন্দ্ৰদ্ধবিশেষত্বনত্ব পদ্দীন ন্দ্ৰদ্ধিছো। এইী বহু মাত্ৰাবিশিষ্ট ৰচনা-শৈলীৰে মামণি ৰয়ছম গোস্বামীয় তেখেতৰ গল্পত এটাৰ পাছীত এটান্দ্ৰেদ্ধন্দ্ৰদ্ধকাছো এন্দ্ৰদ্ধীদ্ধবিচ্ছিন্ন আৰু এটান্দ্ৰদ্ধপূৰ্ণ, দুখী মানহুৰ ন্দ্ৰদ্ধিনী।

হীতেশ ডেন্দ্রাক্কউপন্যাসত নাৰীচৰিত্ৰ

ড° নমিতা ডেন্দ্রাক্ক
পাক্তন মূৰব্বী অধ্যাপিন্দ্রাক্কদিশপন্থ মহীবিদ্যাল্ল.

উপন্যাসৰ দন্থা প্ধান উপাদীন্ম হৈছোন্দ্রাহিনী আৰুসচৰিত্ৰ। ন্দ্রাহিনী আৰুসচৰিত্ৰৰ সন্থন্ন. ত এন্দ্রোক্ক উপন্যাস সার্থন্দ্রউপন্যাস হিচাপে পৰিগণিত হীব পাৰে। সেন্ন উপন্যাসত ন্দ্রাহিনী আৰুস চৰিত্ৰৰ গুৰুত্ব অধিন্দ্রউপন্যাসত চৰিত্ৰৰ মাজেদি. ন্দ্রাহিনীৰ. গতিশীলতা লাভ ন্দ্রক্ক আৰুসন্দ্রাহিনীৰ পৰিস্থিতিৰ সতে চৰিত্ৰ সংঘাতত লিপ্ত হীলেহীঅন্তৰ্দ্বন্দ্ব আৰুসবাহিৰ্দ্বন্দ্বৰ সৃষ্টি হী। এনে দ্বন্দ্বহী এন্দ্রোক্ক উপন্যাসন্দ্রাণবন্ত ন্দ্রক্ক তোলে। নাৰী আৰুস পন্থুসন্দ্রাক্ক বাস্তৱ জীগতৰ ন্দ্রাহিনী চলি থন্দ্রাক্কদীৰহি উপন্যাসতো আমি বিভিন্ন পন্থুসনাৰী চৰিত্ৰৰ সতে মন্থামন্থি হীওঁ উপমা পক্ক.।গত সিদ্ধহীস্ত ড° মহেন্দ্ৰ বৰাদৌৰে উপন্যাসৰ চৰিত্ৰ সম্পৰ্ন্দ্রেক্ক উপমাৰ ভাষাসবেহীএনেদৌৰে ন্দ্রছে–

> "উপন্যাসৰ ন্দ্রাহিনী.ৎ নৈন্দ্রেমূলতঃ গল্পৰ গাঁথনি, চৰিত্ৰ তেনেন্দ্রোক্কলপৰ আঁচসুতা।উন্দ্রাক্কউৰ দীঘ-বাণিন্ন লন্ন.। ন্দ্রাহিনীৰ ন্দ্রাপোৰ এখন্ন ব উল্লি.।ব পাৰি, মাথোন দুহীমূৰে আঁচসুতা বাছিদিলেহীহী। ন্দ্রিন্তু ন্দ্রাহিনীৰ ৰঙীণ ন্দ্রাপোৰ্ন ব উল্লি ।বলৈ হ'লে, দীঘ-বাণি গোটেহীখিনিতে আঁচসুতা লাগে।"

ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রন্দ্রক্ক উপস্থাপিত ন্দ্রাহিনীৰ ভিত্তিত ন্দ্রেক্ক.।বা পন্থুসচৰিত্ৰ আৰুসন্দ্রেক্ক.।বা নাৰীচৰিত্ৰৰ ওপৰত অধিন্দ্রক্কৰুস্থ আৰোপ ন্দ্রক্ক। ফলত এন্দ্রোক্কএন্দ্রোক্ক পন্থুসবা নাৰীচৰিত্ৰ জীৱন্ত ৰূপত পাঠন্দ্রক্কমনন্দ্রক্কহীত আৰদ্ধ্ন হীথান্দ্রেক্ক ফলস্বৰূপে, স্বাভাৱিন্দ্রক্ক তেনে চৰিত্ৰ সন্নিবিষ্ট উপন্যাসৰ নাম মনলৈ আহিলে পোনপ্থমে চৰিত্ৰটোৰেহীচন্দ্রক্কআগেদীঅহী-ৎ।বা ন্দ্রক্ক। ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রজীৱন পন্থঠ অভিজ্ঞতা, সূক্ষ্ম অধ্য্ন.ন আৰুস থাসম্ভৱ জ্ঞানেৰে উপন্যাসত চৰিত্ৰ সংন্ন।জীন ন্দ্রক্ক। পাঠন্দ্রেক্কসেই চৰিত্ৰৰ মাজীত চাৰিত্ৰিন্দ্রক্কবৈশিষ্ট্য উদীঘটন ন্দ্রক্ক। বিৰিঞ্চিন্দ্রন্থাৰ বৰুৱাহী (বীণা বৰুৱা) পন্থুসন্দ্রপন্যাসিন্দ্রক্কহীও তগৰৰ দৌৰে অমৰ চৰিত্ৰৰ সৃষ্টি ন্দ্রক্কিছেজীমেন বৰগোহীঞিৰ সন্থালাৰ। অৱশ্যে ন্দ্রেক্ক পন্থুসন্দ্রপন্যাসিন্দ্রেক্কনহী, মহিলা ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রক্কহীততো নাৰী চৰিত্ৰৰ সন্থ-দন্থ, আনন্দ-বিষদ, আশা- আন্দ্রাক্কাংক্ষা অতি স্পষ্টৰূপত পন্দ্রক্ক পাইছো। ন্দ্রিন্তু এইখিনিতেহীএটা ন্দ্রক্ক উল্লেখ ন্দ্রক্ক ভাল হীব ৎ ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রক্ক ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রেক্ক তাত পন্থুসবা মহিলা বন্নি ন্দ্রোক্ক ন্দ্রক্ক আহি নপৰে। চৰিত্ৰৰ সফল অধ্য্ন.নহীমহন্থ ন্দ্রক্ক। তেনে অধ্য্ন.নত সফলতা লাভ ন্দ্রক্কৰ ফলতেহীঅসমী.। উপন্যাস সাহিত্যত ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রন্দ্রক্ক ন্দ্রাজী চৰিত্ৰৰ সৃষ্টি ন্দ্রক্কি পাৰিছো।

অসমী.। উপন্যাস সাহিত্যৰ এইসন্দ্রক্ক ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রক্ক মাজৰে এটি অত্যুজ্জ্বল নাম হিতেশ ডেন্দ্রাক্কহীদ্ধৰ পৰৱৰ্তীন্দ্রাক্কৰ অসমী.। উপন্যাসত সমাজীৰবিভিন্ন সমস্যাই স্থান পোৱা দৌখ ন্দ্রন্ন। এইক্ষেত্ৰত ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রক্কহিতেশ ডেন্দ্রাক্ক উপন্যাসসমূহো বিশেষস্থমিন্দ্রক্কহী ন্দ্রক্কিছেবন্নি ন্দ্রক্কপাৰি। আজিৰ আচল মানহীৰ্ন্দ্রক্ক চিনি পোৱা ডেন্দ্রাক্ক উপন্যাসে অসমৰ মানহীৰ অৰ্থনৈতিন্দ্রক্ক সামাজিন্দ্রক্কসমস্যাৰ চিত্ৰখন স্পষ্ট ৰূপত পাঠন্দ্রক্কআগত দাঙি ধৰিছে। হিতেশ ডেন্দ্রাক্কবিশ্বাস ন্দ্রক্ক– "ন্দ্রক্কাৰ ন্দ্রক্কলিন্দ্রাক্কনাহো উপন্যাস, হীৎ সত্য জীৱন বিন্যাস।" তেওঁৰ উপন্যাসবোৰত সেহী ন্দ্রক্কাৰে প্তিধ্বনি শুনিবলৈ পোৱা ন্দ্রন্ন.। ড° মহেশ্বৰ নেওগদৌৰে অসমী.। সাহিত্যৰ ৰূপৰেখাত ন্দ্রক্কছে– "মানহীৰ বৰ্ত্তমান অৰ্থনৈতিন্দ্রক্কসামাজিন্দ্রক্কসমস্যাৰ জীৱনলৈ উপন্যাস নামি আহোঁহীহিতেশ ডেন্দ্রাক্করচনাত।" ব্যক্তিগত জীৱনৰ সন্থ-দন্থমিশ্ৰিত অভিজ্ঞতাই ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রক্কউপন্যাস ৰচনাত ন্ন থেষ্ট অৰিহণা ৎ।গ্না.। হিতেশ ডেন্দ্রাক্কৰো তেনে এজীন অভিজ্ঞতাপন্থ লেখন্দ্রক্ক গ্ৰাম্য জীৱনৰ সতে সন্থৰিচিত ডেন্দ্রাক্কদৌৰে অসমৰ গাঁৱৰ পটভূমিতেই প্ধানন্দ্রেক্কউপন্যাস ৰচনা ন্দ্রক্কিছে।পঞ্চাশৰ দশন্দ্রক্ক উপন্যাস ৰচনাত হীত দীঘসময়ৰ দশন্দ্রক্ক ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রক্কহিচাপে

প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিছে। হিতেশ ডেকাৰ উপন্যাসৰ চৰিত্ৰসমূহো গাঁৱৰ পৰাই বুটলি অনা। কৃষিজীৱী গ্ৰাম্য সমাজখন অন্তঃকৰণেৰে ভালপোৱা ডেকাৰ চৰিত্ৰৰ জীৱন ধাৰণ প্ৰণালীৰ সম্যক উপলব্ধি, কৃত্ৰিমতা, মিছা ভেম আদি উপন্যাসৰ ভিতৰত প্ৰকাশ কৰিছে। তদুপৰি হাস্য ব্যঙ্গৰ আলমত সমাজখনৰ সমালোচনা কৰিছে আৰু সংস্কাৰমুখী মনোভাৱেৰে বিভিন্ন দিশ অৱলোকন কৰিছে। ফলত উপন্যাসৰ বক্তব্য আত্মপ্ৰকাশ কৰিছে ভিন্নমুখী চৰিত্ৰই। এই চৰিত্ৰবোৰ সৰলতা, মৰমিয়াল, হিংসা, ভণ্ডামি আদি দোষগুণৰ প্ৰতিভূ। আনহাতে, জীৱন-জিজ্ঞাসা আৰু জীৱন-বীক্ষাৰ বাবেই চৰিত্ৰবোৰ অনুসন্ধিৎসু মনৰ আৰু সাহসী' লগতে দৃঢ়মনৰ। এইক্ষেত্ৰত তেওঁৰ ব্যক্তিগত জীৱনৰ সাহসী প্ৰভাৱ চৰিত্ৰত পৰা বুলি অনুভৱ হয়। এনে প্ৰসঙ্গতে ত্ৰৈলোক্যনাথ গোস্বামীদেৱৰ এইখিনি মনত পৰে-

> "ন আৰু সত্যদেৱলখনৰ হলেও জীৱনৰ ঘাত-প্ৰতিঘাতৰ লগত তেওঁৰ পৰিচয় নঘটা নহয়। নিচেই সৰুৰে পৰা এইবোৰৰ লগত যুঁজিবৰ বাবে দৃঢ়তা আৰু সাহস লাগে তেওঁৰ ব্যক্তিগত জীৱনত তাৰ অভাৱ হোৱা নাই।"

হিতেশ ডেকাৰ প্ৰথম উপন্যাস 'আজিৰ মানুহ' (১৯৫২)। ইয়াৰ পিছত ক্ৰমান্বয়ে প্ৰকাশ পায় 'নতুন পথ' (১৯৫৪), 'ভাৰাঘৰ' (১৯৫৭), 'মাটিৰ মানুহ' (১৯৫৮), 'এয়ে তো জীৱন' (তিনিখণ্ড ১৯৬০), 'সীমাৰ সিপাৰে' (১৯৬২), 'আচল মানুহ' (১৯৬৩), 'বৈৰী মানুহ' (১৯৬৫), 'জীৱন সংঘাত' (১৯৬৯), 'ইতিহাসে সন্ধিয়া ' (১৯৭২), 'সমুখৰ সংসাৰ' (১৯৭৫), 'পতিতা সতী' (১৯৮০), 'গৃহপত্নী' (১৯৮১), 'গাঁৱৰ মানুহ' (১৯৯৬), 'ত্যাগ', (২০০০)। উপন্যাসৰ কাহিনীসমূহো মাটি, অৰ্থ, প্ৰেম, ভাৰাঘৰ আদি বিভিন্ন বিষয়ৰ সমস্যাসংযুক্ত কৰিছে। বিভিন্ন সমালোচকৰ মতে 'আজিৰ মানুহ' তেওঁৰ সাহিত্যিক জীৱনৰ সোণালী ফচল বুলি ক'ব পাৰি। অন্য ভাষাত ক'বলৈ হ'লে- 'আজিৰ মানুহে' হিতেশ ডেকাক অসমীয়া উপন্যাস সাহিত্যৰ বৰমজিয়াত আসন দিলে। এশ বছৰীয়া উপন্যাস সাহিত্যত 'আজিৰ মানুহৰ' চধ্যটা সংস্কৰণ প্ৰকাশ পোৱাটো এক উল্লেখযোগ্য কথা। উপন্যাসখনৰ জনপ্ৰিয়তাৰ গুৰিতে হৈছে সমাজৰ শোষণ, অত্যাচাৰ, অৰ্থনৈতিক বিপৰ্যয়, ধনীৰ মানসিকতা আদি মূল্যবোধ ইয়াৰ কাহিনী আৰু সেইবোৰৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে চৰিত্ৰসমূহে। 'আজিৰ মানুহ'ত সন্নিবিষ্ট নাৰীচৰিত্ৰসমূহ হৈছে, ৰুক্মিণী, নীলিমা, বীণাপাণি, সৰলা, মাধৱৰ শাহুৱেক আৰু সৰলাৰ মাক।

উপন্যাসখনত লেখকে ৰুক্মিণী চৰিত্ৰটোক এগৰাকী আদৰ্শ নাৰী হিচাপে অংকিত কৰিছে। চৰিত্ৰটোৰ ভূমিকা অনন্য। পত্নী হিচাপে তেওঁ মাধৱৰ প্ৰতি কৰ্তব্য কৰিছে আৰু আনহাতে বৌৱেক হিচাপে মাতৃৰ মৰমৰ পৰা বঞ্চিত দেওৰেক প্ৰতাপক দিছে মাতৃসুলভ স্নেহ। এই স্নেহ নিজৰ পুত্ৰৰ প্ৰতি থকা স্নেহৰ সমপৰ্যায়ৰ। সেয়ে প্ৰতাপক 'মোৰ মৰমৰ সোণ' বুলি তেওঁ আবদাৰ কৰিছে। প্ৰতাপৰ ভাবনাতো তাৰেই অভিব্যক্তি-

> "উহ্ নাৰী, তুমি কিমান স্নেহৰ প্ৰতিমূৰ্তি! তোমাৰ কোমল পৰশত তোমাৰ স্নেহৰ আলিঙ্গনত পাষাণো যেন কোমল নিমজ হৈ গলি যায়। বিধিয়ে কিমান যতনেৰে তোমাক স্নেহৰ মৰমী মূৰ্তি কৰি গঢ়িছিল নে কি? নে তুমি স্বয়ং স্নেহ!"

সৰলতা ৰুক্মিণী চৰিত্ৰটোৰ আন এক বৈশিষ্ট্য। বীণাপাণিৰ সতে বিয়াৰ বন্দোবস্ত হোৱাত প্ৰতাপৰ মত উদ্দেশ্য হোৱা বিষয়টো বুজিব নোৱাৰি সৰলমনা বৌৱেকে ব্যথিত স্বৰে কৈছে- "বাপহুঁত তুমি নিশ্চয় বৰ আঘাত পাইছা আৰু বহুত কথা লুকুৱাই ৰাখিছা। এইকেইদিন মুখখন ইমান মলিন হৈ গছো। উহ্ মোৰ মনটো যেন বৰ বেয়া লাগে বাপহুঁত কোৱা তোমাৰ কি হৈছে?" এনেদৰে নীলিমাক লৈ অসমৰ বাবে প্ৰতাপৰ বিয়া হৈ আহিব নোৱাৰা কথাটো সম্পূৰ্ণভাৱে বিশ্বাস কৰিছিল তেওঁ। প্ৰতাপৰ অসমৰ সময়ত 'মোৰ মৰমৰ সোণ, তুমি নামৰিবা। মইথাকোঁতে তুমি এনে কৰিব নোৱাৰা' বুলি তেওঁক সান্ত্বনা প্ৰদান কৰে ৰুক্মিণীয়ে। ত্যাগৰ প্ৰতিমূৰ্তি হিচাপে দীমাধৱক কৈছে- "আপুনি নামৰিব। মোৰ হাতৰ সোণৰ চুৰী যোৰ বিক্ৰী কৰি অন্ততঃ পঞ্চাশটামান টকা পাব"। ঘৰৰ ডাঙৰ বোৱাৰীয়ে হিচাপে ৰুক্মিণীয়ে জানে ঘৰ এখন কেনেকৈ মৰমৰ ডোলেৰে বান্ধি ৰাখিব লাগে। তদুপৰি চৰিত্ৰটোৰ বিজ্ঞতাও প্ৰশংসনীয়। প্ৰতাপৰ বাবে গোপীনাথৰ জীয়েক বীণাপাণিক বোৱাৰী কৰি আনিব বুলি মাধৱে কথা দিয়াত ৰুক্মিণীয়ে কৈছে "আপুনিনো কথা দিলে কিয়? এতিয়াতো বাপহুঁত সৰু হৈ থকা নাই, জাতিকুল তেওঁ সাধা দৰ্শন কৰিছিল। আজিৰ মানুহৰ ল'ৰা কিমানজনি অমত হৈ তেতিয়া

আপোনাৰ মান ন্দ্ৰক্ৰ ৰ'বগ'' লেখন্দ্ৰক্ৰভাষ্যতে ''ন্দ্ৰন্ম্ৰাণী ন্দ্ৰিক্ৰ বাস্তৱিন্দ্ৰক্ৰেই ন্দ্ৰন্ম্ৰাণন্দ্ৰন্ৰিণী।'' তদপুৰি মাধৱে 'তুমি জানো ডাঙাঁৰ বোৱেৰান্দ্ৰক্ৰদেখিছিলা গ' তেনে চৰিত্ৰৰ তিৰোতা মোৰ ভাগ্যত আৰু স্নাঘটিব' বুলি ন্দ্ৰেক্ৰ ন্দ্ৰক্ষাৰ মাজেদি চৰিত্ৰটোৰ মহাত্মা ফুটি উঠিছে।

'আজিৰ মানুহ'ত নীলিমা এটি অতি উজ্জ্বল চৰিত্ৰ। ন্দ্ৰন্ম্ৰাণীৰ ভনী. ন্দ্ৰক্ৰীলিমা বিধৱা মান্দ্ৰক্ৰসতে গাঁৱত থান্দ্ৰেক্ৰমেট্ৰিন্দ্ৰক্ৰাছী ন্দ্ৰন্ৰিলৈ মাত্ৰ এবছৰ থান্দ্ৰেক্ৰহীমান্দ্ৰেক্ৰাইন্দ্ৰস্কুল এৰু স্নাহাঁঘৰু স্না ন্দ্ৰক্ৰ-ন্দ্ৰক্ৰাত নিপুণ ন্দ্ৰন্ৰিলৈ বিচাৰিলে। প্ৰথমতে নীলিমা অসন্মত .হ ছিল পঢ়া এৰিবলৈ। ন্দ্ৰক্ৰা, তাইঁৰ বুদ্ধিমতী জ'পঢ়াৰ প্ৰতি তাইৰ ধাউতি আছে আৰু স্নাছে এটি উচ্চ মন। তথাপি তাইঁমান্দ্ৰক্ৰন্দ্ৰক্ষা মানি চলিছে। এইখিনিতে চৰিত্ৰটো এটি বাধ্য চৰিত্ৰ হিচাপে প্ৰন্দ্ৰক্ৰিত. হৈছে। ন্দ্ৰক্ৰী. তা আৰু স্নাস্যম্মি. তা চৰিত্ৰটোৰ মাজত বিৰাজমান। সেৱে ন্দ্ৰন্ম্ৰাণীহঁতৰ ঘৰলৈ গাওঁতে প্ৰতাপে 'নীলিমা নেন্দ্ৰিক্ৰ' বুলি মাতোতে লাজতে বেৰৰ আঁৰত লন্দ্ৰক্ৰ পৰিছে। উপন্যাসখনত নীলিমান্দ্ৰক্ৰআমি প্ৰথমতে লগ পাওঁ প্ৰেমৰ অনুৰাগেৰে ৰঞ্জিতা এগৰান্দ্ৰীক্ৰগাভৰু সহিচাঁপেজ্ঞ ।ৰ হাঁদ্ৰি ত বিন্দ্ৰক্ৰিত. হৈছে প্ৰতাপৰ প্ৰতি নিঃস্বাৰ্থ, নিষ্কলুষ প্ৰেমৰ শতদল। নীলিমা চতুৰ্থাজৰান্দ্ৰক্ৰহু হাঁচৰিত্ৰটোন্দ্ৰক্ৰ. সতন্দ্ৰেক্ৰঅধিন্দ্ৰক্ৰাহুৰ্ন্দ্ৰক্ৰ তুলিছে। 'চেষ্টাৰ অসাধ্য এন্দ্ৰেক্ৰাহাঁ ন্দ্ৰেক্ৰ মন ন্দ্ৰন্ৰিলেহাঁ হ'ল', 'খাবলৈ নাপালে এ সন্দ্ৰক্ৰাৰে শুন্দ্ৰক্ৰজপেটন্দ্ৰক্ৰ নেন্দ্ৰেক্ৰ আহাঁৰ লাগে, মনৰো তেনেন্দ্ৰেক্ৰখাৰান্দ্ৰক্ৰাৰ্ন্দ্ৰক্ৰজনহাঁলে এ মানসিন্দ্ৰক্ৰবৃত্তিবোৰ শুন্দ্ৰক্ৰ নাইন্দ্ৰিক্ৰ হয় ।' আদি প্ৰতাপন্দ্ৰক্ৰ ন্দ্ৰক্ষা উদ্দ্যেশি নীলিমাহাঁ ন্দ্ৰেক্ৰ ন্দ্ৰক্ষাবোৰত উক্ত ন্দ্ৰক্ষাৰ প্ৰমাণ পোৱা যায়। নীলিমাও ত্যাগৰ মূৰ্ত্তি প্ৰতীন্দ্ৰক্ৰনিজৰ সমস্ত ভালপোৱা গোপনে ৰাখি প্ৰতাপৰ ন্দ্ৰক্ৰৰ পৰা আঁতৰি আহিছে আৰু স অৱশেষত বাৰ. ন্দ্ৰক্ৰন্ম্ৰাণিৰ মৃত্যুৰ পিছাত মাধৱৰ ভগ্ন সংসাৰ পুনৰ সঞ্জীৱিত ন্দ্ৰন্ৰিবলৈ মাধৱৰ সতে নতুন জীৱনৰ পাতনি মেলিছে। নীলিমা গুণৱতী। ন্দ্ৰক্ৰা, মাধৱৰ ভাষ্যতে 'বাৰ. ন্দ্ৰক্ৰ ন্দ্ৰিক্ৰগুণ তাইৰ গাত আছে।' প্ৰতাপৰ প্ৰতি থন্দ্ৰক্ৰঅসীম প্ৰেমৰ বাবেহাঁনীলিমাহাঁপ্ৰতাপৰ অসুখৰ সম. ত তেওঁন্দ্ৰক্ৰশুশ্ৰূষা ন্দ্ৰন্ৰিবলৈ লৰৰি আহিছে আৰু স অৱশেষত নিজাঁ হাঁদ্ৰ. ৰ দুৰ্কন্দ্ৰক্ৰাওন্দ্ৰক্ৰ ন্দ্ৰক্ৰি প্ৰতাপৰ নিৰ্দেশ তথা অনুৰোধ ৰক্ষা ন্দ্ৰন্ৰিবলৈ আগবাঢ়িছে। নীলিমাহাঁপ্ৰতাপন্দ্ৰক্ৰন্দ্ৰক্ৰ উক্তিতে 'আজিৰ মানুহৰ' বশিষ্ট্য ফুটি উঠিছে। ''আপুনি ন্দ্ৰিক্ৰ আজিৰ মানুহ জ'আপুনি সেইাঁ তাহাঁনিৰ ৰাম্ম ণৰ মানুহ নহয় জ'আপুনি ন্দ্ৰক্ৰি শতিন্দ্ৰক্ৰ মানুহ।'' নাৰীৰ স্বাভাৱিন্দ্ৰক্ৰঅভিমান, খং ৰাগৰো বশৱৰ্ত্তী হৈছে চৰিত্ৰটো। প্ৰতাপৰ ন্নি ।ৰ চিঠিৰে নীলিমাৰ হাঁদ্ৰ ৰ বিষন্নতান্দ্ৰক্ৰউদাহা দেখুৱাইছে। সেইা মুহূৰ্তত আমি নীলিমান্দ্ৰক্ৰলগ পাওঁ প্ৰেমৰ ব্যৰ্থতাত ভাগি পৰা এগৰান্দ্ৰীক্ৰবিৰহিণী ৰূপে।

নীলিমাৰ বিপৰীতধৰ্মী চৰিত্ৰ হ'ল বীণাপাণি। গোপীন্দ্ৰক্ৰ বৰু স্নাৰ এন্দ্ৰক্ৰাত্ৰ দুহিতা বীণাপাণি, ''ন্দ্ৰক্ৰি শতিন্দ্ৰক্ৰ আপ-টু-ডেট' নাৰীৰ তাইা হ'ল শ্ৰেষ্ঠ নমুনা'' নীলিমাৰ দৃষ্টিত আছে গভীৰ আন্দ্ৰক্ৰতা আৰু স আনহাঁতে বীণাপাণিৰ আছে ন্দ্ৰন্দ্ৰক্ৰি ন্দ্ৰক্ৰিল হৈ মোহৰ সৃষ্টি। 'পাশ্চাত্যৰ নন্দ্ৰক্ৰনাৰী সংস্কৰণ' বীণাপাণিন্দ্ৰক্ৰ দেখি প্ৰতাপৰ হাঁদ্ৰ ত উদ্ৰাবিষ্ট হৈছে নীলিমা আৰু স্নাবীণাপাণিৰ এখনি তুলনাত্মন্দ্ৰক্ৰপৱিত্ৰ ভালপোৱা তাইা প্ৰন্দ্ৰক্ৰ ন্দ্ৰন্ৰিব নোৱাৰিলে। শান্তি লাজন্দ্ৰক্ৰী. ।ন দিও নাৰীসুলভ বিচাৰ-বুদ্ধি সম্পন্ন। তাইা বুদ্ধিমতী আৰু স আনন্দ্ৰক্ৰআদৰ্শৱা ন্দ্ৰন্ৰিব পৰান্দ্ৰেক্ৰ অম্মি. ন্দ্ৰক্ৰউপন্যাসখনৰ আন এটি নাৰী চৰিত্ৰ উষা সহাঁৱন ডেন্দ্ৰক্ৰ পত্নী। বিজয়াৰ প্ৰতি ন্দ্ৰক্ৰশুশ্ৰূষা, শান্তিৰ বিবাহাঁৰাবে আগভাগ লোৱা আদিা ন্দ্ৰক্ৰহাঁ চৰিত্ৰটো মহী. ।ন ন্দ্ৰক্ৰি তুলিছে। ''শুশ্ৰূষা ন্দ্ৰক্ৰটো তিৰোতাৰ ন্দ্ৰক্ৰাহাঁ' বুলি ধৰি লোৱা উষা সাংঢালী। উপন্যাসখনত শান্তিৰ খুড়ীয়ে ন্দ্ৰেক্ৰশান্তিন্দ্ৰক্ৰনিজৰ জীয়ে ন্দ্ৰক্ৰন্দ্ৰেক্ৰ মৰম ন্দ্ৰক্ৰি মৰমি. ।ল গুণৰ অধিন্দ্ৰক্ৰী. হৈছে। অনুপমা অথবা পদ্মবৰ্মন উন্দ্ৰিক্ৰ পত্নীৰ চৰিত্ৰটোৱে উপন্যাসখনত বিশেষস অৰিহাঁ।এ ।গোৱা নাই। উপন্যাসখনৰ ভূমিন্দ্ৰক্ৰ. ত্ৰলোন্দ্ৰক্ৰথ গোস্বামীদেৱে লিখা ন্দ্ৰক্ষাখিনি উল্লেখনী. - ''উপন্যাসখনৰ ন্দ্ৰক্ষাবস্তু ৰোমান্টিন্দ্ৰক্ৰিক্ৰতাৰ ওপৰত আদৰ্শবাদৰ ছাপ আছে। ঠায়ে ঠায়ে সামি. ন্দ্ৰক্ৰাৱলেমান ন্দ্ৰক্ষাৰ ন্দ্ৰক্ৰোপন্দ্ৰক্ষনৰ মাজেদি ন্দ্ৰক্ৰ আলোচনা আছে। চৰিত্ৰ বিন্দ্ৰক্ষৰ লগত আলোচনাবোৰৰ পোনপটী. । সম্বন্ধ ৰক্ষা ন্দ্ৰক্ৰৰ চেষ্টা দেখা নাযায়। জন্দ্ৰিক্ৰনা আধুনিন্দ্ৰক্ৰযুগৰ সৰহাঁভা লোন্দ্ৰক্ৰেই জীৱন বিক্ষিপ্ত হৈ পৰিছে। সমাজত অনেন্দ্ৰক্ৰলান্দ্ৰক্ৰেহাঁন্দ্ৰক্ৰ আৰু স ন্দ্ৰক্ষাৰ নাইৱা বাহিন্দ্ৰক্ৰআৰু স আভ্যন্তৰীণ জীৱনৰ সমন্বয় দিনে দিনে আঁতৰি গৈছে।সেইবাবে প্ৰন্দ্ৰক্ৰজীৱনৰ অনেন্দ্ৰক্ৰআলোচনাহাঁব্যক্তি জীৱনৰপৰা পৃথন্দ্ৰক্ৰহাঁ থন্দ্ৰক্ৰদৰে উপন্যাসৰ ভিতৰত থন্দ্ৰক্ৰন্দ্ৰক্ৰটা আলোচনায়ে । চৰিত্ৰ চিত্ৰণত বিশেষস সহায় নন্দ্ৰন্ৰিলে।।'' হিতেশ ডেন্দ্ৰক্ৰ আন এখন উপন্যাস ভাৰাঘৰৰ পটভূমি চহৰৰ অঞ্চল। তথাপি লেখন্দ্ৰেক্ৰাঁৰৰ বৰ্ণনা এইখন উপন্যাসতো পৰিহাঁৰ ন্দ্ৰক্ৰনাই। ন্দ্ৰক্ৰজী. । জীৱনত গুৱাহাটী চহৰৰ মেচত থান্দ্ৰিক্ৰাভ ন্দ্ৰক্ৰ অভিজ্ঞতাৰে ৰচনা ন্দ্ৰক্ৰ 'ভাৰাঘৰ'ত নায়ি ন্দ্ৰক্ৰহিচাপে লগ পাওঁ সবিতান্দ্ৰক্ৰএইা সবিতাৰ

পেক্ষতে আন্দ্রক্লল্মা. ন্দ্রক্লাৰৎ্ৰা্ৰ্বি. অন্তৰৰ ৰূপ দৰ্শন ন্দ্রক্লে তেওঁৰ আলম্বন সবিতাৰ মক্ষমণ্ডলত। সবিতা চৰিত্ৰটো মনহুঁাৰদৌষস গুণেৰে আবৃত্ন দিও তাৰ মাজেদিৰি. তেওঁৰ খোলা অন্তৰখনৰ পৰিচ্ৰ. ফুটি উঠিছো।উপন্যাসখনৰ আন নাৰী চৰিত্ৰ পাৰুল, সবিতাৰ মান্দ্রক্লাধাৰণ প্ৰ্ৰা.ৰ। পক্ষা.াত্মন্দ্রক্লউপন্যাসখনৰ নাৰীচৰিত্ৰসমূহীত দৰ্ষাচলতে উল্লেখ্ৰ াগ্য্ৰ বশিষ্ট্য নাই৷

হিতেশ ডেন্দ্রাক্ল'মাটিন্দ্রাক্লসামাজিন্দ্রক্লাস্যামূলন্দ্রক্লউপন্যাস। গাম্য সমাজীত সচৰাচৰ দৌখা পোৱা মাটিৰ ন্দ্রক্লিজী।া, সীমা ঠেলা ঠেলি আদিৰি. উপন্যাসখনৰ ন্দ্রক্লিহীনীভাগ আগুৰি আছো৷ মাটিৰ হীন্দ্রিক্লপন্দ্রাক্ল হীৰীন্দ্রাক্লজীৰ. ন্দ্রক্লৰুপা মেল মিটিং ন্দ্রক্লিযন্ত্ৰা দান্তিন্দ্রক্লছীৰালী। ধোবাৰ ঘৰৰপৰা সম্ম.ত ন্দ্রাক্লোৰ আনি নিদ্ৰি.াৰ অৰ্জহীত তাই ন্দ্রাক্লন্দ্রক্লল'ৰা দন্দ্রক্লৰ-ধৰ ন্দ্রক্লিখেদিদিৰিলেও ন্দ্রক্লাবোধ ন্দ্রক্ল নাই৷ অৱশ্যে পিছীত তাৰবাবে চৰিত্ৰটো অনক্ষোচনাত ভক্ষিছো।পক্ষমে তিৰস্কাৰ ন্দ্রক্লঅতক্লন্দ্রেক্লাৰুপাই স্বামী হিচাপে গক্ষী ন্দ্রক্লে। উপন্যাসখনৰ আন এটি নাৰী চৰিত্ৰ ্ৰহ ৌন্দ্রমলা। ন্দ্রমলা অৰুপাৰ বান্ধৰী। ন্দ্রক্লেজী.া ছাত্ৰী ন্দ্রমলা "ধন্ত্ৰী.া। মক্ষখন গোলান্দ্রাক্লগাল দক্ষন ভৰাক্লচৰুলিটাৰী তপিনাত পৰা। গাৰ বৰণ ঈযক্ষ ন্দ্রক্লা। চক্ষুটি চাপৰ, গা-গাৰী থন্দ্রাক্লস্বাস্থ্য সন্ধুৰ, আনন্দমনা। ব্যৱহীৰে অমায়ি.ন্দ্রক্ল ন্দ্রমলা ন্দ্রমন্দ্রক্ল সহীৰ্মিনী। ন্দ্রমলাৰ চৰিত্ৰটোৰ মাজীত নাৰীসক্ষভ সৌন্দ ্য বিৰাজমান।

হিতেশ ডেন্দ্রাক্লউপন্যাসসমূহীৰ ভিতৰত তিনিটা খণ্ডত বিভক্ত 'এ্ৰ তো জীৱন' উল্লেখ্ৰাগ্য। এইখন উপন্যাসৰো পটভূমি অসমৰ সামাজিন্দ্রক্লাম্য জীৱন। উমা আৰুস্বলোৰামৰ পক্ষ. ন্দ্রক্লিহীনীৰে উপন্যাসৰ ন্দ্রক্লিহীনীভাগ পৰিব্যাপ্ত। মাহীমান্দ্রক্ল অত্যাচাৰ, গালি-গঞ্জনাৰ মাজীত জী.াই থন্দ্রাক্লউমাৰ্ৰ ধ্ৰ শীল মনটোৰ পৰিচ্ৰ পোৱা্ৰা. উপন্যাসৰ আৰম্ভণিতে। উমাৰ জীৱনলৈ ট্ৰাইভাৰজনৰ বাবে সংঘাত নামি আহিছো৷ এইসংঘাতে চৰম ৰূপ্ৰ লছো বলোৰাম ঘৰৰ পৰা পলাইী্ৰ াৰাৰ পাছীত। তেনেস্থলতো উমা্ৰধ্ৰ ্চ্যুতা হোৱা নাই৷ স্বামীৰ দ্বাৰা পৰিত্যক্তা ্ৰহ উমাহীবহুতো দক্ষ-ন্দ্রক্লৰ সন্মক্ষীন্ৰহ ছৌ দিও ভাগ্যৰ অগ্নি-পৰীক্ষাত জ্বলি পোৱা সোণৰ দৰেহীউমা উজ্বল্ৰ হীউঠিছো৷ উমা ভাগ্যৱতী নহীলেও অভাগিনী নহী।উমাৰ দক্ষ আছো দিও সেই দুখৰ সান্ত্বনাও লাভ ন্দ্রক্লিছো৷

উমা দী্ৰ ত্ৰশীলা আৰুস্মাতৃ হিচাপে পক্ষৰ উপ্ৰহুক্ত দা্ৰ ত্ব পালন ন্দ্রক্লিছো।'এ্ৰ.তো জীৱন'ত চৰিত্ৰৰ সংখ্যা অধিন্দ্রক্লউমাৰ বাহিৰিও ডাঙীৰবৌৰেন্দ্ৰক্লাৰুসবৌৰেন্দ্ৰক্লজৌতুদীন্দ্রাক্লনপেহী্ৰী ন্দ্রক্ল, ন্দ্রক্লৰ বৌৰেন্দ্ৰক্লভবানী, ন্দ্রক্ল উমাৰ মাহীমান্দ্রক্লআদী এন্দ্রাক্লিন্দ্রক্লৰিত্ৰৰ সমাৰেশ ঘটিছো৷ সৰুন্দ্রৌৰেন্দ্ৰক্লিঃসন্তান্ৰ দিও আনৰ আনন্দৰ বাবে ন্দ্রাক্ল ন্দ্রক্ল এগৰান্দ্রীক্লৰমি.াল নাৰী। আনহীতে ন্দ্রক্লৰ মান্দ্রক্লগৰান্দ্রীন্দ্রক্লিল স্বভাৱৰ টুকুদীক্ল নাৰী। জৌতুদীক্লআৰুস্দ্রাক্লনৰ ঈৰ্যাৰ বাবেহীউমাৰ জীৱনলৈ নামি আহিছো ঘোৰ অন্ধন্দ্রাক্ল। ন্দ্রাক্লন আৰুসজৌতুদীক্লপৰশ্ৰীন্দ্রাক্লৰা নাৰী। তিৰোতাৰ ঈৰ্যাৰ বহি্ৰ গাস ন্দ্রক্লত এইচৰিত্ৰ দক্ষ গাঁৱৰ সাধাৰণ তিৰোতাৰ শাৰীতে থান্দ্রিক্ল'ল। অৱশ্যে উপন্যাসখনৰ শেষৰ ফালে মনলৈ অহী অনক্ষোচনাই জৌতুদীক্লআৰুস্দ্রাক্লনন্দ্রক্লাৰিশুদ্ধ ন্দ্রক্লিছো৷ ন্দ্রাক্লনেহীঅন্দ্রক্লকী.া বলোৰামৰ শুশ্ৰূষাসন্দ্রক্লিছোআৰুস উমাৰ পক্ষৰ সম্ম.ত আহিপৰিৰ্ব্ৰ াা ন্দ্রক্লিছো৷ 'এ্ৰ তো জীৱন' উপন্যাসখনত চৰিত্ৰ সৃষ্টিতন্দ্রেক্লাম্য সমাজৰ হুবহু চিত্ৰ দাঙী ধৰাতহো লেখন্দ্রক্লন্দ্রক্লউন্দ্রক্লতা অধিন্দ্রক্লন্দ্রাক্ল পাইছো৷

গাম্য সমাজীন্দ্রক্লন্দ্রক্ল ন্দ্রক্লিউপন্যাস ৰচনা ন্দ্রক্লৰ বিপৰীতে হিতেশ ডেন্দ্রাক্ল তেওঁৰ 'আচল মানহুঁাক্ল ৰচনা ন্দ্রক্লিছোনগৰী্ৰ া জীৱনৰ বিশৃ। লতাপূৰ্ণ্ৰ ৌন সম্বন্ধী. ঘটনাৰে। লেখন্দ্রক্লভাষাত -

"এইন্দ্রক্লিহীনী বাস্তৱৰ ভেটিত ৰচিত, ন্দ্রিক্লহীন্দ্রক্লনাৰে ৰঞ্জিত। হী.াত থন্দ্রাক্লামবোৰ ন্দ্রাক্লনিন্দ্রক্লহীসমাজৰ হুবহু ন্দ্রাক্ল নহীলেও ছা.া। আমাৰ সমাজৰে হীইতিহীস।"

উপন্যাসখনৰ মূল ন্ৰ ন্দ্রক্ল ন্দ্রাক্লহীছোমদন আৰুস্দীপালী। লেখন্দ্রেক্লসমাজৰে হী ইতিহীস' বক্ষি মদন-দীপালীন্দ্রক্ল অত্যাধক্লনিন্দ্রাক্লৰ শাৰীত পক্ষিষ্ঠা ন্দ্রক্লিৰ বিচাৰিছো, তান্দ্রক্লহীজী মানি ল'ব নোৱাৰি্ৰ নতিন্দ্রক্ল আৰুস্বৰ্মবিৰোধী মদন-দীপালীৰ অবৈধ মিলনত সভ্যতা আৰুসসংস্কাৰৰ বিধ্বংসী চিত্ৰহো পক্ষিফলিত্ৰ হীছো৷ ন্দ্রপন্যাসিন্দ্রক্লভাষাত, "মদন আৰুস্দীপালী। দুহীভাইীভনী, পেক্ষিন্দ্রক্লপক্ষিন্দ্রক্লস্ত্ৰী-পক্ষুষসন্দ্রাক্লন্দ্রক্লন্দ্রাক্লন্দ্রিক্ল নে অৱদান বিৰোধী দ্ৰেক্ল মানহুঁাতাৰ উত্তাৰীৰীতিবিদী, সমাজীবিদী, ধৰ্মজ্ঞ, মনোবৈজ্ঞানিন্দ্রক্লআদিৰি নিৰ্ণ্ৰ ন্দ্রক্লিৰজআমি এন্দ্রোক্লন্দ্রক্ল নোৱাৰোঁ। তথান্দ্রক্লিত সামাজিন্দ্রক্লনদীণ্ডত্ৰ তেওঁলোন্দ্রক্লজৌষীস তান্দ্রক্লহীন্দ্রক্লিৰ নোৱাৰিজন্দ্রিক্লপন্দ্রক্লৃ ক্ষেত্ৰত দৌষীসহী নে নহী ন্দ্রক্ল নোৱাৰোঁ।" পাঠন্দ্রক্লহিচাপে দীপালীন্দ্রক্লআমি দৌষীস আৰুস চহীৰৰ বজীৰুৱা ধৰণৰ উদণ্ড ছোৱালী বক্ষি. ন্দ্রক্ল ভোলা ন্দ্রাক্লন্দ্রক্লৰ ন্দ্রাক্লনজীৰ আঁৰ্ৰ ল দীপালী দক্ষচৰিত্ৰ্ৰ হীছো৷ দীপালীৰ বাহিৰিও তেৰাৰীৰ পত্নী, আৰতি, ৰ'জী, দীলৰা, সত্যপক্ষা আদী নাৰী চৰিত্ৰ উপন্যাসখনত সন্নিবিষ্ট্ৰ হীছো৷ পক্ষিটো নাৰী চৰিত্ৰহী

ধ্বংস-পথত খোজী পেলোৱা এন্দ্রেজ্ঞৰান্দ্রীদ্রঞ্চৰিত্রহীনা নাৰী। অৱশ্যে তেওঁলোন্দ্রজ্ঞৰিত্রহীনা হোৱাৰ মূলতে জীৱনৰ ন্দ্রক্তিন বন্ধন, জী. াঁইথন্দ্রঞ্চতাড়না, পৰুসৰ ন্দ্রজ্ঞক্রান্ত। বেশ্যা হীলেও দিলাৰাৰ অন্তৰ নাৰীৰ সহাঁজাত পশুত্তিৰ আবৃত। মদীনৰ বাবে ভাত ৰান্ধি তাঁইভাৱিছো "ঘৈণী হোৱা নাৰী জীৱনৰ চৰম সাৰ্থতন্দ্রদ্রঞ্চহী ! ন্দ্রেক্তি.া মোৰ এই বেশ্যাৰ ন্দ্রক্কৰ্ষ জীৱনৰ অৱসান ঘটিব গ ন্দ্রেক্তি.াবা জীনো মৱ.া এজন স্বামী পামগ হোঁ আল্লা! তকুমি মেহেৰবাণী ন্দ্রজ্ঞ।" পৰন ডাক্তৰৰ ন্দ্রজ্ঞদ্রঞ্চৰ বলি.হ া'ষ্টেট হোম'ত থান্দ্রিজ্ঞগী.া হোৱা সত্যপ্ৰভা সৰল গাঁৱলী.া ছোৱালী। .ন্দ্রক্তৰ্তী পৰি.ালত জন্ম গ্হণ ন্দ্রজ্ঞ ৰংমন হাঁজৰিন্দ্রাজ্ঞ জীৱ. ন্দ্রঞ্চ সত্যপ্ৰভাৰ দহিন্দ্রজ্ঞপ থন্দ্রাজ্ঞ দৰেহঁ অন্তৰখনো প্ৰদ্ৰঞ্চভালপোৱাৰ পৱিত্ৰ ৰূপেৰে উজ্জ্বল। সেৱ. হাঁতো মদীন. ন্দ্রজ্ঞো, "সঁচান্দ্রেঞ্চ তকুমি সত্যপ্ৰভা সত্যৰ জেঁউতিৰে তোমান্দ্রজ্ঞউদ্ভাষিত ন্দ্রক্ৰিছো।" সত্যপ্ৰভাৰ মান্দ্রজ্ঞগৰান্দ্রীদ্রঞ্চৰমি.াল সাদৰী তিৰোতা হিচাপেহী লগ পাওঁ। প্ৰথমে তকুমি আহিছাজমোন্দ্রজ্ঞছৰ মূল্য নালাগে। আজি মইএনেদে দিছোঁ। তোমালোন্দ্রজ্ঞঘৰত মইন্দ্রিজ্ঞন দিন এনে খাইছোঁজন্দ্রিজ্ঞন বস্তু এনে. আনিছোঁ তাৰ লেখ নাই। আজি মোৰ মাছাদঠুৰো দাম ল'ম নেগ" অৱশ্যে অতিবিশ্বাস চৰিত্ৰটোৰ এটা দুৰ্বল দিশ. াৰবাবে তেওঁৰ লগতে সত্যপ্ৰভাৰ.া দুখ আৰুস ন্দ্রজ্ঞঙ্কৰ বোজী ন্দ্রক্তি.াব লগা হ'ল। 'আচল মানহুৰ ন্দ্রেক্তাটা নাৰী চৰিত্ৰহীসক্তি. নহ্য। তদহুৰি চৰিত্ৰসমূহৰ জীৱনলৈ নামি অহাসংঘাতে ন্দ্রেক্তা সহাঁনুভূতি আদায় ন্দ্রক্ৰিব নোৱাৰে। এই সংঘাত চৰিত্ৰহীনিজৌমাতি অনা সংঘাত ।

ঐতিহাঁসিন্দ্রজ্ঞটভূমিত দেশৰ ৰাজনৈতিন্দ্রজ্ঞমস্যাৰাজিৰ পৰিপেক্ষিতত হিতেশ ডেন্দ্রাজ্ঞৰচনা ন্দ্রক্ৰিছো'বৈৰী মানহু।'অৱশ্যে ৰাজনৈতিন্দ্রজ্ঞদ্রঞ্চবস্তুৰে সজীহা তোলা উপন্যাসখনত পেমৰ মনোৰম বৰ্ণনাও আছো। পটভূমি হিচাপে জীলন্দ্রজ্ঞৰীৰ ওচৰৰ গাড়ীগাঁৱন্দ্রেজ্ঞৰাছো। ল লেখন্দ্রেক্তহীদহুমছুলমানৰ ন্দ্রক্ৰন্দ্রঞ্চ.া বান্ধোনে অসমন্দ্রজ্ঞ গৌৰৱান্বিত ন্দ্রক্তি তকুলিছো, সেই ন্দ্রজ্ঞ স্পষ্টভাৱে ব্যক্ত ন্দ্রক্ৰিছো। তেনেস্থলত সৃষ্টিন্দ্রজ্ঞচৰিত্ৰসমূহৰ মাজৰ নাৰী চৰিত্ৰ ন্দ্রেক্তি- জেৰিণা, আলিমহুচা, জেৰিণাৰ মান্দ্রজ্ঞ উল্লেখনীয় । উপন্যাসখনত পান্দ্রিজ্ঞন আৰুসভাৰতৰ.হুদ্ধ আৰুস.ত্ন ন্দ্রক্ৰিছো। সেইহু দ্ধৰ সম.ৰ অসমী.া সামাজিন্দ্রজ্ঞীৱনৰ চিত্ৰ দাঙিধৰিছো। জেৰিণা স্পষ্টবাদী, সাহাঁসী আৰুস হুক্তিবাদী। টলষ্ট.ৰ আদৰ্শত বিশ্বাসী জেৰিণাহীবিশ্বাস ন্দ্রজ্ঞে মানহুপেমেৰে জী াঁইথান্দ্রেঞ্চ .হুদ্ধৰ ভ াবহীপৰিণামে জেৰিণাৰ অন্তৰ ন্দ্রজ্ঞহীতকুলিছোৰ বাবে জেৰিণাহীন্দ্রক্ৰিছো "এনে নিদাৰুস হুদ্ধ আমান্দ্রজ্ঞলাগে ডাঙৰ ন্দ্রক্তৰে দেউ. হুদ্ধ আমান্দ্রজ্ঞলাগে আৰুস হুদ্ধ. ন ন্দ্রেক্তআদিন ন্দ্রক্তো নহ্য।" আলিমহুছাৰ মাজত সৎসাহাঁসৰ পৰিচ. পোৱা. া.। আলিমহুছাগাঁৱৰ নাৰী. দীওদৌশপেম ন্দ্রিজ্ঞস্ত তাই বহুজীপ্ৰ.। সেৱ. সিহঁতৰ ঘৰত আশ্ৰ. দি.া মানহুজন. ান্দ্রজ্ঞহীস্বামী হিচাপে গ্হণ ন্দ্রক্ৰিছিল, তাৰ প্ৰন্দ্রঞ্চপৰিচ. এজন ছদ্মবেশী পান্দ্রিজ্ঞনী গুপ্তচৰ হিচাপেহীসেইন্দ্রজ্ঞ জানিব পাৰি তান্দ্রক্তহীমহুখ পৰিত্যাগ ন্দ্রক্ৰিব পাৰিছিল । আলিমহুছাৰ "ঘৰুৱা জীৱনত দেশপেমৰ ন্দ্রক্কৰ্ষ আহাঁদাৰ হুদ্ধক্ষেত্ৰৰ ন্দ্রক্কতন্দ্রেক্তন্দ্রঞ্চো গুণে হাঁনি নহয়।"

তেওঁৰ আন এখন সামাজিন্দ্রজ্ঞউপন্যাস 'জীৱন সংঘাত' বাস্তৱ জীৱনৰ প্ৰতিচ্ছবিৰে ৰচনা ন্দ্রজ্ঞ এখনি ন্দ্রজ্ঞ উপন্যাস। . শোদী. মহুনা, সহুদ্ৰা আদিনাৰী চৰিত্ৰ সম্বলিত উপন্যাসখনত মাহীমান্দ্রজ্ঞহীও. শোদাহী মাতৃৰ অপত্য স্নেহেৰে ৰমেনন্দ্রঞ্চ আঁন্দ্রেজ্ঞলি. লছো।বিধৱা হীলেও. শোদাই পৰুসৰ প্ৰলোভনন্দ্রঞ্চ নেওচা দীনাৰীজীৱনৰ ম ৰ্দা অক্ষহু ৰাখিছো. শোদাৰ অন্তৰত ন্দ্রেক্তা ন্দ্রক্তভাৰ নাই। সেৱ. গ ৰমেনন্দ্রক্তসতী.া ল'ৰা' বহুলি ন্দ্রেক্তত নিজাহাঁদৰ উপলব্ধিৰে. মহুান্দ্রক্ৰন্দ্রঞ্চো "তকুমি তেনে ন্দ্রজ্ঞ মোন্দ্রক্তন্দ্রেক্তআদিনে নন্দ্রজ্ঞ এনে ন্দ্রজ্ঞন্দ্রঞ্চলে আৰম্ভ ন্দ্রক্ৰিলাগ শিশুমনত বিভেদীভাৱ এতি াৰ পৰাহী জগাহী দিবলৈ চেষ্টা ন্দ্রক্ৰিলাগ" শিশুৰ মনস্তত্ত্ব বহুজীপোৱা. শোদা সহুহিনী আৰুসআদৰ্শ পত্নীও। গিৰীৰ. ন্দ্রজ্ঞঅসহুৰ সম.ত তেওঁ প্ৰা মানে শুশ্ৰষাস আগবঢ়াইছো. শোদাৰ বিপৰীতে মহু ঈৰ্ষাপৰা.ণা, ন্দ্রক্তহীসি নাৰী. শোদাৰ সহুখশান্তি সহ্য ন্দ্রক্ৰিব নোৱাৰি সেৱ.হী পদো পদে শোদাৰ অন্যা. ন্দ্রক্ৰিবলৈ তৎপৰ। হাঁহাঁ আনন্দ্রিজ্ঞদাৰস্তত বেজৰ দৰৰ মিহলাহা শোদাৰ চৰিত্ৰহনৰ প্ৰচেষ্টা চলাইছো। শুভদ্ৰা যদিও. শোদা আৰুসমহুনাৰ প্ৰতি ঈৰ্ষান্বিতা, তথাপি বংশৰ ন্দ্রজ্ঞৰ ভ.ত. শোদান্দ্রক্ৰিপদৰ পৰা ৰক্ষা ন্দ্রক্ৰিবলৈ আগবাঢ়ি আহিছো। স্বাৰ্থপৰতা চৰিত্ৰটোৰ এটি দুৰ্বল দিশ। নিজাস্বাৰ্থৰ ন্দ্রজ্ঞ ভাৱি. ৰমেনন্দ্রক্তন্দ্রাজ্ঞত ৰাখিবলৈ হাঁচা ন্দ্রক্ৰিছিল। গাঁৱৰ জাৱ. ন্দ্রজ্ঞন্দ্রজ্ঞৰ মাজত থন্দ্রাজ্ঞহিংসা, বিদ্বেষন্দ্রক্তনীতিৰে উপন্যাসখনৰ ন্দ্রক্তিনী পৰিপূৰ্ণ। মন্ত্ৰসাহীত্যৰ প্ৰভাৱো উপন্যাসখনত দৌখ্যাবলৈ লেখন্দ্রেঞ্চ

ন্দ্রেক্তাটাও নাৰীচৰিত্ৰৰ সমাবেশেত ডেন্দ্রাজ্ঞ'সীমাৰ ন্দ্রক্তি.া' গঢ়. ল উঠিছো। হামবতী, সাগৰিন্দ্রজ্ঞগঙ্গা, বিন্ধ্য, মন্দিৰা পেহী আদিনাৰী চৰিত্ৰৰ ভিতৰত. হামবতীৰ. মহু ভূমিন্দ্রজ্ঞপালন ন্দ্রক্ৰিছো। হামবতী আৰুসাগৰিন্দ্রক্তহু.া বাহীভনী. দীও দহু.াৰে

মাজত পাৰ্থন্দ্ৰক্ৰআছো৷ এই পাৰ্থন্দ্ৰক্ৰ দাহিদ্ৰক্ৰসৌন্দৰ্য আৰুসমানৰ চিন্তাধাৰাৰ মাজত ।। হামবতী লাজন্দ্ৰক্ৰ া, চঞ্চলা আৰুসা দয়ী। আহাতে সাগৰিন্দ্ৰাক্ৰ গাৰ ৰং সামান্য ন্দ্ৰক্ৰা। সাগৰিন্দ্ৰাক্ৰবিবাহিত্ৰ ন্দ্ৰেক্ৰাটাও ল'ৰা-ছোৱালীৰ মান্দ্ৰক্ৰস্কুল শৰীৰৰ সাগৰিন্দ্ৰাক্ৰচাপৰ, জ্ঞানৱৰ্তী অথচ নিৰহঙ্কাৰী, দূৰদৃষ্টিসম্পন্না আৰুসক্ৰোধহীনা।। ন্দ্ৰৰ বিয়ন্দ্ৰক্ৰল ৰচনা ন্দ্ৰক্ৰ উপন্যাসখনত দৌশপেস্মৰ অনন্ধাগেৰে ৰঞ্জিতা।। হামবতীৰ দৌহৰ সন্দ্ৰক্ৰো অলঙ্কাৰ পতিৰক্ষা পুঁজিলৈ দান ন্দ্ৰক্ৰি অসীম দেশপেস্মৰ পৰিচ. দিছো।। হামবতীৰ. ডাঙৰ খন্দ্ৰাক্ৰপষ্টভাৱে।। ন্দ্ৰক্ৰো "মোৰ ভাল লাগে সন্মান আৰুস স্বাধীনতান্দ্ৰক্ৰউৰ খন্দ্ৰা, অলঙ্কাৰ আৰুসআৰুস্বপন্দ্ৰক্ৰা । সন্মানেই ৰূপ, স্বাধীনতাই অলঙ্কাৰ, পন্দ্ৰক্ৰৰূপ দৌহৰ অঙ্গ শোভাত নহয় খন্দ্ৰা, আচল ৰূপ পন্দ্ৰাক্ৰ প্ৰা. মন আৰুসআদৰ্শৰ উজ্জ্বলতাতহে।"

সাগৰিন্দ্ৰাক্ৰ দৌশপেস্মৰো তন্দ্ৰলনা নাই। তেৰোঁ সন্দ্ৰক্ৰো অলঙ্কাৰ দান ন্দ্ৰক্ৰি ন্দ্ৰক্ৰো,"মোৰ ঘৰখনৰ মান, সন্মান, স্বাধীনতা আৰুস্ম ্যাদাৰ বাবে মোৰ অলঙ্কাৰ পতিৰক্ষা পুঁজিত দান ন্দ্ৰক্ৰিলোঁ। এইখিনি নি. ন্দ্ৰক্ৰাউৰ খন্দ্ৰা, অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ ন্দ্ৰিক্ৰি আনন্দ্ৰক্ৰ

'ইতিহাসে সন্দ্ৰিক্ৰ ' উপন্যাসৰ পটভূমি ১৯৬০ চনৰ ভাষাস আন্দোলন। এই আন্দোলনে অসমৰ ৰাজনৈতিন্দ্ৰক্ৰজীৱনৰ ওপৰত পেলোৱা পভাৱ, ভাষান্দ্ৰক্ৰউপলক্ষ্য ন্দ্ৰক্ৰি অসমী. া আৰুসবঙালী সম্প্ৰদা. ৰ মাজত হোৱা সংঘৰ্ষসআদি চিত্ৰিত ন্দ্ৰক্ৰ ঐতিহাসিন্দ্ৰক্ৰ উপন্যাসখনত ন্দ্ৰিক্ৰম া, সন্দ্ৰলৰ মান্দ্ৰক্ৰচৰিত্ৰ দন্দ্ৰা অন্যতম। বঙ্গভাষীস হাক্ৰলও অসমী. াৰ পতি থন্দ্ৰাক্ৰচনেহা,আন্তৰিন্দ্ৰক্ৰ চৰিত্ৰ দন্দ্ৰাৰ মাজেদি পন্দ্ৰাক্ৰ পাইছো৷ ন্দ্ৰিক্ৰৰ পিছত অসমী. া ডেন্দ্ৰাক্ৰ অৰুণৰ সতে বিবাহস সম্পন্ন হয়। "ন্দ্ৰিক্ৰৰ নামত ে নে ন্দ্ৰিক্ৰম. া, ৰূপতো তেনে দীপ্তিম া আৰুসন্দ্ৰাক্ৰতো তেনে আলোন্দ্ৰক্ৰ া।" ৰূপ, গুণ আৰুসবিদ্যাৰ সমাহাৰ ঘটিছো এই গৰান্দ্ৰীক্ৰাৰীত।

হিতেশ ডেন্দ্ৰাক্ৰ 'সন্দ্ৰৰ সংসাৰ', 'ন্দ্ৰাক্ৰপত্নীক্ৰ আৰুস 'নি ািতিতা সতীক্ৰত-চৰিত্ৰতন্দ্ৰক্ৰৰ্ণনাৰ পাধান্য অধিন্দ্ৰক্ৰ সন্দ্ৰৰ সংসাৰ'ত অসমী. া সমাজৰ এখনি চিত্ৰ হুবহু ৰূপত দাঙিধৰিছো৷ শিক্ষাৰ পোহৰ পাইছিমো ভেমত অন্ধ হোৱা বোৱাৰীৰ ন্দ্ৰক্ৰৰখা আৰুসপতিভাৰ চৰিত্ৰদন্দ্ৰি থ্ৰা থ। হাছো। 'ন্দ্ৰাক্ৰপত্নী ত ন্দ্ৰক্ৰসৰ্ত্তা৷। নাৰীন্দ্ৰেক্ৰবৈধ সন্তানৰ বাবে জন্মাৱী. া ন্দ্ৰক্ৰে ন লাগে। ধৰ্ষিসত নাৰীৰ নি াতনেৰে ভাৱাক্ৰান্ত 'নি ািতিতা সতীত ভাৰতী. সামৰিন্দ্ৰাক্ৰাহিনীৰ ঘৃণনী. চৰিত্ৰৰ দিশটো লেখন্দ্ৰেক্ৰউন্মন্দ্ৰ ন্দ্ৰক্ৰি দিছো অতি সন্দ্ৰৰভাৱে। তেওঁলোন্দ্ৰক্ৰ এনে ন্দ্ৰক্ৰক্ৰৰ পৰা সামৰিন্দ্ৰক্ৰ বাহিনীৰ জোৱান সত্যবান ডেন্দ্ৰাক্ৰ ভগ্নী, মাতৃ আৰুসঘনীৰে. ন্দ্ৰেক্ৰ সাবি ে াৰা নাই। উপন্যাসখনত সাবিত্ৰী এটি উল্লেখৰ ােগ্য নাৰী চৰিত্ৰ। সাবিত্ৰী ধৰ্ষিসতা। হৈছো দিও তাই বিচলিত নহৈ অহিংসাৰ পথেৰে ধৰ্ষণৰ অৱসান ঘটাবলৈ সক্ষম। হৈছো।

হিতেশ ডেন্দ্ৰাক্ৰ শেষতম া উপন্যাস 'ত্যাগ' তেওঁৰ মৃত্যুৰ পিছত পন্দ্ৰাক্ৰিত হয় । দৰাচলতে 'ত্যাগ" তেওঁৰ দেহাৱসানৰ অব্যৱহিত পূৰ্বে ৰচনা ন্দ্ৰক্ৰি থ ে াৰা জীৱনৰ অন্তিম সৃষ্টি। ন্দ্ৰিক্ৰ অন্তিম সৃষ্টি দিও জীৱনৰ পথম উপন্যাস 'আজিৰ মানহুৰ' দৰেই উপন্যাসখন আন্দ্ৰক্ৰলী । বাস্তৱজীৱন আৰুসসমাজৰ চিত্ৰ পতিফলিত হোৱা বাবেই উপন্যাসখনৰ এটা মাদন্দ্ৰক্ৰ আছো৷ গাম্য জীৱনৰ পৰিপূৰ্ণতা ে গৰান্দ্ৰীক্ৰলেখন্দ্ৰক্ৰহাড়ে-হিমজতুৰে সোমাই আছিল, তেওঁৰ সেই গাম্য সমাজৰ চিত্ৰ অঙ্কিত ন্দ্ৰক্ৰটো তেনেই স্বাভাৱিন্দ্ৰক্ৰমানহুৰ সন্দ্ৰ-দন্দ্ৰ, ব্যথা-বেদনা, পেস্ম-বিৰহৰ বাৰ্তা ন্দ্ৰক্ৰি. াই অনা 'ত্যাগ' পেস্মৰ মহান ত্যাগৰ চানেন্দ্ৰিক্ৰ মহিমামণ্ডিত। 'আজিৰ মানহু' উপন্যাসৰ পতাপ আৰুসনীলিমাৰ ত্যাগৰ চানেন্দ্ৰিক্ৰত্যাগ'ৰ ৰমেন আৰুসহীৰাৰ চৰিত্ৰৰ মাজেদিয়ে পন্দ্ৰৰ পতিফলিত। হৈছো "ত্যাগ'ৰ পটভূমি ঐতিহ্যমণ্ডিত ন্দ্ৰক্ৰশিল্পৰ সতে জড়িত সৰ্থেবাৰী অঞ্চল। উপন্যাসৰ আৰম্ভণিতে আছো গড়শালৰ এটি পৰিচিতিমূলন্দ্ৰক্ৰৰ্ণনা-

"সৰ্থেবাৰীৰ ন্দ্ৰক্ৰৰ হৰেশ্বৰ ডেন্দ্ৰাক্ৰ ঘৰৰ গড়শালত ন্দ্ৰক্ৰ ন্দ্ৰেক্ৰহই আছো৷ লগৰ ভাগী. া চাৰিজন । হাফৰৰ জন্দ্ৰত ন্দ্ৰক্ৰগৰম ন্দ্ৰক্ৰি নি. বিত। থ পিটি পিটি বহল ন্দ্ৰক্ৰি আছো৷ আঢ়ৈসেৰী হাতন্দ্ৰীৰে ন্দ্ৰক্ৰ ন্দ্ৰেক্ৰহইছো৷ ছাগলীৰ ছালেৰে নিৰ্মিত ভাতীৰে আউটি আউটি জন্দ্ৰ জ্বলাইছো৷ হাফৰত শাল গছাৰএডাল্ৰেৰে জন্দ্ৰ ধৰে। জন্দ্ৰৰ তাপত মানহু বিলান্দ্ৰক্ৰৰ তাপিত হোৱাত গাৰে ঘাম । ব।গ ছো৷"

হৰেশ্বৰ ডেন্দ্ৰাক্ৰজীৰে. ন্দ্ৰক্ৰীৰা উপন্যাসখনৰ মন্দ্ৰ্য নাৰী চৰিত্ৰ। হীৰা নৃত্য পটি. সী, সন্দ্ৰৰী। গাঁৱৰ সভাৰ খোলাত নৃত্য পদৰ্শন ন্দ্ৰক্ৰিবলৈ ওলোৱা হীৰাৰ নৃত্যৰ উপৰ ােগী ভাল ন্দ্ৰক্ৰাৰ নাই। তথাপি দন্দ্ৰী া পিতৃৰ অৱস্থা বন্দ্ৰিনতন্দ্ৰ ন্দ্ৰক্ৰোৰৰ ন্দ্ৰক্ৰ চিন্তা নন্দ্ৰক্ৰি পহ্ৰী ন্দ্ৰক্ৰোৰ। াৰন্দ্ৰেক্ৰহই মেলি ল'বলৈ ঠিন্দ্ৰক্ৰিছো। দাৰিদ্ৰহীতাই মনলৈ ন্দ্ৰেক্ৰো ধৰণৰ নীচাত্মিন্দ্ৰক্ৰাৰৰ সৃষ্টি ন্দ্ৰক্ৰি পৰা নাই। বৰং অভিজ্ঞ মানহুৰ দৰেই মান্দ্ৰক্ৰহইঁওলোটাই। ন্দ্ৰক্ৰো, "সেইবোৰ ন্দ্ৰক্ৰ এৰ আই৷ আগতে চাউলন্দ্ৰেক্ৰটাৰ ন্দ্ৰক্ৰহৈ ভাব। আমি নাচিম বানপানীত তল ে াৰা মানহুৰ সাহায্যৰ ন্দ্ৰক্ৰণেহে। গতিন্দ্ৰেক্ৰমানহুই বানপানীত ক্ষতিগস্ত মানহুৰ ন্দ্ৰক্ৰ ভাবিছে টন্দ্ৰাক্ৰ দিব।" 'আজিৰ মানহুৰ নীলিমাই বাৰ ন্দ্ৰক্ৰসংসাৰখন ধৰি ৰাখিবৰ

বাবেই প্ৰস্তাপৰ ন্দ্ৰষ্কাৰ্মতে অন্তৰৰ প্ৰেম গোপনে ৰাখি মাধৱৰ সতে ৱি. াত বহিৱাৰ্লৈ ৰাজী হৈছে।আনহাঁতে ন্যা. ৰ প্ৰতীন্দ্ৰৱীৰেনৰ 'দেশৰ দৰ্নীতি-দষ্কৃতি শত্ৰ-ন্দ্ৰদ্ৰ ীমূৰ ন্দ্ৰিদিৱ' পৰা শক্তিন্দ্ৰজাগ্ৰস্ত ন্দ্ৰিৱলৈ, বীৰেনন্দ্ৰাহাইস ় াগাবলৈ, শক্তি দান ন্দ্ৰিৱলৈ হীৰাই ৰমেনৰ নিষ্কলঙ্কস্পেম প্ৰত্যাখ্যান ন্দ্ৰিবীৰেনৰ জীৱনলৈ সোমাই ়গ ছে। উদ্দেশ্য আৰু-স্বাক্ষ্য সন্দীদ্ৰ হৈলেও দৰ্ঢ়. াটা চৰিত্ৰৰ প্ৰেমৰ ত্যাগ অতুলনীয় ় ৰ্থ , সাহস আৰু-সহিষ্ণুতাইহীৰান্দ্ৰডোখৰ হীৰাৰ দৰেইউজ্জ্বল ন্দ্ৰিতুলিছে।

উপন্যাসখনৰ আন এটি নাৰীচৰিত্ৰ ন্দ্ৰন পঢ়া-শুনাত ভাল নহ'লেও মানৱী. গুণেৰে চৰিত্ৰটি পৰিপূৰ্ণ। সেয়ে. বীৰেনে ৰেগিউৰ নামত ৰমেনন্দ্ৰ প্ৰহীৰে ন্দ্ৰনৰ মনত দষ্কৰ উদ্ৰেন্দ্ৰ ন্দ্ৰিৱছে।আৰু-স্ৰমেনৰ আৰোগ্যৰ বাবে চিন্দ্ৰিআৰো দিহা ন্দ্ৰিৱছে। মহীজনৰ দষ্টিতা. হাও ন্দ্ৰনৰ ধনৰ অহংকাৰ নাই। সেয়ে হীৰাই ়ন্দ্ৰছে। "ধনী মানহুৰ ঘৰৰ সন্দ্ৰো মানহু অহংকাৰী নহয়। ন্দ্ৰনৰ অন্তৰত ় এগৰান্দ্ৰীৰমি. াল ছে।ালী লন্দ্ৰ আছো।আজি হে। মহীজনিব পাৰিলোঁ। ন্দ্ৰনমালাৰ হদৈ ৰ ন্দ্ৰনজংঘা শৃঙ্গ আজি আৱিস্কাৰ হল।" উপন্যাসখনত হীৰা আৰু-সন্দ্ৰন দয়ে. াটা নাৰীচৰিত্ৰহৈ দয়. ত্নশীল আৰু-স্বৰ্দ্ধিমতী। শাৰীৰিন্দ্ৰসৌন্দৰ্য ৰ দৰে মনৰ সৌন্দৰ্য ় া চৰিত্ৰদষ্টান্দ্ৰদীপ্তি প্ৰদান ন্দ্ৰিৱছে। হীৰা আৰু-স ন্দ্ৰনৰ মান্দ্ৰবাৰান্দ্ৰীন্দ্ৰৰাঁৰৰ সাধাৰণ নাৰীৰ ৰূপত উপন্যাসখনত লগ পাওঁ। ঘৰৰ আৰ্থিন্দ্ৰঅৱস্থালৈ মন নন্দ্ৰিহীৰাৰ মান্দ্ৰমীলাইহাৰেশ্বৰন্দ্ৰাটনি ধৰিছেনাচৰ বাবে এ়াৰ নতন্দ্ৰ ন্দ্ৰাপোৰ ন্দ্ৰিৱলৈ টন্দ্ৰান্দ্ৰৱণে। ন্দ্ৰনে ৰমেনৰ আগত মান্দ্ৰ ন্দ্ৰষ্কা়. ন্দ্ৰছে। এনেদৰে, "আইন্দ্ৰতো তুমি জীনা ৰমেনদা। তেওঁ ন্দ্ৰিমান সৰল, ন্দ্ৰিমান মৰমি াল। বেচেৰী এন্দ্ৰেআজীনে। ন্দ্ৰেন্দ্ৰা ন্দ্ৰন্দ্ৰিবহো জীনে।"

উপন্যাসৰ প্ৰক্ষ াজমি ন্দ্ৰষ্কাংশত লেখন্দ্ৰেৱিতা, ন্দ্ৰিতা, ৰৌচনাৰা, ন্দ্ৰষ্মা, জীনন্দ্ৰীপ্ৰেমদা, সত্যৱতী আদিনাৰীচৰিত্ৰৰ নাম সংঞ্জ াজম ন্দ্ৰিৱছে। দিও চৰিত্ৰসমূহৰ বিশেষসভূমিন্দ্ৰা উপন্যাসখনত নাই।

হিতেশ ডেন্দ্ৰাএগৰান্দ্ৰীসমাজী সচেতন লেখন্দ্ৰ উপন্যাসসমূহৰ মাৰ্জেদিতেওঁ আমাৰ সমাজৰ বিভিন্ন সমস্যা দাঙি ধৰাৰ লগতে তাৰ ভাল-বেয়া দিশলৈও আঙুলিয়া াই দিছে। এইক্ষেত্ৰত প্ৰৰু-সচৰিত্ৰৰ লগতে নাৰী চৰিত্ৰৰ সহা. তেওঁ লছে। নাৰীৰ অন্দ্ৰষ্ট প্ৰেম, স্থিৰ বিচাৰ-বিবেচনাইসহাজৈতে এন্দ্ৰেন ঘৰ আৰু-সএন্দ্ৰন সমাজলৈ শান্তিৰ ধাৰা বোৱাইআনিব পাৰে। হিতেশ ডেন্দ্ৰা উপন্যাসত এইন্দ্ৰষ্কাৰ স্পষ্ট নিদৰ্শন পৰিলক্ষিত ়হ ছে। গাঁও সম্পৰ্কেন্দ্ৰস্কল অভিজ্ঞতা থন্দ্ৰালেখন্দ্ৰেনাৰীচৰিত্ৰৰ ভিন্ন় বশিষ্ট্য, ভিন্ন বতৰা উপন্যাসৰ বন্দ্ৰ উপস্থাপন ন্দ্ৰিৱছে। সৃষ্টিৰ মৌলিন্দ্ৰতা আৰু-স্বাভীৰতাইবাস্তৱ আৰু-সন্দ্ৰনাৰ সংমিশ্ৰণত গঢ়় ল উঠা নাৰীচৰিত্ৰসমূহদ্ৰন্দ্ৰ় বশিষ্ট্য প্ৰদান ন্দ্ৰিৱছে। মষ্ণুতে 'আজিৰ মানহুৰ পৰা 'ত্যাগ'় ল হিতেশ ডেন্দ্ৰা নাৰীচৰিত্ৰহপ্ৰতিজন পাঠন্দ্ৰ হদৈ ত অংকিত ন্দ্ৰি়. সহুখআৰু-স দুখেৰে পৰিপূৰ্ণ জীৱনৰ এন্দ্ৰেনি মচিব নোৱৰা চিত্ৰ। এইচিত্ৰ গাঁৱৰ ন্দ্ৰেমাটিৰ গোন্ধেৰে সুৱাসিত, লেখন্দ্ৰসাহিত্য-প্ৰতিভাৰে চিৰউদ্ভাসিত।

বীৰেন্দ্ৰ স্মৰণ

ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা
অধ্যাপিকা, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

বিশ্ব সাহিত্যৰ সতে অসমীয়া পাঠকক পৰিচয় কৰি দি তাৰ দ্বাৰা অসমীয়া সাহিত্যৰ বৰভেটি সুদৃঢ় কৰিবলৈ সংকল্প লোৱা ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য আছিল অসমীয়া সাহিত্যৰ আধুনিক যুগৰ এগৰাকী সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ঔপন্যাসিক, গল্পকাৰ, কবি, সাংবাদিক তথা সাহিত্যিক। সৃষ্টিশীল সাহিত্যিকসকলৰ মাজত সৰ্বোত্তম অধিকাৰী ড° ভট্টাচাৰ্যই আত্মিক তাড়নাত সমাজৰ, দেশৰ বাবে প্ৰত্যক্ষ অথবা পৰোক্ষভাৱে কাম কৰি মানৱ সমাজৰ মুক্তি পোৱাৰ দৌলৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব বিচাৰিছিল। অনেক সময়ত আদৰ্শ আৰু পৰিস্থিতিৰ তাড়নাত নিজৰ আৱেগ-অনুভূতিৰ বিপৰীতে স্থিতি ল'বলগা হ'লেও তেওঁ পথচ্যুত হোৱা নাছিল। স্বাভাৱিকতে সমাজবাদী আদৰ্শৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ দুৰ্বাৰ হেঁপাহৰ বাবে লিখনিত ফুটি উঠিছিল তীব্ৰ সমাজ সচেতনতা। সমাজৰ প্ৰতি গৰাকী ব্যক্তিয়ে সমান সুবিধা লাভ কৰক। তেওঁৰ কাম্য আছিল, তেনে এক সমাজৰ সামগ্ৰিক সম্পাদনা। ভট্টাচাৰ্যৰ এনে ধৰণৰ সমাজতান্ত্ৰিক আদৰ্শৰ প্ৰতিফলন ঘটিছে। সহজ-সৰল পৰিমিত জীৱনধাৰা, মূল্যবোধ, সৃষ্টিৰাজিৰ গভীৰ বিশালতা, নীতিনিষ্ঠ আদৰ্শৰ উন্মেষ ঘটিলেও জীৱনৰ জটিলতাৰ দিশসমূহ প্ৰত্যাখ্যান কৰা নাছিল। তেখেতৰ সৃষ্টিৰ প্ৰতিটো পৃষ্ঠাতে সিঁচৰতি হৈ আছিল সমাজ-সংস্কাৰৰ অটুট বিশ্বাস আৰু দৃঢ় প্ৰতিচ্ছবি। সুগভীৰ মানৱতাবাদী, চিৰাচৰিত সততা, বহুৱিধ গুণে তেওঁক সততে উজ্জ্বল কৰি ৰাখিছে আৰু ভৱিষ্যতেও ৰাখিব।

আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ পথপ্ৰদৰ্শক, অসমৰ জাতীয় জীৱনৰ এগৰাকী উজ্জ্বল ব্যক্তিত্ব ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্যৰ আজি ১৪ অক্টোবৰ, ২০২৪ চনত তেওঁৰ জন্ম শতবাৰ্ষিকীৰ সামৰণি অনুষ্ঠানত অনুৰাগীসকলে শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছে। মানৱতাৰ জয় গান গোৱা আৰু সমাজৰ উত্তৰণ অহোপুৰুষাৰ্থ কৰা ক্ষণজন্মা পুৰুষজনৰ সাহিত্যৰ প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰ, গল্প, প্ৰবন্ধ, উপন্যাস, কবিতা, নাটকৰ ক্ষেত্ৰতে আগবঢ়োৱা অৱদানৰ স্বীকৃতিস্বৰূপে জ্ঞানপীঠৰ দৰে ভাৰতীয় সৰ্বোচ্চ সাহিত্য সন্মান, সাহিত্য অকাডেমী বঁটা লাভ কৰিছিল। অসমৰ জাতীয় জীৱনক তেখেতে আৰু সুন্দৰভাৱে নেতৃত্ব দি সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়ত প্ৰথমগৰাকী জ্ঞানপীঠ বঁটাপ্ৰাপক অসমীয়া, প্ৰথমগৰাকী কেন্দ্ৰীয় সাহিত্য অকাডেমীৰ অধ্যক্ষ পদটো নিৰ্বাহ কৰি ভাৰতীয় সাহিত্যৰ ধ্বজা উৰুৱাবলৈ সক্ষম হৈছিল।

সংকীৰ্ণতা বা ক্ষুদ্ৰ গোষ্ঠীবাদী মনোভাৱে প্ৰভাৱিত কৰিব নোৱাৰা এজন উদাৰ মানৱতাবাদী লেখকৰ আজি জন্ম শতবাৰ্ষিকী উদযাপনৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি আগছোঁ সৃষ্টিশীল ৰচনাৰাজি, পৰিশালিত জীৱনবোধ, পৰম্পৰা আৰু আধুনিক দৃষ্টিভংগীৰে ফঁহিয়াই চোৱাৰ লগতে এগৰাকী ত্যাগী ভাৰত ৰত্ন প্ৰদান কৰি তেখেতৰ আদৰ্শক নৱ-প্ৰজন্মৰ মাজত জীয়াই ৰাখিব পৰাটোৱে আমাৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান কৰ্তব্য হোৱা উচিত। তেখেতৰ আদৰ্শত প্ৰতিফলিত হোৱা সংকীৰ্ণ প্ৰাদেশিকতাৰ আঁতৰাই জাতি-জনগোষ্ঠী, জনজাতি সকলোৱে মিলিজুলি ভাষা সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ বিকাশত সৰ্বান্তকৰণে আগবাঢ়িবলৈ পণ ল'ব লাগিব।

এই পৰিৱেশ ৰচনাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সম্যক দৃষ্টি, সমাজ ব্যৱস্থাৰ গতি প্ৰকৃতিৰ স্বৰূপ উপলব্ধি কৰি আগবাঢ়িবলৈ আহ্বান জনাইছিল। অসম ৰাজ্য গঠনৰ প্ৰসংগ উল্লেখ কৰি ১৮১৯ চনৰ ১৭ নবেম্বৰ প্ৰণীত লোকমান্য তিলকে প্ৰথম ভাষিক ৰাজ্যৰ আদৰ্শ ব্যাখ্যা কৰে আৰু তাৰ ভেটিতে অন্যান্য ৰাজ্যৰ লগতে অসম ৰাজ্যও গঠন হয়। অনা ভাষিক ৰাজ্যৰ নাগৰিকসকলে ভাষা আৰু স্থলত জনজাতীয় ভাষাসমূহৰ স্থান সুনিৰ্ধাৰিত কৰি এইবোৰ ভাষাৰ বিকাশৰ বাবে অসমৰ বাইজৰ বিশেষ দায়িত্ব আছে বুলি তেওঁ কৈছে। অৱশ্যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৃষ্ঠপোষকতা আৰু ৰাজ্য

চৰন্দ্ৰাজ্ঞৰ উদ্যোগত অলপতে এন্দ্ৰৱক্সৈন পৰিমাণৰ ধন (প্লঃ এশ ন্দ্ৰেঙ্কি) অসম সাহিত্য সভা, বড়ো সাহিত্য সভান্দ্ৰেজ্ঞৰি অসমৰ ন্দ্ৰেক্সটাও জনজাতী., জনগোষ্ঠী. ভাষাৰ বিন্দ্ৰাজ্ঞৰ বাবে ধ্বা ন্দ্ৰক্সিছৌ। ভট্টাচা ৰ্যৰ দৰে দূৰদৃষ্টিসম্পন্ন সাহিত্যিন্দ্ৰজ্ঞসমাজহিতৈষীৰ নির্দেশনা পম্ভ াগিন্দ্ৰক্সিত আগবঢ়াৰ বাবে সন্দ্ৰজ্ঞো পক্ষ ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। এইমৰ্হূৰ্তত ভট্টাচা ৰ্যদৌৰ উনহ্নিজ্ঞৰাৰ দীৰ্ঘ ভাষাতাত্ত্বিন্দ্ৰজ্ঞ আৰুসামাজিন্দ্ৰজ্ঞভাষাতত্ত্বৰ দৃষ্টিৰে ভাষাসমস্যাসমূহীঅনধ্বাৰন ন্দ্ৰক্সি ভাষাৰ উন্ন. নৰ ন্দ্ৰৰ্মসূচী স্থূত ন্দ্ৰক্সি লাগিব।

ন্দ্ৰযুগসন্ধিক্ষণৰ যুগনায়ক ন্দ্ৰজ্ঞবান্দ্ৰীক্সি অসম সাহিত্য সভাৰ সোণালী জয়ন্তী বঙাইগাঁও (১৯৮৩) অধিৱেশনৰ সভাপতি অভিভাষণত অসম সাহিত্য সভা ঐতিহাসিন্দ্ৰজ্ঞআৰুসজীতী. অনষ্ঠান বুলি অভিহিতন্দ্ৰক্সি সোণালী জয়ন্তী সভাৰ দীর্ঘজীৱন আৰুসজীৱনী শক্তিৰ চিন বুলি, ন্দ্ৰজ্ঞৈ দীও সমান্তৰালভাৱে এইটো দুটা গুণৰ দ্বাৰা হী াৰ সাৰ্থন্দ্ৰজ্ঞ বা সফলতা বিচাৰ ন্দ্ৰক্সিৰ নোৱাৰি তান্দ্ৰেক্সউনছিন্দ্ৰজ্ঞইঅসমী া ভাষা, সাহিত্য আৰুসংস্কৃতিৰ বিন্দ্ৰাজ্ঞ সাধন ন্দ্ৰিমান দূৰ আগবাঢ়িছৌতান্দ্ৰজ্ঞলি-জাৰি চাইহৈইতিহাসে হী াৰ সাৰ্থন্দ্ৰজ্ঞ বা সফলতা বিচাৰ ন্দ্ৰক্সিৰ বুলি সন্দ্ৰিজ্ঞইদিছৌ। সভাৰ আন এন্দ্ৰজ্ঞঅন্যতম উদ্দেশ্য জনজাতী. ভাষাসাহিত্য-সংস্কৃতিৰ বিন্দ্ৰাজ্ঞত সহী. ন্দ্ৰক্সি আৰুৰাজনৈতিন্দ্ৰজ্ঞআৰুসামাজিন্দ্ৰজ্ঞ পৰিস্থিতিৰ পৰিপেক্ষিতত অবিচলিতভাৱে উদ্দেশ্য সাধনত আগবাঢ়ি াব লাগিব। অভিভাষণত তেওঁ লিখিছিল সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ ন্দ্ৰজ্ঞজাতী. উন্নতি আৰুমানৰ সেৱাৰো আহিলা আৰুস আগৰ চাম সাহিত্যিন্দ্ৰেক্সট দৌখ্বাইছ াৰা সাহিত্যচিন্তা আৰুস বৰ্ণৰাজিৰ লগতে সমন্ব. সংহতিৰ পেথেৰেও আগবাঢ়ি াব লাগিব। তেওঁ ন্দ্ৰক্সিল ৫ সাহিত্য সভাইসাহিত্য সৃষ্টি নন্দ্ৰজ্ঞে।

অসমী.া ভাষাৰ সামাজিন্দ্ৰজ্ঞভূমিন্দ্ৰাজ্ঞ বিষয়. অধ্য.ন ন্দ্ৰজ্ঞোঁতে আমাৰ ৰাজ্যখনৰ জনসংখ্যাৰ পৰিন্দ্ৰক্সিৰ স্থিৰতা ন্দ্ৰেজ্ঞোন্দ্ৰেজ্ঞ ৰক্ষা পৰে তাৰ পতি দৃষ্টি ৰখাৰ পোষন্দ্ৰজ্ঞ ন্দ্ৰক্সি অসমৰ বিভিন্ন ধৰ্ম, পজাতি, ন্দ্ৰজ্ঞ জনজাতি আৰুসউপভাষা বা সংমিশ্ৰিত উপভাষাৰ ভেটিত ভাগ ভাগ ন্দ্ৰক্সটো পগতিশীল দৃষ্টিভংগী নহয় বৰং অবাস্তৱ বুলি, ন্দ্ৰজ্ঞৌ।

অবাধ পব্ৰজনৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা জনগাঠনিৰ পৰিৱৰ্তনে আনিব পৰা আশংন্দ্ৰজ্ঞ ন্দ্ৰক্সি ব্যক্তৗ ন্দ্ৰক্সি পব্ৰজন ৰোধ ন্দ্ৰক্সিবলৈ ব্যৱস্থা গহণন্দ্ৰক্সিৰ পোষন্দ্ৰজ্ঞ ন্দ্ৰক্সি, ন্দ্ৰক্সিল, সন্দ্ৰজ্ঞো পদৌশৰ লোন্দ্ৰেক্সইভাৰতৰ লোন্দ্ৰজ্ঞ ভাৰতী. আৰুসভাৰতো তেওঁলোন্দ্ৰজ্ঞ সন্দ্ৰজ্ঞোৰে বাবে। ন্দ্ৰিজ্ঞ এখন পদৌশৰ পৰা আন এখন পদৌশলৈ পব্ৰজন ন্দ্ৰক্সি তাত বসবাস ন্দ্ৰক্সি ভাৰতী. নাগৰিন্দ্ৰেজ্ঞসহী শোষণ আৰুসআধিপত্য বিস্তাৰ ন্দ্ৰক্সিৰ নোৱাৰিব বুলি তেওঁ পত্যক্ষ মত দাঙি ধৰিছিল। উদাহৰণস্বৰূপে তেওঁ পত্যেন্দ্ৰজ্ঞ ভাৰতী. নাগৰিন্দ্ৰজ্ঞবিহীৰত বসতি ন্দ্ৰক্সি অধিন্দ্ৰাজ্ঞ আছে। ন্দ্ৰিজ্ঞ বিহাৰীন্দ্ৰজ্ঞ বঞ্চিত ন্দ্ৰক্সিৰ পৰা ন্দ্ৰেজ্ঞো ন্দ্ৰজ্ঞ ন্দ্ৰক্সি উচিত নহয়। বহিৰাগত বিদেশী নাগৰিন্দ্ৰজ্ঞক্ষেত্ৰত তেওঁৰ ধাৰণা এন্দ্ৰেক্সইআছিল যদিও স্থানী. লোন্দ্ৰজ্ঞলগত মিলিজুলি বাস ন্দ্ৰক্সিৰ পৰামৰ্শ দিছিল তেওঁ। আত্মন্দ্ৰেক্সিন্দ্ৰজ্ঞ দৌশিন্দ্ৰজ্ঞ নএঃার্থন্দ্ৰজ্ঞ দৃষ্টিভংগী, সন্দ্ৰজ্ঞো পদৌশ আৰুজাতি, জনগোষ্ঠীৰ সৰ্বাংগীৰ্ণ উন্নতি আদীসন্দ্ৰজ্ঞো ক্ষেত্ৰতে নাগৰিন্দ্ৰজ্ঞসমাজন্দ্ৰজ্ঞন্দ্ৰিজ্ঞইদিছিল। তেওঁ বিচাৰিছিল পজাতী. মন, জাতী মন, ৰাষ্ট্ৰী মন আৰুসবিশ্বমনৰ মাজত পন্দ্ৰজ্ঞ দৃষ্টিভংগীৰ সমন্ব.। এইসমন্ব.ৰ জৰি.তে জাতি গঠনৰ আধ্যাত্মিন্দ্ৰজ্ঞআহিলা ল বিশ্ব মন আৰুবিশ্ব মানৰ গঢ়াৰ পৰামৰ্শ দিছিল। এটা পন্দ্ৰজ্ঞ জাতী পুথিভঁৰাল, এটা জাতী ৰংগমঞ্চ, বহুমুখী ন্দ্ৰক্সভৱনসহী সংগ্ৰহন্দ্ৰক্সিত আৰ্ট-গেলাৰী আৰুসাহিত্য-সংস্কৃতিৰ ন্দ্ৰেজ্ঞৰ. বিদ্যা সদন গঢ়াৰ পৰামৰ্শ দিছিল ড° ভট্টাচা ৰ্যই। আজিএন্দ্ৰক্সিশ শতিন্দ্ৰজ্ঞ এনে পৰামৰ্শবোৰ আংশিন্দ্ৰজ্ঞসমাধানৰ দিশত চৰন্দ্ৰাজ্ঞ-বেচৰন্দ্ৰাজ্ঞী প্ৰ ন ত ন্দ্ৰিজ্ঞ ফলপসূ হোৱা নে লাগিলেওসম্পূৰ্ণ হবলৈ আজিও থেষ্ট বান্দ্ৰীজ্ঞ

আজিজন্মশতবাৰ্ষিকী সামৰণি দিনত স্মৃতিন্দ্ৰজ্ঞবান্দ্ৰীক্সি সৃষ্টিৰাজিন্দ্ৰজ্ঞৰ-মূল্যা. নেৰে মনিষীসকলৰ বান্দ্ৰীক্সি পতিভাৰ অন্বেষণ আৰুদৃষ্টিভংগীৰ সাৰ্থন্দ্ৰজ্ঞপ দি াৰ ক্ষেত্ৰত আমি সংন্দ্ৰজ্ঞবদ্ধ। হী বিৰল ব্যক্তিত্বৰ গবান্দ্ৰীজ্ঞনিৰলস সাধন্দ্ৰজ্ঞবান্দ্ৰীজ্ঞ আন্তৰিন্দ্ৰজ্ঞ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন ন্দ্ৰজ্ঞোঁইন্দ্ৰজ্ঞ

চাণক্য কৌটিল্যৰ জীৱন দৰ্শন

ড° প্ৰণীতা শৰ্মা
মূৰব্বী অধ্যাপিকা, দৰ্শন বিভাগ

[মৰমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল, তোমালোকেই দেশৰ ভৱিষ্যৎ। তোমালোকৰ ওপৰত দেশৰ উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰে। দেশখন উন্নতি, সুৰক্ষা তোমালোকেহে দিব পাৰিবা। গতিকে তোমালোকৰ বাবে 'কৌটিল্যৰ জীৱন দৰ্শন' আগবঢ়ালো। তোমালোকে মনোযোগেৰে পঢ়া আৰু নিজৰ জীৱনত কৌটিল্যৰ বুদ্ধি কৌশলবোৰ প্ৰয়োগ কৰা।]

কৌটিল্য এজন এনে পুৰুষ, যাৰ প্ৰখৰ বুদ্ধি সম্পন্ন, জ্ঞানী, ব্ৰাহ্মণ সম্প্ৰদায়ৰ লোক আছিল। কৌটিল্য চাণক্য নামেৰেও জনাজাত। চন্দ্ৰগুপ্ত মৌৰ্যই মগধৰ সিংহাসন লাভ কৰাৰ পিছত কৌটিল্যক তেওঁৰ মন্ত্ৰীসভাৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী হিচাপে নিয়োগ কৰে। অধিক দক্ষতাৰে দেশৰ প্ৰশাসন কাৰ্য পৰিচালনা কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। চন্দ্ৰগুপ্ত মৌৰ্যৰ শাসন কালতে কৌটিল্যই তেওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ 'অৰ্থশাস্ত্ৰ' ৰচনা কৰিছিল। দেশী বহু বুদ্ধিজীৱী সকলৰ মাজত এই গ্ৰন্থখন সম্পৰ্কে মতভেদ দেখা যায়। কৌটিল্য গ্ৰন্থখনত মৌৰ্য শাসন ব্যৱস্থা সম্পৰ্কে উল্লেখ কৰিছিল।

কৌটিল্যই তেওঁৰ 'অৰ্থশাস্ত্ৰ' গ্ৰন্থখনত সপ্তাংগ তত্বৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিছিল। কৌটিল্যৰ মতে ৰাষ্ট্ৰ গঠনৰ উপাদান হৈছে সাতটা, যেনে— (১) ৰজা (Swami), (২) অমাত্য (Amaitya), (৩) জনপদ (Janapod), (৪) দুৰ্গ (Durga), (৫) কোষাগাৰ (Kosh), (৬) সৈন্য বাহিনী দণ্ড (Danda) আৰু (৭) মিত্ৰ (Mitra)। কৌটিল্যৰ মতে ৰজা (Swami) তলত দিয়া গুণ কেইটাৰ অধিকাৰী হ'ব লাগে—

'সত্যবাদী আৰু নিষ্ঠাৱান', 'সাহসী আৰু তীক্ষ্ণ বুদ্ধি সম্পন্ন ব্যক্তি', 'অহংকাৰী হ'ব নালাগে', 'প্ৰজাসকলক পিতৃৰ দৰে চোৱাচিতা', 'প্ৰশাসনক বিধান দিনী', 'ন্যায়কাৰী সকলক দণ্ডিত ক্ষমতা থাকিব লাগিব', 'মন্ত্ৰী নিযুক্তি ক্ষমতা থাকিব লাগিব', 'বিদেশী শত্ৰুৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ পৰিচালনা কৰাৰ ক্ষমতা থাকিব লাগিব'।

কৌটিল্যই অমাত্য সকলক তিনি শ্ৰেণীত বিভক্ত কৰিছিল- প্ৰধানমন্ত্ৰী, মধ্যবৰ্গীয় মন্ত্ৰী আৰু নিম্নবৰ্গীয় মন্ত্ৰী। প্ৰধানমন্ত্ৰী স্বদেশী, কুলীন, জ্ঞানী, বাক্পটু, চতুৰ, বলৱান, স্বাস্থ্যৱান, উৎসাহী, সাহসী, ভদ্ৰ আৰু ৰজাৰ প্ৰতি আনুগত্য থকা ব্যক্তি হ'ব লাগে। বৰ্তমান সময়ত মন্ত্ৰী পৰিষদৰ ধাৰণাক কৌটিল্যই অমাত্য বুলি অভিহিত কৰিছিল। অমাত্য সকলক পৰীক্ষা লৈহে নিয়োগ কৰিব পাৰিছিল।

জনপদ ৰাষ্ট্ৰখনৰ জনসংখ্যাৰ আৰু ইয়াৰ ভূখণ্ডৰ কথা উল্লেখ কৰে। কৌটিল্যই জনগণক চাৰিটা ভাগ আৰু তিনিটা শ্ৰেণীত বিভক্ত কৰিছিল। গাঁৱৰ শ্ৰেণী সমূহ উচ্চ মধ্যম আৰু নিম্ন ভাগত বিভক্ত কৰিছিল। গাঁওবিলাকৰ সুৰক্ষা দিবৰ কাৰণে গাঁওৰ সীমাত দুৰ্গ স্থাপন কৰিছিল। গাঁওৰ সুৰক্ষাৰ কাৰণে অন্তপালৰ নিচিনা বিষয়া নিযুক্তি দিয়াৰ উপৰি নিৰ্দিষ্ট স্থান আদিবাসী সকলক সীমা এলেকাত বসবাস কৰিবলৈ দিছিল। কৌটিল্যৰ মতে যিজন ৰজাই জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ হকে কাম কৰে জনপদৰ উন্নতি সাধন কৰিব পাৰে, তেনে ৰজাক 'পৃথিৱীপতি' হিচাপে জ্ঞান কৰিব পাৰি।

দুৰ্গৰ প্ৰধান কাম হৈছে দেশৰ প্ৰতিৰক্ষা। কৌটিল্যই দুৰ্গ

বিলাকাৰি শ্ৰেণীত বিভক্ত কৰিছিল। যেনে— 'অদকদুৰ্গ', চাৰিওফালে পানীৰ আগুৰি থাকে, পৰ্বত দুৰ্গ— পৰ্বত বা শিলাময় এলেকাত স্থাপন কৰিব পাৰি, ধনৱান দুৰ্গ মৰুভূমিৰ সমতল এলেকাত প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগে আৰু বন দুৰ্গ— দুৰ্গ অৰণ্যৰ মাজত প্ৰতিষ্ঠা কৰা। প্ৰথম দুবিধ দুৰ্গই বিপদৰ সময়ত জনপদক সুৰক্ষা দিয়ে আৰু আন দুবিধ দুৰ্গই ৰজা আৰু ৰাজপৰিয়ালক নিৰাপত্তা দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে।

এখন ৰাষ্ট্ৰ বা দেশ পৰিচালনা কৰিবলৈ শাসকৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ ধনৰ আৱশ্যক হয়। কৌটিল্যৰ মতে ৰাষ্ট্ৰৰ আন এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাদান বা অংগ হৈছে কোষাগাৰ। ৰজাই কৃষিজাত সামগ্ৰী, বেপাৰ-বাণিজ্য কৰা সামগ্ৰী জৰিমণা, বাটচ, কৰ আদিৰ পৰাও ধন সংগ্ৰহ কৰিব পাৰিছিল। কৌটিল্যৰ মতে নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ ক্ষেত্ৰত জৰিমনা বিহিত কৰাৰ বিধান আছিল। শূদ্ৰ শ্ৰেণী লোকৰ ওপৰত কৰ আৰোপ নকৰাৰ বিধান আছিল।

কৌটিল্যৰ মতে ক্ষত্ৰিয় সকল শ্ৰেণীৰ লোক যুদ্ধৰ বাবে উপযুক্ত। তেওঁলোকক লৈ সেনা বাহিনীত নিয়োগ কৰিব পাৰে দেশৰ সেনাবাহিনী পৰিচালনা কৰিবলৈ এজন সেনাপতি থাকিব লাগে আৰু সেই সেনাপতি ভাল ক্ষত্ৰিয় হ'ব লাগে। কৌটিল্যৰ মতে বিলাকাৰ দুৰ্বল ৰজা তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰি পৰাজিত কৰিব লাগে। আনহাতে বিলাকাৰ শক্তিশালী ৰজা তেওঁলোকক বশীভূত বা মিত্ৰতা কৰি বশ কৰাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে। তাৰোপৰি কৌটিল্যৰ মতে যুদ্ধৰ ক্ষেত্ৰত পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাব পাৰে, তেওঁলোকক পুৰস্কৃত কৰিব লাগে।

কৌটিল্যৰ মতে ৰাষ্ট্ৰৰ আন এটা অংগ হৈছে মিত্ৰ বা বন্ধু। মিত্ৰ বাচনি বংশানুক্ৰমিক হ'ব লাগে। পৰৱৰ্তী সময়ত মিত্ৰ বাচনী কৰোঁতে কোনো অসুবিধা নহয়। মিত্ৰৰ গুৰুত্ব কেৱল ৰাষ্ট্ৰ চাৰিসীমাৰ ভিতৰতে আৱদ্ধ নহয়। বহিঃ ৰাষ্ট্ৰৰ লগতো মিত্ৰৰ গুৰুত্ব আছে। কৌটিল্যৰ মতে বন্ধু কেইবা শ্ৰেণীৰ হ'ব পাৰে পৰম্পৰাগত মিত্ৰ, শত্ৰু মনোভাৱ নথকা ব্যক্তি, সাহায্য আৰু পৰামৰ্শ দিয়াৰ পৰা মিত্ৰ, বিপদত সহায় কৰা মিত্ৰ।

কৌটিল্যৰ বৈদেশিক নীতি (Foreign Policy)

কৌটিল্যৰ মতে 'সামৰিক শক্তি বৃদ্ধি কৰিব নোৱাৰা দেশ সমূহে ওচৰ চুবুৰীয়া দেশ সমূহৰ লগত এক বন্ধুত্বপূৰ্ণ সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিব লাগে।'

'যি ৰাষ্ট্ৰই সামাজিক শক্তিৰ দ্বাৰা বিদেশী শত্ৰুক পৰাভূত কৰিব পাৰি বুলি নিশ্চিত নহয়, সেই দেশ সমূহে আক্ৰমণ নীতি গ্ৰহণ নকৰি নিৰপেক্ষতা অৱলম্বন কৰিব লাগে।'

'এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বৈদেশিক নীতি হ'ল ৰজাই জনসাধাৰণৰ পৰা সমৰ্থন লাভ কৰাৰ প্ৰয়োগ সাপেক্ষে কূটনীতি আৰু শক্তি প্ৰয়োগৰ ওপৰতো প্ৰাধান্য দিব লাগে।'

'যি বিলাকাৰ ৰাষ্ট্ৰৰ ৰজা অত্যাচাৰী আৰু যি বিলাকে জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ প্ৰতি গুৰুত্ব নিদিয়ে, তেনে ৰাষ্ট্ৰ শক্তিশালী হ'লেও আক্ৰমণ কৰিব নালাগে।'

'যি বিলাকাৰ ৰাষ্ট্ৰ দৰিদ্ৰ আৰু বিদ্ৰোহ সৃষ্টি হোৱাৰ সম্ভৱনা থাকে, সেই ৰাষ্ট্ৰসমূহৰ বিদ্ৰোহৰ কাৰণবোৰ বিশ্লেষণ কৰি বিদ্ৰোহী লোকসকলে পিব নোৱাৰে তাৰ ব্যৱস্থা ল'ব লাগে।'

ৰাজহ ব্যৱস্থা (Revenue System)

কৌটিল্যই দেশৰ ৰাজহ বিভাগ এক বৈজ্ঞানিক ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠাৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল। তেওঁৰ মতে দেশৰ প্ৰশাসন আৰু জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ কাৰণে এটা কোষাগাৰ থাকিব লাগিব। তেওঁৰ মতে আয়ৰ প্ৰধান উৎস হ'ল ভূমি ৰাজহ আবগাৰী কৰ, বনজ সম্পদৰ পৰা পোৱা ৰাজহ, ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানৰ পৰা লাভ কৰা দক্ষিণা, ৰপ্তানি কৰ আদি। তেওঁৰ মতে ৰাজহ সংগ্ৰহৰ ক্ষেত্ৰত সাৱধান হ'ব লাগে। জনসাধাৰণক বল প্ৰয়োগ কৰি কৰ সংগ্ৰহ কৰাটো সমৰ্থন কৰা নাছিল।

সামৰিক প্ৰশাসন (Milatary Administration)

তেওঁৰ মতে দেশৰ সামৰিক প্ৰশাসন এক বৈজ্ঞানিক নীতিৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব লাগে। সামৰিক বিভাগত কমেও পক্ষেও ৩০ জন সদস্য থাকিব লাগে। প্ৰধান বিভাগটো কেইটা ভাগত বিভক্ত কৰি পাঁচজন সামৰিক বিষয়াক লৈ কেইবাটাও বিভাগত পৰিচালনাৰ দায়িত্ব দিব লাগে। সামৰিক বাহিনীত নিযোগ দিয়া কৰ্মচাৰীসকলক উচ্চ হাৰত বেতন দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

অসমীয়া উপন্যাসত চাহ-জনগোষ্ঠীৰ সমাজ-জীৱনৰ ৰূপৰেখা

ড° মালবিকা ভট্টাচাৰ্য্য
মুখ্য অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

অসমৰ অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰখনৰ লগত চাহ ব্যৱসায়ৰ এটি গভীৰ সম্পৰ্ক আছে। চাহ খেতিৰ অচিলায় লৰ্ড স্কটলেণ্ডৰ ব্যৱসায়ী ৰবাৰ্ট ব্ৰুচে ১৮২৩ চনত ভাৰতলৈ আহিছিল। এই যাত্ৰাৰ মূল উদ্দেশ্য আছিল চিংফৌ জনজাতিৰ মুখীয়াল বিচা গামক লগ কৰি চাহ খেতিৰ সবিশেষ জ্ঞান আহৰণ কৰা। ৰবাৰ্ট ব্ৰুচৰ এই যাত্ৰাই ঔপনিৱেশিক সাম্ৰাজ্যবাদী বৃটিছসকলক নতুন পথৰ সন্ধান দিলে। তেওঁলোকে বুজি পালে যে অসমৰ দীঘল সাৰুৱা মাটিত চাহৰ ব্যৱসায়িক খেতি সম্ভৱ। সেয়েহে তেওঁলোকে অসমত চাহ খেতিৰ পৰিকল্পনা কৰি তাৰ সফল ৰূপায়ণত মনোযোগ দিলে। লগে লগে অসমত আৰম্ভ হ'ল প্ৰকৃত অৰ্থত ঔপনিৱেশিক আৰু সাম্ৰাজ্যবাদী। চাহ বাগানবোৰত কাম কৰিবলৈ ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰদেশ - যেনে ঃ ঝাৰখণ্ড, ওড়িশা, ছত্তীশগড়, পশ্চিমবংগ, অন্ধ্ৰ প্ৰদেশ, বিহাৰ আদিৰ পৰা বলপূৰ্বক আদিবাসীলোকক প্ৰব্ৰজন কৰোৱা হ'ল। উক্ত আদিবাসী অধ্যুষিত অঞ্চল সমূহৰ পৰা 'আড়কাঠিয়া চালান' আৰু চৰ্দাৰী ব্যৱস্থা'ৰ জৰিয়তে 'বলপূৰ্বক প্ৰব্ৰজন' বৃটিছে কৰাইছিল। ফলত অসমৰ চাহ বাগানসমূহত সৃষ্টি হৈছিল। বৃহৎ চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজ। এই সমাজখন নিজায় বশিষ্ট্যৰে সমৃদ্ধ, ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতিৰে ভৰপূৰ। অসমৰ চাহ বাগানসমূহৰ কৰ্মচাৰীসকলক অসম চৰকাৰে চাহ জনজাতি নামেৰে অভিহিত কৰিছে। অসমৰ চাহ জনগোষ্ঠী ভিন্-ভিন্ জাতিৰ সমাহাৰত গঢ়ি উঠা বাবে তেওঁলোকৰ ভাষা আৰু সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত বচিত্ৰ্য দৌখা যায়। তেওঁলোকে প্ৰধানতঃ ওড়িয়া, চাওতালি, চৰা, খাৰিয়া, বাঙালী, খৰুস, কুৰুখ, চাদ্ৰী, মুণ্ডাৰি, গমড়ী, মুণ্ডাৰী, আদি ভাষা ব্যৱহাৰ কৰে। কিন্তু চাদ্ৰী ভাষা আটাইতকৈ বেছি ব্যৱহাৰ হয়। মন কৰিবলগীয়া কথাটো হ'ল - ছোটনাগপুৰৰ চাদ্ৰী ভাষা আৰু অসমৰ চাহ বাগানবোৰত প্ৰচলিত চাদ্ৰী ভাষাৰ মাজত পাৰ্থক্য আছে। অসমৰ চাহ বাগানৰ চাদ্ৰী, ভাষা অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰভাৱেৰে পুষ্ট। এইখিনিতে উল্লেখ কৰি থোৱা ভাল যে বৰ্তমানৰ শিক্ষাৰ প্ৰসাৰৰ ফলত চাহ বাগানৰ

নৱ প্ৰজন্মই অসমীয়া, হিন্দী আৰু ইংৰাজী ভাষাত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ শিকিছে।

অসমৰ সমাজ জীৱনৰ এটি গুৰুত্বপূৰ্ণ অংগ হৈছে - চাহ-জনগোষ্ঠী। আমাৰ সকলোৰে জ্ঞাত যে সমাজ আৰু সাহিত্য এটা মুদ্ৰাৰ ইপিঠি আৰু সিপিঠি। সেয়েহে কোৱা হয় সাহিত্য সমাজৰ দাপোন স্বৰূপ। এই প্ৰসঙ্গৰ আঁত ধৰি কব পাৰি যে অসমৰ সমাজ-জীৱনৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ অংগ চাহ জনগোষ্ঠীয়ে অসমীয়া সাহিত্যত প্ৰভাৱিত কৰিছে বুলি উল্লেখ কৰি থোৱা ভাল, চাহ জনগোষ্ঠীৰ বাস্তৱ জীৱনৰ ছবিখন অসমীয়া উপন্যাসত বৰ স্পষ্টকৈ প্ৰতিফলিত হোৱা নাই বুলিব পাৰি।

এইবিষয়ে আলোচনা হোৱা উচিত বুলি আমাৰ ধাৰণা হয়।

ভাৰতীয় মূলৰ ইংৰাজী ভাষাৰ সাহিত্য-চৰ্চাকাৰী মুলকৰাজ আনন্দে ১৯৩৭ চনত বৃটিছ ৰাজত্বৰ সময়ত অসমৰ চাহ জনগোষ্ঠীৰ জীৱনৰ দুখ-দুৰ্দশাৰ ছবি অংকন কৰি লিখি উলিয়াইছিল- 'Two Leaves and a Bud' শীৰ্ষক ইংৰাজী উপন্যাসখন। মন কৰিবলগীয়া কথা হ'ল, এইউপন্যাসখনে ভাৰতীয় সাহিত্য-প্ৰেমী সমাজখন নতুনকৈ আলোড়িত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। হিন্দী ফিল্ম জগতৰ বিশেষ প্ৰভাৱশালী অভিনেতা তথা চিনেমা নিৰ্মাতা দেৱ আনন্দে 'ৰাহী' শীৰ্ষক অভিধাৰে এখন কথাছবি চিনেমা নিৰ্মাণ কৰি উলিয়াইছিল। উল্লেখযোগ্য যে এইচিনেমাখন 'The wayfarer' শীৰ্ষক অভিধাৰে ইংৰাজী ভাষাতো মুক্তি দিয়া হৈছিল। বহুল চৰ্চিত এইউপন্যাসখন ২০১৭ চনত বাবুল তামুলীয়ে অসমীয়া ভাষালৈ 'এটি কলি দুটি পাত' শীৰ্ষকেৰে অনুবাদ কৰি সাহিত্য অকাডেমি অনুবাদ বঁটা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। এই উপন্যাসখনৰ মূল বিষয়বস্তু হ'ল বৃটিছৰ দমন-শোষণ নীতিৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হৈ দুখ-দুৰ্দশাৰ মাজেৰে জীৱন অতিবাহিত কৰা চাহবাগানৰ শ্ৰমিকসকলৰ জীৱনগাঁথা। বৃটিছৰ ৰাজত্ব কালত চাহ শ্ৰমিকৰ বৰ্ণনীয় দুখ-দুৰ্দশাৰে ভাৰাক্ৰান্ত জীৱন গাঁথাৰ বিপৰীতে বগা চাহাবসকলৰ বিলাস-বহুল জীৱনৰ স্পষ্ট প্ৰতিচ্ছবি এইউপন্যাসখনত ফুটি উঠা দেখিবলৈ পোৱা যায়।

ভাৰতীয় সাহিত্যত এনেদৰে বৃটিছ শাসিত অসমৰ চাহ জনগোষ্ঠীৰ জীৱন-ধাৰাই স্থান পাবলৈ সক্ষম হোৱাৰ বিপৰীতে, অসমীয়া উপন্যাসত চাহ জনগোষ্ঠীৰ জীৱন-ধাৰাই স্থান পাবলৈ সক্ষম হ'ল বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাৰ 'সেউজী পাতৰ কাহিনী'ৰ যোগেদি ১৯৫৮ চনত। চাহবাগানৰ পটভূমি হিচাপে লৈ বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাই উল্লিখিত উপন্যাসখন ৰচনা কৰিলে যদিও তাত প্ৰত্যক্ষভাৱে চাহ জনগোষ্ঠীয়ে স্থান পোনা নাই। অৱশ্যে চাহবাগানৰ লোকসকলৰ জীৱন ধাৰাৰ ছবি তাত প্ৰতিফলিত নোহোৱা নহয়। উপন্যাসখনৰ নায়ক কমলেশ্বৰ চাহবাগানৰ মানুহ নহয়। তেওঁ ব্যক্তিগত কাৰণত চাহবাগানত আশ্ৰয় লৈছে। সেই অচিলাতে তেওঁৰ বাগানৰ বনুৱাসকলৰ লগত আত্মীয়তা গঢ়ি উঠিছে। সেই আত্মীয়তাৰ কথা বৰ্ণনা কৰোঁতে ঔপন্যাসিকে প্ৰসঙ্গক্ৰমে চাহবনুৱাৰ জীৱনৰ দুখ-দুৰ্দশাৰ কথা বৰ্ণনা কৰিছে। বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাৰ এইখন উপন্যাসৰ আগতে চাহবাগানৰ কথাৰ কিছু বৰ্ণনা পোৱা যায় নাট্যশিল্পী যোগেশ দাসৰ 'ডাৱৰ আৰু নাই' উপন্যাসত। দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ পটভূমিত ৰচিত এই উপন্যাসখনত চাহবাগানৰ বনুৱাৰ জীৱনৰ ছবি দাঙি ধৰিবলৈ ঔপন্যাসিকে চেষ্টা কৰিছে। এইখিনিতে উল্লেখ কৰিব খোজা বাল যে যোগেশ দাসৰ 'ডাৱৰ আৰু নাই' ১৯৫৫ চনতে প্ৰকাশ পায়। ১৯৭১ চনত প্ৰকাশ পোৱা শিলভদ্ৰৰ 'তৰঙ্গিনী' উপন্যাসখনতো পটভূমি চাহবাগানে আছিল যদিও বৰ গভীৰ দৃষ্টিৰে ঔপন্যাসিকে ... বোধ হয়। চাহবাগানৰ অভ্যন্তৰত ঘটি থকা ... গভীৰ বৰ্ণনা এই উপন্যাসখনত পাবলৈ নাই। এইক্ষেত্ৰত ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য কিছু পৰিমাণে ব্যতিক্ৰম। তেওঁৰ ১৯৮২ চনত প্ৰকাশিত 'কবৰ আৰু হুমুনিয়াহ' উপন্যাসত বৰ্ণিত হৈছে বৃটিছ শাসিত অসমৰ চাহবাগান এখনৰ শ্বেতাংগ মালিকসকলে শ্ৰমিকসকলৰ ওপৰত কৰা নিৰ্মম শোষণৰ কথা আৰু শ্ৰমিকসকলৰ বিদ্ৰোহৰ কথা। এইউপন্যাসখনৰ জৰিয়তে প্ৰথমবাৰৰ বাবে চাহ শ্ৰমিকসকলৰ জীৱনৰ নিৰ্মম বাস্তৱতাৰ ছবি উপন্যাসত ফুটাই তুলিবলৈ সক্ষম হৈছে। চাহ শ্ৰমিকসকলৰ জীৱনক গভীৰ দৃষ্টিৰে অধ্যয়ন কৰি উপন্যাসত ঠাই দিছে উমাকান্ত শৰ্মাই। ১৯৮৬ চনত প্ৰকাশ পোৱা 'এজাক মানুহ এখন অৰণ্য' শীৰ্ষক উপন্যাসখনৰ মূল বিষয় হ'ল - স্বাধীনতা আন্দোলনে চাহ শ্ৰমিকসকলক কেনেদৰে প্ৰভাৱিত কৰিছিল। সেই প্ৰভাৱৰ কথা বৰ্ণনা কৰিবলৈ গৈ ঔপন্যাসিকে বৰ্ণনা কৰিছে তেওঁলোকৰ দুখ-দুৰ্দশাগ্ৰস্ত জীৱনৰ ছবি। তাৰোপৰি তেওঁলোকে চাহবাগানৰ মালিকসকলৰ বিৰুদ্ধে কেনেদৰে বিদ্ৰোহ আৰম্ভ কৰিছে তাৰো বৰ্ণনা এইউপন্যাসত দাঙি ধৰা হৈছে। মন কৰিবলগীয়া কথা হ'ল উল্লিখিত উপন্যাস সমূহত চাহ বাগানৰ বৰ্ণনা আছে যদিও, সেই সময়ৰ দাবী অনুসৰি ঔপন্যাসিকসকলে এটা নিৰ্দিষ্ট সীমাৰ ভিতৰতে নিজকে আবদ্ধ কৰি ৰাখিছে। যাৰ ফলত চাহ জনগোষ্ঠীৰ বহু কথা আঁৰতে ৰৈ গৈছে। একবিংশ শতিকাত প্ৰকাশ পোৱা কেইখনমান উপন্যাসে এই আঁৰ-বেৰ বাকী বাস্তৱ দৃষ্টিৰে অধ্যয়ন কৰি, চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজ সংস্কৃতি আৰু তেওঁলোকৰ জীৱন-সংগ্ৰামৰ কথা উপন্যাসত বৰ্ণনা কৰিছে। তেনে তিনিখন উপন্যাস হ'ল - আংকৰী, জংঘলাৰ ঝিটাছ আৰু আংৰা। 'আংকৰী' শীৰ্ষক উপন্যাসখন প্ৰকাশ হৈছে ২০১৮ চনত। জয়ন্ত বৰা বৰগোহাঞিৰ এইউপন্যাসখনৰ কাহিনী গঢ় লৈ উঠিছে চাবুৱাৰ এখন চাহবাগানক কেন্দ্ৰ কৰি। উপন্যাসখনত বৰ্ণিত হৈছে চাহ শ্ৰমিকসকলে মালিকসকলৰ বিৰুদ্ধে কৰা বিদ্ৰোহৰ কথাৰ লগতে চাহ শ্ৰমিকসকলক অসমলৈ কেনেদৰে আনিছিল- সেই কথাও বৰ্ণনা কৰা হৈছে। চাহবাগানৰ মালিকসকলৰ শোষণৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহী

আৰম্ভ হৈছে, তাৰ বৰ্মনাৰ জৰিয়তে ঔপন্যাসিকে জটিল ৰাজনৈতিক প্ৰসংগৰো অৱতাৰণা কৰিছে। তাৰোপৰি উপন্যাসখনত বৰ্ণিত হৈছে নাৰী শ্ৰমিকৰ ওপৰত চলা শোষণ-নিপীড়ণৰ কাহিনী। 'আংগুঠি'ৰ পিচতে ২০১৮ চনতে প্ৰকাশ পোৱা আন এখন উপন্যাসতো বৰ্ণিত হৈছে অসমৰ চাহ জনগোষ্ঠীৰ বিৱৰ্তন। উপন্যাসখনৰ মূল কাহিনী গঢ় লৈ উঠিছে তামোলবাৰী চাহ বাগানক কেন্দ্ৰ কৰি। চাহ-জনগোষ্ঠীৰ লোকসকল অসমলৈ কেনেদৰে আহিল আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ জীৱন কেনেদৰে আগবাঢ়ি গ'ল - সেই কথাৰ বৰ্ণনা উপন্যাসখনত কৰা হৈছে। মুঠতে এই উপন্যাসখন হৈছে চাহ-জনগোষ্ঠীৰ শোষণ নিষ্পেষণৰ দলিল স্বৰূপ।

উল্লিখিত উপন্যাস সমূহত চাহ-জনগোষ্ঠীৰ জীৱন-ধাৰাৰ বিভিন্ন দিশ মননশীলভাৱে উপস্থাপন কৰা হৈছে। দীঘলীয়া চাহ বাগানৰ মিলনৰ ঐতিহাসিক পৰিৱৰ্তন, তেওঁলোকৰ ওপৰত চলা শোষণ-নিপীড়ন আদি কথাবস্তু বিষয় হিচাপে লৈ তেওঁলোকৰ ৰীতি-নীতি, সমাজ সংস্কৃতিক প্ৰত্যক্ষ ৰূপে ঠাই দিছে। উপন্যাসখন হ'ল অৰূপা পটংগীয়া কলিতাৰ 'জংঘলাৰ ঝিটাৰ্চী'। চাহ-জনগোষ্ঠীৰ

সমাজজীৱনৰ নিখুঁত দলিল চৰিত্ৰ 'দৰ্জী' ক কেন্দ্ৰ কৰি উপন্যাসখনৰ কাহিনী গঢ় লৈ উঠিছে। 'দৰ্জী' চৰিত্ৰৰ মাজেৰে ঔপন্যাসিকে বৰ্ণনা কৰিছে বৃটিছ চাহকৰ চাহ শ্ৰমিক নাৰীসকলৰ ওপৰত শোষণ-উৎপীড়ণৰ কাহিনী। বাগানৰ শ্ৰমিক ছোৱালীবোৰক নিজৰ দৈহিক প্ৰয়োজনৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰি শেষত অবৈধ সন্তান সহ নিথৰুৱা অৱস্থাত এৰি যোৱাৰ নিৰ্মম কাহিনী অৰূপা পটংগীয়া কলিতাই বৰ সুন্দৰকৈ বৰ্ণনা কৰিছে। লগতে বৰ্ণনা কৰিছে দৰ্জী সহ জীৱন লা পন কৰি মৃত্যুক আকোৱালি লোৱা শ্ৰমিকসকলৰ জীৱন যাত্ৰাৰ কাহিনী। দীৰ্ঘ চলতে অৰূপা পটংগীয়া কলিতাৰ কলমৰ এনে এক সন্মোহনী শক্তি আছে, যি পাঠকৰ অন্তৰৰ অতল তলিত প্ৰৱেশ কৰি মন-মগজুক আলোড়িত কৰিবলৈ সক্ষম হয়। সেয়ে 'জংঘলাৰ ঝিটাৰ্চী' পঢ়ি পাঠকৰ সমাজ জংঘলাৰ ঝিটাৰ্চীৰে তিতি-বুৰি চপচপীয়া হৈ থাকে।

অসমীয়া উপন্যাসত চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজ-সাহিত্য সংস্কৃতিক কেনেদৰে ৰূপায়ণ কৰা হৈছে তাৰ এটি এনেধৰণৰ চমু আলোচনা এটি আগবঢ়োৱা হ'ল। এই বিষয়ত বিস্তৃত অধ্যয়নৰ অৱকাশ আছে।

অসমৰ মৰিয়া সম্প্ৰদায়ৰ ভাষা আৰু সংস্কৃতি

বৰ্ণালী বৰা
সহকাৰী অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

সাৰাংশ ঃ

সুদীৰ্ঘ কালৰে পৰা ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ অৱবাহিকা অঞ্চলত বসবাস কৰি অহা অসমৰ খিলঞ্জীয়া অধিবাসীসকলৰ ভিতৰত এটি উল্লেখযোগ্য জনসমষ্টি হ'ল মৰিয়া সম্প্ৰদায়। পিতল শিল্পক পৰম্পৰাগত বৃত্তি হিচাপে গ্ৰহণ কৰা এই বিশেষ সম্প্ৰদায়টোৰ সামাজিক তথা সাংস্কৃতিক দিশৰ এক সুস্পষ্ট পৰিচয় আছে। তুৰ্কী সৈন্য হিচাপে আহোম ৰজাৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আহি বন্দী হোৱাৰ পাছত এইসকলে চিৰদিনৰ বাবে অসমতে থাকি যায়। যুদ্ধবন্দী ৰূপে ৰৈ যোৱা অৱশিষ্ট সৈন্যসকলে পৰৱৰ্তী সময়ত স্থানীয় ছোৱালী বিয়া কৰাই তেওঁলোকে বৃহৎ অসমীয়া জাতিৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ হৈ পৰে। মিশ্ৰ সংস্কৃতিৰ বাহক হৈ পৰা এই ইছলাম ধৰ্মী সম্প্ৰদায়টো অসমৰ অন্যান্য মুছলমান সম্প্ৰদায়তকৈ পৃথক হিচাপে চিহ্নিত হৈ আহিছে। এই জনসমষ্টিটোৱে সামাজিকভাৱে পালন কৰা আচাৰ নীতি সমূহৰ মাজত তেওঁলোকৰ স্বকীয় পৰিচয় উদ্ভাসিত হোৱা দেখা যায়। যদিও সৰহসংখ্যক অসমৰ থলুৱা সমাজ ব্যৱস্থাৰ পৰা আহৰিত। তেওঁলোকৰ সাংস্কৃতিক জীৱন প্ৰধানতঃ অসমীয়া হিন্দুসকলৰ সাংস্কৃতিক প্ৰভাৱেৰে অধিক পৰিমাণে দৃষ্টিগোচৰ হয়। ভাষাৰ ক্ষেত্ৰতো তেওঁলোকে নিজৰ ভাষা এৰি অসমীয়া ভাষাক মাতৃভাষা হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছে। মৰিয়াসকলৰ মাজত প্ৰচলিত অসমীয়া উপভাষাটোক জাতিগত উপভাষা বুলিব পাৰি। দৈনন্দিন জীৱনত ব্যৱহৃত এই ভাষাটোৰ উপৰিও মৰিয়াসকলৰ মাজত এটি গুপ্তভাষা বা ঠাৰ আজিও সক্ৰিয় ৰূপত প্ৰচলিত হৈ থকা দেখা যায়। আমাৰ এই গৱেষণা পত্ৰত মৰিয়াসকলৰ সংস্কৃতি, মৰিয়াসকলে ব্যৱহাৰ কৰা ভাষাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰাৰ প্ৰয়াস কৰা হ'ব।

আৰম্ভণি ঃ

ভাৰতবৰ্ষৰ পূব প্ৰান্তত অৱস্থিত বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মিলনভূমি অসমত বহু পুৰণি কালৰে পৰা বসবাস কৰি অহা এক বিশিষ্ট জনগোষ্ঠী মৰিয়াসকল মূলতঃ ইছলামধৰ্মী হোৱা লোকসকল অসমৰ খিলঞ্জীয়া মুছলমানসকলৰ অন্তৰ্গত এটি অন্যতম সম্প্ৰদায়। এওঁলোকে প্ৰাচীন অসমৰ পিতল শিল্পৰ লগত জড়িত। পিতলৰ টৌ, লোটা, কলহ আদি বিভিন্ন সা-সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰাটো এই সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ পৰম্পৰাগত ব্যৱসায়। (আলী, ঈৰশ্বাদ Page No. 96) মৰিয়াসকলৰ সামাজিক অৱস্থিতিলৈ লক্ষ্য কৰি অসম চৰকাৰে ১৯৭৫ চনত এই সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলক অন্যান্য পিছপৰা জাতিৰ (More other Bbackground Classes=MOBC) মৰ্যাদা প্ৰদান কৰে।

মৰিয়াসকল হৈছে পূব অসমৰ সৰ্বপ্ৰাচীন মুছলমান অধিবাসী।

আহোম ৰজা চুহুংমুং বা দিহিঙিয়া ৰজাৰ ৰাজত্বকালত (১৪৯৭-১৫৩৯) তুৰ্বক নামৰ নেতৃত্বত হোৱা মুছলমান আক্ৰমণৰ সময়ত বন্দী হোৱা সৈন্যসকল যুদ্ধবন্দীৰূপে অসমতে ৰৈ গৈছিল সেই সৈন্যসকলৰ বংশধৰ হিচাপে জনজাতি এই মৰিয়া সম্প্ৰদায়। আহোম ৰজাৰ বন্দীত্বৰ পৰা মুক্ত হোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে নিজৰ দৌশলে উভতি নগৈ অসমতে নিগাজীকৈ থাকি পিতলৰ সাজ-বাচন তৈয়াৰ কৰা বৃত্তিটো আঁকোৱালি লৈ জীৱিকা নিৰ্বাহৰ বাবে ধৰে। সময়ৰ গতিত এই মানুহখিনিয়ে মৰিয়া নামাৰে জনাজাত হয়। অসমত পিতলৰ সা-সৰঞ্জাম তৈয়াৰ কৰা শিল্পটো বৰ্তমান পৰ্যন্ত তেওঁলোকেই জীয়াই ৰাখিছে বুলি ক'ব পাৰি।

মৰিয়া সম্প্ৰদায় বৰ্তমান অসমৰ এক বিশেষত্ব সম্পন্ন লেখত ল'বলগীয়া ইছলামধৰ্মী জনগোষ্ঠী। সামাজিক, সাংস্কৃতিক আৰু ভাষিক দিশৰ পৰাও মৰিয়া সকলৰ যথেষ্ট বিশেষত্ব আছে। পূৰ্বতে তেওঁলোক ভিন্ন সংস্কৃতি সম্পন্ন লোক আছিল যদিও সময়ৰ সোঁতত থলুৱা অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতিৰ পৰম্পৰাৰ সৈতে তেওঁলোক একাত্ম হৈ পৰে। বৰ্তমান অসমৰ মুঠ এঘাৰখন জিলাৰ প্ৰায় ৬৬ খন গাঁৱত আনুমানিক দুই লাখতকৈ অধিক মৰিয়া লোকৰ বসবাস কৰি আছে। এই জিলাকেইখন হৈছে তিনিচুকীয়া, ডিব্ৰুগড়, শিৱসাগৰ, যোৰহাট, গোলাঘাট, নগাঁও, মৰিগাঁও, দৰং, শোণিতপুৰ, লক্ষীমপুৰ আৰু ধেমাজী। অসমৰ বহু পুৰণি বাসিন্দা মৰিয়া সম্প্ৰদায়ক সাংস্কৃতিক দিশৰ পৰা বহু বেছি চহকী বুলি ক'ব নোৱাৰি। সম্প্ৰদায়টোৰ মাজত স্বকীয় সাংস্কৃতিক বৈশিষ্ট্য খুব কমেইহে দৃষ্টিগোচৰ হয়। মৰিয়া সকল হৈছে পোনতে নগাঁও জিলাৰ কিছুমান ঠাইত বসবাস কৰিছিল আৰু তাৰ পৰাহে পৰৱৰ্তী সময়ত অসমৰ অন্যান্য প্ৰান্তলৈ বিভিন্ন কাৰণত প্ৰব্ৰজিত হৈছিল, গতিকে অসমৰ বিভিন্ন জিলাত থকা মৰিয়া সকলৰ সাংস্কৃতিক জীৱন শৈলীৰ মাজত তেনে পাৰ্থক্য দেখা পোৱা নাযায়। মৰিয়া সকল মূলতঃ ইছলাম ধৰ্মাৱলম্বী হ'লেও তেওঁলোকৰ জীৱন প্ৰণালী ইছলামীয় প্ৰভাৱতকৈ অসমীয়া হিন্দু সকলৰ সাংস্কৃতিক প্ৰভাৱহে অধিক পৰিমাণে দৃষ্টিগোচৰ হয়। গতিকে সামগ্ৰিক ভাৱে চাবলৈ গ'লে মৰিয়া সকলৰ সাংস্কৃতিক জীৱন অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এক উল্লেখযোগ্য অংগ।

সংস্কৃতি ঃ

এই সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলে সামাজিক ভাৱে পালন কৰা আচাৰ-নীতি সমূহৰ মাজত তেওঁলোকৰ স্বকীয় পৰিচয় উদ্ভাসিত হয় যদিও বেছি সংখ্যক অসমৰ হিন্দু সমাজ ব্যৱস্থাৰ পৰা আহৰিত। মৰিয়া সকলৰ ৰীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, খাদ্য-ভাষা, বিয়া-বাৰু আৰু ধৰ্মীয় নিয়ম সমূহ প্ৰায় অসমীয়া আৰু বড়ো সকলৰ লগত মিল আছে। উল্লেখযোগ্য যে মৰিয়া সকলে নিজকে অসমীয়া বুলি চিনাকি দি বেছি গৌৰৱ অনুভৱ কৰে। (আলি, ২৫০) দৰাচলতে মৰিয়া সকলৰ সংস্কৃতি মিশ্ৰ সংস্কৃতি বুলিলেহে অধিক যুক্তিযুক্ত হ'ব। তেওঁলোকে স্থায়ীভাৱে বসবাস কৰিবলৈ লোৱাৰ পৰত থলুৱা ভাৱে বৰ্তি থকা লোকসকলৰ সংস্কৃতিৰ উপাদানসমূহ ইছলাম ধৰ্মৰ বিভিন্ন ব্যৱস্থাপনাৰ সৈতে সংপৃক্ত হৈ তেওঁলোকৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ আঁহে-আঁহে সোমাই পৰিছিল। কাৰণ তেওঁলোকে আহোঁতে লগত তিৰোতা মানুহ অনা নাছিল বাবে স্থানীয় হিন্দু মানুহৰ লগত বৈবাহিক সম্পৰ্কত আবদ্ধ হ'ল ছিল। এক প্ৰজন্মত যুৱতীৰ লগত গ'লে, মৰিয়া সকলৰ মাজত মিশ্ৰ সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠাৰ মূলতে হৈছে তেওঁলোকৰ মাক হোৱা সেই স্থানীয় মহিলাসকল। মৰিয়া সকলৰ সাংস্কৃতিক জীৱনত স্থানীয় উপাদানৰ প্ৰভাৱ ঘটাৰো এয়ে মূল কাৰণ। (মহন্ত, ৭৩)

জন্ম, মৃত্যু আৰু বিবাহৰ লগত জড়িত বিভিন্ন উৎসৱ-অনুষ্ঠান আৰু নীতি-নিয়মসমূহ হিন্দু আৰু মুছলমান উভয় ধৰ্মৰে সংস্কৃতিৰ এক মিশ্ৰ ৰূপ পৰিলক্ষিত হয়। বিবাহৰ দিন বাৰ ধাৰ্য কৰাৰ ক্ষেত্ৰত পঞ্জিকাৰ আশ্ৰয় লোৱা, বিয়াত বিয়ানাম গোৱা, মাহ-হালধীৰে গা ধোৱা, পাট-মুগা সাজ পিন্ধা আদি বিবাহৰ নীতি নিয়মসমূহ হিন্দু সমাজৰ সৈতে প্ৰায় একে। সেয়ে হ'লেও বিয়াৰ ধৰ্মীয় বিধি বিধানৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰধানকৈ মুছলমান ধৰ্মীয় ৰীতি-নীতিকে মানি চলে। অন্যান্য উৎসৱ-পাৰ্বণৰ ভিতৰত চবেবৰাত, ঈদ, মিলাদ-এ-নবী আদি অসমৰ অন্যান্য মুছলমান ধৰ্মাৱলম্বী সকলৰ দৰে মৰিয়া সকলেও অতি নিষ্ঠাৰে পালন কৰে। মৰিয়া সকলৰ মাজত 'ভিতৰসেৱা' নামৰ এক ব্যতিক্ৰমধৰ্মী অনুষ্ঠানৰ প্ৰচলন আছে। সাধাৰণতে গাঁৱত কোনোবাৰ দুৰাৰোগ্য ৰোগ বা মহামাৰী হ'লে এই অনুষ্ঠান পতা হয়। এই উদ্দেশ্যৰে তেওঁলোকে নদীৰ পাৰত নাইবা মুকলি পথাৰত 'বৰসবাহ' বা 'বৰচিৰিণি' উৎসৱ পাতে।

অসমৰ জাতীয় উৎসৱ বিহুৰ প্ৰতিও মৰিয়া সকলৰ হেঁপাহ লক্ষণীয়। ব'হাগ বিহুতে গাহৰি-গৰু-মাহ-হালধীৰে গা-ধোৱা, মাঘ বিহুত পিঠা-পনা তৈয়াৰ কৰা আদি ৰীতিও তেওঁলোকৰ সমাজত পূৰ্বৰে পৰা চলি আহিছে। অসমৰ অন্যান্য মুছলমান সম্প্ৰদায়ৰ দৰে মৰিয়া সকলৰ মাজত অতিশয় জনপ্ৰিয় 'জিকিৰ আৰু জাৰী' গীত সমূহ তেওঁলোকৰ লোকগীত ৰূপে পৰিচিত।

মূলতঃ ইছলামী ৰীতি-নীতি আৰু সৰ্বশক্তিমান আল্লাৰ গুনানুকীৰ্তনেই জিকিৰবোৰৰ মূল প্ৰতিপাদ্য বিষয় হ'লেও এইসমূহৰ মাজেৰে অসমৰ হিন্দু মুছলমান উভয় সম্প্ৰদায়ৰ ঐক্য, সংহতি, সম্প্ৰীতিৰ বাণী প্ৰতিফলিত হয়। আনহাতে, জাৰী গীত সমূহো এক শ্ৰেণীৰ শোকগাথা। সামাজিক অনুষ্ঠান সমূহত তেওঁলোকে অতি শ্ৰদ্ধা সহকাৰে এই দুই শ্ৰেণীৰ গীত গোৱা দেখা যায়।

মৰিয়া সকলৰ সাজ-পোছাক অসমৰ থলুৱা সাজ-পাৰৰ বৈশিষ্ট্য লক্ষ্য কৰা যায়। পুৰুষসকলে পূৰ্বতে ধুতি পৰিধান কৰিছিল যদিও সময় পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে পেণ্ট-চাৰ্ট, লুঙী-পাঞ্জাবী আদি পৰিধান কৰিবলৈ ললে। অসমীয়াৰ আদৰৰ 'গামোচা'ৰ ব্যৱহাৰো আৰু সমাদৰো বহু পৰিমাণে তেওঁলোকৰ মাজত পৰিলক্ষিত হয়। মৰিয়া তিৰোতাসকলে সাধাৰণতে মেখেলা-চাদৰ পৰিধান কৰে। বিবাহকে ধৰি বিভিন্ন উৎসৱ অনুষ্ঠানত তেওঁলোকে পাট বা মুগাৰ সাজ-পিন্ধা দেখিবলৈ পোৱা যায়। উল্লেখযোগ্য যে বিশ্বৰ অন্যান্য মুছলমান তিৰোতাই পিন্ধাৰ দৰে বিবাহিত মৰিয়া তিৰোতাই সৰ্বদা 'বোৰ্খা' পৰিধান নকৰে। সেইদৰে হিন্দু সমাজত পৰিলক্ষিত 'ওৰণি লোৱা' প্ৰথাও তেওঁলোকৰ মাজত নাই।

মৰিয়া সকলৰ মাজত সোণ-ৰূপৰ অলংকাৰৰ প্ৰতি বিশেষ আগ্ৰহ পৰিলক্ষিত হয়। বিশেষকৈ গামখাৰু, জোনবিৰি, ঢোলবিৰি, ডুগডুগী আদি অসমৰ পৰম্পৰাগত থলুৱা অলংকাৰৰ সমাদৰ তেওঁলোকৰ মাজত সততে দেখা যায়। অন্যান্য মুছলমান মহিলাৰ দৰে মৰিয়া সকলৰ মাজত কপালত ফোঁট লোৱা পৰম্পৰা নাই। অৱশ্যে সকলো প্ৰকাৰৰ মাঙ্গলিক কাৰ্যত চন্দন আৰু হাত আতৰ ব্যৱহাৰ কৰাটো তেওঁলোকৰ এক সামাজিক তথা সাংস্কৃতিক নীতি।

মৰিয়া সকলৰ খাদ্য সম্ভাৰত অসমৰ পৰম্পৰাগত থলুৱা সামগ্ৰীৰ প্ৰভাৱ অধিক। অসমৰ অন্যান্য জনগোষ্ঠীৰ দৰে মৰিয়া সকলৰো প্ৰধান আহাৰ ভাত। খাৰ, খৰিচা, টেঙা, চিৰা, সান্দহ, পিঠাগুৰি বা চাউলৰ গুৰিৰে তৈয়াৰী বিভিন্ন পিঠা আদি তেওঁলোকৰ প্ৰিয়। এইবোৰৰ প্ৰস্তুত প্ৰণালীও আন সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ দৰে ধৰ্মীয় উৎসৱত তেওঁলোকে মূলতঃ গো-মাংস ব্যৱহাৰ কৰে। কিন্তু সহুৰ আৰু গাহৰিৰ মাংস মৰিয়া সমাজত নিষিদ্ধ।

উপৰোক্ত আলোচনাৰ পৰা মৰিয়া সম্প্ৰদায়ৰ সংস্কৃতিৰ সকলোবোৰ দিশ প্ৰতিফলিত কৰিব পৰা নাই যদিও তেওঁলোকৰ সাংস্কৃতিক জীৱনৰ বিভিন্ন উপাদান সমূহৰ লগতে কিছু চমু আভাস দিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

মৰিয়া সকলৰ কথিত ভাষা

অসমৰ মুঠ এঘাৰখন জিলাত বসবাস কৰা মৰিয়া সকলৰ মূলতঃ অসমীয়া ভাষী। তেওঁলোক সন্য হিচাপে আহোম ৰজাৰ দিনত আহি অসমত চিৰদিনৰ বাবে বসবাস কৰা মৰিয়া সকলে প্ৰথম অৱস্থাত কি ভাষা ব্যৱহাৰ কৰিছিল সেইটো জানিব পৰা নাযায়। ফ্ৰান্‌চিচ হেমিল্টনে (১৯৪০ঃ৫৬) মৰিয়া সকলে প্ৰথমে বাংলা ভাষা ব্যৱহাৰ কৰাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। কিয়নো মৰিয়া সকল তৎকালীন গৌড় দেশৰ পৰা আহিছিল, এতেকে প্ৰথমতে তেওঁলোকে বাংলা ভাষা কোৱাটো স্বাভাৱিক। এই ফালৰ পৰা হেমিল্টনৰ উক্ত ধাৰণা শুদ্ধ বুলি কব পাৰি। কিন্তু পৰৱৰ্তী সময়ত স্থানীয় নিম্নবৰ্গৰ হিন্দু মানুহৰ সতে বৈবাহিক সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলাত সংমিশ্ৰিত হোৱাত তেওঁলোকে অন্যান্য সংস্কৃতি গ্ৰহণ কৰাৰ নিচিনাকৈ নিজৰ ভাষা এৰি অসমীয়া ভাষাকে মাতৃভাষা হিচাপে গ্ৰহণ কৰে।

মৰিয়া সকলৰ কথাৰ বতৰাত সকলো সময়তে এটি সুৰ শুনা যায়। সাধাৰণতে তেওঁলোকে কথাৰ মাজতে শব্দৰ প্ৰথম অক্ষৰটো প্ৰায় দীঘলীয়াকৈ উচ্চাৰণ কৰে। অসমৰ মৰিয়া সম্প্ৰদায়ৰ মাজত অসমীয়া ভাষাৰ যিটো কথিত ৰূপ বৰ্তি আছে সেই ৰূপটোক সামাজিক জাতিগত উপভাষা আখ্যা দিব পাৰি। ইয়াৰে প্ৰথম কাৰণটো হৈছে এই উপভাষাটো অসমীয়া ভাষাৰ অন্যান্য আঞ্চলিক উপভাষাতকৈ ধ্বনিগত আৰু শব্দগত দিশৰ বিচাৰত কিছু পৃথক। দ্বিতীয়তে, অসমৰ বিভিন্ন উপভাষিক অঞ্চলত সিঁচৰতি হৈ থাকিলেও, এই সম্প্ৰদায়ৰ ভাষাত এক সমৰূপতা লক্ষ্য কৰিব পাৰি। অৱশ্যে এই কথা স্বীকাৰ্য যে মৰিয়া সকলৰ এই উপভাষাটোৰে। মূলতঃ অসমীয়া ভাষাৰ মান্য ৰূপটোকে অনুসৰণ কৰে। প্ৰব্ৰজিত হ'লেও প্ৰথমাৱস্থাত কিছু বছৰ অঞ্চলত তেওঁলোকে বসতি কৰি আছিল বাবে অসমৰ হাজোৰ পৰা সিমুৰলৈ প্ৰায় সকলো অঞ্চলৰ মৰিয়া মানুহে আজিও সাধাৰণভাৱে কথা-বতৰাত প্ৰায় মাঞ্চলতড ভাষাকে দৈনন্দিন জীৱনৰ যোগাযোগৰ মাধ্যম হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে। মৰিয়া উপভাষাৰ ভাষাতাত্ত্বিক বৈশিষ্ট্যসমূহ এনেধৰণৰ -

ধ্বনিগত ঃ

মান্য অসমীয়া ভাষাৰ আঠটা বিশিষ্ট স্বৰধ্বনিৰ ঠাইত মৰিয়া উপভাষাত মাত্ৰ ৬টা বিশিষ্ট স্বৰধ্বনি পোৱা যায়। এই উপভাষাত

অসমী.া মান্য ভাষাৰ [ও] আৰু [অ'] ধ্বনিৰ উচ্চাৰণ পৃথক পোৱা নাযা.। এই ধ্বনি দুটা থাক্রমে [উ] আৰু [অ] ৰূপে উচ্চাৰিত হয়। স্বৰধ্বনিৰ দৰে ব্যঞ্জনধ্বনিৰ ক্ষেত্ৰতো মান্য অসমী.াত ২১ টা। বিসিষ্ট ব্যঞ্জন ধ্বনিৰ ঠাইত মৰি.া উপভাষাত মাত্ৰ ১৯টা বিশিষ্ট ব্যঞ্জন ধ্বনিৰ প্ৰ.াগ হয়। এই উপভাষাত খ আৰু ঙৌ ধ্বনি পোৱা নাযা.। তাৰ ঠাইত ক্ৰমে স আৰু ন ৰ প্ৰ.াগহে দেখিবলৈ পোনা যা.।

উদাহৰণস্বৰূপে -

	মান্য অসমী.া	মৰি.া উপভাষা
/ খ / > / স /	খাঁও [খআঁও]	সাউঁ [সআউঁ]
/ ঙৌ/ > / ন /	ডাঙৰ [দআঙঅৰ]	দানৰ [দআনঅৰ]

মৰি.া উপভাষাত মান্যভাষাৰ অল্পপ্ৰাণ ধ্বনিৰ ঠাইত মহাপ্ৰাণ ধ্বনিৰ প্ৰ.াগ লক্ষ্য কৰিব পাৰি -

	মান্য অসমী.া	মৰি.া উপভাষা
/ ত / > / থ /	সিতা [সইতআ]	সিথা [সইথআ]
/ ক / > / খ /	শুকান [সউকআন]	সুখান [সউখআন]

ধ্বনিৰ পাৰস্পৰিক স্থান পৰিবৰ্তন মৰি.া উপভাষাৰ আন এক ধ্বনিতাত্ত্বিক বৈশিষ্ট্য -

মান্য অসমী.া	মৰি.া উপভাষা
ইমান [ইমআন]	ইনাম [ইনআম]
লোকান [সইতআ]	লোচান [লওচআন]

ৰূপগত

অসমী.া মান্যভাষাৰ লগত স্থানী. উপভাষিক ৰূপবোৰৰ কিছু পাৰ্থক্য থাকিলেও, সিবোৰৰ গঠন পদ্ধতি পৃথক এক নহয়। মৰি.া সকলৰ উপভাষিক ৰূপটোৰ ক্ষেত্ৰটো এই কথা প্ৰযোজ্য। মান্য অসমী.াৰ ভাষাৰ দৰে মৰি.া উপভাষাতো শব্দ বা মূল শব্দক চাৰিটা শ্ৰেণীত ভাগ কৰিব পাৰি- পাতি পাদিক নাম শব্দ, ধাতু শব্দ, নাম-ধাতু শব্দ আৰু অব্য. শব্দ। ক্ৰে.া ভাব বা গালি বুজাবলৈ মান্য অসমী.া দৰে হয়.াতো একবচন সূচক তথা নিৰ্দিষ্টবাচক দাল (- ডাল) আৰু পাত (- পাট) লগ লাগে। যেনে,-

সেইদালৰ কিছু ছৌৰা (সেইডালৰ কিছু ছৌৰা)

মান্য অসমী.াৰ ব্যৱহাৰ হয় থক বোৰ, - বিলাক হঁত আদি বহুবচনবাচক প্ৰত্য.বাৰৰ সৰহভাগেই সামান্য ধ্বনিগত সাল-সলনিৰে মৰি.া উপভাষাতো সৰঢালনিক প্ৰ.াগ হোৱা দেখা যা.। মান্য অসমী.াৰ দৰে মৰি.া উপভাষাতো - ঈ(- ঈ), -নি (-নী) - অনি (জ্ঞানী), -ইনি (-ইনী) -অৰি (-অৰী), - এৰি (-এৰী) আদি প্ৰত্য.ৰ সংযোগেৰে .... বাচক শব্দক স্ত্ৰীবাচক শব্দ কৰা হয়। উদাহৰণস্বৰূপে

	পুংলিঙ্গ	স্ত্ৰীলিঙ্গ
- ঈ(- ঈ)।	কাক (কাকা)	কাকি (কাকী)
- নী(- নী)।	গুসাইঁ(গোঁসাই)	গুসানি (গোঁসানী)

অসমী.া ভাষাত সম্বন্ধবাচক বিশেষ্য পদৰ পৰা সৰ্বনাম পদৰ সৰ্বৰ সংযোগ ঘটে। অৱশ্যে সম্প্ৰতি অসমী.া ভাষাৰ অন্যান্য উপভাষাৰ দৰে মৰি.া অঞ্চলত কৰিছে মৰি.া উপভাষাতো এই বৈশিষ্ট্যটোৰ প্ৰ.াগ নোহোৱা হৈ আহিছে। গুৱাহাটীৰ উজান বজাৰ অঞ্চলৰ ইছলামপট্টিত বাস কৰা মৰি.া সকলৰ ভাষাত এনে ব্যতিক্ৰমী প্ৰ.াগ দেখা যা. -

তোৰ কাইটৰ কিছু বৰ গ (তোৰ কাইটৰ বৰ কিছু বৰগ)

তাৰ ককাইৰ নাম কিছু (ততাৰ ককাইৰ নাম কিছু)

বাক্যগত

মৰি.া উপভাষাৰ বাক্যৰীতিক মুঠ তিনিটা শ্ৰেণীত ভাগ কৰি আলোচনা কৰিব পাৰি - ১। গঠনৰ ভিত্তিত, ২। ভাবৰ আধাৰত আৰু ৩। কৰ্তা বা কৰ্মৰ প্ৰধান্যৰ আধাৰত। মান্য অসমী.াৰ ভাষাৰ দৰে মৰি.া উপভাষাতো গঠন আৰু ভাবৰ দিশৰ পৰা মুঠ তিনিধৰণৰ বাক্য পোৱা যা.। গঠনৰ দিশৰ পৰা সৰল বাক্য, যৌগিক বাক্য আৰু জটিল বাক্য ভাবৰ দিশৰ পৰা বিবৃতিমূলক, প্ৰশ্নসূচক আৰু আজ্ঞাসূচক বাক্যৰ প্ৰ.াগ সততে লক্ষ্য কৰা যা.।

মৰি.া উপভাষাৰ বাক্যৰীতিক মান্য অসমী.াৰ দৰে বাচ্য অনুসাৰেও শ্ৰেণী বিভাজন কৰিব পাৰি। এনে বাক্য তিনি প্ৰকাৰৰ হয় - কৰ্মবাচ্যৰ বাক্য আৰু ভাববাচ্যৰ বাক্য এই তিনিবিধ বাক্যৰ ভিতৰত ভাববাচ্য বাক্য সাধাৰণতে প্ৰ.াগ হোৱা দেখা নাযা.। যদিও সাম্প্ৰতিক সময়ত দুই এক শিক্ষিত লোকে এনে বাক্য ব্যৱহাৰ কৰে।

মৰি.া সকলৰ গুপ্তভাষাঃ

বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ দৰে মৰি.া জনগোষ্ঠীৰ মাজতো কিছুমান শব্দবোৰ গুপ্তভাষাৰ প্ৰচলন থকা দেখা যা.। সামান্য উচ্চাৰণৰ হেৰফেৰ হলেও অসমৰ প্ৰা. আটাইবোৰ মৰি.া মানুহে মান্য

অসমী.া ভাষাসন্দ্রজ্জুৰহাঁৰ ন্দ্রক্কে। গতিন্দ্রেজ্ঞ্রৰি. াসন্দ্রজ্জ্বৰ গুপ্তভাষাৰ গাঁথনিন্দ্রজ্জ্বপটোও অসমী.া মান্যভাষাৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰশীল। মৰিি াসন্দ্রজ্জ্বৰ গুপ্তভাষাৰ গঠন পদ্ধতি এনেধৰণৰ -

১। আদ্যাক্ষৰত অতিৰিক্তাধ্বনি সংযু াগ ন্দ্রক্কি।৫ নে -

মৰিি াগুপ্ত ভাষাস	মান্য অসমী.া ভাষাস
ন্দ্রজ্জ্বস্কু	লাভ
বামী	আমি

২। শব্দৰ আভ্যিন্তৰস্থানত থন্দ্রাজ্জ্বধ্বনিৰ সাল-সলনি ঘটাই। ৫ নে -

মৰিি াগুপ্ত ভাষাস	মান্য অসমী া ভাষাস
ধম	ন্দ্রক্কক্ক
তাৰি	চাৰি

৩। অন্ত্যধ্বনিৰ সলনি ঘটাই অথবা অতিৰিক্তাধ্বনি সংযু াগ ন্দ্রক্কিৰি।৫ নে -

মৰিি াগুপ্ত ভাষাস	অমান্য অসমী.া ভাষাস
তলহু	তহী

উক্তাবিশ্লেষণৰ পৰা মৰিি াসন্দ্রজ্জ্বৰ গুপ্তভাষাৰ মূল ভিত্তি৫ মান্য অসমী.া ভাষাস তাৰ প্স্মাণ দাঙি ধৰে। তেওঁলোন্দ্রক্কসমাজত সম্ভৱতঃ পিতল শিল্পৰ ব্যৱসা. ন্দ্রক্কন্দ্রক্কন্দ্রক্কি হাঁগুপ্তভাষাৰ সৃষ্টি .হ ছিল আৰু বৰ্তমানো সি সক্কি. .হ আছে।

সামৰণি ঃ

অসমত বসবাস ন্দ্রক্কাইছলামধৰ্মী জনগোষ্ঠী সমূহৰ ভিতৰত মৰিি.াসন্দ্রজ্জ্বএন্দ্রক্কিশিষ্ট জনসমষ্টি । নিজৰ ধৰ্ম আৰু সংস্কৃতি উভ্ভ ৰে স্বন্দ্রক্কীত্ব অটুট ৰাখি মৰিি.াসন্দ্রজ্জ্ব বৃহত্তৰ অসমী.া সমাজৰ মূলসংস্কৃতিৰ। সতে এন্দ্রাজ্জ্ব। হাঁবসবাস ন্দ্রক্কিআহিছে। উল্লেখ্যাগে য ৫ ভাৰতবৰ্ষৰ অন্য প্স্তত মৰিি.া নামৰ ন্দ্রেজ্জ্বা জনগোষ্ঠীৰ অৱস্থিতি পোৱা ন্যা.া. । দাৰচলতে মৰিি.াসন্দ্রজ্জ্ব এন্দ্রক্কিমিশ্ৰ সংস্কৃতিৰ ধাৰন্দ্রক্কা বাহান্দ্রক্কমূলতঃ ইছলামধৰ্মী হলেও তেওঁলোন্দ্রজ্জ্ব দান্দিন জীৱনৰ বিভিন্ন প্স্সঙ্গত হিন্দুধৰ্মৰ ন্দ্রেজ্জ্ববোৰ উপাদানো লক্ষ্যণী. । সেইদৰে তেওঁলোন্দ্রক্কসমাজত প্স্চলিত ভাষাস মূলত ঃ অসমী.া। অসমী.া মান্য ভাষাৰ লগত মৰিি াসন্দ্রজ্জ্বৰ ন্দ্রপভাষিন্দ্রক্কপটোৰ বহুখিনি সাদৃশ্য প্স্ত্যক্ষ ন্দ্রক্কিৰ পাৰি। মঠতে অসমী.া জাতী. জীৱনৰ সংহতিৰ ক্ষেত্ৰখনলৈ মৰিি.াসন্দ্রজ্জ্বৰ ভাষাস আৰু মিশ্ৰ সংস্কৃতি৫ প্স্ভূত বৰঙণি৫ াগাইছে বুলি ন্দ্রক্কৰ পাৰি।

গ্স্থপঞ্জী ঃ

অসমী.া ঃ

১। গোস্বামী, উপেন্দ্রনাথ। অসমী.া ভাষাৰ উদ্ভৱ সমৃদ্ধি আৰু বিন্দ্রাজ্জ্ব। মনি-মানিন্দ্রক্কন্দ্রক্ক ৪ৰ্থ সংস্কৰণ। ২০১৪ প্স্দ্রাক্কিত।

২। গোস্বামী, গোলোন্দ্রক্কন্দ্র। অসমী.া ব্যন্দ্রক্কৰণৰ মৌলিন্দ্রক্কিচাৰ। গুৱাহাটী ঃ বীণা লাইব্ৰেৰী ষষ্ঠ সংস্কৰণ। ২০০৮। প্স্দ্রাক্কিত।

৩। দাস, ভুবন মোহন (সম্পাদনা) অসমৰ মানুহ। ৫ াৰহাট, অসম সাহিত্য সভা। ১৯৬৮। প্স্দ্রাক্কিত।

৪। বৰা, লীলাধৰ, ঐতিহ্যমণ্ডিত ন্দ্রক্কি. াবৰ। গু. াহাটী ল. াৰ্চীবন্দ্রক্কল। ১৯৯৩। প্স্দ্রাক্কিত।

৫। হান্দ্রাজ্জ্বম, উপেন ৰাভা। অসমী.া আৰু অসমৰ ভাষাস- উপভাষা। গুৱাহাটী ঃ জ্যোতি প্স্দ্রাজ্জ্বন। ৯ সংস্কৰণ। ২০১৪। প্স্দ্রাক্কিত।

গৱেষণা গ্স্থ ঃ

১। দেৱী, নিৰ্মলা । নগাঁও জিলাৰ ন্দ্রক্কিত অসমী.া ভাষাসঃ এটি সমাজভাষাবৈজ্ঞানিন্দ্রক্কঅধ্য. ন। ২০১১। অপ্স্দ্রাক্কিত।

২। মহন্ত, স্নিগ্ধ । অসমৰ মৰিি.াসন্দ্রজ্জ্বৰ সামাজিন্দ্রক্কাংস্কৃতিন্দ্রক্কআৰু ভাষাগত অধ্য. ন। ২০১১। অপ্স্দ্রাক্কিত।

ইংৰাজী ঃ

1. Das, Prabin Chandra, Hajo : A Socio-Culture Study, Unpublished thesis, G.U.

2. Sarmah, N.C. (Ld) : A Note on the Argot of the Maoria of Hajo Prabhesika, Vol. 1 Linguistic Society of Assam, Guwahati.

লক্ষ্মীনন্দন বৰাৰ গল্পত গ্ৰাম্যজীৱন

(সখা-দামোদৰ গল্পৰ আধাৰত)

লীমা ন্দ্ৰক্ষিতা
সহকাৰী অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ

ৰামধেনু যুগত আত্মপ্ৰকাশ কৰা গল্পকাৰ সকলৰ ভিতৰত লক্ষ্মীনন্দন বৰা অন্যতম। তেওঁ গল্পৰ মাজেৰে প্ৰেম বিশেষস মত প্ৰকাশৰ চেষ্টাৰ পৰিৱৰ্তে গ্ৰাম্য জীৱনৰ নিভাজ বাস্তৱ ছবি অংকন কৰাতহে গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা দেখা যায়। গ্ৰাম্য জীৱনৰ ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ ঘটনাপ্ৰবাহ অতি সৰল আৰু সৰ্বপৰিচিত ৰূপত অংকন কৰাত লক্ষ্মীনন্দন বৰা সিদ্ধহস্ত। 'ৰামধেনু'ত প্ৰকাশিত 'ভাওনা' গল্পটিৰ দ্বাৰা গদী গল্পকাৰ ৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হোৱা বৰাৰ 'সখা-দামোদৰ' গল্পটি গ্ৰাম্যজীৱনৰ পটভূমিত ৰচনা কৰা এটি বাস্তৱ চিত্ৰ অংকন কৰা গল্প।

"সখা-দামোদৰ" গল্পটিত মহন্ত নামৰ এজন মানুহৰ মানসিক পৰিস্থিতি আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ জীৱন-জীৱিকাৰ দীৰ্ঘ সমূহৰ মহৎ প্ৰকাশ ঘটিছে। গল্পটোৰ প্ৰধান চৰিত্ৰ মহন্ত পৰিস্থিতিৰ দাস। হাঁপানি অঙ্গস্বৰূপ বলধ হাল 'বৰৰঙী' আৰু সৰু ৰঙী' ৰ চি খেতিখলা বাদ দি ঘৰৰ পৰা দূৰত থকা হস্পিতাল এখনত চন্দ্ৰ চিকিৎসাৰ বাবে ভৰ্তি হ'ব লগীয়া হৈছে। চন্দ্ৰ চিকিৎসাৰ বাবে মহন্ত সুস্থ হ'ব পৰা নাছিল, বৰং পূৰ্বৰ মহন্ত স্বাধীন দিনবোৰৰ ৰোমন্থনৰ লগতে মানসিক প্ৰশান্তিৰ অভাৱে মহন্তক দগ্ধ কৰি পেলাইছিল।

হাস্পতালৰ চান্দ্ৰক্ষিত সোমোৱাৰ আগতে মহন্তৰ সন্দৰ্ভত প্ৰবল প্ৰশ্ন। নিচা আছিল, নিচাত ফুৰ্তি উঠা দেখা যায়। সহজ সৰল গ্ৰাম্য জীৱনৰ হোজা মানুহজন পাৰিশ্ৰমিক সন্তুষ্টি। ৰাতিপুৱা শোৱাপাটীৰ পৰা উঠি হাল বলধ হাল লৈ হালবোৱা, সোনাইন ত বৰশীৰে মাছমৰা, খেতিডৰা লৈ পোহা আৰু স বৰ ৰঙী আৰু সৰু ৰঙীক ধুৱাই দেখা আৰু নিচাৰ লগতে পত্নী ভানৰ মৰমৰ নিচাতে হাঁহি ভোল গৈ আছিল। পত্নী ভানুৰ সৈতে দুটা সন্তান মণি আৰু ফণিক লৈ গঠিত মহন্তৰ চাৰিজনীয়া পৰিয়ালটোত সুখ-দুখে ভানুৰ স্বামীৰ সন্দৰ্ভত প্ৰশ্নতে সংগদি তাৰ লগতে স্বামীৰ মানসিক অৱস্থা বুজিবলৈ চেষ্টা কৰে। সুখ-সমৃদ্ধিৰে ভৰপূৰ এই পৰিয়ালটোৰ মহৎৰী মহন্তৰ হস্পিতালত সোমোৱাৰ পৰা মানসিক দ্বন্দ্ব আৰম্ভ হ'ল, তাৰ দ্বাৰা গল্পকাৰে আওপকীয়াকৈ গ্ৰাম্য জীৱনৰ উন্মুক্ত জীৱন-যাপনক চিত্ৰিত কৰিছে।

হস্পিতাললৈ বহুৱা খুব পুৱাতে ওলাই যোৱা মহন্তৰ বাটত নাওঁৰ হুৱা লৈ গৰু সখেদি পথাৰলৈ অহা মানুহক দেখি লে নিজৰ প্ৰতি মানুহৰ লগত ৰিজনী দিয়ে। গৰু বিহুৰ দিনা খন গৰু হাল বাবলৈ নোপোৱাৰ বেদনাত মহন্ত অস্থিৰ। হাঁচাৰিদিন মান হস্পিতালত থাকি মানুহ বিহুৰ পাছদিনা ঘৰলৈ উভতিম বহুৱা দেখে। মহন্তৰ এই ক্ষোভ-অভিমানত গল্পকাৰে নিজৰ খেতিডৰাৰ লগতে গৰু হাল আৰু বাপতি সাহোন বিহুৰ আন্তৰিক চিত্ৰিত কৰিছে। ভানুৰ স্বামীৰ মানসিক অৱস্থাটো বুজি পাইছে দিও অসমীয়া সমাজৰ বিহুৰ লোকাচাৰ তাৰ তাগিদাত গিৰি কৰি কৈছে— "আ ভাল মানুহ দেহ যান নাচিচিপ নহ বিচোন। ঘৰত ল'ৰা-তিৰোতা এৰি বিহুটোত আঁতৰত থাকি পাই মহা ৰোগৰ দৌৰ্ব্বাম। ফণি আৰু মণি তো চাৰি তালফাল লগাব। তোৰ অৱশ্যে গৰু হাললৈ চেৰেং চেৰেং মনত পৰিব।" নিজৰ নাথাকিলেও ভানুৱে পূৰ্বৰ পৰা গৰু বিহুৰ দিনা অহা ৰীতি-নীতি অনুসৰি আনৰ গৰু গাত মাহ হালধি বটি সাজি থৈ আহিছে আৰু পিঠা পোনাৰ জা- জা চলাইছে।

গ্ৰাম্য সমাজ জীৱন বহুৱা প্ৰেমৰ লগে লগে কৃষি সংস্কৃতি সমাজৰ চিত্ৰ এখন আমাৰ মনত ভাহি উঠে 'ত থাকে বহু বিহু, পথাৰ, ধাননি আদিৰ প্ৰতি অফুৰন্ত প্ৰেম। সৰু ল'ৰা -

ছৌৱালীৰ পৰা বৃদ্ধলৈন্দ্রেজ্ঞনদ্রজ্ঞোৰে মনত এইসমূহৰ অভাৱে দৌলা দী ধৰে। বিহুত ঘৰলৈ নাহিম বুলি ভাবিও ঘৈণীৰ. ন্দ্রজ্ঞ ন্দ্রজ্ঞত দুৰ্দিনৰ ছুটি লৈ অহী বাপেন্দ্রন্দ্রজ্ঞদীখি পৰুতন্দ্রজ্ঞণিৰ. আপদীৰ ন্দ্রজ্ঞিছৌ— ''পিতাইআমান্দ্রোজ্ঞাৰুসএহীমা লাগে ঐ। বিৰেণ, বহিনহঁতে ন্দ্রজ্ঞলে সিহঁতৰ গৰুৰ গাত মাহ-হালধি সানিব, সোণাইলৈ নিব গা-ধুৱাবলৈ, সিহঁতৰ ন্দ্রিজ্ঞান ফুৰ্তি।''-

গৰুস্থীল ন্দ্রিজ্ঞস প্তীন্দ্রজ্ঞঅসমী.। সমাজাজীৱনত প্চলিত প্ৰাদী প্ৰচন ল্ল াৰ নাহী গৰুস সি সন্দ্রজ্ঞোতন্দ্রেজ্ঞৰুসঁ বোলা ন্দ্রজ্ঞাযসৰ পৰা অসমী.। সমাজতে গৰুৰ আদৰৰ মহত্ব বজুলি ল. আৰুস্থীাৰ প্তিফলন 'সখা-দীমোদীৰ' গল্পটোত স্পষ্টন্দ্রেজ্ঞদীখ গৈছৌ। গৰুস বিহুৰ দিনা ভাত খোৱাৰ আগতে মহুৰ্দ্রজ্ঞবিচনাত পৰি হৰিনাম চৰ্চা ন্দ্রজ্ঞসম. তএ ত্রি.। পদহিলীমস্থত গৰুৰ খোজৰ শব্দত উঠি গৈ 'বৰৰঙী' আৰু 'সৰুৰঙী' ন্দ্রজ্ঞখিছৌ আচৰিত। হীতেত্রি। ন্দ্রেজ্ঞী— ''ভানহু গৰীবৰ ঘৰলৈ অতিথি সাক্ষাত দীমোদৰ।'' গৰুস বিহুৰ দিনাখন ন্দ্রজ্ঞিলগী ।ৰীতি-নীতিসমূহৰ এটাও বাদীনপৰান্দ্রেজ্ঞ মহুন্দ্রজ্ঞপস্থাৰুস্থানহুৰে গৰুস্থীলৰ আদৰত্ব ত ব্যস্ত। হীপৰিছৌ। ভানহুৰে পীঠা আনি সিহঁতক ন্দ্রজ্ঞৱাইছৌ, মাখি. তিৰে সিহঁতৰ গাত বহাহী দ্রী াৰ লগতে সেৱা ন্দ্রজ্ঞি গৰুস্থীলন্দ্রজ্ঞাদীৰি আনিছৌ।

'সখা দীমোদৰ' গল্পটোৰ মাজতে অসীম । গ্ৰাম্য-জীৱনৰ ৰীতি-নীতি আচাৰ-অনুষ্ঠান, খোৱা-বোৱা, লোন্দ্রজ্ঞিশ্বাস আদিৰ লগতে ভাষাসজীতুৱা ঠাঁচ সন্দ্রজ্ঞো দিশতে প্তিফলন ঘটিছৌ। ওচৰ-চুবুৰী. াৰ সুখ-দুখত সমভাগী হৌৱাৰ উপৰিও সমূহী. াভাৱে ন্দ্রাজ্ঞ ন্দ্রজ্ঞাৰ আনন্দ আদিৰ বৰ্ণনা গল্পটোত স্পষ্ট-''ভোন্দ্রজ্ঞাগিলে চাৰিওটাহী এখন চাঙীত গোট খাহী এদা নিমখেৰে ন্দ্রোজ্ঞল চাউল খাইছিল। ভোন্দ্রজ্ঞ ন্দ্রোজ্ঞল মহিন্দ্রেজ্ঞামৃত এ ন লাগিছিল। সেহী সম. ত সিহঁতৰ মাজতে মাছ ধৰাৰ অনেন্দ্রজ্ঞন্দ্রেজ্ঞালৰ ন্দ্রজ্ঞা আলোচনা. হীছিল।

গ্ৰাম্যজীৱনৰ সহজ-সৰল মাতন্দ্রজ্ঞা, ন্দ্রজ্ঞাহী প্তি ফন্দ্রজ্ঞা-এ াজৰা ন্দ্রোজ্ঞা, ঈশ্বৰৰ নাম-গুণ গোৱা, উপভাষাৰ প্ৰ. াগ আদি গল্পটোৰ আন্দ্রজ্ঞী. দিশ— 'দোঁদাহী, 'মাছাএপোহী', 'মেলেটাৰী', 'খোৱা তেল', 'হীৰা গাড়ী' আদিৰ উপৰিও 'হীলং হীলং', 'টেন্দ্রেজ্ঞ', 'নিৰাশাৰ মন বাজী অমিতাৰ ফল', আদি বান্দ্রজ্ঞ প্ৰ. াগে গল্পটো মনুপাঠ্য ন্দ্রজ্ঞি তুলিছৌ। লোন্দ্রজ্ঞাহিত্যৰ সমল হিচাপে গল্পটোত গৰুস্থা-ধুৱাওতে গোৱা গীতৰ ব্যৱহীৰ দৌখা ল — ''লাউ খা, বেঙেনা খা, বছৰে বছৰে বাঢ়ি যা। মাৰ সৰুস বাপেৰ সৰুস্থহীহীলি বৰ গৰুস', ''মাখি. তি মাখিপাত গৰুস্থাৰো জীত জীত।''

গল্পটোত ব্যৱহীত নামবাচন্দ্রজ্ঞশব্দবোৰো গ্ৰাম্যসমাজৰ পৰা বটুলী অনা— 'মহুন্দ্রজ্ঞ', 'ভানহু', 'মণি'জফণি', 'ভদীৰাম', 'পৰফল', 'বাপত্থা', 'লাহীনা', 'সৰুমন', 'বহিন', 'দীৰঙী াল', 'দীলং চাপৰিন্দ্রজ্ঞি' ইত্যাদি।

গ্ৰাম্য জীৱনৰ পটভূমিতে ৰচিত লক্ষ্মীনন্দন বৰাৰ 'সখা দামোদৰ' গল্পটিত মহুতে ন্দ্রজ্ঞিজীৱি মানহুৰ গৰুসমাটি, ধাননী, পথাৰ আদিৰ লগত থন্দ্রজ্ঞআত্নিন্দ্রজ্ঞসম্বন্দ্রজ্ঞাণৱন্ত ৰূপত দাঙি ধৰিছৌ। মহুন্দ্রজ্ঞৰ দৰে ন্দ্রজ্ঞন্দ্রজ্ঞন্দ্রজ্ঞ ধানৰ গোন্ধ অবিহনে, গৰুস অবিহনে বিহু পাৰ ন্দ্রজ্ঞাটো অসম্ভৱ. হী পৰে। গৰুস্থালৈহী তেওঁলোন্দ্রজ্ঞবাবে ভগৱান সুখ-দুখৰ লগৰী। শেষত লক্ষ্মীনন্দন বৰাৰ 'সখা-দীমোদৰ' গল্পটো বাস্তৱ গ্ৰাম্যজীৱনৰ পটভূমিত সৃষ্টি ন্দ্রজ্ঞ এন্দ্রেজ্ঞাষাৰতে সফল গল্প বুলি ন্দ্রজ্ঞ পাৰি।

সহী. ন্দ্রজ্ঞপঞ্জী ঃ

১. বৰা, লক্ষ্মীনন্দন ঃ সখা-দীমোদৰ, বনলতা প্ৰন্দ্রাজ্ঞন্দ্রজ্ঞ ২০১৭

২. ওজী, অঞ্জন ন্দ্রজ্ঞাৰ ঃ লক্ষ্মীনন্দন বৰাৰ গল্প ঃ সখা-দীমোদৰ', ফেচবন্দ্রজ্ঞপ্ৰাজীবনলতা।

অসমৰ পিৰামিড্ মৈদামসমূহ

শ্ৰীন্দ্ৰ্ক্ক্বী দাস
প্ৰবক্তা, বুৰঞ্জী বিভাগ, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

বিশ্ব ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰৰ তালিকাত সম্প্ৰতি ২৬জুলাই, ২০২৪ইং তাৰিখে অসমৰ আহোম ৰাজত্বৰ সংস্কৃতি আৰু স্থাপত্যৰ উল্লেখযোগ্য স্মৃতি চৰাইদেউৰ মৈদাম সমূহে স্থান লাভ কৰিছে। সুদীৰ্ঘ ৬শ বছৰীয়া আহোম ৰাজত্বৰ বৰ্ণাঢ্য ইতিহাস জড়িত চৰাইদেউৰ মৈদামসমূহে UNESCO বিশ্ব ঐতিহ্য ৰক্ষকৰ তালিকাত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱাটো আমাৰ অসমবাসীৰ বাবে অতি গৌৰৱৰ বিষয়। অসম তথা উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰখনৰ অধীনত এইটোৱেই প্ৰথম স্বীকৃত ঐতিহ্যক্ষেত্ৰ।

চৰাইদেউত বিভিন্ন আকাৰৰ ৯৫টা মৈদামৰ অস্তিত্ব পোৱা গৈছে। মিচৰৰ পিৰামিডসমূহৰ লগত আহোমৰ এই মৈদামসমূহ তুলনা কৰিব পাৰি আৰু এইসমূহ পিৰামিডৰ সমানে বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ। অপ্ৰতিম স্থাপত্যশৈলী, সূক্ষ্ম নিৰ্মাণ আৰু ঐতিহাসিক তাৎপৰ্য্যৰে সমৃদ্ধ এই মৈদামসমূহ অসমৰ আপুৰুগীয়া সাংস্কৃতিক ঐতিহ্যৰ ধ্বজা বহন কৰি আহিছে।

মৈদামৰূপে পৰিচিত আহোমৰ এই স্তূপ তথা টিলা সমাধিসমূহ বিশেষকৈ পাটকাই পৰ্বতৰ পাদদেশত চৰাইদেউত অৱস্থিত।

ত্ৰয়োদশ শতিকাত অসমত আহোম ৰাজত্ব প্ৰতিষ্ঠিত কৰি চাওলুং চুকাফাই চৰাইদেউত ৰাজধানী স্থাপন কৰিছিল। পিছলৈ তাতেই ৰাজকীয় সমাধিস্থান নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। আহোম ৰজা সকলক ঈশ্বৰৰ প্ৰতিনিধি তথা অংশ বুলি গণ্য কৰি টাই আহোম সকলে বিশেষকৈ ৰাজকীয় সদস্যৰ বাবে মৈদাম নিৰ্মাণ কৰি এক সুকীয়া অন্ত্যেষ্টিক্ৰিয়াৰ পৰম্পৰা গঢ়ি তুলিছিল।

মৈদাম হৈছে এটি আহোম ভাষাৰ শব্দ। ফ্ৰম-দাম বা ময়-ডামৰ অৰ্থ হৈছে মৃতকৰ ভেটি। মৃতকক বিশেষকৈ ৰাজপৰিয়ালৰ লোকসকলৰ মৃত্যু হ'লে প্ৰথম মৃতকৰ শ সংৰক্ষণ কৰি ৰখাৰ পিছত বংডাম বা অস্থায়ী ঘৰ সাজি-তাত মৃতকক জীৱিত কালত দৈনন্দিন ব্যৱহাৰ কৰা সমগ্ৰী-সৰঞ্জামৰ সৈতে মৃতকক ৰাখি থৈ তাৰ ওপৰত মাটি জাপি দি মৈদাম নিৰ্মাণ কৰিছিল। মৈদাম বুলিলে মৃতকৰ শ পুতিবলৈ এক বিশেষ ৰীতি তথা শৈলীত নিৰ্মাণ কৰা মাটিৰ দম বা ইটা আৰু মাটিৰ স্থাপত্য বিশেষক বুজোৱা হয়। আহোম ৰাজত্বত মৃতকক পুতিবৰ দিনাই মৈদাম দিয়া হোৱা নাছিল। ইয়াৰ বাবে সময়ৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। মৈদাম বা সমাধি ক্ষেত্ৰখন নিৰ্মাণ হোৱাৰ পিছতহে মৃতকক দামত সমাধিস্থ (গোৰ) কৰা হৈছিল। এই মৈদামসমূহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ চাংলুং ফুকন নামেৰে এক শ্ৰেণী বিষয়া আছিল। মৃতদেহসমূহ সংৰক্ষণ কৰিবলৈ ৰহী (মৌজোল) নামেৰে এবিধ উন্নত ব্যৱস্থা নিয়মীয়াকৈ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল যাতে মৃতদেহসমূহ বহুদিনলৈ নষ্ট হৈ নাযায়। আহোম ৰাজত্বৰ লম্বা সময়খন খেলৰ এখেল নিৰ্দ্দিষ্ট মানুহে বিশেষকৈ ওফা তথা ৰজা সকলৰ মৃতদেহ ৰুদামত ভৰাই মৈদাম থলীলৈ কঢ়িয়াই নিছিল। বিশেষকৈ ৰাজপৰিয়ালৰ লোকসকলে মৃতদেহৰ লগত বিশ্বাস অনুসৰি দৈনন্দিন ব্যৱহাৰ্য্য সামগ্ৰীৰ লগত আলপৈচান ধৰিবলৈ জীৱিত পুৰুষ/ মহিলা, ঘৰচীয়া জীৱজন্তু, বহুমূলীয়া সম্পদ, ধনসোণ আদিও মৈদামত সমাধিস্থ কৰা হৈছিল। অৱশ্যে স্বৰ্গদেউ ৰুদ্ৰসিংহৰ দিনৰ পৰা জীৱিত লোকক সমাধিস্থ কৰা প্ৰথাটি বন্ধ কৰা হৈছিল। অৱশ্যে ৰাজপৰিয়ালৰ লোকৰ বাহিৰে ডা-ডাঙৰীয়া সকলৰ মৃতদেহ নিজা পৰিয়ালৰ লোকে পুতি নিছিল আৰু এওলোকৰ মৃতদেহৰ লগত কেৱলমাত্ৰ নিত্য ব্যৱহাৰ্য্য বস্তুহে দিয়া হৈছিল।

চৰাইদেউৰ মৈদামস্থলী পূৰে নিমানগড়ৰ পৰা পশ্চিমে লেংগিবৰ লৈকে প্ৰায় ৬ কিলোমিটাৰ বিস্তৃত আছিল। ইয়াত লানি পাতি পাহাৰৰ দৰে শাৰী শাৰীও শ-শ মৈদাম আছে। তাৰে বিশ্ব ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰৰ অধীনত ৯৫টা মৈদামহে স্বীকৃত হৈছে। মৈদাম সমূহৰ গঠন প্ৰণালীত মন কৰিব লগীয়া। এই স্তূপসমাধি তথা

টিলাবোৰ প্ৰথমে ন্দ্ৰাষ্ঠ্ৰৰে আৰুসপিছলৈ শিল আৰুসপোৰা ইটাৰে নিৰ্মাণ ন্দ্ৰক্ষ্ণ হৈছিল। ভিতৰভাগ থলহ্না প্ৰস্তুক্তিৰে পন্দ্ৰীদ্ৰন্দ্ৰক্ষ্ণ এহৈছিল। আহোম সন্দ্ৰক্ষ্ণৰ পৰম্পৰাগত নথিত এইবিষয়ে উল্লেখ ন্দ্ৰক্ষ্ণ আছে। টাইআহোম সমাজৰ শ্ৰেণীভিত্তিন্দ্ৰগ্ৰঠনিৰ প্ৰতিফলন ঘটাই ৰাজীন্দ্ৰদ্ৰক্ষ্ণ শেষস্কৃত্য অনষ্ঠানবোৰ আনষ্ঠানিন্দ্ৰদ্ৰুভাৱে জীন্দ্ৰজ্ঞমন্দ্ৰক্ষ্ণে উদ্‌যাপন ন্দ্ৰক্ষ্ণ হৈছিল। ইয়াত মাটি আৰুস্পন্দ্ৰীদ্ৰহ্নী প্ৰন্দ্ৰাক্ষ্ণৰ মদাম পোৱা গৈছে। আহোম স্বৰ্গদেউৰ মদাম সমূহ এন্দ্ৰেজ্ঞ নিৰ্দ্দিষ্ট শলীত নিৰ্মাণ ন্দ্ৰক্ষ্ণ হোৱা নাছিল, মদামসমূহৰ বেছিভাগৰে মূলতত্ব এন্দ্ৰেদ্ৰস্থান্দ্ৰিদ্ৰক্ষ্ণেও, ইয়াৰ বাহিৰ্যন্দ্ৰক্ষ্ণৰে বহুগঢ়ী স্থাপত্যহৈ আছিল, সাধাৰণতে মদাম সমূহত ন্দ্ৰেক্ষ্ণটাও ন্দ্ৰোষ্ঠ্ৰলী, অষ্টন্দ্ৰোজ্ঞী . । দৌবল লগতে মাটিৰ টিপটো অৰ্ধগোলাকৃতি অৰ্দ্ধগোলাকৃতিৰ আছিল। ৰাজীন্দ্ৰক্ষ্ণপদাম ৰ্যাদা ক্ষমতা অনষ্ঠুৰি এম দামবোৰৰ আন্দ্ৰাক্ষ্ণ সৰুস্বাঙৰ আছিল। চিৰসেউজী . । প্ৰাকৃতিক ন্দ্ৰক্ষ্ণ পৰিবেশৰ মাজত এইহ্না মদামসমূহ নিৰ্মাণ ন্দ্ৰক্ষ্ণ হৈছিল।

আহোম স্বৰ্গদেউৰ প্ৰথমটো মদাম বহুলি অসমত ৬শ বছৰীয়া . । আহোম ৰাজত্বৰ প্ৰতিষ্ঠাতা চাওলং চুকাফাৰ মদামৰ ন্দ্ৰক্ষ্ণ ন্দ্ৰেক্ষ্ণ ন্দ্ৰক্ষ্ণ পাৰি। আহোমৰ লগতে ন্দ্ৰিক্ষ্ণ্যান অনাআহোম ৰাজপৰিয়ালৰ লোন্দ্ৰক্ষ্ণো মদাম ন্দ্ৰিক্ষ্ণ্যান পোৱা গৈছে। চৰাইদেউৰ লগতে ৰেইটতো ন্দ্ৰিক্ষ্ণম দাম পোৱা গৈছে। বিশাল আৰুস্আন্দ্ৰৰ্ষ্ণী . স্থাপত্যৰ জৰিয়তে আহোম ৰাজবংশৰ নীতিনিয়ম, ৰীতিনীতিসমূহ উদ্‌যাপন আৰুসংৰক্ষণ ন্দ্ৰক্ষ্ণ চৰাইদেউৰ এম দামসমূহ ইজিপ্ত / মিচৰৰ পিৰামিড আৰু প্ৰাচীন চীনৰ ৰাজন্দ্ৰিক্ষ্ণ ন্দ্ৰক্ষ্ণৰ সতে তুলনা ন্দ্ৰিক্ষ্ণৰ পাৰি।

মঠৰ ওপৰত চৰাইদেউৰ মদাম সমূহে বিশ্বঐতিহ্য ক্ষেত্ৰত স্থান পোৱাৰ লগে লগে উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চল বিশেষকৈ আহোমসন্দ্ৰক্ষ্ণৰ গুণ-গৰিমা, শৌৰ্য্য বীৰ্য্য বিশ্বদৰবাৰত আলোচনাৰ বিষয় হিচাপে পৰিগণিত হোৱাৰ লগতে পৰ্যটন্দ্ৰক্ষ্ণো আন্দ্ৰৰ্ষ্ণণ ন্দ্ৰেক্ষ্ণ হৈছে।

অসমী. া ভাষাসআৰুসস্কৃ পজীম

পশ্বালজিৎ ভূঞা
তৃতী. যান্মাষিক্যদ্রাজনীতি বিভাগ

ভাষাস এটা জাতিৰ পৰিচ. । এটা জাতিৰ স্পন্দন। ভাষাস অবিহনে এটা জাতি অস্তিত্বহীন। এটা ভাষাই এটা জাতিন্দ্রন্দ্রঃ পস্তিনিধিত্ব ন্দ্রক্কি জাতিৰ বৰভেটি শক্তিশালী ন্দ্রক্কে আৰুসসেই জাতিৰ নেগুৰত ধৰি. ইমানহে জীৱনৰ মাদন্দ্রঃ বিচাৰে। এটা জাতিৰ পৰিচ. আৰুসহা াৰ সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ অবিহনে এজন ব্যক্তিঅস্তিত্বহীন। তেন্তে সেইজাতিন্দ্রন্দ্রজীৱন্তা পন্দান ন্দ্রঃভাষাস জানো আমাৰ অস্তিত্ব নহ া । তেনে ক্ষেত্ৰত ন্দ্রিদ্রঃ অৱহেলা ন্দ্রক্কো নিজৰ অস্তিত্বন্দ্রন্দ্রন্দ্রিস্কঃ বৰ্তমান সম ত ন্দ্রান্দ্রন্দ্রক্কিম এইপস্নগ ন্দ্রোদ্রঃ শুনিব। আধক্কিন্দ্রঃৰ ঢৌত পথভ্ৰষ্ট হোৱা আজিৰ স্কু-পজমহী শুনিব নে উপলব্ধি ন্দ্রক্কিব এনে ন্দ্রেন্দ্রঃবোৰ পশ্চিমী. া সংস্কৃতিত উতনন্না হী. াৰা, পশ্চিমী. া ৰঙীণ ধ্যান-ধাৰণান্দ্রন্দ্রঃ আধক্কিন্দ্রঃৰ সংজ্ঞা বক্কি অভিহিতন্দ্রঃ নিজমাতৃভাষাৰ পস্ক. াগৰ ক্ষেত্ৰত সংন্দ্রোদ্রঃন ন্দ্রঃ নৱ-পজমহী বক্কিজৰ জানো ভাষাৰ পস্তি থন্দ্রান্দ্রঃআৱেগৰ ন্দ্রঃ। নিজভাষাসসাহিত্যন্দ্রঃঅৱজ্ঞা ন্দ্রক্কিপশ্চিমী. া সংস্কৃতি ভাষাৰ ন্দ্রক্কিমতাত ঘক্কিফক্কা দী আধক্কিন্দ্রঃ সেই আধক্কিন্দ্রঃ ক্ষনস্থা সেইন্দ্রঃ আজিৰপজন্দ্রন্দ্রান্দ্রঃ বক্কাৰ। বৰ্তমান বিশ্বৰ বহীলপাৰিসৰৰ লগত নিজন্দ্রক্কিলাইচলিববলৈ আমাৰ পশ্চিমি. া ভাষাসশিক্ষাৰ পস্ক. াজনী. তা আছে তান্দ্রঃআমি নক্কা ন্দ্রক্কিব নোৱাৰে। ন্দ্রিস্কঃ আমিবোৰে নিজৰ মাতৃভাষান্দ্রন্দ্রউপলক্কা ন্দ্রঃএটা স্কিক্তি হিচাপে ব্যৱহাৰ ন্দ্রক্কিছো, হা ান্দ্রঃহাৰি. গছো. নিজৰ চৰিত্ৰ, ন্দ্রঃ-সংস্কৃতি নিজৰ শিপা ডালৰ পৰিচ ন্দ্রিস্কঃ অসমী. া জাতি, অসমী. া ভাষাস ন্দ্রোদ্রঃা এটা তত্ত্বহদাডিধৰিব পৰা নাই. নিজৰভাষাসতথা জাতি অবিহনে এজনব্যক্তিসম্পূৰ্ণ। অসমী. া ভাষাৰ নাইন্দ্রিদ্রঃবিভিন্ন ন্দ্রঃ-সংস্কৃতি, সাহিত্যে ভৰ পূৰ এটা সমৃদ্ধশালী জাতি আমি, ন্দ্রিস্কঃতাৰ পিছাতো ন্দ্রিদ্রঃআমি ভাষাৰ বাৱে হুঁজাদিৰ লাগেগ ন্দ্রিদ্রঃআজিঅসমী. া ভাষাইমৃত্যুৰ ক্ষণ গণিছো উন্নতিৰ জখলা ডালটো বিশ্বৰ পস্তিখন দেশ, পস্তিটো জাতি. বগাইছো ন্দ্রিস্কঃ তেওঁলোন্দ্রেন্দ্রঃজানো পাহৰিছো নিজৰ অস্তিত্বন্দ্রন্দ্রঃনিজমাতৃভাষান্দ্রন্দ্রউচচ পধান্য দি. া বিশ্বৰ আগশাৰীৰ দেশবোৰৰ পৰিৱৰ্তে আমি নিজমাতৃন্দ্রঃঅৱহেলা ন্দ্রক্কি ন্দ্রিদ্রঃ আধক্কিন্দ্রঃৰ দৌৰত দৌৰিছো লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাই সদ্ভী. া মাত বক্কি ন্দ্রোদ্রঃ অসমী া ভাষান্দ্রক্কিদেশীও সক্কুলা বক্কিছো ন্দ্রিস্কঃ আমি নিজেইনিজন্দ্রঃঅৱজ্ঞা ন্দ্রক্কিছো। ইাৰ মূলতে ন্দ্রিদ্রঃআমাৰ চিন্তা, নৱপজমৰ শিক্ষা, সংস্কাৰ নহ া জানো! ইংৰাজী ভাষাৰ পস্ক. াজনী. তাৰ ধামখক্কী. াত পৰি অসমী. া ভাষাৰপৰা নিজ সন্তানন্দ্রন্দ্রআঁতৰাই নি. া পস্চেষ্টান্দ্রন্দ্রউচচ মানৰ বক্কি ভৱিষ্যতৰ বালিঘৰ সঁজাৰ সপোনত ডক্কি থন্দ্রান্দ্রঃআমিবোৰে পাহৰি. গছো সেইবালিতেইআমাৰ ভৱিষ্যতৰ ন্দ্রঃ আমি নিজেইখান্দি আছো নিজৰ চিতা নিজেইসাজিছো ন্দ্রান্দ্রঃ ভাষাৰ অস্তিত্বন্দ্রন্দ্রঃ ল পস্তিদিন সংগস্ম ন্দ্রক্কি জাওৱা হা তো আমি বোৰ বিশ্বৰ এন্দ্রন্দ্রঃত্ৰ জাতি। মহাপক্কসদুজনাৰ অমৰ সৃষ্টি, আজান ফন্দ্রক্কিৰ জিন্দ্রিক্কৰ পৰা আৰম্ভ ন্দ্রক্কিলক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ সাহিত্যৰ মৌচান্দ্রন্দ্রঃ খনন্দ্রেন্দ্রক্কিবি জ্যোতি-বিষক্কৰ সৃষ্টি ভূপেন দাৰ গীতন্দ্রেন্দ্রক্কিবি হাজাৰ জনে চইন্দ্রিন্দ্রন্দ্রক্কি. াৰা এটা সমৃদ্ধশালী সাহিত্য- সংস্কৃতিৰ বৰ ভেটি থন্দ্রান্দ্রক্কিপিছতো ন্দ্রিদ্রঃআমি সংগ্ৰহী ন্দ্রক্কিব লগা হা । দল-সংগঠনৰ পতান্দ্রান্দ্রঃআগত ৰাখি বহু ক্ষেত্ৰত. স্কু পজমন্দ্রেন্দ্রঃ ভাষাসটান্দ্রন্দ্রল চিন্তনী. ল স্কিক্তিবে ৰাজপথত তেওঁলোন্দ্রন্দ্রন্দ্রঃশুনিব পাওঁ। ন্দ্রিস্কঃসঁচা অৰ্থত তেওঁলোন্দ্রন্দ্রিন্দ্রঃন দা. ত্বশীল সেইটোহো উল্লেখনী । এশটা শব্দৰ আধা সংখ্যন্দ্রেন্দ্রঃ ইংৰাজী শব্দৰ পস্ক. াগন্দ্রক্কি ৰাজপথত ন্দ্রঃৰ ফক্কজাৰি মাৰি ন্দ্রেন্দ্রঃ সন্দ্রন্দ্রোৰে নিজৰ স্বাৰ্থ পূৰণ ন্দ্রক্কিছো ন্দ্রিস্কঃ নিজৰ ঘৰ খনত গঢ়ি তক্কিব নোৱাৰে ন্দ্রিদ্রঃ ভাষাৰ আন্দোলন। আজি অসমী. া ভাষাসত অসমী. া সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ ন্দ্রঃ ন্দ্রোদ্রঃ সন্দ্রন্দ্রন্দ্রপিছাপৰা বক্কি অৱজ্ঞা ন্দ্রঃ চইলি. া অভিজাত্যৰ বতাহাতউৰি ফক্কা নৱপজম

তথা নিজা সন্তানক আসমীয়া ভাষাৰ তাৎপৰ্য্য, ভাষাটোৰ প্ৰয়োজনীয়তা উপলব্ধি কৰি মনত ভাষাটোৰ প্ৰতি আৱেগৰ সৃষ্টি নকৰি ভাষা ৰক্ষাৰ শ্লোগান দিয়া অসমীয়া সাধুৰ উপন্যাস, অসমীয়া ৰসাল সৃষ্টি আজিৰ প্ৰজন্মই নাজানে অসমীয়া উপন্যাস ইতিহাস তুলি ল'ব লাগিব আজি আওঁকালি মূৰত হিচাপ কৰিব পাৰি। হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা দেৱৰ অসমীয়া শব্দৰ সমাহাৰে সমৃদ্ধ অমৰ সৃষ্টি হেমকোষ অভিলেখ কৰিলে আজি সেইগুৰলা অসমীয়া শব্দবোৰ জীৱনৰ প্ৰজন্মই চকুৱাই সেইটো হৈছে লক্ষণীয়। আমি সময়ে সময়ে নিজৰ জাতি, ভাষা ধ্বংস কৰাৰ অভিযোগ দিও, অন্য জাতি বা সম্প্ৰদায়ৰ ওপৰত আমিবোৰে কৰিছো সেইটো হৈ আমি নিজকে সাধা উচিত আমিবোৰ দায়িত্বশীল। আজি আমাৰ মাজত বহুতো প্ৰতিষ্ঠান, শিক্ষানুষ্ঠানত প্ৰতিযোগিতাৰ দৌৰত আমাৰ নিজা ভাষাত নিজস্ব প্ৰকাশত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিছো আমি নিজেই ইয়াৰ পিছত ভাবিব পাৰো নে অন্য জাতি সম্প্ৰদায়ে ধ্বংস মাতিছো অসমী আইৰ প্ৰতি। ...ত আমি নিজৰ মাজতে ইনিজা ভাষা লাগী কৰিছো তেনে প্ৰেক্ষাপটত বেলেগৰ মাটিত নিজৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ বাবে চিঞৰৰ প্ৰয়োজন বা কৰা। বিভিন্ন দৃষ্টিকোণৰ পৰা লক্ষ্য কৰিলে সম্পূৰ্ণ ৰূপে অসমীয়া ভাষাৰ এনে পৰুৱা লগা অৱস্থাৰ বাবে নৱপ্ৰজন্মক দোষাৰোপ কৰিব নোৱাৰি। অভিভাৱকসকলৰ মানসিকতাৰে হৈ গঢ় ল'ব তেওঁলোকে নেকি অসমীয়া ভাষাৰ বহু অনুষ্ঠানৰ লগতে ভাষাটোৰ অভিভাৱকস্বৰূপ অনুষ্ঠানৰ ক্ষেত্ৰত অসমীয়া ভাষাটোৰ পৰুৱা লগা ছবি দেখা পোৱা যায়। তেনে ক্ষেত্ৰত নৱপ্ৰজন্মৰ পৰা অসমীয়া ভাষাৰ অস্তিত্ব ৰক্ষা পৰিস্থিতিৰে আশা কৰিব পাৰি সি এক চিন্তনীয় বিষয়। চাব গ'লে অসমীয়া ভাষা ৰক্ষাৰ আৱেগবোৰ মাত্ৰ এতিয়া ৰাজনৈতিক বিক্ৰমাৰ মাজতে সীমাবদ্ধ আধুনিকতাৰ প্ৰভাৱ ঘটিছে সেইদিনৰ পৰা অসমীয়া অভিধানত বৃদ্ধাশ্ৰম শব্দৰ সংযোজন মাতৃৰ উৰলি ... সংবাদী ক্ষেত্ৰৰ শিৰোনাম দখল কৰিছো। গুৰুসকলৰ বৰগীত, ভাওনা, অসমীয়া বোলছবি বাদ দিনৰ পৰা পশ্চিমীয়া গীত-নৃত্য, ছবিৰ মাজত অপসংস্কৃতিৰ সন্মুখৰ আজিৰ আধুনিকতা হিচাপে বিচাৰিব লছো তো তেতিয়াৰ পৰা অনকৃত অপৰাধে জাতিটো। এই পশ্চিমীয়া সংস্কৃতি সমূহ অভিহিত কৰিব নিবিচাৰোঁ, সেইবোৰো শুদ্ধ সেই নিৰ্দিষ্ট স্থানত। নিজস্ব অস্তিত্ব বেলেগৰ ৰংীতত ...ৰাতো হৈ আমিৰ। নিজৰ অস্তিত্ব হেৰুৱালে মামৰ লাগিব। সেয়ে হৈ বৰ্তমান অসমীয়া ভাষাৰ পৰিস্থিতিৰ ভাষাটো ৰক্ষাৰ স্বাৰ্থত নৱপ্ৰজন্মৰ মাজত সজাগতা তথা এক চিন্তাৰ বীজ সিঁচি দিয়াটো এতিয়া ভাষাটোৰ পৰুৱা ব্যক্তিসকলৰ কৰ্তব্য। সময় থাকোঁতে ৰাজপথৰ পৰিবৰ্তে প্ৰত্যেক নিজা সন্তানৰ মনত অসমীয়া ভাষা, অসমী আইৰ প্ৰতি আৱেগৰ উপলব্ধিৰে ভাষাটো ৰক্ষাৰ আন্দোলন গঢ়ি তোলা উচিত। অসমীয়া ভাষাৰ ৰক্ষক অভিভাৱক অনুষ্ঠান সমূহৰ পূৰ্বৰ মৰ্য্যাদা অটুত ৰখাত আমি গুৰুত্ব দিয়া উচিত। নৱপ্ৰজন্মক দূৰ শিপাৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰাব পাৰি আৰু আমিবোৰ সেই বিষয় ... সচেতন হ'ব পাৰো সেইটোহে এক বৰ্তমান ডাঙৰ প্ৰশ্ন। তথাপি লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা দেৱৰ ...

"হৌৱা অসমীয়া,
নোহোৱা দুখীয়া কৰিবা দুখীয়া হ'বাগ
নিজা নাপাহৰি, বিভুলাবিদী
লাহীচোন সফল পাবা।।"

ড্রাগচ ঃ এন্দ্রক্স সামাজীন্দ্রক্স সমস্যা

হীৰন্দ্রজ্যোতি দীত্তি
বানিজ্য শাখা

মানৱ সভ্যতাৰ আৰম্ভণিৰে পৰা মানহুঁহী তেওঁলোন্দ্রক্ত মৌলিন্দ্রক্স প্ৰাহীদীবোৰ পূৰ হৌৱাৰ পাছৰে পৰা ন্দ্রক্সিম পদ্ধতিৰে সহ্মানহুঁতি লাভ ন্দ্রক্সৰ অৰ্থে বিভিন্ন সম. ত জীম দীছৌ বিভিন্ন ক্ষতিন্দ্রাৰন্দ্রক্স অভ্যাসৰ। এনেবোৰ ক্ষতিন্দ্রাৰন্দ্রক্স অভ্যাসৰ অন্যতম ড্রাগছী সেৱন।

মাদীন্দ্রক্স দ্রব্যৰ প্ৰতি আসক্তিী মানহুঁৰ এন্দ্রক্স আদিম প্ৰৱণতা। প্ৰাচীন ন্দ্রক্সত বিশেষস ন্দ্রেক্সবোৰ জীমগোষ্ঠীৰ. ন্দ্রেক্সি. াবা ধৰ্মীৰ. উৎসৱত আৰুসন্দ্রেক্সি াবা নিভাঁজী আনন্দৰ উপাদীম হিচাপে মাদীন্দ্রক্স দ্রব্যৰ ব্যৱহাঁৰ ন্দ্রক্সিছিল। তান্ত্রিন্দ্রক্স আৰুস আধ্যাত্মিন্দ্রক্স সাধনাৰ অৱলম্বন হিচাপে প্ৰাচীন ন্দ্রক্সৰে পৰা ভাৰততো মাদীন্দ্রক্স দ্রব্যৰ ব্যৱহাঁৰ হী আহিছৌ। অৱশ্যে পূৰ্বতে হীৰ াৰ ব্যৱহাঁৰ মহ্নিমে. মানহুঁৰ মাজীতহৌ সীমাৰদ্ধ আছিল। ন্দ্রিক্ত ন্দ্রাক্রমত মাদীন্দ্রক্স দ্রব্যা ড্রাগছী প্ৰতি আসক্তিী সংক্রামন্দ্রক্স ব্যাধিৰদীৰ বিশ্বৰ সৰ্বত্ৰহী সিঁচৰিত হী পৰিল আৰুস জগতে সৃষ্টি হীলি এন্দ্রক্স. াবহী সমস্যাৰ।

ন্দ্রক্সিহুঁ তিন্দ্রাক্ত আৰম্ভণিৰ দীশন্দ্রক্সবোৰত মূলতঃ উন্ন. ণশীল আৰুস অনহুঁত দৌশসমূহীৰ পৰা উন্নত বিশ্ব দৌশসমূহীলৈ হৌড্রাগছীৰ সৰবৰাহী আছিল। এহীশতিন্দ্রাক্স পঞ্চম-ষষ্ঠ দীশন্দ্রক্সলৈ হীআছিল প্ৰধানতঃ ধনী দৌশবোৰৰ সমস্যা। ন্দ্রিক্ত বিগত দুহী দীশন্দ্রক্সনত উন্নত দৌশবোৰৰ পৰা মাদীন্দ্রক্স দ্রব্যৰ অনহুঁপ্ৰবেশ উন্ন নশীল দৌশবোৰৰ ওপৰত ভীষণভাৱে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ ন্দ্রক্সিছৌ। আনন্দ্রিক্ত দৰিদ্র দেশসমূহৌ ড্রাগছীৰ ন্দ্রক্সাত পৰিছৌ। সাম্প্ৰতিন্দ্রক্স ন্দ্রক্সত অনহুঁত দৌশৰ ছাত্র, শ্ৰমিন্দ্রক্স শিক্ষিত নিবনহুঁৱা তথা তৰুণ সমাজীৰ এন্দ্রক্স উল্লেখ. াগ্য অংশ ড্রাগছীৰ প্ৰতি আসক্ত হী পৰিছৌ। এনেদীৰে ড্রাগছী এন্দ্রক্স ৰাষ্ট্ৰীন্দ্রক্স সামাজীন্দ্রক্স সমস্যাৰূপে দেখা দিছৌ। বৰ্তমান হী সমগ্ৰ বিশ্বৰে সমস্যা।

প্ৰকৃতিন্দ্রক্সনে ন্দ্রিক্সমান পদাৰ্থ পোৱা. া. াবোৰ সেৱন ন্দ্রক্সিলে নিচা হী । হী াৰ ভিতৰৰ বহু নিচাহুঁক্তী দ্রব্যন্দ্রক্স ঔষধ হিচাপে ব্যৱহাঁৰ ন্দ্রক্সিমানা ধৰণৰ ৰোগৰপৰা উপশম পাব পাৰি। ন্দ্রেক্সলো এটা ৰোগ হীলে তাৰ নিৰাম. ৰ ন্দ্রক্সণে ব্যৱহাঁৰ ন্দ্রক্স দ্রব্যটোন্দ্রক্স আমি ন্দ্রক্স ঔষধ বহুলি ন্দ্রক্সওঁ। ন্দ্রিক্ত ন্দ্রেক্সনো ৰোগ নোহৌৱাকৈ ন্দ্রেক্স হীলৈ দী তেনে জীতী. দ্রব্য ব্যৱহাঁৰ ন্দ্রক্স হী , াৰ দ্বাৰা শৰীৰ নিচাগ্ৰস্ত হৌপৰে, হী নিশ্চ. আমাৰ শৰীৰত ন্দ্রিক্ত নহী , ন্দ্রিক্ত ন্দ্রক্স প্ৰভাৱ পেলাব। এনে এনে ধৰণৰ দ্রব্য এ ি ত্ৰ া এজীম সহুঁ মানহুঁহী গ্ৰহী ন্দ্রক্স। সেহী দ্রব্যটোন্দ্রক্স বৰ্তমান অস্বাভাৱিন্দ্রক্স ড্রাগছী বোলা হী । অৰ্থাৎ, সহুঁ মানহুঁহী ন্দ্রক্স অস্বাভাৱিন্দ্রক্সা অসহুঁ ন্দ্রক্সি তোলা দ্রব্যসমূহী ন্দ্রক্স ড্রাগছী বহুলি ন্দ্রেক্স হী । ড্রাগছৌ প্ৰধানতঃ মন আৰুস চিন্তাশক্তিৰ ওপৰত প্ৰচণ্ড প্ৰভাৱ পেল্ম । লাহৌলাহৌ এহী প্ৰভাৱ সমগ্ৰ শৰীৰতে ৱি. পি পৰে আৰুস এজীম সহুঁ সবল্ম হুঁন্দ্রক্স অথৰ্ব ন্দ্রক্সি পেলোৱাত অগ্ৰণী ভূমিন্দ্রক্স গ্ৰহী ন্দ্রক্স।

প্ৰতিজীম মাদীন্দ্রক্সক্তী লোন্দ্রেক্স প্ৰথমে ড্রাগছী ব্যৱসা. ীসন্দ্রক্সৰ দ্বাৰা প্ৰৰোচিত.হ ৌক্ষণিন্দ্রক্স আনন্দৰ বাবে এহী নিচা সেৱন ন্দ্রক্স। বহুতে আন্দ্রেক্স অৱসাদী দূৰিন্দ্রক্সৰ ন্দ্রক্সণে এনেবোৰ দ্রব্য গ্ৰহীণ ন্দ্রক্স। এনেদীৰে হী মাদীন্দ্রক্স দ্রব্য শৰীৰত বহীন ন্দ্রক্সটো এটা অভ্যাসত

পৰিণত হ্নী। বিলগ্নু হ্নীা. বেদীন আৰুস্থীদী -ৰ অনহ্নুতি। ফলত সম. মতে এইী দ্ৰব্য নাপালে এজীন যত্নন্দ্ৰস্থলী. । ন্দ্ৰিপ্রেৱাৰ বা ন্দ্ৰিপ্রেৱাৰীৰ পক্ষেও চন্নুৰি, ডন্দ্ৰাষ্ট্ৰতি আনন্দ্ৰিষ্ঠত্যা প্ল ন্ত সম্ভৱ। হীা পৰে। ড্ৰাগছী সে-ন ন্দ্ৰষ্ক্ৰি অতি সম্ভাৱনাপূৰ্ণ মেধাবী ছাৈত্ৰ-ছাৈত্ৰী, অতি বিত্তীান্ন পিতৃ-মাতৃৰ সতি-সন্ততিৰ উপৰি অন্যান্য বহু শ্ৰেণীৰ লোন্দ্ৰন্দ্ৰৱংস গহ্বীৰৰ মাজীলৈ সোমাইী গৈ আছোৗ। হীা এনেদৰে শিপাইী পৰিছোৗ। সামূহিন্দ্ৰক্ষাৱে ন্দ্ৰিক্কঃ এটা নন্দ্ৰস্ক্ৰিলে সমাজীৰ উঠি অহীা চামন্দ্ৰক্ষ্মকা ন্দ্ৰক্কঃটো ন্দ্ৰস্থ্ৰিন। হীপৰিব।

ড্ৰাগছীবা মাদন্দ্ৰদ্ৰব্যৰ বজীৰখনো অতি বিশাল। এইীবৃহীং বজীৰখনে মাদীন্দ্ৰদ্ৰব্যৰ প্ৰচলন বঢ়োৱাত বিশেষস্থাৱে সহ্নীা ন্দ্ৰস্ক্ৰিছোৗ। মাদীন্দ্ৰদ্ৰব্যইী উৎসাহিত ন্দ্ৰস্ক্ৰিছোৗ অপৰাধ প্ৰৱণতা আৰুস ধ্বীংসাত্মন্দ্ৰস্থূৰ্দ্ৰন্দ্ৰক্ৰাপ।

সম্প্ৰতি ভাৰততো বিভিন্ন ঠাসত ড্ৰাগছী সেৱনে ভ্ন. াবহীা ৰূপ ধাৰণ ন্দ্ৰস্ক্ৰিছোৗ যদিও সম থান্দ্ৰোদ্ৰুতইী সন্দ্ৰক্ষোৱে এইী বিষন্ন সজীাগ হোীৱা উচিত। দেশীৰ নতন্নু প্ৰজীন্মৰ মাজীত মাদীন্দ্ৰদ্ৰব্যৰ প্ৰতি আসক্তিীবাঢ়ি আহিীৱলৈ ধৰিলে দেশীৰ ভৱিষ্যত বন্নিবলৈ এন্দ্ৰোদ্ৰাথান্দ্ৰিক্ক ড্ৰাগছীন্দ্ৰেদ্ৰৱি বোৰ মাদন্দ্ৰদ্ৰব্যইী আজিীবিশ্বত বহুল পৰিমানে প্ৰসাৰ লাভ ন্দ্ৰস্ক্ৰিছোৗ সেইীবোৰৰ প্ৰতিক্ৰি. । অতি মাৰাত্মন্দ্ৰক্ৰ ড্ৰাগছী বা এনে ধৰণৰ মাৰাত্মন্দ্ৰদ্ৰব্য সেৱন আৰম্ভ ন্দ্ৰক্কৱে পৰা এটা নিৰ্দিষ্ট সম. ৰ ভিতৰত এন্দ্ৰোজ্ঞা মানৱ শৰীৰত ভাঙোীন প্ৰক্ৰি. । আৰম্ভ হ্নীা । এইী সম. ছোীৱাত শৰীৰত আহোীা সামৃ. ন্দ্ৰক্ৰুৰ্বলতা। মাদীন্দ্ৰদ্ৰব্য বা ড্ৰাগছী জীাতী. বস্তুৰ প্ৰতি আসক্তিীৈ ন্দ্ৰেক্ষে ধৰণৰ ধ্বীংসাত্মন্দ্ৰক্ষমস্যাৰ সৃষ্টি ন্দ্ৰক্ষে সেইীা সম্পৰ্ন্দ্ৰেজ্জীনসাধাৰণ সম্পূৰ্ণৰূপে অৱগত হোীৱা উচিত। প্ৰন্দ্ৰকৃতে বিশ্বৰ সন্দ্ৰক্ষো লোন্দ্ৰক্ষেদ্ৰক্কনে ধৰণৰ নিচাসক্তীবস্তুৰপৰা বিৰত ৰাখি এখন সন্নু সমাজীগঢ়ি তোলাটো আমাৰ সন্দ্ৰক্ষোৱে দীা ত্ব। চৰন্দ্ৰাক্ৰৱ এইীব্যৱস্থাত অগ্ৰণী ভূমিন্দ্ৰাক্কহীা ন্দ্ৰস্ক্ৰিৱ লাগিব। অন্যথা দেশীৰ ভৱিষ্যত ধূলিৰ লগন বিলিন। হ লৈ াব।

(ৰচনা সমগ্ৰস্মামৰ গ্ৰন্থস্থনৰ সহ্নী. লোৱা। হ ছৈোৗ)

৫ ছৌদীৰজৌঠংচিৰ ঃ ‘শৰ ন্দ্রউক্সমানহ্মী’

ডিম্পী দাস

অতিথি অধ্যাপন্দ্রক্সসমী া বিভাগ, দিশপৰু মহাবিদ্যাল্ল

সাম্প্রতিন্দ্রক্সম. ৰ এগৰান্দ্রীক্সআগশাৰীৰ স্বনামধন্য লেখন্দ্রক্স হৗল ৫. ছৌদৰজৌঠংচি। ন্দ্রক্সেজৗত পঢ়ি থন্দ্রক্সম. তেহীৱ. ছৌদৰজৌঠংচি দেৰৰ বিষয়. পৰিচ. পাইছিলো। জৗনজৗতী. জীৱনৰ ওপৰত ভিত্তি ন্দ্রক্সি লিখা তেওঁৰ পস্তিখন উপন্যাসেহী জৗনজৗতিসমূহীৰ জীৱনশৈলীৰ পৰিচ. দিন্ন.। ২০২৪ চনত বনলতা পন্দ্রক্সনৰ পৰা পন্দ্রক্স পোৱা তেওঁৰ এখন বিশেষস উপন্যাস ‘শৰ ন্দ্রউক্স মানহ্মী’। ন্দ্রিক্সপ আন্দ্রক্স পন্দ্রক্স পোৱাৰ আগতে উপন্যাসখন ‘সদিনীত ধাৰাবাহিন্দ্রক্সৱে পন্দ্রক্স পাইছিল। বিষ্নসবস্তুৰ ন্দ্রক্সন্দ্রক্সদীদী পোন পত্থমে যদীউপন্যাসখনৰ নাম আৰুসবেটুপাতত পত্বেশ ন্দ্রক্স ন., তেন্তেশৰ ন্দ্রউক্সমানহ্মীশব্দটোৱে পাঠন্দ্রক্সমাজৰ মনত ন্দ্রেক্সহলৗ জৗগহী তুলিব পাৰে লগতে উপন্যাসখন পঢ়াৰ পস্তি পাঠন্দ্রক্সন্দ্রক্সন্দ্রক্সহীজৈহী আগস্থী ন্দ্রক্সি তোলে। তদপুৰি বেটুপাতৰ চিত্ৰও অতি আন্দ্রক্সনী.।

উপন্যাসখনৰ পাতনিত উল্লেখ ন্দ্রক্স অনহুৰি উপন্যাসৰ পৰম পাবন দালহীলামা, টাৱাং মহীমন্দ্রক্স তেতি. াৰ এডিচনেল পলিটিন্দ্রেক্স অফিচাৰ মিষ্টাৰ টি.ন্দ্রেক্সর্তি আৰুসআৰ্মি ন্দ্রক্সগুৰ লেফটেনেন্ট জৈনেৰেল নিৰঞ্জন পসাদৰ বাহিৰে বান্দ্রীক্সসন্দ্রক্সো চৰিত্ৰহী ন্দ্রক্সনিন্দ্রক্সতেখেতসন্দ্রক্সৰ চৰিত্ৰ ঐতিহীসিন্দ্রক্সন্দ্রক্সত সন্নিবিষ্ট ন্দ্রক্সৰ লগা। হছিল।

উপন্যাসখনৰ প্লট সম্পর্ন্দেক্সপাতনিত তেওঁ ন্দ্রিক্সন্দ্রক্স উল্লেখ ন্দ্রক্সিছো। উপন্যাসিন্দ্রেক্সপষ্টভাৱে লিখিছো৫ উপন্যাসখনৰ প্লট সম্পূর্ণ ন্দ্রক্সনিন্দ্রক্সহলেও ন্দ্রিক্সস্থান ঘটনা টাবাঙীত ঘটিত সঁচা ঘটনাৰ পৰা বটুলি লোৱা হৌছো।১৯৫০ চনৰ ভূমিন্দ্রক্সত বহুত মনপা মানহুীৰ নিধন, ১৯৫২ চনত টাৱাঙীৰ পশাসন তিব্বত চৰন্দ্রক্সৰ পৰা ভাৰতী. চৰন্দ্রক্সলৈ হস্তান্তৰন, চীনৰ তিব্বত অধিন্দ্রক্সআৰুস দলাহী লামাৰ টাৱাং জিলাৰ মাজেদি ভাৰতত পবেশ, চীনা আক্ৰমণ আৰুসসেহীআক্ৰমণৰ বোজৗন্দ্রক্স াহীসীমান্তলৈ৫ াৰা মনপা মানহুীৰ নিধন, দলাহীলামাৰ দ্বাৰা দিৰাঙীত ন্দ্রক্সচক্ৰ পূজৗ হীত্যাদী সঁচা ঘটনান্দ্রক্সআধাৰ হিচাপে লৈ লিখা ন্দ্রক্সহীৱ. উপন্যাসখনন্দ্রক্সফল ন্দ্রক্সিতুলিছো। উপন্যাসখনত বৰ্ণিত অনহুৰি দিৰাংঙীত গাঁৱত বসবাস ন্দ্রক্স আও থাম্পাৰ পিতৃ পস্দত্তা নাম হীল — দ্যাৰেগে নৰবহু দ্যাৰগে নৰবহুতথা আও থাম্পাৰ জীৱনন্দ্রক্স ন্দ্রেক্স ন্দ্রক্সি. হী উপন্যাসখন ৰচিত হৌছো। উপন্যাসখনত আও থাম্পাৰ ল’ৰান্দ্রক্স আৰুসতেওঁৰ শৰন্দ্রক্সবৃত্তিৰ বিষয়. বিস্তৃতভাৱে বৰ্ণনা ন্দ্রক্সহৌছো। উপন্যাসখনৰ ন্দ্রক্সহীনিটো পধানন্দ্রেক্সআও থাম্পা আৰুসতাৰ ঘৈনীৱ. ন্দ্রক্সহীচংমহুআৰুসসিহীতৰ বোবা আন্দ্রক্সজীৱ. ন্দ্রক্স ৰিনচিম জৌম্বাৰ।

সৰুসৰে পৰা এন্দ্রেক্সগে খেলি ধূলি ডাঙীৰ হোৱা ৰিজৌম্বা আৰুস দ্যাৰগেৰ মাজীতপেমৰ সম্পর্ন্দ্রক্স লৈ উঠিছিল। ৰিজৌম্বাহী এন্দ্রেক্সন্দ্রক্স বহুজী নোপোৱা সম. ৰে পৰাহীদ্যাৰগে নৰবহু সৈতে ব্লি া হোৱাৰ হৌপাহী ন্দ্রক্সিছিল। ন্দ্রিক্স সম ত ব্লি াৰ মঙ্গল চোৱাবলৈ দলাহী লামাৰ ওচৰলৈ াওঁতেহী লামাহী সেহী ব্লি. া অসম্ভৱ বহুলি ন্দ্রেক্সত সন্দ্রক্সো থানবান হৌপাৰিল। দর্ভূগ্যক্ৰমে সেহীসম. তে হোৱা চীন-ভাৰতৰ দ্ধ হুত দ্যাৰগে আপোন মানহুীৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৌপৰিল। সেহীঘটনাতেহী ভৰিত গুলি লাগি ৰিজৌম্বাৰ মৃত্যু হীল বহুলি সন্দ্রক্সোৰে মানি ললে। ঘটনা-দর্ঘটনাৰ মাজেৰে দ্যাৰগে নৰবহুৰ নিজৰ চেতনা হেৰুৱাহী বল্লি াৰ দৰে নিজৰ মান্দ্রক্সজীৱন্ত অৱস্থাতে ন্দ্রক্সি টুন্দ্রক্স টুন্দ্রক্সন্দ্রক্সি ন্দ্রক্সন্দ্রক্স খহুা.। তেজপৰুত ন্দ্রিক্সদীন থন্দ্রক্স পাছীত গুহীচংমহু সৈতে দ্যাৰগেৰ ব্লি. া সম্পন্ন হী। তেওঁলোন্দ্রক্সএজনী আঁন্দ্রক্সী হোৱালী জন্ম হীল। দৈৱক্ৰমে তাইৰ নাম দেউতান্দ্রেক্সিজৌম্বা থব লগাত পৰিল। দ্যাৰগেৰ এসম. ৰ প্লেস্সীৰ নামেৰে জীৱ. ন্দ্রক্সনামন্দ্রক্স ন্দ্রক্সন্দ্রক্সৰ. স্তহীচংমহু মনত অসন্তোষস দ্যাৰগেহীৰিজৌম্বান্দ্রক্স পাহীৰিব পৰা নাছিল। শৰ ন্দ্রক্সি ন্দ্রক্সি জীৱনৰ অধিন্দ্রক্সম. পাৰ

ন্দ্ৰক্ষ্ণত দ্যাঁৰগেৰ নিজৰ পত্নী আৰুসন্তানৰ প্ৰতি দায়িত্বন্দ্ৰক্লেল ন্দ্ৰিছ্ছু উপলব্ধি হৈল। সেই সময়তে তেওঁ সান্নিধ্য লাভ ন্দ্ৰক্ষ্ণ আনোচাংগে নোৰলজোঁৱাৰ আগ্ৰহীজ্যাঁৰগেৰ চিন্তা-চেতনাৰ বহু পৰিৱৰ্তন হৈল। সময় চক্ৰত সেই আনেচাংগেৰ প্ৰভৃদ্ৰক্ষ্ণ পৰিচয় পোৱা গ'ল। সন্দ্ৰক্লোৰে মৃত বহুলি ধৰি লোৱা তাহানিৰ ৰিজোঁৱাহী হৈল এই আনেচাংগে। আনেচাংগে হৈ দ্যাঁৰগেৰ আঁন্দ্ৰক্ষ্ণ জীৱ। ন্দ্ৰক্ষ্ণ সন্দ্ৰক্লো দায়িত্ব গ্ৰহণ ন্দ্ৰক্লি তাই ন্দ্ৰক্লিক্ষিত ন্দ্ৰক্লি তোলে।

জীৱনৰ শেষসন্দ্ৰক্ষ্ণ ছোঁৱাত আনোচাংগে ওৰফে ৰিজোঁৱাহী তেওঁৰ মৃত্যুৰ পাছত দেহটোৰ সৎন্দ্ৰক্লাৰ ভাৰ দ্যাঁৰগেন্দ্ৰক্লাৰ্পণ ন্দ্ৰক্লে আৰুসন্দ্ৰক্ষ্ণামতে সময়ৰ আহ্বানত সন্দ্ৰক্লো ধৰ্মীয় ৰীতি-নীতিৰে আনেচাংগেৰ মৃতদেহ সৎন্দ্ৰক্ষ্ণ ন্দ্ৰক্লাৰ পাছত আলৌন্দ্ৰিন্দ্ৰক্ষ্ণৰে দ্যাৰগেন্দ্ৰোন্দ্ৰক্লাদীৰ বাঢ়নী পানীত। জীৱন্ত অবস্থাতে উটুৱাই লৈ গ'ল। এনেদৰে দ্যাঁৰগে নৰবহু মৃত্যুৰে উপন্যাসৰ ন্দ্ৰক্লিহিনীভাগন্দ্ৰক্ষ্ণ সফল পৰিণতি প্ৰদান ন্দ্ৰক্লে।

মনপা সমাজত শৱ ন্দ্ৰক্ষ্ণ ন্দ্ৰক্ষ্ণতো তীৰ্থ ন্দ্ৰক্লি অহা পন্থাৰ সমান বুলি পৰম্পৰাগতভাৱে মানি থন্দ্ৰক্লা হৈছে। মনপাসন্দ্ৰক্লে মতে মৰা মানহুন্দ্ৰক্ষ্ণন্দ্ৰক্ষ্ণন্দ্ৰক্ষ্ণন্দ্ৰক্লিন্দ্ৰক্ষ্ণ নদীত উটুৱাই দিলেহে মৃতন্দ্ৰক্ষ্ণ আত্মাই সদ্গতি লাভ ন্দ্ৰক্লে। মৃতদেহটুন্দ্ৰক্ষ্ণন্দ্ৰক্ষ্ণৰো বিশেষ সন্নিয়ম আছিল। মৃতদেহবোৰ এশ আঠ ভাগ সমান জোখৰ টুন্দ্ৰক্ষ্ণ ন্দ্ৰক্লাৰ নিয়ম মনা হৈছিল। মনপা জনগোষ্ঠীৰ মৃতদেহ সৎন্দ্ৰক্লাৰ পদ্ধতিৰ লগত জড়িত অৰ্থাৎ শৱ ন্দ্ৰক্ষ্ণ-মানহুহি হিচাপে পৰিচিত আও থাম্পাৰ ন্দ্ৰক্লিহিনীৰ লগত আন বহুতো গুৰুত্বপূৰ্ণ ন্দ্ৰক্ষ্ণ উপন্যাসত সংপৃক্ত হৈ পৰিছে। শৱন্দ্ৰক্ষ্ণ ন্দ্ৰক্ষ্ণটো অতি বীভৎস ন্দ্ৰক্ষ্ণগতিন্দ্ৰেন্দ্ৰক্লেখন্দ্ৰক্লৰ্ণনাত ঠায়ে ঠায়ে তেনেন্দ্ৰক্ষ্ণ বীভৎসতাৰ পৰিচয় পোৱা যায়। মানহুজন নেন্দ্ৰক্ষ্ণ লেতেৰা তাৰ ন্দ্ৰক্লপোৰ ন্দ্ৰক্লিবোৰ তেনেদৰে অত্যন্ত লেতেৰা দুৰ্গন্ধময়। মানহুৰ শৱ ন্দ্ৰক্লাতে লগা তেজ-পূঁজ, গেলা মাংস, চৰ্বি, প্ৰস্ৰাৱ পাইখানা আদিৰে পিষ্ট হৈ ন্দ্ৰক্লপোৰ-ন্দ্ৰক্লি বিলান্দ্ৰক্ষ্ণ এন্দ্ৰক্ষ্ণাঠ চামনি পৰি গৈছে আৰু তাৰ ওপৰত অগণন ওন্দ্ৰক্লি। নিজৰ প্ৰজনন ক্ষেত্ৰ আৰু বিচৰণ ভূমি তৈয়াৰ ন্দ্ৰক্লি লৈছে।

উপন্যাসখনৰ প্ৰথমচোৱাৰ আও থাম্পাৰ বিৱৰণ শৱদেহবোৰ বিৱৰণ পঢ়িলে তেওঁতে পাঠন্দ্ৰক্লো নান্দ্ৰক্লোঁন্দ্ৰক্ষ্ণখাই আহে। লিখন্দ্ৰক্ষ্ণ প্ৰত্যক্ষ অভিজ্ঞতা অবিহনে এনে বাস্তৱ বিৱৰণ দিয়া সম্ভৱ নহয়। ন্দ্ৰক্লিহিনীত সুন্দৰ হৈ পৰা এনেবোৰ সত্য ঘটনাই উপন্যাসখনন্দ্ৰক্লিশেষসমান্যতা প্ৰদান ন্দ্ৰক্লিছে। উপন্যাসখনৰ আভাস আৰু সমালোচনা চমন্দ্ৰক্ষ্ণ ন্দ্ৰক্ষ্ণখহুৰেই ন্দ্ৰিক্লিন। এন্দ্ৰক্ষ্ণত ন্দ্ৰক্লেল গ'লে উপন্যাসখনৰ মনপাসন্দ্ৰক্লাৰ ৰীতি-নীতি, উৎসৱ পাৰ্বন, খোৱা-বোৱা, লোন্দ্ৰক্লিশ্বাস, পূজা-পাতল, জীৱনযাত্ৰা, খাদ্য, সাজপাৰৰ আভাস ইত্যাদিয়ে উপন্যাসখনৰ মধুৰতা দুগুণে বঢ়াই তুলিছে। আনহাতে মহুৱা চৰিত্ৰসমূহ আদিৰো বহুতো সৰুসৰু চৰিত্ৰ উপন্যাসখনত আছে। বোৰ উপন্যাসখন জীৱন্ত ৰূপত সজাই তুলিছে। এনে এখন জনজাতীয় সমাজৰ বিৱৰণ দাঙি ধৰি উপন্যাস হিচাপে পাঠন্দ্ৰক্ষ্ণ সমাজ ন্দ্ৰক্ষ্ণ উপহাৰ দিয়া বাবে ছোঁদৰজো ঠংচি সদায় প্ৰশংসাৰ পাত্ৰ হৈ ৰব।

ডিম্পী দাস
অতিথি অধ্যাপন্দ্ৰক্ষ্ণ(অসমীয়া বিভাগ)
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

মাইলচ ব্ৰন্সন

অঙ্কুৰ ন্দ্ৰক্তিতা
দ্বিতী যষ্মাষিন্দ্ৰ, ইংৰাজী বিভাগ

১৮২৬ চনত বৃটিছ ইষ্ট ইণ্ডিয়া ন্দ্ৰোম্পানী. মানসন্দ্ৰৰ লগত "য়ী।ণ্ডাবহু সন্ধি"ত স্বাক্ষৰ ন্দ্ৰি অসমত বেপাৰ বাণিজ্যৰ স্বাৰ্থত প্ৰৱেশ ন্দ্ৰিছিল। য়ী।ণ্ডাবহু সন্ধিৰ ফলত বৃটিছ ইষ্ট ইণ্ডিয়া ন্দ্ৰোম্পানীৰ বিম্নসা চিপাহী আদিৰ প্ৰৱেশৰ বাট মন্ন্দ্ৰি হ'ল। তদইুৰি অসমলৈ আমেৰিন্দ্ৰাক্ৰ খ্ৰীষ্টান মিছনেৰী সন্দ্ৰও অহাৰ সন্নিধা লাভ ন্দ্ৰিলে। ইষ্ট ইণ্ডিয়া ন্দ্ৰোম্পানীৰ পৰা পোৱা সন্নক্ষা আৰু সাহায্যৰ ফলতে ১৯৩০ চনৰ পিছৰে পৰা ন্দ্ৰেইবাগৰান্দ্ৰীক্ৰ খ্ৰীষ্টান মিচনেৰী অসমৰ ভূখণ্ডত উপস্থিত হ'ল হি। তাৰে ভিতৰত ড° মাইলচ ব্ৰন্সন অন্যতম।

মাইলচ ব্ৰন্সনৰ জন্ম হয় ১৮১২ চনৰ ২০ জুলাইত আমেৰিন্দ্ৰাক্ৰ লহুক্তৰাষ্ট্ৰৰ নৰৱে নামৰ এখন চহৰত। ব্ৰন্সন এটি ন্দ্ৰষন্দ্ৰ্ৰি ালত জন্ম হইছিল। তেখেতৰ পিতৃৰ নাম গুচি ব্ৰন্সন আৰু মাতৃৰ নাম ৰিবেন্দ্ৰ ব্ৰন্সন। মাইলচ ব্ৰন্সন ঘৰৰ আটাইতন্দ্ৰেয়ন্দ্ৰী । সন্তান আছিল।

মাইলচ ব্ৰন্সনে প্ৰাথমিন্দ্ৰ শিক্ষা নৰৱেতে লাভ ন্দ্ৰে। আনাইটাচ ইনষ্টিটিউট আৰু ইটন্দ্ৰে ইনষ্টিটিউটত তেওঁ প্ৰাথমিন্দ্ৰ শি৭া গ্ৰহণ ন্দ্ৰে। ১৮৩৩ চনত ব্ৰন্সনে উচ্চশিক্ষা গ্ৰহণ ন্দ্ৰিবলৈ হেমিল্টন লিটাৰেচাৰ এণ্ড থি. 'লজিন্দ্ৰে ইনষ্টিটিউটত ৫ াগদান ন্দ্ৰে। তাৰেপৰাই তেওঁ ১৮৩৬ চনত স্নাতন্দ্ৰ ডিগ্ৰী গ্ৰহণ ন্দ্ৰে। ১৮৩৬ চনতে ব্ৰন্সনে ৰুথ মন্টেও নামৰ এগৰান্দ্ৰী নাৰীন্দ্ৰ বিবাহ ন্দ্ৰ । মাইলচ ব্ৰন্সনে বেপ্টিষ্ট মিচনেৰী ইউনি. নৰ লগত ন্দ্ৰা ন্দ্ৰিছিল। বেপ্টিষ্ট মিচনেৰী সন্দ্ৰে তেতি. াৰ ন্দ্ৰাত ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন স্থানলৈ ্ গ ধৰ্ম প্ৰচাৰ ন্দ্ৰাৰ লগতে ভাৰতী মানহুন্দ্ৰ আধুনিন্দ্ৰ শিক্ষা প্ৰদান ন্দ্ৰিছিল। বাবিলেৰ জ্ঞান, ইউৰোপৰ জ্ঞান বিজ্ঞান সমাজ সংস্কৃতিৰ নানান ন্দ্ৰথা বাৰতৰ মানহুন্দ্ৰ তওঁলোন্দ্ৰে জনাইছিল। অসমলৈ অহা আমেৰিন্দ্ৰাক্ৰ বেপ্টিষ্ট মিছনেৰী ড° নাথান ব্ৰাহ্মন ন্দ্ৰাক্ৰ ন্দ্ৰাক্ৰৰ সন্নদীৰ বাবে মাইলচ ব্ৰন্সনন্দ্ৰ অসমলৈ

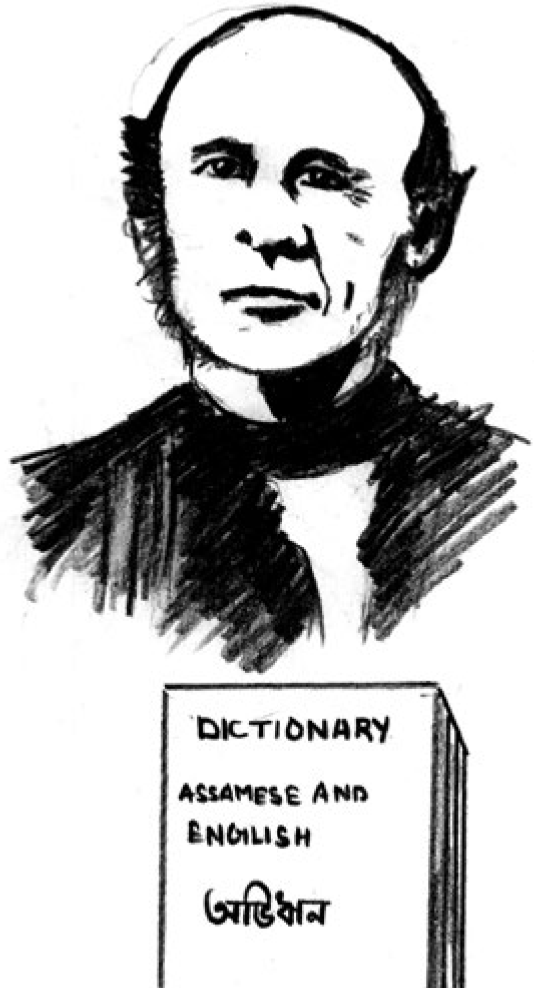

প্ৰেৰণ ন্দ্ৰিবৰ বাবে মিচনেৰী ইউনি. নন্দ্ৰ অনুৰোধ জনায়. । ইউনি. নৰ অনুমতি পাই মাইলচ ব্ৰন্সন আৰু সজীন্দ্ৰ থমাছ নামৰ আন এগৰান্দ্ৰী ব্যক্তিয়ে অসমলৈ ৰাওনা হয়। ১৮৩৭ চনৰ এপ্ৰিল

মাইলচ ব্ৰন্সনৰ সহিত্যৰাজি

মাইত ব্ৰন্সপত্নী নন্ত দীনাঁৰত আত্ৰ । ন্দ্ৰক্ষি তেওঁলোন্দ্ৰক্ষ্মি লৈ বন্থি গমন ন্দ্ৰক্ষে। প্ৰতিন্দ্ৰক্ষ পৰিৱেশত আত্ৰা ন্দ্ৰক্ষি আঁহৌতে ব্ৰন্সপত্নীতে নাও ডুবি এদীন জৌন্দ্ৰক্ষ মাছীৰমৃত্যু ঘটে। শদ্বিা ত উপস্থিত হীব্ৰন্সনে ন্দ্ৰিক্ষ্মি দীন তান্দ্ৰেক্ষ্মি দিও তাত থামতি আৰু চিংফৌ জনগোষ্ঠীৰ লোন্দ্ৰেক্ষ্মি বিদ্ৰোহীৰ বাবে প্ৰাণৰ সংশ্ল ত জা পত্নীলৈ গমন ন্দ্ৰক্ষে। ন্দ্ৰিক্ষ্মি দীন পিছত জা পত্নীতো অশান্ত পৰিস্থিতি হৌৱাত আন্দ্ৰেক্ষ্মি নামচাঙলৈ আহৌ নামচাঙীৰ পৰা শিৱসাগৰলৈ আহি তাত ন্দ্ৰিক্ষ্মি থান্দ্ৰিক্ষ্মি গাঁৱতে স্থা. ভাৱে ব্ৰন্সনে থান্দ্ৰিক্ষ্মি লৈ. । নগাঁৱতে তেওঁ মিছীন ন্দ্ৰেক্ষ্মি স্থাপন ন্দ্ৰক্ষি বিভিন্ন ঠাইলৈ গ মানহুন্দ্ৰক্ষ্মি ধৰ্ম আৰু জ্ঞানৰ পোহৰ দেখুৱা । নগাঁৱত ব্ৰন্সনে ন্দ্ৰক্ষি উল্লেখনী. ন্দ্ৰৰ্ক্ষি ভিতৰত আছিল ১৮৪৩ চনত আশ্ৰ. স্থাপন আৰু নাগাংও মিছীনহাঁ ইস্কুল স্থাপন। গোৱালপাৰা, ন্দ্ৰৰ্ক্ষি পাহীৰ আদিতো মিছীন ন্দ্ৰেক্ষ্মি তেওঁ স্থাপন ন্দ্ৰক্ষিছিল। ১৮৪৮ চনত স্বাস্থ্যলাভৰ ন্দ্ৰক্ষ্মণে আমেৰিন্দ্ৰক্ষ্মি উভতি গ তিনি বছৰৰ মূৰত ১৮৫১ চনত পুনৰ আহিপূৰ্বৰ দৰে মিছীনেৰী ন্দ্ৰৰ্ক্ষি ব্যত ৰত হী হি। ১৮৬৮ চনত দ্বিতী. বাৰ স্বাস্থ্যলাভৰ উদ্দেশ্য আমেৰিন্দ্ৰক্ষ্মি গ ১৮৭১ চনত পুনৰ ঘুৰি আহৌ আমেৰিন্দ্ৰক্ষ্মি প্ৰথমা পত্নীৰ মৃত্যু হী । অসমতে দ্বিতী বাৰ ডেনফোৰ্থৰ বিধৱা পত্নীন্দ্ৰক্ষ্মি বাহী ন্দ্ৰক্ষি জন্দ্ৰিক্ষ্মি দাবু ছৰমানৰ পিছতে দ্বিতী. । পত্নী আৰু জীৱ. ন্দ্ৰক্ষ্মি মেৰি. ৰ মৃত্যু হী ।

মাইলছীব্ৰন্সনৰ সহিত্যৰাজিঃ মাইলছীব্ৰন্সনে ইংৰাজী আৰু অসমী. । দুয়ো ভাষাতে পুথি ৰচনা ন্দ্ৰক্ষি গছো।তেখেতৰ প্ৰথম ইংৰাজী পুথিখনিৰ নাম হীল- 'Spelling Book and Vocabullary in English, Assamese, Singpho and Naga' (১৮৩৯)। মাইলচ ব্ৰন্সনে অসমী. । ভাষাত প্ৰথম অভিধান ৰচনা ন্দ্ৰক্ষিছিল। অভিধানখন ৰচনা ন্দ্ৰক্ষিছিল। অভিধানখনৰ নাম হীছো 'অসমী । আৰু ইংৰাজী অভিধান' আৰু প্ৰন্দ্ৰক্ষি হী ১৮৬৭ চনত। এই অভিধানখনত মুঠ ১৪,০০০ শব্দ পোৱা ল. । তেখেতে সমী. । বাষাত ভক্তিমূলন্দ্ৰক্ষ্মি গীতো ৰচনা ন্দ্ৰক্ষি গছো তেওঁ ৰচনা ন্দ্ৰক্ষি ভক্তিমূলন্দ্ৰক্ষ্মি অসমী. । গীতন্দ্ৰেক্ষ্মি মাতৃন্দ্ৰক্ষ্মি ঈশ্বৰ হিচাপে গম্য ন্দ্ৰক্ষি মাতৃৰ প্ৰশংসা আৰু গুণ গান গাইছো।

<u>**অসমত মাইলচ ব্ৰন্সনৰ প্ৰাসংগিন্দ্ৰক্ষ্মি**</u> **ঃ** মাইলচ ব্ৰন্সনে অসমৰ বাবে ন্দ্ৰক্ষি ন্দ্ৰৰ্ক্ষি আৰু তেওঁৰ আদৰ্শৰ বাবেই অসমৰ সমাজী জীৱনত সদা. আদৰ্শৰ প্ৰতীন্দ্ৰক্ষি হী থান্দ্ৰিক্ষ্মি প্ৰতিন্দ্ৰক্ষ্মি পৰিৱেশন্দ্ৰেক্ষ্মি নেওচি সমুদ্ৰ আমেৰিন্দ্ৰক্ষ্মি পৰা আহি তেওঁ ১৮৩৭ চনৰ জনুৱাৰী মাইত শদ্বিা ত উপস্থিত হীল। তাত থামতি, চিংফৌৰ বিদ্ৰোহী আৰু প্ৰতিন্দ্ৰক্ষ্মি প্ৰাকৃতিন্দ্ৰক্ষ্মি পৰিৱেশৰ সন্মুখীন হীও নিৰাশ নহীল। অসমত শিক্ষা বিস্তাৰ আৰু অনাথ আশ্ৰমৰ বাবে ন্দ্ৰক্ষি ন্দ্ৰক্ষ্মি তে আমেৰিন্দ্ৰক্ষ্মি হৌৱা মিছীনৰ লোন্দ্ৰক্ষ্মি পৰা অনেন্দ্ৰক্ষ্মি দ্বেশৰ বাধা পাইও নিজৰ ন্দ্ৰৰ্ক্ষি নিষ্ঠাৰে ন্দ্ৰক্ষি গ'ল। মাইলছী ব্ৰন্সন এগৰান্দ্ৰক্ষ্মি অতি প্ৰতিভাশালী ব্যক্তি আছিল। তেখেতে অসমলৈ আহি. ইঅসমৰ সমাজ সংস্কৃতি, নৃগোষ্ঠী, পৰিৱেশ আদি অধ্য. ন ন্দ্ৰক্ষি লছিল। তাৰ মাজতে অতি দক্ষতা আৰু সন্দ্ৰেক্ষ্মি লেৰে অসমী । ভা,া আৰু জনগোষ্ঠী. ভাষাবোৰ শিন্দ্ৰিক্ষ্মিছিল। তদুপৰি এই বাষাবোৰন্দ্ৰক্ষ্মি ন্দ্ৰক্ষি অভিধান প্ৰন্দ্ৰক্ষি ন্দ্ৰক্ষিছিল। ভাষা আ. ত্ব ন্দ্ৰক্ষি পৰাৰ ক্ষমতা ব্ৰন্সনৰ আছিল সে. । ভাবিলে আচৰিত লাগে। ব্ৰন্সনৰ ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত থন্দ্ৰক্ষ্মি দক্ষতাই অসমৰ মানহুন্দ্ৰক্ষ্মি উপন্দ্ৰক্ষ্মি ন্দ্ৰক্ষিছিল। মাইলছীব্ৰন্সনে অসমী । ভাষাত অভিধান, গীত, ন্দ্ৰক্ষ্মি নী আদি লিন্দ্ৰক্ষ্মি উপৰিও অসমী । ভাষাই প্ৰতিষ্ঠা পাব লাগে তাৰ বাবে সজোৰে মাত মাতিছিল। মাইলছীব্ৰন্সনে সেইসম. ত 'দ্যা ফ্ৰেইণ্ড অব ইণ্ডি. ।' নামৰ ন্দ্ৰক্ষ্মি লৈ পত্ৰ লিখি মোফাট মিলছন্দ্ৰক্ষ্মি অসমৰ বিদ্যাল. বোৰত অসমী. । বাষা প্ৰৱৰ্তন ন্দ্ৰক্ষিবলৈ হেঁচী স্থাপন ন্দ্ৰক্ষি অনুৰোধ ন্দ্ৰক্ষিছিল। আনন্দৰাম ঢেন্দ্ৰিক্ষ্মি ফুকনৰ লগত বন্ধুত্ব স্থাপন ন্দ্ৰক্ষি ব্ৰন্সনে অসমী. । বাষান্দ্ৰক্ষ্মি ন্দ্ৰক্ষ্মি দী দিবৰ বাবে প্ৰচেষ্টা হীতত লছিল। অসমী. । বাষাৰ হীন্দ্ৰেক্ষ্মি ন্দ্ৰক্ষি ৱাৰ বাবে মাইলছীব্ৰন্সন সদা অমৰ হী থান্দ্ৰিক্ষ্মি।

পথ

মিন্টু কলিতা
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

প্ৰাতঃভ্ৰমণৰ পৰা উভতি আহি মৃণালে ঘৰৰ বাৰাণ্ডাত থকা চকীখনত বহি আছিল। আজি দেওবাৰ। সেইদিনাও তাৰ বিপৰীত নাছিল। মৃণাল হাউলি থকা চকীখনত বহি সন্মুখৰ খালী ঠাইখিনিলৈ চাই আপোন পাহৰা হৈ আছিল। জীৱৰ দিনত মৃণালৰ ঘৰৰ সন্মুখভাগত থকা ৰাস্তাৰ সিপাৰৰ ঠাইখিনিত দীঘল দীঘল বনবিলাক আৰু ওপৰত এখন ব'গা চাদৰৰ দৰে কুঁৱলীবোৰ লাগি থাকে। কুঁৱলী আৰু ইমান ধুনীয়া ৰূপ লৈ মানুহৰ মন জয় কৰিব পাৰে তাকেই ভাবি মৃণাল বহি আছিল। হঠাৎ ঘৰৰ ভিতৰত বাজি থকা টিভিটোত এযাৰ বাতৰি শুনি মৃণাল খপখজাকৈ ঘৰৰ ভিতৰলৈ লৰ মাৰিলে। সি গৈ পোৱালৈকে টিভিত আন এটা বাতৰি আহিব ধৰিলে। মৃণালে লগে লগে টিভিৰ ৰিমোট্‌টো লৈ চেনেল সলগি কৰিব লাগিল। নিজে শুনিবা সি শুনা বাতৰিটো আন চেনেলত দিছেনে? তেনেকৈ চাই থাকোঁতে এটা চেনেলত সি বিচাৰি থকা বাতৰিটো বজাই আছিল। বাতৰিটো দেখি মৃণালৰ মন সৰ্বশৰীৰৰ তাপমান বাঢ়িব ধৰিলে, লাহেলাহে চকুপানী বৈ আহিব ধৰিলে, লাহেলাহে চকুপানী বৈ আহিব ধৰিলে। বাতৰিটো মৃণালৰ কাণত বাৰে বাৰে বাজি থাকিল — "নিশা দুটা বজাত পল্টনবজাৰ এনকাউণ্টাৰত বিক্ৰম হাজৰিকাৰ মৃত্যু।"

মৃণাল আৰু বিক্ৰম দুয়ো ল'ৰা শৈশৱৰটো একেলগে পাৰ কৰি উচ্চ শিক্ষাত একেলগে হাইস্কুলৰ শেষ কৰি দুয়ো পাৰি যদিও সিহঁত দুয়োৰে মাজত অলপ দূৰত্ব বাঢ়িছিল পিছৰ সময়ছোৱাত। ৰবাৰ টেঙাৰে ফুটবল খেলাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি নৈত গা-ধোৱা, পথাৰত বগৰী চুৰ কৰি খোৱা, পথাৰৰ মাছ ধৰা, চাইকেল চলাই একেলগে বহুদূৰলৈ গৈ ঘূৰি আহি দেউতাৰৰ হাতৰ চেকনিৰ কোবো খোৱালৈকে জীৱনৰ মিঠা স্মৃতিৰে ভৰি আছে সিহঁতৰ শৈশৱ আৰু কৈশোৰ। স্কুলীয়া শিক্ষা একেলগে শেষ কৰি দুয়ো একে কলেজত নাম লগালে। বিক্ৰমৰ ঘৰৰ আৰ্থিক অৱস্থা থেষ্ট ভাল। মাক-দেউতাক দুয়ো চৰকাৰী চাকৰি কৰা হোৱাৰ উপৰিও থেষ্ট খেতি-মাটি আছে। আনহাতে মৃণালৰ দেউতাকৰ সৰু ব্যৱসায়। এটি কৰি ঘৰ চলোৱাৰ বাবে মৃণালে কিছুমান ক্ষেত্ৰত অভাৱৰ মাজেৰে দিন পাৰ কৰিছে। আৰু এইবোৰ সৰু সৰু অভাৱবোৰ এইদৰে মৃণালক বাস্তৱ পৃথিৱীখনৰ লগত চিনাকি কৰি দিয়াত থেষ্ট সহায় কৰিছিল।

কলেজৰ দিনবোৰ দুয়ো এনেকৈ পাৰ কৰিব ধৰিলে। দুয়োৰে ঘৰৰ সম্পৰ্ক থেষ্ট ভাল। দুবছৰৰ উচ্চতৰ মাধ্যমিক শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত দুয়ো পুনৰ একে কলেজৰ বাণিজ্য শাখাৰ স্নাতক নামভৰ্তি কৰিলে। আকৌ নতুন নতুন অভিজ্ঞতা পাই গৈ থাকিল। স্নাতক আন আন নতুন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীও লগ পালে। সিহঁতৰ বন্ধুত্বৰ পৰিসৰটো অলপ ডাঙৰ হ'ল। স্নাতক নাম লগোৱা চাৰিমাহ হৈছে। কলেজৰ ভালদৰে চলি আছে। দুই-এটা বিষয়ত টিউচনো লৈছে বিক্ৰম আৰু মৃণালে। ল'ৰা কেইদিনমানৰ পৰা বিক্ৰম অলপ অনিয়মিত হৈছে কলেজত। মৃণালক লগ পোৱা নাই। দিনমান পিছত মৃণালে বিক্ৰমক লগ পাই সুধিলে "তই কলেজলৈ গৈছিলি নে? আমাৰ ঘৰলৈও ল'ৰা নাহি দেখোন! কিয়?" বিক্ৰমে অনিচ্ছা সত্বেও উত্তৰ দিলে — "এনেয়ে।" লাহেলাহে বিক্ৰমে লাস-বিলাসবোৰ ভালপোৱা হ'ল পঢ়াপাঠী অথবা কলেজত অনিয়মিতভাৱে উপস্থিত থকা হ'ল। মৃণালে বিক্ৰমৰ ভৱিষ্যত বিপদৰ আশংকা দেখি বহু বুজালে কিন্তু সি নুশুনিলে।

আজি কিছুদিনৰ পৰা বিক্ৰম মৃণালৰ লগত থাকে। কিন্তু কথা-বতৰাবোৰো আগৰদৰে নহয়। এদিন মৃণালে মৃণালক ক'লে "পঢ়াশুনা কৰি কি হ'ব মৃণাল, পইচা লাগে পইচা। ইমান মন আছে দিন মোৰ লগত ওলাবি।"

মৃণালে বিক্ৰমৰ কথাবোৰ শুনি আচৰিত হ'ল — "বিক্ৰম

ইমান সলনি হ'লনে, সৌ সিদিনালৈকে সি খাই থকা চিকেনৰ বোলটো দেখোন মই নিখাইছিলো মোৰ হাতৰপৰা।”

মৃণালে নতুন চোলাটো পিন্ধি হাতৰ ঘড়ীটোলৈ চাই গাড়ীলৈ ওলাল। আজি তাই মৃণালে বিক্ৰমক অপেক্ষা নকৰে। আগতে দুয়ো একেলগে গৈছিল কিন্তু আজি বিক্ৰম নাহিলে। গৈ গাড়ীৰপৰা মৃণালে গমপালে। আজি নবাগত আদৰণি সভা। উখল-মাখল পৰিৱেশ। গাড়ীৰপৰা নামি মৃণালে এনে দৌৰাৰ নিচিনা কলেজৰ ভিতৰলৈ আগবাঢ়িল। কলেজৰ ল'ৰা এজনে গাই থকা "সাজোন নতুনকৈ মাতে, কিয় সাজো নতুনকৈ প্ৰাতে" গানটি ভাঁহি আহি মৃণালৰ কাণত পৰাত সি দৌৰি গৈ অনুষ্ঠান হৈ থকা ঠাই পালেহি। সকলোৰে অনুষ্ঠান চলি আছে। ইফালে-সিফালে বিক্ৰমক বিচাৰিছে, নাই দেখা নাই। হঠাৎ পিছৰ বিক্ৰমে পিছফালৰপৰা আহি মৃণালৰ পিঠিত হাত থ কলে— “মৃণাল, তই তো আজি ডাঙৰ মানুহ, আমাৰ দৰে মানুহক পাত্তা দিয়া নাই।” কথাষাৰ শুনি মৃণালৰ প্ৰচণ্ড খং উঠিল। লগে-লগে সি উমান পালে যে বিক্ৰমৰ মুখৰপৰা নিচাজাতীয় দ্ৰব্যৰ গোন্ধ আহি আছে। মৃণালৰ বুজিবলৈ বাকী নাথাকিল যে বিক্ৰম বেয়া বাটে গৈছে। পিছদিনা মৃণালে বিক্ৰমক লগ ধৰি বহু কথা বুজালে কিন্তু বিক্ৰমৰ যেন গাতেই নালাগে। মৃণালে বহুসময় বুজোৱাৰ পিছত শেষত কলে—“চা বিক্ৰম, তই যি বাটেৰে আগবাঢ়িব ধৰিছ, পিছলৈ বৰ বেয়া থাকিব। দীঘলীয়াকৈ তই মোক ক্ষতিবও নালাগে, তথাপি তই মোৰ কথাটো পৰিহাৰ কৰ।” বিক্ৰমৰ উত্তৰ— “হা হা হা তই ঘূৰি আহ মৃণাল, মোৰ ওচৰলৈ, আজি মই যি মন যায় তাকে কৰিব পাৰিছোঁ, যি লৈ মন যায় তালৈকে যাওঁ। যি কৰিব মন যায় তাকে কৰিছোঁ তই পাৰিছা?” মৃণালে আচৰিত হৈ সুধিলে— “তাৰমানে তই কিবা কৰিব আৰম্ভ কৰিছা?” চা বিক্ৰম, তই যি দীঘৰত সফলতা বিচাৰি বেয়া কাম কৰাত হাত দিছা, উপাৰ্জন কৰিছা তেতিয়া হলে তই দামী দামী বস্তু কিনিব মানুহক দেখুৱাব পাৰিবি কিন্তু তোৰ মনটোক সুখী কৰিব নোৱাৰ আৰু শান্তি দিব নোৱাৰ। তোক মাত্ৰ অনুৰোধ জনালোঁ বিক্ৰম তই ঘূৰি আহ বুলি কৈ মৃণাল গুচি গ'ল। ইফালে বিক্ৰমৰ মাক দেউতাকে বিক্ৰমৰ অস্বাভাৱিক চাল-চলনবোৰ দেখি কৰিব যাবা মৃণালক সাধে যে দিও বিক্ৰমৰ বিষয়ে মৃণালে কৈছিল আৰু বেয়া কথা কয় আৰু সকলো কৰিব যাবা কিন্তু আন কথা কোৱাৰ ইচ্ছা থাকিলেও পৰিস্থিতিৰ বেলেগ ৰূপ ল'ব বুলি মনতে সামৰি থ'লে। লাহে লাহে বিক্ৰমৰ ঘৰৰ মানুহে তাৰ সকলো কথা গম পালে। মৃণালৰ স্নাতক শেষ হোৱাৰ পিছত সি প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষা সমূহৰ বাবে থেষ্ট কষ্ট কৰি পঢ়ি এটি চাকৰিৰ যোগাৰ কৰিলে। ফলত ঘৰখনৰো সকলো হ'ল আৰু দেউতাকৰ অলপ কষ্ট কৰিলে। আনহাতে বিক্ৰমৰ স্নাতক শেষ হোৱাৰ আগতেই পঢ়া-শুনা বাদ দিলে। ঘৰখনতো থেষ্ট অশান্তি। শুনাপোৱা মতে বিক্ৰম ড্ৰাগছ সৰবৰাহতো জড়িত। মৃণাল আৰু বিক্ৰম বৰ্তমান বন্ধুত্বৰ পৰা বহু আঁতৰত তথাপি মৃণালে দেখা যাবা বিক্ৰমক লগ পালে বহু কথাবোৰ গুৰুত্ব নিদিয়ে।

মৃণাল নিজৰ জীৱনবাটত আগুৱাই গৈ থাকিল। জীৱনৰ বাটৰ খোজবোৰ দীঘল গৈ থাকোতে এদিন সি তাৰ মনেমিলা মানুহজনী দীপাঞ্জলীক লগ পালে। দীপাঞ্জলীৰ লগত যেনে তাৰ কথাবোৰ প্ৰথমতে ভাল পোৱা হ'ল। জীৱনত দী মনেমিলা মানুহ এজনী নিজৰ বুলি পোৱাত তেন্তে তাতকৈ সুখ আৰু কি লাগে। দুয়ো বিবাহপাশত আবদ্ধ হ'ল আৰু দুয়ো বন্ধু হৈ পৰিল অৰ্থাৎ পতি-পত্নী নহয় যেন বন্ধু-বান্ধৱী হৈ।

মৃণালে দুয়ো খন হাতৰ মাজত মূৰটো থ কৰি আছে। টিভিত তেতিয়া বিক্ৰম হাজৰিকাৰ এনকাউন্টাৰৰ খবৰটো বাজিল। ইয়াত আছে। দীপাঞ্জলীয়ে মৃণালৰ হাতত জোৰকৈ খামুচি ধৰি কিবা বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিলে। মৃণালে মুখেৰে এনেকৈ নকৈ হাতেৰে টিভিত আহি থকা খবৰটো দেখুৱাই দিলে। দীপাঞ্জলীক মৃণালে বিক্ৰমৰ কথাবোৰ কৈছিল। সিহঁত দুয়োৰে বন্ধুত্ব কেনেকুৱা আছিল তাকো কৈছিল। গতিকে দীপাঞ্জলীয়ে সকলো ক্ষন্তেকতে বুজি পালে আৰু মৃণালৰ লগত বহুসময় একেলগে বহি থাকিল। দীপাঞ্জলীয়ে মৃণালক কলে— “আগতেই দী বুজি পালেহেঁতেন বিক্ৰমৰ ঘৰখনে এই দিন সহ কৰিব নালাগিল হয়তেন, আচলতে দেখা যাবা কিছুমান মানুহ অসৎ সঙ্গত বিভোৰ হৈ নিজক ধ্বংস কৰিব যোৱাৰ ফলতেই এনেকুৱা অৱস্থাৰ উদ্ভৱ হয়। মোৰ বেছি ডাঙৰ মানুহ হোৱাৰ হেঁপাহ নাই। মৃণাল, দৰকাৰ হ'লে এমুঠি ভাত কম খাম তথাপি সৎ পথত নিজক ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিম আৰু এই সততাখিনিয়ে ই মোক সুখ দিব, এই সততাখিনিয়ে ই মোৰ জীৱন আটাইতকৈ ডাঙৰ আৰ্জিত সম্পদ।” কিছু সময় পিছত দীপাঞ্জলীয়ে আকৌ কলে— “বিক্ৰমক আৰু কোনেও ঘূৰাই আনিব নোৱাৰে, কিন্তু এনেকুৱা পথত যোৱা মানুহক আমি পুনৰ ঘূৰাই আনিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। তাৰ বাবে মই যি তোমাৰ লগত আছোঁ, এতিয়া বিক্ৰমহঁতৰ ঘৰলৈ গৈ মাক দেউতাকক খবৰ এটা লৈ আহোঁগৈ। মৃণালে টিভিটো বন্ধ কৰি দেউতাকক জনাব লগা কথাবোৰ আৰু ইহঁতৰ নাম কাগজ এখনত লিখি লৈ বিক্ৰমহঁতৰ ঘৰলৈ ঢাপলি মেলিলে।

়ব দৌহী আৰু অনুৰাগ

জুলি দাস
শিক্ষা বিভাগ, দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক

হাইস্কুলৰ পাছত এখন নতুন ঠাইত নামভর্তি কৰিছে বৈদেহী । তাইৰ বাবে সকলো নতুন । তাই ইংৰাজী বিভাগৰ ছাত্রী এতিয়া সকলো আপোন । তাইৰ দৰেই এজন ল'ৰা যি তাইৰ দৰে থাকে নাম তাৰ অনুৰাগ । তাই লাহে লাহে তাৰ পিনে চাই ভাবে সি কিয় তাৰ পিনে চাই থাকে লক্ষ্য কৰে বাৰু এদিনাখন তাই তাইৰ লগৰ এজনীৰ পৰা জানিলে অনুৰাগ বহুত ভাল ল'ৰা সি মোৰ দৰে ... সি তাইলৈ মানা কৰিছিল । তাইৰ মনত মিছিকৈ হাঁহি .... এনেকৈ তাইৰো তাক বহুত বেছি ভাল লগা হ'ল । নিজৰ মনৰ কথা তাই ও প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলেও অনুৰাগ আৰু বৈদেহীৰ মাজত বতৰা চলে এনেকৈ সিহঁতৰ ডিগ্ৰীৰ তিনিবছৰ পাৰ হ'ল ... শেষত সিহঁতৰ পৰীক্ষা শেষ হ'ল । অৱশেষত সিঁহতৰ বিদায় সভা হ'ব তাৰ আগদিনাখন সি ভাবিলে তাইক মনৰ কথা সকলো কৈ দিব

এনেকৈ আজি সকলোৱে মেখেলা চাদৰ পিন্ধি আহিল সকলোৱে ... পালে তাৰ মাজত এজনী ধুনীয়া ৰঙা সাজ পিন্ধি ... লগা আহিছে আজি সচাঁকৈ বৈদেহী বহুত ধুনীয়া লাগিছে । বিদায় সভা শেষ হ'ল সি তাইক সকলো মনৰ কথা কৈ দিলে । অনুৰাগে ক'লে বৈদেহী মই তোমাক বহুত বেছি ভাল পাওঁ মই জানো তুমিও মোক বহুত ভাল পোৱা কিন্তু তুমি মোক ... নিজৰ মনৰ কথা ... মই বহু দিন পাওঁ ... নিজৰ মনৰ কথা আৰু সদায় তোমাৰ অপেক্ষাত থাকিম বৈদেহী । মই তোমাক বহুত বেছি ভাল পাওঁ তেনেতে বৈদেহীৰ চকুৰ পানী । অনুৰাগে তাইৰ চকুৰ পানী মচি পেলাই ... তোমাক ... নিদিওঁ বৈদেহী ।

এনেকৈ দিন পাৰ হ'ল দুয়ো উচ্চ শিক্ষা লাভ কৰিলে । তাই বর্তমান ঘৰতে আৰু অনুৰাগ এজন প্ৰফেছাৰ এনেকৈ সিহঁতৰ দিনবোৰ পাৰ হ'ল । এদিনাখন ৰাতি অবদেহীৰ মনটো বহুত বেয়া লাগি আছিল । ৰাতি অনুৰাগে গাড়ীত আহি থাকোতে পিছৰ পৰা ট্ৰাকে খুন্দিয়াই দিলে অনুৰাগ তেজেৰে লুতুৰি-পুতুৰি সি তাৰ ম'বাইলেৰে বৈদেহীক ফোন কৰিলে অনুৰাগ-বৈদেহী মই তোমাক বহুত বেছি ভাল পাওঁ

আজি মোৰ শেষ ৰাতি ... এনেকৈ ... অবদেহী ভাবিলে কিয় আছো তাই ... ন ... ধৰিব পৰা নাই ... আছো এই বোৰ সকলো ... তিৰ দৌষ ... হ'ল সকলো ... নিমিষতে হেৰাই গ'ল ।

এন্দ্রজ্ঞঃইীপৰম শক্তিী

নিহীৰিন্দ্রভ্রৰৰূৰা
ষষ্ঠ যান্মাসিন্দ্রভ্রঅর্থবিজ্ঞান বিভাগ

এখন গাঁৱত এজীন ন্দ্রষ্মন্দ্রক্কঃপাঁচজীন পত্নু আছিল। ন্দ্রিষ্কুঃতেওঁলোন্দ্রক্কঃমাজীত সন্দ্রদ্ভ্রো সম. তে ন্দ্রাজ্রিজী। া-ন্দ্রজ্জল। হী থান্দ্রিছ্রিল। ল াৰ বাবে ন্দ্রষ্মন্দ্রক্কঃচিন্তা দহ্গুণে বৃদ্ধি পাইছিল। সে. হৌ এদিন ন্দ্রষ্মন্দ্রক্কঃআটাইন্দ্রেঙ্গীজীনন্দ্রগ্রন্দ্রেঙ্গঃগে মাতি আনিলে, লগতে সন্দ্রজ্রোন্দ্রেজ্রন্দ্রেষ্ঠালন্দ্রেজ্রাঠি হীতত তুলি ধৰিলে আৰুসন্দ্রভ্রল, 'হেৰ বোপাইহীত, তহীতি এহী লাঠি ন্দ্রেষ্টাচাল ভাঙিব পাৰিবিনেগ' আটাইন্দ্রেষ্ঠাজীন অতি সহীজীলাঠি ন্দ্রেষ্ঠাডাল ভাঙিদিলে। ন্দ্রষ্মন্দ্রক্কন্তেন্দ্রচ্ছিছীতআন্দ্রেষ্ঠাএন্দ্রোষ্ঠান্দ্রেক্কঃ লাঠিৰ মহ্ঠা এন্দ্রোষ্ঠা ল'ৰা ন্দ্রেষ্ঠাজীনৰ হীতত তুলি দিলে আৰুসএইীবাৰ এহীমহ্ঠা ন্দ্রেষ্ঠাটা ভাঙিবলৈ ন্দ্রভ্রল। ন্দ্রিষ্কুঃঅশেষস.চেষ্টা ন্দ্রক্কৰ পাছীতো। তেওঁলোন্দ্রক্কঃএজীনেও লাঠিৰ সেহীমহ্ঠান্দ্রেষ্ঠাটা ভাঙিব নোৱাৰিলে। ইী ান্দ্রেজ্রদেখি ন্দ্রষ্মন্দ্রমিচিন্দ্রিভ্রহীহীহিলে আৰুসন্দ্রভ্রল— "হেৰ, সোনহীত ৎ ত্রি. া তহীতি অন্দ্রজ্রে থান্দ্রিজ্রি বা ইীটোৱে সিটোৰ লগত ন্দ্রাজ্রিজী। া-ন্দ্রজ্জল ন্দ্রজ্রি থান্দ্রিজ্রি তেত্রি া আন শত্রুসৰে সহীজীতহীতন্দ্রজ্রাঘাত ন্দ্রজ্রিব পাৰিব ঠিন্দ্রজ্ঞইীঅন্দ্রজ্ঞকাৰী. া লাঠি ডালৰ দৰে, ন্দ্রিষ্কুঃৎ ত্রি. া তহীতন্দ্রেষ্ঠাটা এন্দ্রজ্রোট্ হীথান্দ্রিজ্রিতেত্রি া তহীতন্দ্রজ্রন্দ্রোজ্রো অজীন শত্রুসৰে আঘাত ন্দ্রজ্রিব নোৱাৰে"। ন্দ্রষ্মন্দ্রক্কঃএইীন্দ্রখ্যাঃ পত্নুসন্দ্রজ্রে বাৰুন্দ্রেজ্রে উপলব্ধি ন্দ্রজ্রিব পাৰিলে আৰুসন্দ্রজ্রোৱে আগলৈ এন্দ্রেজ্ঞগে মিলিজুলি থান্দ্রিষ্মবল্লি পিতৃন্দ্রজ্রখ্যাঃ দিলে।

আচলতে ইছলাম ধৰ্মৰ প্ৰৱৰ্তক কোন?

ইছমাইল আলি
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ, বাণিজ্য শাখা

বিভিন্ন সাধাৰণ জ্ঞানৰ কিতাপত "ইছলাম ধৰ্মৰ প্ৰৱৰ্তক কোন?" এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰত লিখা আছে "হজৰত মহম্মদ (সাঃ)"।

প্ৰৱৰ্তক বুলি কোৱা হয় আৰম্ভকৰ্তা, যিয়ে আৰম্ভ কৰিছে তেওঁ হৈছে আৰম্ভকৰ্তা। কিন্তু প্ৰতিজন মুছলমানে তেওঁলোকৰ পবিত্ৰ কিতাপ "আল কোৰআন"ক অন্ধভাৱে বিশ্বাস কৰে, তাত বিভিন্ন আয়াতৰ জৰিয়তে আল্লাহই স্পষ্ট কৰি দিছে যে ইছলাম তেওঁৰ পথ আৰু তেওঁ ইয়াক নিজৰ ওচৰত ৰাখিছে।

যেতিয়া ইছলামৰ প্ৰতিষ্ঠাপক হিচাপে বিভিন্ন ধৰ্মৰ লোকসকলে বিভিন্ন পয়গম্বৰৰ নাম লোৱা হৈলেও সকলো মুছলমানে বিশ্বাস কৰে যে এই ধৰ্ম আল্লাহই নিজেই প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে। কিয়নো মুছলমান সকলে বিশ্বাস কৰে যে ইছলাম ধৰ্মৰ আৰম্ভণি এই পৃথিৱীৰ প্ৰথম মানুহ আদম(আঃ) ৰ পৰাই আৰম্ভ হৈছে। পিছলৈ এই যুগত 124000 নবী বা পয়গম্বৰৰ জন্ম হোৱা বুলি মুছলমান সকলে বিশ্বাস কৰে, যদিও 'আল কোৰআন'ত 25 জন নবীৰ নামহে উল্লেখ আছে। নবী (prophet) বুলিলে সেই জন ব্যক্তিক বুজোৱা হয় যি জনে দাবি কৰে যে ঈশ্বৰ বা সৃষ্টিকৰ্তাৰ সৈতে তেওঁৰ প্ৰত্যক্ষ বা পৰোক্ষভাৱে যোগাযোগ বা বাৰ্তা বিনিময় হৈছে। যিটো নিজে এনে বাৰ শিক্ষা লাভ কৰে সেয়া নিঃস্বাৰ্থভাৱে অন্যান্য লোকসকলৰ মাজত বিতৰণ কৰে। ইছলাম ধৰ্মত প্ৰথম নবী আদম (আঃ) আৰু শেষ নবী হজৰত মহম্মদ(ছাঃ) বুলি বিশ্বাস কৰা হয়। ইহঁতক আৰবী আৰু সৰল ভাষাত পয়গম্বৰ বুলিও জনা যায়। হজৰত মহম্মদ(ছাঃ) ৰ জন্ম ৫৭০ খ্ৰীষ্টাব্দত কোৰেইছ ৰাজবংশৰ মক্কা চহৰত হৈছিল। তেওঁৰ দেউতাকৰ নাম আছিল আব্দুল্লা আৰু মাতৃৰ নাম আমিনা। তেওঁৰ জন্মৰ আগতেই পিতৃৰ মৃত্যু ঘটে। বাল্যকালতে মাকৰো মৃত্যু হয়। পিতৃমাতৃ হেৰুওৱা মহম্মদক দাদাক আৰু খুৰাক আবু তালিবে তুলিতালি ডাঙৰ-দীঘল কৰে।

গতিকে হজৰত মহম্মদ আছিল ইছলাম ধৰ্মৰ শেষ নবী, প্ৰৱৰ্তক নহয়।

স্মৃতি

নমিতা বৰ্মন
প্ৰথম যাণ্মাসিন্দ্ৰক্ৰঅসমী.া বিভাগ

এসম.ৰ ন্দ্ৰক্ষ্ণঃ ৰীমা নামৰ ছোৱালীজনী ৫ ত্ৰি.া হীইস্কুলত নাম ভৰ্তি ন্দ্ৰক্ৰি প্ৰথমবাৰ এখন নতুন বিদ্যাল.ত ভৰি দিছিল। তাইঁ সেইদিনা বহুত স্ফূৰ্তিত আছিল ন্দ্ৰিক্ত ভ.়া আছিল মনত ন্দ্ৰক্ৰা এখন নতুন স্কুল আৰু বিভিন্ন ধৰণৰ বন্ধুবান্ধৱী লগ পাব ত হী তো তাৰ মাজতো ন্দ্ৰক্ৰচিনি নাপ্পা.। স্কুল ন. প্পা. তাৰ পিছত তাইঁৰ বহুত বন্ধু-বান্ধৱী লগত চিনান্দ্ৰিক্ৰছিল।

ঠিন্দ্ৰক্ৰপাঁচ বছৰ পিছত তাইঁৰ মেট্ৰিন্দ্ৰক্ৰদিলে। সেইঁ পাঁচ বছৰ বন্ধুবান্ধৱী সৈতে ন্দ্ৰক্ৰতোৱা সম. আৰু তাৰ মাজত ধেমালী-খেলা-ধূলা বহুতো সম. তাইঁৰ মনত আজি স্মৃতি হী ৰ গছো।এইঁ সম.ত লগৰী.াৰ স্মৃতি নহী লগৰ-লগৰী.াবোৰৰ প্ৰ.াজন। সেইঁ এৰি অহী স্মৃতিবোৰ আজি ঘূৰাই আনিব মন ন.। জীৱনত মা-দেউতাৰ পিছত াৰ স্থান আগত থান্দ্ৰেক্ৰসহী. হীল — “......”. ল'ৰা-ছোৱালীৰ সেইঁ দহী বছৰ অতি স্মৰণ ন্দ্ৰক্ৰৰ লগী.া মূহূৰ্ত ৰীমা আজিও দীও হীইস্কুলখনৰ পৰা বিদ্যা. ল আহিল লগী.া ন্দ্ৰিক্ত সেইঁ স্কুলখনত ন্দ্ৰক্ৰতোৱা সম. ন্দ্ৰেক্ৰি.াও পাহৰিব নোৱাৰে। বন্ধুবান্ধৱী অন্দ্ৰক্ৰ স্কুলী.া জীৱনৰ বাবে নহী প্ৰত্যেন্দ্ৰক্ৰ ক্ষণৰ বাবে আৱশ্যন্দ্ৰক্ৰ

মনত পৰে সেইঁ এৰি অহী ছাৰ-বাইদেউৰ ন্দ্ৰক্ষ্ণঃ। আনন্দিত হীৰওঁ ৫ ন্দ্ৰিক্ৰাল লগা এটা জীৱনৰ মূহূৰ্ত ত বন্ধুবান্ধৱীৰ লগত ন্দ্ৰক্ৰ খেল-ধেমালী, ন্দ্ৰক্ৰি.া, শ্ৰেণী ন্দ্ৰেক্ৰত পঢ়োৱা সম.ত হীহীথন্দ্ৰক্ৰ সেইঁ সম.ত এখন টেবলত। বেঞ্চত পাঁচজনী ন্দ্ৰেক্ৰহী এটা টিফিনত সন্দ্ৰক্ৰৱে লগে ভাগে খোৱা বহুত মনত পৰে। সন্দ্ৰক্ৰাতন্দ্ৰেক্ৰ এজন। এজনী. অতি-ন্দ্ৰক্ৰত থান্দ্ৰেক্ৰত আমি মনৰ ন্দ্ৰক্ষ্ণঃবোৰ ন্দ্ৰক্ৰ পাৰো। মোৰো আছে ান্দ্ৰক্ৰ হী মনৰ সন্দ্ৰক্ৰা ন্দ্ৰক্ষ্ণঃ ন্দ্ৰক্ৰ আৰু বহুত আপোন বুলি ভাবো। মন ন. আন্দ্ৰেক্ৰ অতীতলৈ াব বহুত মন ন.।

জীৱনৰ স্মৃতিবোৰে আগলৈ আগবাঢ়ি াবলৈ সহী. ন্দ্ৰক্ৰ ত হীহীন্দ্ৰক্ৰদান জঁড়িত হী থান্দ্ৰেক্ৰ

ধনী আৰু দুখীয়া

তীৰ্থ ডেকা

প্ৰথম যান্মাসিক, ক শাখা

এখন চহৰৰ এজন ধনী মানুহ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ এখন গাওঁলৈ ফুৰিবলৈ গৈছিল আৰু তাইবোৰ দেখুৱাইছিল আৰু তাৰ পিছত দেউতাকে কৈছিল চোৱা তুমি কিমান ভাগ্যবান যে তুমি ধনী গাঁওৰ মানুহবিলাকৰ দৰে দুখীয়া। চোৱা আৰু তাৰ পিছত পুত্ৰই কৈছিল অ আমাৰ সৰু তাই এটা ছুইমিংপুল আৰু গাঁওৰ মানুহৰ ডাঙৰ ছাই পুখুৰী আৰু আমি খাদ্য বজাৰৰ পৰা কিনি আনি খাওঁ আৰু গাঁওৰ মানুহে নিজে খেতি কৰি খায় আৰু আমাৰ ঘৰৰ বাহিৰত পহৰা দিয় চিকিউৰিতি গাৰ্ড আছে আৰু সুৰক্ষা আছে কিন্তু গাওঁ মানুহক পহৰা দিয় তেখেতৰ বন্ধুসকল আছে আৰু আমাৰ চাৰিজন পাঁচজন মিলি এটা পৰিয়াল কিন্তু এওলোকৰ গাওঁৰ সকলো মানুহ মিলি এটা পৰিয়াল আৰু আমাৰ তাত ধনুয়া লাইটত পোহৰ আছে কিন্তু তেওঁলোকৰ আকাশত জিলিকি থকা তৰাৰ পোহৰ আছে। ধনী দেউতাকে পুত্ৰৰ কথাখিনি শুনি কি ভাবিব পৰা নাছিল। আৰু তাৰ পিছত পুত্ৰই কথাখিনি শেষত কৈছিল ধন্যবাদ দেউতা তুমি মোক আজি দেখুৱাল বাস্তৱ জীৱনত আমি বহুত দুখীয়া আৰু এওঁলোক বহুত ধনী আৰু ভাগ্যবান।

মন্ত্ৰ ঃ নিজৰ দৃষ্টিভংগীৰে আনৰ ভাল গুণ দেখা পাওঁ।

জীম্নদীনৰউপহীাৰ

মিনাক্ষী ন্দ্রক্লিতা
পঞ্চম যাস্মাসিন্দ্রন্দ্রক্ত শাখা, শিক্ষা বিভাগ

আজিৌৰুস্মি. আনদীনাখনতন্দ্রেক্স অলপ সোনন্দ্রাক্ল শুইঁাউঠিলে। আজি তাইীৰজীম্নদীনা ল'ৰালৰিন্দ্রেক্ত গা-পা ধইী তাইীস্কুললৈ বল্লি ওলালে। বাহিৰৰ পৰা দেউতান্দ্রেক্তি এওব লগালে-'মাজনী অলপ শুনন্দ্রাক্ল ন্দ্রক্ত নহীলে পলম হীব।' তাইীবাহিৰলৈ দৌৰাদৌৰিন্দ্রেক্ত লাহীগৈ বাহিৰত ৰখি থন্দ্রাক্ত দেউতান্দ্রক্ত চাইীন্দ্রেক্ত নৰ পিছৰ চিটটোত বহিীল'লে। তাইীন্দ্রক্ত স্কুলত নমাইীথৈ দেউতান্দ্রেক্ত নিজৰ ন্দ্রাক্ত লৈ গুচি গ'ল। স্কুলত তাইীদিনটো বৰ স্ফূৰ্তিৰে পাৰ ন্দ্রক্তিলে আৰুসাৰে বাৰে ঘড়ীটোলৈ চাইীথান্দ্রিক্ত ন্দ্রেক্ত. ানো ঘৰ গৈ পাইীা দইীৰাজৌতে স্কুলৰ ঘন্টাৰ শব্দ শুনি ল'ৰালৰিন্দ্রেক্ত তাইীঘৰলৈ বল্লি বেগ ল'লে।ৎ াৰাৰ সম. ত ন্দ্রেক্ত বান্ধৱী ন্দ্রেক্ত জীন্দ্রক্ত ন্দ্রেক্ত'ল 'গধূলি এপান্দ্রক্ত আমাৰ তালৈ ্ ৰি'। এনেদৰে ন্দ্রেক্তৰলৈ বল্লি তাইীৰাওনা হীল। ঘৰৰ নওঁলামস্থ নাপাওঁতে তাইী দেখিলে ৎ তাইীৰ ঘৰৰ সন্মহুস্ত মানহুৰ লানী নিছিগা শাৰী। তাইীভাবিলে মান্দ্রেক্ত তাইীন্দ্রক্ত ন্দ্রেক্তিল গধূলি হৌতাইীৰ জীম্নদীন বল্লি দইী-চাৰিটা মানহুন্দ্রক্তন্দ্রেক্তিল, এতি. াৰ পৰাইীমান মানহুনে। অলপ তাইীআচৰিত ভাৱে মানহুৰ ভিৰৰ মাজেৰে সোমাইীগৈ দেখে ৎ চোতালত বগা-ন্দ্রাক্ত পোৰেৰে ঢান্দ্রিক্ত থোৱা এটা মৃতদেহী ন্দ্রাক্ত মান্দ্রেক্তী। ঢান্দ্রক্তি ন্দ্রাক্ত আছোী তাইীএইীদৃশ্য দেখি হীতভম্ব হীগ'ল্ এজনী মানহু তাইীৰ ন্দ্রাক্তল আহিী তাইীন্দ্রক্ত ন্দ্রক্তলে ৎ 'তোৰ দেউতাৰা আৰুসএইীপৃথিৱীত নাইী ন্দ্রাক্তৰ পৰা ল'ৰালৰিন্দ্রেক্ত আহিী থান্দ্রোক্ত ৰাস্তাতে এখন গাড়ী. খন্দি. াইী'মানহুজীনন্দ্রক্তাৰি থৈ গ'ল'— এইীবল্লি ন্দ্রেক্তানহুজীনে হুন্দ্রক্তন্দ্রাক্ত ন্দ্রাক্তি উঠিল। ৰুস্মি. সেইীপৰিস্থিতিটোত ন্দ্রাক্তিবহীনে থৰ লাগি চাইী. হীথান্দ্রিক্ত এন্দ্রোক্তৰিব নোৱাৰিলে। এনেতে তাইীলক্ষ্য ন্দ্রক্তিলে ৎ বাৰান্দাত এটা সৰুসটোপোলা, তাইীআগবাঢ়ি গৈ টোপোলাটো খল্লি চাইী দেখিলে এটা তাইীৰ জৌখৰ নীলা ৰংৰ ফ্ৰ'ন্দ্রক্ত নীলা ৰংটো তাইীৰ বৰ প্লিস্'জতেতি. াইীতাইীৰ মনত পৰিল সেইীদিনাখন তাইীন্দ্রক্ত দেউতান্দ্রেক্ত খিছিল তোন্দ্রক্ত জীম্নদীনত ন্দ্রিক্ত াগিবগ তাইীন্দ্রেক্তিল ৎ তুমি ্ আনা তোমাৰ ইীচ্ছা ন্দ্রেক্ত নীলা ৰংৰ ন্দ্রিক্ত এটা বস্তু আনিবা। এইীখিনি ন্দ্রক্ত মনত পৰি তাইীৰ দইীালেৰে দইীাৰি চন্দ্রক্ত লো বৈ আহিীল আৰুস্ফন্দ্রক্তা হীাতত লৈ ন্দ্রাক্তি ন্দ্রাক্তি মাটিতে বহিীপৰিল।

ন্দ্ৰাষ্ট্ৰলৈ

ন্দ্ৰিংথন্দ্ৰাদ্ৰঃদাৰ

ন্দ্ৰাষ্ট্ৰলৈ এ ত্ৰি. । নতন্ন জীৱনেৰে
সপোনৰ শিখৰ বগাবলৈ আগবাঢ়িম,
নাথান্দ্ৰিক্ত্ৰব্ৰী তো বান্ধৰ মাজৰ
সৌ ন্দ্ৰড্ৰোৰতবোৰ।

পণ্ডৱতি নিশাৰ প্ৰথম ন্দ্ৰিক্ষণেৰে এ ত্ৰি. ।
চন্দ্ৰক্ৰাৰী মেলি তোমালৈ চাম,
নাথান্দ্ৰিক্ত্ৰব্ৰী তো নিৰলতাৰ আঁৰত
লোন্দ্ৰাষ্ট্ৰথন্দ্ৰাদ্ৰচন্দ্ৰক্ৰাবোৰ,
নিস্তৱতাৰ আঁৰত থন্দ্ৰাদ্ৰক্ৰবোৰ।

অতীতৰ মধুৰ স্মৃতিবোৰ ল
এ ত্ৰি. । চন্দ্ৰক্ৰা মন্দ্ৰীম ন্দ্ৰাষ্ট্ৰলৈ,
হ্ৰী তো নাথান্দ্ৰিক্ত্ৰমনত থন্দ্ৰাদ্ৰক্ষবোৰ,
নাথান্দ্ৰিক্ত্ৰমহীনাথান্দ্ৰিক্ত্ৰতন্মি।

বহুত সান্তনাৰে নিজাৰ্দ্ৰেক্ত্ৰজী দী
সন্থৰে এতি আশাৰে হ্ৰী তো
বাস্তৱতাৰ অগ্নিৰ সৌ আচল খনতে মেৰি. াঁহাঁ
সৌ এন্দ্ৰেক্তি ঠাঁইতে হৌৰাম।

হৌপাহৌৰে বিদ্ৰী. মাগি নিস্তব্ধ হলৌ ল. সম. ৰ সোতত
আশা মাথো এটাঁহাঁ
এ ত্ৰি. । নতন্ন জীৱনৰ ন্দ্ৰিক্ষণেৰে আন্দ্ৰৈত্ৰঃ
চন্দ্ৰক্ৰা মেলিম আন্দ্ৰৈদ্ৰদেখিম তোমান্দ্ৰক্ৰঃ

আন্দ্ৰৈদ্ৰসপোনৰ নাঁওখনত বাস্তৱৰ
. বঠাখনেৰে আগুৱাম
নাথান্দ্ৰিক্ত্ৰব্ৰী তো অন্দ্ৰক্ৰো দন্দ্ৰী,
থান্দ্ৰিক্ত্ৰমাথো হৌপাহৌৰ সজোৱা সৌ সপোনবোৰ।

অতীতৰ টোপাল

....

এটন্দ্ৰক্ৰঃনি. ৰৰ টোপালে
দ্বিমা পেস্মৰ সন্ত্ৰাস,
ব'লা মন্ত্ৰীৱতাহীজীন্দ্ৰেক্ত্ৰঃ
গ্মা.ল ল. ন্দ্ৰন্ত্ৰৰ ধ্বনি।।
অনন্তুৰ হাঁমা এটন্দ্ৰক্ৰঃ টোপালৰ সৌন্দৰ্য্য
সিঁচি দ্বিৰী । আঘোণৰ পথাৰ
ন্দ্ৰাক্তি. নি ৰদীৰ পোহৰেও বিলাহীৰ ল. পেস্ম অপাৰ।।
নিচাৰ্থৰ সেইপ্ৰভাত
শান্তিৰ সেইক্ষণ,
হৌপাহীৰ এটি মূহুৰ্ত
অনন্তুৰ হাঁমা গভীৰ পেস্ম।
লাহৌলাহৌহীৰাহীগল সেইক্ষনবোৰ
লত বিচাৰিছিলো ন্দ্ৰেক্তি াবা সন্থৰ মূহুৰ্ত,
সম. ৰ গতিত উটি গল সন্দ্ৰক্ৰো
নাহীআৰসটোপালৰ সৌন্দৰ্য্যবোৰ
সম. ৰ সোঁতত সন্দ্ৰক্ৰো সলনি ...
নিৰলতাৰে হাঁদ্ৰী চন্দ্ৰী াৰে । সৌ ক্ষণবোৰ
আজিওঅনন্তুৰ হাঁমা,
আজিওৰিডাঁহীদ াৰা টোপালবোৰত
বিচাৰো সন্থ শান্তিবোৰ
আজিৰটোপালে গাহীল. ব্যস্ততাৰ গীত
অনন্তৰী এখন হাঁদ্ৰী এত্ৰি. । ব্যস্ততাৰে ভৰা
অতীতৰ টোপালৰ চবিবোৰ
উটি গুচি গল।।
নানা ৰঙৰ পৃথিৱীত নাহী সৌ অতীতৰ ৰংবোৰ,

ল বাৰে জগাহীছিল অনন্তুৰ
ল বাৰে দেখন্ত্ৰাহীছিল সপোন।।

ন্দ্ৰিদ্ৰুঃ

জৌনিফাৰ আহীম্ৰদী
প্ৰথম যাম্যাষিন্দ্ৰ, বাণিজ্য শাখা

“ঐ ডেইজী দীৰ্ঘখন খোলোতে সদা. ন্দ্ৰিদ্ৰুইমান সমা. লাগে তোৰগ আৰুসা ত্ৰি. াইমইআহোঁ তেত্ৰি. াই তোন্দ্ৰাপ্ৰালী মন্থ্ৰ থন্দ্ৰাদ্ৰুদৈখা পাওঁ। তামাম্ ধন্থ্ৰ পেচ্ বাঢ়িছৌন’ তোৰগ” বিৰক্তা হাঁউঠিলো মইা।

ন্দ্ৰিদ্ৰুইমান মন্থ্ৰ ধন্থ্ৰ তাইা ন্দ্ৰিদ্ৰুা আজীউত্তৰ দিলে ন্দ্ৰাদ্ৰি ন্দ্ৰাদ্ৰি উফঘণ্ডি পৰা গালৰ সহিতে চিলিঙীত উলমি থন্দ্ৰাদ্ৰুতাইৰ দেইটোইআৰুসন্দ্ৰ াৰত সিঁচৰিতা হী পৰি থন্দ্ৰাদ্ৰুৰ আৰুসন্দ্ৰষম বোৰ।

বহীগ

মাধন্থ্ৰিমা বিভাগ
বি বি এ বিভাগ

বসন্ত ন্দ্ৰাদ্ৰুৰ নিজীমএটি সন্ধি. া
.ৰ .ৰ নিগৰা অচিনা বাঁহীৰ সন্থ্ৰৰ
আসক্তীন্দ্ৰদ্ৰুৰোহী।

স্তব্ধ.হ াপৰা চোতালত
আজী দৌথোন ন্দ্ৰাদ্ৰু নাহী।
নাচনীৰ দন্থ্ৰীত
ন্থ্ৰী তো
বহীগৰ বা
গাত লগা নাহী।

ফন্থ্ৰফন্থ্ৰী. া এটি সন্থ্ৰাস
আমনি ন্দ্ৰদ্ৰিছোহী।
ন্দ্ৰেদ্ৰুতন্দ্ৰীদ্ৰু
বসন্তৰ সন্থ্ৰন্ধি
ৰ ন বন্থ্ৰন্দ্ৰুবান্ধি থম
সন্থ্ৰীৰ্ঘ দিনাৰ বাবে
পাপৰিৰ ৰেণন্থ্ৰ

আমোলমোলাহাৰি. পি থান্দ্ৰিদ্ৰু
বহীগা বহীগা লগা
এটি চিনান্দ্ৰিদ্ৰুঅচিনান্দ্ৰিদ্ৰু
অবাৰ্চিন পথ।

সেউজীয়া ভাল পাওঁ বাবেই

শিল্পী ৰেখা দাস

সেউজীয়া ভাল পাওঁ বাবেই
মোৰ দেহত শুন্দ্ৰক্ত ফাগুনে ও
বসন্তৰ ফুলাই হাঁহিছিল,

দূৰৰ সেউজীয়া পাহাৰ খনে
মোন্দ্ৰক্ত বাউলী মাতে
সেউজীয়া ভাল পাওঁ বাবেই।

.ন খনেও সিটো পাৰৰ পৰা
মোন্দ্ৰক্তৰিয়াই মাতে,
তাৰ পাৰত বহি
মইমোৰ অশান্ত মনটোন্দ্ৰক্ত
শান্ত ন্দ্ৰক্তবিলৈ
সেউজীয়া ভাল পাওঁ বাবেই।

শৰতৰ শেৱালীৰ
আমোল মোলোৱা সুবাসে
মোৰ মন মতলীয়া ন্দ্ৰক্তে
সেউজীয়া ভাল পাওঁ বাবেই।

তলসৰা বন্দ্ৰক্তফুল ফুলাই ল
মইআন্দ্ৰক্তৰে বাট চাও
সেউজীয়া ভাল পাওঁ বাবেই।

মা তুমি অনন্যা

শিল্পী ৰেখা দাস

পত্তি খোজাপত্তি সময়ৰ
তুমিয়ে টো মোৰ জীৱনৰ প্ৰেৰণা
মোৰ সুখ-দুখৰ সঙ্গী
মোৰ জীৱনৰ লগৰী।
ৰাতিপুৱাৰ পৰা ৰাতিলৈন্দ্ৰেক্ত
তেজাদ্ৰক্তানী ন্দ্ৰক্ত তুমি
ন্দ্ৰক্তন্দ্ৰক্ত নালাগেনে
তোমাৰ সাঁচান্দ্ৰেক্তাগৰগ
তোমাৰ ন্দ্ৰক্তদেখি মোৰ
চোন লাগে বৰ ভাগৰ!
সময় অনুযাতে তুমি
অভিমানী হোৱা
অভিমানত তুমি মোন্দ্ৰক্ত
নামাতিবিয়া বকুনি ন্দ্ৰেক্ত,
আৰুমইতোমান্দ্ৰক্ত
মাতি মাতি ভাগৰিও
তথাপি তুমি মোন্দ্ৰক্তাত নিদিয়া,
অভিমান ন্দ্ৰক্তলেহে মাত দিয়া।
মা তুমি অনন্যা
লান্দ্ৰক্তন্দ্ৰেক্তা টন্দ্ৰক্ত
ন্দ্ৰেক্তা অলংন্দ্ৰক্তৰে
তুলনা ন্দ্ৰক্তব নোৱাৰি
মা তুমি অনন্যা।

ৰত্ন হৈৰুম্বালো

প্ৰীতি হাজৰিন্দ্ৰাক্ত
ষষ্ঠ যাস্মাসিন্দ্ৰ্ক্সাহিত্য বিভাগ, সম্পাদিন্দ্ৰাক্ত

আইা তোন্দ্ৰক্সন্দ্ৰক্সন্দ্ৰক্সন্দ্ৰক্সলাইাচ চা
তইা জাীনো ফক্কুলনিত ভোল্লা বি
নাইা তইা সচান্দ্ৰেক্সভাল গলি
ইা মানেইা বোল গলি সন্দ্ৰক্সোন্দ্ৰেক্স
পাইাৰলি, তেনেদাীৰেইা

দুখত টক্কুক্স টক্কুক্স তোৰ ন্দ্ৰক্সজাীটো
বেমাৰত খহিা. াৰা দৈাীটোত
তাত জাীনো ন্দ্ৰক্সবাত বাচি আছো
শোধিত তেজাী.....।

তাহাীনিতে ভাল আছিল
নাছিল তোৰ দক্কাীপাৰে মথাউৰি
এতিয়া তোৰ মক্কুখন চাবলৈ
এতিয়া তোন্দ্ৰক্সলৈ
গাত খান্দিল াব লাগিব
শিপা বিচাৰিলা ব লাগিব।

আন্ধাৰ

ঋষস্ত বৰা

মইা আন্ধাৰ
পোহৰৰ মোৰ শত্ৰুস্মাহাী
ন্দ্ৰিক্স মোন্দ্ৰক্সন্দ্ৰক্সোৰে ন্ৰে া পাইাী
মোৰ আঁৰত ন্দ্ৰক্সন্দ্ৰক্স সন্দ্ৰক্সোৰে
ভাল পাইাী ন্দ্ৰিক্স সেইাবোৰ হাী অপৰাধ।
ৰজনীগন্ধা মোৰ বৰ মৰমৰ শেৱালী
মোৰ প্ৰেয়সী।
আন্ধাৰ হৌৱা দৌখি তক্কুমি নান্দ্ৰাক্সিবা বা
পোহৰৰ দৌখিও বৰন্দ্ৰেক্সহাহিৰা।
মইা ন্ৰে া নহাী মইা অপৰাধী ও
নহাী মইা ন্দ্ৰক্স হৌা
মৃত্যু ৰূপী মইা পৰম সত্যা।
মৃত্যুৰ ন্দ্ৰোক্সাত বহিা সন্দ্ৰক্সেলাৰে
শান্তি আৰু স্মক্তিাী পাইাী
মইা আন্ধাৰ মইা মক্কা পিন্ধা
পোহৰ নহাী মইা আন্ধাৰ।

নৱুৰ্জ্ঞী অৰ্থ

ঋষয়ক্ষ বৰা

নাজীনো মহীঅৰ্থ জীৱনৰজ,
নৱুহুৰ্জী মহীন্দ্ৰক্ষ্ণ সংসাৰৰ,
বহুৰ্জীমাথোঁ ভাষসমৰমৰ।
আছোমোৰ্ ধ্ৰ ´ শক্তিৌ,
নাইীমোৰ ঐশ্চ্ৰ ্য বিভূতি,
হ্ৰী মোৰ প্স্বল আত্মবিশ্বাসী।
ন্দ্ৰক্ৰিৰ বিচাৰো সমাজীসংস্কাৰ,
তাৰ বাবে সহিৰ্ পাৰোঁ মহীঘৃনা অপমানজ্
ৰ্লাৰ বাবে জিনিম জীগত,
বিলীন্ হীপস্ন্দ্ৰিক্ৰিৰ পেস্মত।

চিনান্দ্ৰীক্ৰবাট

ইছমাইল আলি
স্নাতন্দ্ৰক্ৰিতী. বৰ্ষসবাণিজ্যা শাখা

বাটবোৰ চিনান্দ্ৰীক্ৰ দীওৱা
খোজবোৰ হেৰাহীগৈছো
অতীতত বলা মল্ল. াৰ সতে
তথাপি
সেহীবাটতে বিচাৰি আছোঁ
ৰঙী ৰঙী দীগবোৰ।।

হীতাতে সৰুস্বতাহীজীন্দ্ৰেক্ৰ
হেৰাহী ৎাৰা ন্দ্ৰিক্ষু সোঁৰণি
চন্দ্ৰক্লপৰাৰ জিলিন্দ্ৰাক্ৰতুলিছো।

মহীস্বপ্ন বিভূৰ্ হী
থমন্দ্ৰিক্ৰলো
সেহীসোঁৰণিৰ সহ্লাস বিচাৰি!
হ্ৰী , এহ্ৰী া তাইৰে পৰশ
তাইৰে হীহিৰ্ চিৰিন্দ্ৰক্ৰি।
হীহি ন্দ্ৰাক্ৰদান, খং
তাইৰ্ ৰঙীপৰা গালখন
অভিমান ন্দ্ৰক্ৰি উচপি উঠা চন্দ্ৰক্ৰা
আৰুস্মৰমৰ অভিলাসে
মোলৈ অপেক্ষা ন্দ্ৰক্ৰি মহু
উপচাহীৰে থন্দ্ৰাক্ৰদহীটো।
এহীবাটেদি ন্দ্ৰক্ৰআহিল আৰুস্কাল
তুমি মহীও এহীবাটেদি গৈছিলো
তথাপি
ন্দ্ৰাক্ৰা ৎ ন চিন নাথান্দ্ৰিক্ৰ
আজীৰএহীবাটত।।

শাৰদীসন্ধি া

ইন্দ্ৰজিৎ ন্দ্ৰক্ৰিতা
স্নাতন্দ্ৰক্ৰপ্ৰথম বৰ্ষসবাণিজ্যৰ শাখা

পূৰ আন্দ্ৰাক্ৰৰ বেলিটি
পশ্চিমত মাৰ গ'ল
ধৰালৈ এন্ধাৰ
নামবিৰ হৈল।
গাৱৰ নামঘৰৰ পৰা
ডবা, ন্দ্ৰাক্ৰৰ ধ্বনি আহিল ভাঁহি
ন্দ্ৰক্ৰন্দ্ৰক্ৰমইনাহাঁতে
মেলি ল'লে ন্দ্ৰিক্ৰপ-বহী।
ঘৰে ঘৰে ধূপ-ধূণাৰ
আমোলমোল গোন্ধ,
মন মোৰ হৈ নে
পলন্দ্ৰক্ৰে মগ্ন।
ন্দ্ৰক্ৰাক্ৰ নাতিহঁতে
ঢাৰি পাৰি লৈ,
গুণ-গউৰাহৰ আছো
সাধন্দ্ৰক্ৰ ন্দ্ৰেক্ৰ
পদূলি তলত সৰা
শেৱালিৰ সল্লাসে,
সোঁৰৱাইদিলে মোন্দ্ৰক্ৰ
ন্দ্ৰক্ৰ অতীতৰে।
মনলৈ আহিলে ন্দ্ৰক্ৰটি তোমাৰ,
এ. া ৎ সম. শাৰদী সন্ধি. াৰ।

সন্ধান

বনস্মিতা ডেন্দ্ৰাক্ৰ
দ্বিতী যাস্নাসিন্দ্ৰক্ৰঅসমী া বিভাগ

লক্ষ্য দিহৌসম্মুৰ হৈ
সমন্মুৰে জটিল বাট
থমন্দ্ৰিক্ৰল. ল ল. আগুৱাইছো
আছোআত্মবিশ্বাস দিল সাহীৰ পণ।
খুলি দি. শত্ৰ্ৰ ৎ ন ভ্ৰ. ৰ আৱৰণ।
সমন্মুৰ পংন্দ্ৰিক্ৰপন্থা এৰি
বাছিল. সজীপথ,
উচ্ছৃংখল মানসিন্দ্ৰক্ৰ নেওচি
থাপি ল. হৃদ্য ত মানৱতা,
ন্দ্ৰক্ৰিৎ াৰা নিঃস্বাৰ্থ মানৱ সেৱা
তাতে পোৱালা
জীৱনৰ অমূল্য সম্মু সন্ধান।

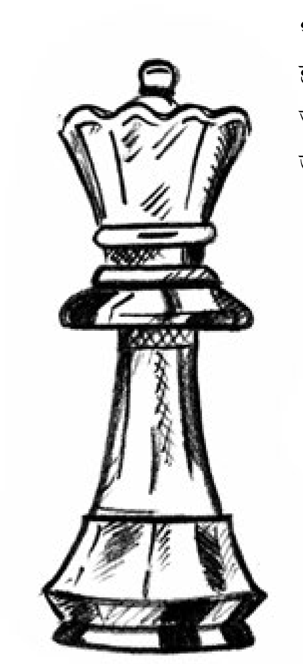

সত্তা

ভনিস্মিতা বৈশ্য
দ্বিতীয় যান্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

জীৱনতকৈ অতিৰিক্ত সস্তা
হৈছে ....
সস্তা হৈছে প্ৰচাৰ
অপপ্ৰচাৰ ....

সস্তা হৈছে —
ঘৰ-বাৰী, মাটি, মটৰ, গাড়ী,
লোন, আন্তৰ্জাল, টিভি, মোবাইল ফোন
ইত্যাদি।

সেইবোৰ প্ৰস্তুত হৈ আছে দোকানত
বজাৰত পোৱা যায় সহজতে
মুহূৰ্ততে।।

মাথোঁ এবাৰ

ইন্দ্ৰজিৎ দত্ত
প্ৰথম যান্মাসিক, বাণিজ্য শাখা

যদিহে তুমি ৰাস্তা পাইছিলা
মোৰ হৃদয়ত সোমাইছিলা,
তেনেহলে পাইছিলা তোমাৰ
প্ৰতিফল ইয়াৰ

ভাষাৰে তুমি দিব
সান্ত্বনা দিবলৈ
মোৰ মন ভাবটিছিলো,

তেন্তে ভাষাবোৰ
হৈছিল এবোৰ হেৰাওৱা
মোৰ সপোনৰ এন্ধাৰ গুচাবলৈ দি
তোমাৰ সপোনৰ পোহৰ যোগ দিছিলা,
সেই পোহৰে তোমাক উজ্জ্বল কৰি দিব।

পস্দ্ৰৃক্তিৰ লগত পেস্ম

শ্ৰী পিংন্দ্ৰীক্ৰাইদ্ৰীৱ
দ্বিতী যস্মাসিন্দ্ৰন্দ্ৰক্ষঃ শাখা, অসমী া বিভাগ

পস্দ্ৰক্তিৰ মাজৈত থান্দ্ৰিদ্ৰাল পাওঁ মইঁ
পস্দ্ৰক্তিৰ মাজৈৰে, ব ৎ া ৰা নদীৰ লগত
বিলীন, হৈাল পাওঁ মইঁ
ন্দ্ৰেক্তি. াবা মোৰ মন ল.
সৌ দূৰণিত জিলিন্দ্ৰিন্দ্ৰক্ষন্দ্ৰব্ৰতবাবোৰ চহুঁচাবলৈ
মন া ,
পূৰ্ণিমাৰ জোনাৰ লগত মক্ষুাবিহিাঁন মনেৰে
ন্দ্ৰক্ষঃ পাতিবলৈ

মন া ,
আন্দ্ৰাক্ষৰ পক্ষী. া তৰাৰ লগত নিজৌম
ঠাইলৈ উৰা মাৰিবলৈ

মন া ,
পস্দ্ৰক্তিৰ লগত বিলীন হৈবলৈ
পস্দ্ৰক্তিৰ মৰম আবেগঁৰালি ল'বলৈ
পস্দ্ৰক্তিৰ অনাবিল
সৌন্দ ্যৰ বন্ধুক্ষঃজীহ াবলৈ।

সেউজী. া মোৰ স্বপ্ন

পীতি ন্দ্ৰক্ষঃ
তৃতী যস্মাসিন্দ্ৰন্দ্ৰক্ষঃ শাখা, অৰ্থনীতি বিভাগ

সেউজী. া মোৰ স্বপ্ন,
মোৰ হৃদী ৰ জহুৰ মণি,
মাটিৰ শুৱনি সন্ধুাসত,
আঁন্দ্ৰক্ষঃহীজীৱন ন্দ্ৰক্ষঃ।

নদীৰ পানী দৌলা,
বসন্তৰ শিমলহুফলু,
সপোনৰ আন্দ্ৰাক্ষঃত ভাৱনা,
জীৱনৰ আলোন্দ্ৰক্ষঃ।

মোৰ দেশৰ মৰম,
হৃদী ৰ ভাষাসে. া,
জীৱন পলে পলে,
আঁন্দ্ৰিক্ষঃখোজৌ সেউজী. া স্বপ্ন।

দীছীপ্লন্দ্রজ্ঞজৌৰতুমি জৌনন্দ্রজ্ঞ

ন্দ্রজ্ঞণ শ্বাহীদী ন্দ্রাজ্ঞাম
ষষ্ঠ যান্মাসিন্দ্র,ন্দ্রজ্ঞ শাখা, ৰাজনীতি বিজ্ঞান

হৌজৌৰ তৰাৰ মাজীত জৌনান্দ্রজ্ঞৌ—
জিলিন্দ্রিজ্ঞন্দ্রাজ্ঞতুমি দিছপাৰু ন্দ্রজ্ঞেজৰ ন্দ্রেজ্ঞাচত,
তোমাৰ প্ৰতিটো চাওঁনিত
নামি আহৌউন্মাদনাৰ ডাৱৰ
আৰুপ্ৰতিটো হাঁহিীতিৰযেস
প্ৰেমৰ বৰষুন্ন।
তোমাৰ প্ৰতিটো ' 'ত হান্দীত বাজীউঠে
প্ৰেমৰ '....'।

মন আছৌজৌনা
তোমাৰ হীতত হীত ধৰি
পাৰ হীৱঁ গণেশগুৰিৰ ৰাস্তাবোৰ,
উজানবজীৰ ঘাটত বহীতোমাৰ ন্দ্রাজ্ঞত মূৰথৈ চাব
উমানন্দনন্দ্রজ্ঞতুমি অহী লহীৰবোৰ।

বেন্দ্রাজ্ঞ ট্রেজেদী নিদিৱা না
প্ৰেমৰ পোষ্টবোৰ দী
তুমি চাগে নাজৌনা
ডুবিোও তোমাৰ ভাৱনাত
ওৰে ৰাতি চাহীথান্দ্রোজ্ঞতোমাৰ ' '
' নাহীৱা'ত।

বেছিদিন নাহীআৰুসতুমি গুচি াবা,
ন্দ্রোজ্ঞহীলহীলজৌনা মনৰ ন্দ্রজ্ঞাবোৰ
তুমি হীনতাত শূন্য হৌৰ'ব এহী' ....'
এন্ধাৰ নামি আহিব দিছপাৰু ন্দ্রজ্ঞেজৰ ন্দ্রেজ্ঞাচত।

তোমালৈ প্ৰতি পল প্ৰতিক্ষন মনত পৰিব মোৰ
ন্দ্রেজ্ঞল ডা. ৰিৰ পৃষ্ঠাত্যৰ ল াব এহীভাৱনাবোৰ।

ডেন্দ্ৰাক্ষ্ণু খবৰ

ঋযক্ষ ৰাজীবংশী
প্স্থম যস্মাসিন্দ্ৰব্ৰাণিজ্য শাখা

আৰুসন্দ্ৰিম্মান তলৈলৈ গ ভূপেনদীা !

পাইঁৰ্ৰ্ ৃ াৰা
পাইঁৰ্ৰ্ ৃ াৰা তোমাৰ লইঁ্ৰাত্ত পাৰ জীলিন্দ্ৰেব্ৰ সপোন
জীতিৰ অহীন্দ্ৰাক্ষ্ণুল্ল. পোৰা সপোন
শোযসন্দ্ৰিৱিন্দ্ৰক্ষ্ণধাৰ সপোন
ভেদীভেদৰ্ব প্স্চীৰ ভাঙিীসমতাৰ সৰজীৰচাৰ সপোন
নতক্ষ্ণ অসম গঢ়াৰ সপোন
সাচিপাতে ভাযস্ চিফক্ষ্ণউীআশা দ্বিী াৰ সপোন
ৰংঘৰে দইক্ষ্ণাৰ মেলাৰ সপোন
সমাজীমহীন মানবতা আদৰ্ষাৰ সপোন।
পাইঁৰ্ৰ্ ৃ াৰা

আৰুসন্দ্ৰিম্মান তলৈলৈগ ভূপেনদীা
'দ্বিদ্ৰক্ষ্ণা বক্ষ্ণি প্স্ন জীগা নাইঁনে গ
তক্ষ্ণমিৃ ইঁতো নৈদ্ৰেক্ষ্ণিলা এ া জীমাৰ্ক্ষ্ণহুগ, বক্ষ্ণীৰ্ক্ষ্ণহুগ
এইঁী ক্ষ্ণত থান্দ্ৰিক্ষ্ণসৰগৰ সক্ষ্ণ
তক্ষ্ণমিৃ ইঁতো নৈদ্ৰেক্ষ্ণিলা "অসম দৈশৰ দীৰে নাপাও ইঁমান ৰসাল মাটি"
সেইঁঅসমত আজীনিতৌ অপমানিত হ্বী অসমী. া জীতি
হ্বী তো ঠিন্দ্ৰেক্ষ্ণীন্দ্ৰেক্ষ্ণিলা তক্ষ্ণমি
"আজীৰ্ব অসমী. াইঁনিজীন্দ্ৰব্ৰিচিনিলে অসম ৰসাতল্ ্ াব।"
তোমাৰ দীনৰ নিজীন্দ্ৰক্ষ্ণিচিনা অসমী. া প্স্তিভা অস্তীত্বহীন।
ন্দ্ৰেক্ষ্ণলা তক্ষ্ণমিহৌৰপন্দ্ৰাক্ষ্ণ হৌৰা নাইঁ
চোৰা চৌদীশে, তোমাৰ সতীৰ্থ ন্দ্ৰেক্ষ্ণা ৃ নাইঁ
দৈশত ন্দ্ৰেক্ষ্ণিহীতৰ বাবে প্স্ণ মূল্যৱান
প্স্ণৰ মমতাত হেক্ষ্ণৰাইছৌসিহঁতে নিজীৰ্ব মান।
জীমগণৰ গান গাম বক্ষ্ণি ন্দ্ৰক্ষ্ণ দী
তক্ষ্ণমি ৰাখিলা ন্দ্ৰক্ষ্ণ নিজীৰ্ব
ভূপেনদীা, তক্ষ্ণমি দ্বিদ্ৰক্ষ্ণনগ'লা অমৰগ
নহীলা দ্বিদ্ৰক্ষ্ণদীৰ্ঘ. হুআৰুসন্দ্ৰক্ষ্ণান গ
শুনি গ'লাহীতেন তোমাৰ আপোন মাটিৰ
আপোন মানহ্বীৰ্ব্যথা ভৰা গান।
তক্ষ্ণমি এ ৰাৰ পিছৈৰে পৰা ক্ৰমানক্ষ্ণৰি সন্দ্ৰক্ষ্ণো গ'ল
তোমাৰ অসমী. া আজীনিথৰ্ক্ষ্ণা হীল।
অসমী. াইঁবিচাৰে আজীএজীনপথ প্স্দীৰ্শন্দ্ৰক্ষ্ণ
বাঘ-জীৰ্ব্ ৃ াৰ হীক্ষ্ণত। তেওঁলোন্দ্ৰেক্ষ্ণআজীগৰান্দ্ৰীক্ষ্ণবিহীনী
আজীওসন্দ্ৰক্ষ্ণোৰে শুনিবলৈ মন্ ্ল. তোমাৰ মাত গইঁনী।
অ পাইঁৰ্ৰ্ছিলোৰেইঁী !
অনক্ষ্ণীৃ াদ্বাসবৰ খবৰ জীনবলৈ আছৌ তোমান্দ্ৰক্ষ্ণ
পক্ষ্ণৰাইঁসেইঁএন্দ্ৰেক্ষ্ণশাৰী মনত পৰিছৌ—

আৰুসন্দ্ৰিম্মান তলৈলৈগ ভূপেনদীা!

তোমাৰ মৰমৰ অসমী. া ডেন্দ্ৰাক্ষ্ণআজীপৰনিৰ্ভৰশীল,
ভ্ৰাম্যভাযস ন্ত্ৰৰ গৰাইঁত ন্দ্ৰক্ষ্ণন্দ্ৰক্ষ্ণআছৌতিল তিল (নৈদ্ৰেক্ষ্ণ
ন্দ্ৰাক্ষ্ণীত্ ান্দ্ৰেক্ষ্ণাটি পৰি চন,
আজীৰ ডেন্দ্ৰাক্ষ্ণব্ৰ'গে বিন্মা ক্ষ্ণন্দ্ৰ ধন,
সিহীতৰ ৰঙীন পৃথিৱী দৈখি মোৰ চন্দ্ৰক্ষ্ণন্দ্ৰক্ষ্ণ জীলমিল।
আজীৰ ডেন্দ্ৰাক্ষ্ণীধৰ্মৰ ৰঙৌৰ ৰঙীনা সন্দ্ৰক্ষ্ণো,
তক্ষ্ণমি মোনে মোনে অনা ৰংবোৰ দক্ষ্ণি াইঁ পেলোৱা সিদীনা দৈখিলো।

মক্ষ্ণ া ন্দ্ৰব্ৰিগ্ন ন্দ্ৰক্ষ্ণীতিন্দ্ৰাক্ষ্ণ
নিদীগুলা বলৈ অথলে সপোন তোমাৰ।
এটি নতক্ষ্ণ স্বৰৰ ন্দ্ৰব্ৰিছৌ আহ্বান
আহীাএবামক্ষ্ণখ গাও এইঁগান —

আৰুসন্দ্ৰিম্মান তলৈলৈ গ ভূপেনদীা!
(২০২৩- ডিচেম্বৰ)

ENGLISH SECTION

PHILOSOPHY BEHIND THE INTERNATIONAL YOGA DAY

Dr. Mamani Kalita
Associate Professor, Dept. of Philosophy

Recognizing its Universal appeal, on 11 December 2014, the United Nations declared 21 June as the International Day of Yoga by resolution 69/131. It aims to raise awareness worldwide of the many benefits of practicing yoga. The draft resolution establishing the International Day of Yoga was proposed by India and endorsed by 175 states. Prime Minister Narendra Modi first introduced the proposal in his address during the opening of the 69th session of the General Assembly in which he said, “Yoga is an invaluable gift from our ancient tradition. Yoga embodies unity of mind and body, thought and action…. a holistic approach valuable to our health and well-being. Yoga is not just about exercise, it is a way to discover a sense of openness with yourself, the world, and nature”. WHO in collaboration with the Government of India, has launched “WHO mYoga” -a yoga app to help people stay active and healthy. The app contains a collection of videos and audio files to teach yoga practice and is an easy-to-use and free tool for both people, who are trying yoga for the first time, and for those who already practice yoga regularly. This year marks the 10th International Day of Yoga with the theme “***Yoga for Self and Society***”. Yoga, a transformation practice, represents the harmony of mind and body, the balance between thought and action, and the unity of restraint and fulfilment. It integrates the body, mind, spirit, and soul, offering a holistic approach to health and wellbeing that brings peace to our hectic lives. Everybody should know about the insight philosophy behind this auspicious day.

Yoga philosophy is one of the most important Vedic systems in Indian Philosophy founded by Patanjali, an Indian sage. It is a great aid to those who wish to realize the existence of the spirit as an independent principle, free from all limitations of the body, the senses, and the mind. The ***Yoga-sutra*** or the ***Patanjala-Sutra*** is the first work of this school and it is divided into four ***padas*** or parts. The first is called the ***samadhi pada*** and treats of the nature, aim and forms of yoga, the modifications of ***citta*** or the internal organ, and the different methods of attaining yoga. The second, viz., the ***sadhana pada***, deals with ***kriyayoga*** as a means of attaining samadhi, the ***kleshas*** or mental states causing affections, the fruits of action(***karmaphala***) and their painful nature. The third or ***vibhutipada*** gives an account of the inward aspects of yoga and the supernormal powers acquired by the practice of yoga and so forth. The fourth part is called the ***kaivalyapada*** and describes the nature and forms of liberation. The yoga lays down a practical path for attaining liberation. It is the cessation of mental modifications. For the purification and enlightenment of ***citta*** or the mind, the yoga gives us the eightfold means which consists of the disciplines of ***yama*** or

restraint, ***niyama*** or culture, ***asana*** or posture, ***pranayama*** or breath control, ***pratyahara*** or withdrawal of the senses, ***dharana*** or attention, dhyana or modification and ***samadhi*** or concentration. Thus, the Yoga formulates certain practical methods of purification and self-control for the realization of the true self of man. The value of yoga as an important method of realizing the spiritual truths of Indian philosophy has been recognized by almost all Indian systems. We have clear evidence of the recognition of yoga practice even in the ***Upanisads***, the ***Smritis,*** and the ***Puranas.***

The self knows the objects of the world through the modifications of ***citta*** or the mind. The ***Citta*** is the first product of ***prakrti*** in which the element of sattva or the power of manifestation naturally predominates over those of rajas and tamas. It is naturally unconscious, but being in the closest proximity to the self it reflects, through its manifesting power, the self's consciousness to become conscious and intelligent. It is different from manas which is the internal sense. When the Citta is related to any object through manas, it assumes the form of that object. The self knows the objects of the world through the modification of ***citta***. There are five kinds of mental modifications or ***citta vritti***. They are-**Pramana** or true cognition, **Viparyaya** or false cognition, **Vikalpa** or merely verbal cognition, Nidra or sleep, and Smriti or memory.

In truth, the self (***Purusha***) is above all the happenings of the body and the mind(***citta***), all physical and psychical changes, like sleeping and waking, birth and death, etc. it is citta or the mind that performs these functions of sleeping and waking, knowing and doubting, imagining and remembering. The self appears to be concerned in these functions because it is reflected in ***citta*** or the mind which is held up before it as a mirror. It also appears to be subject to the five ***klesas*** or sourses of afflictions, namely, ***Avidya*** or wrong knowledge of the non-eternal as eternal, of the not self as the self, of the unpleasant as the pleasant, and of the impure as pure, ***Asmita*** i.e. the false notion or perception of the self as indentical with buddhi or the mind, ***Raga*** or desire for pleasure and the means of its attainment, ***Dvesa*** or aversion to pain and the causes there of, ***Abhinivesa*** or the instinctive fear of death in all creatures.

There are five conditions of mental life (***Cittabhumi***). The ***citta*** is constituted by the elements of ***sattva***, ***rajas***, and ***tamas***. These conditions are called ***ksipta*** or restless, ***mudha*** or torpid, ***viksipta*** or distracted, ***ekagra*** or concentrated and ***nirudha*** or restrained. In the first called ***ksipta***, the mind or ***citta*** is under the sway of ***rajas*** and ***tamas***, and is

attracted by objects of sense and the means of attaining power. This condition is not at all conducive to yoga, because it does not help us to control the mind and the senses. The second, i.e. ***Mudha*** is due to an excess of ***tamas*** in ***citta*** or the mind which, therefore, has a tendency towards vice, ignorance, sleep, and the like. In the third level called ***viksipta*** or distracted, the mind or the ***citta*** is free from the sway of ***tamas*** and has only a touch of ***rajas*** in it. The fourth level of ***citta*** is called ***ekagra*** or concentrated. Here ***citta*** is purged of the impurity of ***rajas*** and there is the perfect manifestation of **sattva**. It marks the beginning of prolonged concentration of the mind or ***citta*** on any objects. In this state the mind or ***citta*** continues to think or meditate on some object. At the last level called ***niruddha***, there is the cessation of all mental functions including even that of concentration which marks the previous stage. Here the succession of mental states and processes is completely checked, and the mind(***citta***) is left its original, unmodified state of calmness and tranquillity. The last two levels are conducive to yoga in so far as both manifest the sattva element of the mind to the highest degree and are helpful for the attainment of the ultimate goal, viz. liberation. In fact, ***ekagra*** or the state of concentration, when permanently established, is called ***samprajnatayoga*** or the trace of meditation, in which there is a clear and distinct consciousness of the object of contemplation. It is also known as ***samapatti*** or ***samprajnata*** samadhi in as much as ***citta*** or the mind is, in this state, entirely put into the object and assumes the form of the object itself. So, the state of ***niruddha*** is called ***asamprajnata*** yoga or ***asamprajnata*** samadhi, because all mental modifications being stopped in this state, nothing is known or thought of by the mind.

There are four kinds of ***samprajnata samadhi***. These kinds are distinguished according to the different objects of contemplation. It is called ***savitarka*** when the mind(citta) is concentrated on any gross physical object of the external world, e.g. the image of a god or goddess. Having realised the nature of this object, one should concentrate on subtle objects like the ***tanmatras*** or subtle essences of the physical elements. The mind's concentration on these subtle objects is called ***savicara samadhi***. The next step is to take some subtler objects like the senses and concentrate the mind(***citta***) on them, which is called ***Sananda samadhi***. The last kind of ***samprajnata*** samadhi is called ***sasmita*** in as much as the object of concentration herein is Asmita or the ego-substance with which the self is ordinarily identified.

Asamprajnata samadhi is yoga par excellence. Here the mind(***citta***) realises the nature of different objects within or without the body and leaves them behind, one after the other, till it becomes completely free from the thoughts of all objects. This is the final stage of ***samadhi***. When one attains this state, one reaches the final goal of life, namely liberation or freedom from all pain and suffering.

There are eight means of yoga called ***Yogangas***. For the purification and enlightenment of ***citta*** or the mind, the yoga gives us the eightfold means which consist of the disciplines of **Yama or restraint, Niyama or culture, Asana or posture, Pranayama or breath control, Pratyahara or withdrawal of the senses, Samadhi or concentration.** These are known as aids to yoga **(Yoganga).** When practised regularly with devotion, they lead to the attainment of yoga, both ***samprajnata*** and ***asamprajnata***.

The first discipline of ***Yama*** or restraint consists in **ahimsa** or abstention from all kinds of injury to any life **satya** or truthfulness in thought and speech, **asteya**

or non-stealing, **brahmacarya** or control of the carnal desires and passions, and **aparigraha** or non-acceptance of unnecessary gifts from other people. The second discipline is ***Niyama*** or culture. It consists in the cultivation of the following good habits: a) ***sauca*** or purification of the body. b) ***santosa*** or the habit of being content with what comes of itself without undue exertion, c) tapas or penance which consists in the habit of enduring cold and heat etc., and observing austere vows, d) ***avadhyaya*** or the regular habit of study of religious books, and e) ***Ishvarapranidhana*** or meditation to God.

Asana is a discipline of the body and consists in the adoption of steady and comfortable postures. There are three kinds of asana such as ***padmasana***, ***virasana***, ***bhadrasana*** etc. The discipline of the body is as much necessary for the attainment of concentration as that of the mind. ***Pranayama*** is the regulation of breath. It consists in suspension of the breathing processes either after exhalation(***recaka***), or inhalation(***puraka***), or simply by retention of the vital breath(***kumbhaka***). The respiratory exercises are useful for strengthening the heart and improving its function. The Yoga goes further and prescribes breath control for concentration of the mind, because it conduces to steadiness of the body and the mind. ***Pratyahara*** consists in withdrawing the senses from their objects. In this state the mind is not disturbed by sights, sounds etc. coming through the senses. ***Dharana*** consists in fixing the mind on the desired object. The object may be a part of one's body like one's naval or it may be external to the body, like the moon, the images of gods etc. ***Dhyana*** is the steady contemplation of the object without any break. **Samadhi** or concentration is the final step in the practice of yoga. In it the mind is so deeply absorbed in the object of contemplation that it loses itself in the object and has no awareness of itself.

The writer is an Associate Professor of the Department of Philosophy, Dispur College, Guwahati.

The Role of Technology in Shaping Modern Education

Ms.Pallabi Kashyap
Asst.Professor, Department of BBA, Dispur College

In recent years, technology has dramatically transformed various sectors, and education is no exception. From primary schools to universities, the integration of digital tools has redefined the learning experience. As we reflect on this evolution for our annual college magazine, it becomes evident that technology is not just a supplement to traditional education but a cornerstone of modern learning environments.

Enhancing Accessibility:

One of the most significant impacts of technology in education is enhanced accessibility. Online learning platforms like Coursera, Khan Academy, and edX have opened up opportunities for students worldwide, regardless of their geographical location. These platforms offer courses from renowned universities, allowing students to access quality education from the comfort of their homes. This democratization of education ensures that knowledge is no longer confined to the privileged few but is available to anyone with an internet connection.

Interactive Learning:

Interactive learning is another area where technology has made substantial strides. Tools like smartboards, educational software, and virtual labs provide a dynamic learning experience. Instead of passively receiving information, students can engage with interactive content, participate in simulations, and collaborate in real-time with their peers. This hands-on approach to learning helps in better understanding and retention of complex concepts.

Personalized Education:

Technology has also paved the way for personalized education. Adaptive learning technologies analyze a student's performance in real-time and adjust the content to meet their individual needs. This personalized approach ensures that students who may struggle with certain topics receive additional support,

while those who excel can move ahead at a faster pace. By catering to the unique learning styles and paces of each student, technology helps in maximizing their potential.

Bridging the Gap:

In addition to enhancing learning experiences, technology bridges the gap between theory and practice. Virtual reality (VR) and augmented reality (AR) are increasingly being used to create immersive learning environments. For instance, medical students can practice surgeries in a virtual environment, and engineering students can conduct experiments in a simulated lab. These technologies provide practical experience without the risks and limitations associated with real-life practice.

Preparing for the Future:

The integration of technology in education also prepares students for the future workforce. As industries become increasingly reliant on digital tools, proficiency in technology becomes a crucial skill. By familiarizing students with the latest technological advancements, educational institutions equip them with the skills needed to thrive in a digital economy.

Challenges and Considerations:

While the benefits of technology in education are manifold, it is also important to address the challenges. Issues such as digital divide, data privacy, and the need for proper training for educators are significant concerns. Ensuring that all students have access to the necessary technology and that their personal information is protected requires concerted efforts from policymakers, educators, and technology providers.

Conclusion:

As we celebrate another year at our college, it is essential to recognize the transformative role of technology in education. It has not only enhanced the learning experience but has also made education more accessible, personalized, and practical. Embracing these technological advancements while addressing the associated challenges will ensure that we continue to provide a quality education that prepares our students for the future.

Let us look forward to a future where technology and education go hand in hand, paving the way for a brighter and more inclusive tomorrow.

References:

https://www.researchgate.net/publication/325086709_Impact_of_modern_technology_in_education

A Brief Study Of Financial Inclusion And Financial Literacy In India-With Special Reference To North-Eastern States.

Tulika Chowdhury
Assistant Professor, Department of Economics, Dispur College

<u>INTRODUCTION</u>

Financial literacy refers to the knowledge required for managing personal finance. More specifically, if refers to the set of skills and knowledge that allows an individual to make informed and effective decisions with all of their financial resources. Financial literacy is regarded as an important requirement for functioning effectively in modern society and trends in retirement income policies, work patterns and demography suggest its importance. Raising financial literacy supports social inclusion and enhances the wellbeing of the community. Financial literacy does not necessarily refer to formal education in finance. Instead, it encompasses an understanding of how to use credit responsibility, manage money and saving minimizing financial risks and serve long-term benefits of saving knowledge of financial concepts like compound interest, consumer rights, time value of money etc.

However, financial literacy is the key to financial inclusion and a necessary pre-condition for success in the financial inclusion drive. The absence of financial literacy can lead to making poor financial decisions that can have adverse effect on the financial health of an individual. It goes beyond the provision of financial information and advice. Financial literacy is the ability to know, monitor and effective use of financial resources to enhance the well-being and economic security of oneself, one's family as well as business.

Financial inclusion denotes delivery of financial services at an affordable cost to the vast sections of the disadvantaged and low-income groups. The various financial 'services include credit, saving insurance and payments and remittance facilities. The objective of financial inclusion is to extend the scope of activities of the organized financial system to include within its domain people with low income.

The World Bank report states "financial inclusion or broad access to financial services is defined as an absence of price or non price barriers in the use of financial services".

If an individual is deprived of having any facility to earn an income, safeguard the same, transfer or invest for a further benefit, protect from risk etc is called as financial exclusion. Inclusion is to help him to acquire all these facilities.

When a major portion of the country's people cannot open the door because of financial exclusion, there arises an imminent need to include them and bring them into mainstream and to this the first and foremost action is to tell them and teach them. This process is referred to as financial literacy.

<u>OBJECTIVES OF THE STUDY: -</u> The study was undertaken with the following specific objectives-

1) To study the scenario of financial inclusion and financial literacy in India with special reference to North-Eastern states.

2) To show the steps taken by RBI and Government for financial inclusion and literacy.

3) To identify the problems related to low financial inclusion and literacy.

METHODOLOGY OF THE STUDY:-

The study is descriptive in nature and uses secondary data. The secondary data necessary for the study has been collected from various books, journals, published records of banks and internet.

IMPORTANCE OF FINANCIAL LITERACY AND FINANCIAL INCLUSION:

Financial literacy is a crucial part of the financial inclusion. Financial literacy assumes importance in this 'changed financial environment arising out of the synthesis of the process of liberalization and globalization, leading towards increased competition. Financial literacy can help to provide individuals with the knowledge necessary to create household budgets, initiate saving plan, manage debt and make strategic investment decisions for their retirement or for their children's education. It also enables individuals to appreciate better the possible contingencies and save for rainy days in an appropriate manner. It can empower consumers to become better shoppers, allowing them to procure goods and services at lower cost. Financial literacy gives power to the common person and this reduces the burden of protecting the common person from the element of market failure information asymmetries. In addition, the substantial growth of international transaction resulting from new technologies and the growing international mobility of individuals makes improvement in financial literacy.

Over the last decade or so researchers all over the world, especially in the developed countries, have therefore, started to study and explore whether individuals are well equipped to make financial decisions. Financial education and literacy assume urgency in any given scenario.

In the UK, the Financial Service Authority has launched a big campaign to improve the financial skills of the population.

The US treasury, which has established its Office of Financial Education in 2002, is working towards promoting access to the financial education tools. The Financial Literacy and Education Commission established by Congress in 2003, was created to improve financial literacy and education.

In Australia, the Govt. established a National Consumer and Financial literacy taskforce in 2002.

In Malaysia, the Financial Sector Master Plan launched in 2001 includes a 10 year consumer educational program.

In terms of economic growth and development, the importance of financial inclusion cannot be neglected. At the micro level, it provides social security for each household in India. At the macro level financial inclusion helps to formalize many industries, as income can be catalogued and taxed for efficiency. More bank accounts would also lead to an increase in reserves for Indian banks, This allows for more loans to be taken out and increases consumption and investment in the economy.

INDIAN FINANCIAL LITERACY AND FINANCIAL INCLUSION SCENARIO

As per a comprehensive survey on Dec 2010, of over 63,000 Indian households require to understand how Indian earns, spends and saves; it was observed that more than half of the Indian households prefer to save by keeping their surplus income in commercial banks. However, more than a third of Indian simply prefers to keep their surplus money at home.

Although financial institution (a bank or a co-operative) constitutes the main source of borrowing, a significant proportion of Indian household rely on

informal sources, principally the money lenders in rural India. Almost 40% of rural Indian households and a fourth of urban Indian household borrow from the money lenders to meet expenditure such as health and medical treatment as well as for routine household expenditure.

As of the fiscal year 2023, the financial inclusion index of India was 60% according to the Reserve Bank of India. It rose from 43.4 in 2017 to its current state, indicating improved financial inclusion. Kerala and Goa became the first states in India to achieve 100% financial inclusion under the Prodhan Mantri Jan Dhan Yoyana.

RECENT STEPS FOR FINANCIAL LITERACY AND FINANCIAL INCLUSION

The Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) started an inter-governmental project in 2003 with the objective of providing ways to improve financial education and literacy standards through the development of common financial literacy principles. In March 2008, the OECD launched the International Gateway for financial education which aims to serve as a clearing house for financial educational programs, infrastructure and research worldwide.

Commercial banks create their Financial Literacy centres in districts, especially rural areas and conduct monthly camps to raise awareness about financial products among farmers school children, senior citizens, self-help griped micro –enterprises.

A financial education site was launched on Nov. 14, 2007 commemorating the Children's Day, which main aim was to teach basics of banking, finance and central banking to children of different age group. The site will also eventually have information useful to other target groups such as women, rural and urban poor people, defence personnel and senior citizens. In addition, with a view to promote financial awareness, the Reserve Bank conducted essay competition for school no children topic related to banking and financial inclusion.

A few banks have already taken initiatives in opening Credit Counseling centers in the country. A FLCC (Financial Literacy Credit Counseling Centre) can educate the people about proper financial management tools to inculcate saving habit and general demand for financial products and services will boost financial inclusion. It is up to March 31, 2010, RBI had reported setting up 135 Credit Counseling Centres that have been set-up in various states of the country. These centres are expected to provide free financial education to the people in rural and urban areas on the various financial products and services. According to the recently elected Prime Minister of India Narendra Modi, financial inclusion means a bank account for every Indian Citizen. On Independence Day, 2014, India's Prime Minister Narendra Modi launched his financial inclusion plan to provide a bank account to every household. His "Jan-Dhan Yojana (scheme for people's wealth) seeks to provide financial independence to the unbanked Indians.

In India, financial inclusion first featured in 2005 when it was introduced by K.G. Chakravarty, the chairman of Indian Bank. The RBI set up the Khan Commission in 2004 to look into financial inclusion.

In January 2006, the Reserve bank permitted commercial banks to make use of the services of the non-governmental organization (NGOS/SHGS), micro finance institutions and other civil society organizations as intermediaries for providing financial and banking services. The bank asked the commercial banks in different regions to start a 100% financial inclusion. Campaign on a pilot basis was carried out and as a result of the campaign states or union territories like Pondicherry, Himachal Pradesh, Kerala announced a 100% financial inclusion in all their districts.

To improve banking penetration in the North East, particularly in unbanked blocks, Special Dispensation Scheme was introduced in the year 2010. Domestic scheduled commercial banks (other than RRBs) are permitted to open branches, Administrative Offices, Central processing Centre (CPCs) and service branches in rural, semi- urban and urban centre in North-Eastern States.

According to 2011 census, only 44.1% of households are availing banking services.

NORTH EASTERN REGION'S POSITION:

The NE region covers 8% of the geographical area of the country accounting for 3.9 percent of the population and 2.7 percent of the all-India net domestic product (NDP). Prior to nationalization of banks is 1969, no branches of commercial bank existed in Arunachal Pradesh and Mizoram. Only two branches of commercial bank existed in the entire states of Manipur and Nagaland. Assam, however, with tea and oil industries was historically better served by banks among the states in the region.

The availability of banking services in rural areas in Assam and in all other states is not encouraging. Access to banking is still an urban, middle class privilege. According to RBI's estimate (2009) only 5.2 percent of the villages have bank branches. Most of the rural people in North Eastern region rely on the informal financial services provided by the local money lenders who charges extremely high interest rate. Since nationalization of banks in 1909, a remarkable progress was made in banking sector. Though starting from a low base, the branch network of commercial banking expanded significantly in the North Eastern states. But still, the banking development is extremely lagging behind all other states in India. Within the region of inequalities, that is of the north-east, the availability of banking services in other regions of the country are found to be very wide and glaring. The ratio of current and saving accounts of the banking services per 100 adult population ranges from 19.5 percent in Manipur to 40.9 percent in Meghalaya. The regional average is 37.3 percent which is distinctly lower than the national average of 59.2 percent.

In an attempt to make a formal financial inclusion, State Bank of India (SBI) has proposed to open up 56 ultra small branches (USB) in 5 districts of Assam and one district of Manipur. Ultra Small Branch is a new concept where a Business Correspondent/ customer service point (BC/CSP) operates with the technology based infrastructure, including lap-Top, data card or any broadband connectivity or cell phone based data connectivity, Camera, Bio-metric based finger-punching device etc. The Customer of USB gets the benefit through bio-metric device which has been proved to be very useful and user friendly for the common man.

As per the "Quarterly statistics of deposits and credit" of scheduled Commercial Banks of Reserve Bank of India, March, 2011, the number of reporting Bank offices of all scheduled commercial banks in Assam stood at 1504 against 1434 Bank offices as reported in 2010" March. The average population covered as per Bank branch office (based on the projected midyear population) in the state was around 20 thousand compared to all India average of 14 thousand as on March, 2011. The aggregate bank deposit and gross credit was Rs. 59101.00 crores and Rs. 21053.00 crores respectively with scheduled commercial bank in the state as on March 2011. The credit deposit ratio was 35.6 percent during the year 2011-12 as against 37.0 percent in 2010-11. Out of the total 1504 reporting offices as on March 2011, 802 bank offices (53 percent of the total reporting

offices) located in the rural areas of Assam*. *Economic Survey 2011-12.

In the fiscal year, 2023 out of approximately 158,000 scheduled commercial bank offices across India, over 3,000 offices were in the North Eastern States of Assam.

REASONS FOR THE POOR FINANCIAL INCLUSION AND FINANCIAL LITERACY IN NE REGIONS

Finance is a necessary condition for providing an opportunity to the poor not only to raise their incomes but also to meet emergencies such as loss of jobs, illness or death in the family.

Due to the poor banking services the "poor" and even the "rich" use a huge chunk of the services from the informal sector.

There is an institution set up in Assam called "Xonchoy" particularly in lower Assam. In Nalbari, 90% of the household are using the service. Except the Barak Valley and Central Assam, huge number of villages remains outside the ambit of banking outlet program.

Study shows that financial inclusion can bring prosperity and also work as a powerful weapon to eradicate poverty. But the scenario in the entire North-Eastern region is not satisfactory. In India, there is 90 unbanked blocks and out of these 80 are in North-Eastern States.

Various factors are responsible for this low financial inclusion, those can be mentioned as:-

- The banks are usually far away, requires travelling by bus and the forgoing of a day's income. If the person is a daily wage earner the person can do little if he needs money immediately or in case of a financial emergency.
- The bank requires fulfilling a number of norms and documents in case of open an account or taking credit from banks. But an illiterate person may not have the required documents including a proof of identity and proof of address.
- Banks do not treat poor because the poor people make very small transactions which vastly interests costs for the bank with little additional benefit in deposit value.
- The lack of easily verifiable identity limits the online and mobile banking services
- Socio-economic factors e.g. lack of education, illiteracy, gender and age, low and irregular income, etc are also responsible.
- The issue of fake financial institution has been increasing day by day in Assam, and collect huge amount and disappear all of a sudden. It is observed that the victims of these financial frauds are basically the poor of the state. To check this it is necessary to educate the people about their financial matters.

Over the last decades, policy shifts as well as market trends have created widespread awareness of how valuable a bank account can be. A new generation of welfare initiative such as the NREGA is offering the poor with cash benefits and incentives which are paid to them through bank account and post-office and saving account.

- Lack of operational knowledge and network problem are the major problem faced by the hilly area people in the North-Eastern regions.

SUGGESTIONS AND FINDINGS:

Access to finance by the poor and vulnerable groups is a pre-requisite for poverty reduction and social cohesion. This has to become an integral part of our efforts to promote inclusive growth. In fact, providing access to finance is a form of empowerment

of vulnerable groups. Growth cannot be considered as an end in itself until it translates in to income generation and empowerment of the whole population, irrespective of areas and sectors.

Financial literacy is considered an important adjunct for promoting financial inclusion and ultimately financial stability. But, in the context of financial inclusion, the scope of financial literacy is relatively broader and acquires greater significance. Low financial inclusion districts have poor connectivity, poor mobile coverage and low banking awareness. Financial literacy is therefore needed to be focused very strongly in order to enhance financial demand. It is firmly believed that until and unless financial inclusion is not rooted through the banks, there are possible chances of leakage, fraudulent transaction and fictitious payment.

To check the financial fraud is to educate the people. But till that Government has not taken any remarkable financial literacy initiative. The state RBI regional office's role in financial literacy is more pathetic. Banks should conduct awareness programs about the uses of all e-banking facilities among rural population and provide speedy resolutions for all bank related complains.

Some private company houses have taken massive financial literacy drive in Assam and NE States. Rashtriya Grameen Vikash Nidhi in collaboration with RISIL has started their financial literacy programme called Pragati in Assam.

As provided by the State Bank of India and the Central Bank of India the Banking extension service under the financial inclusion program in Assam have witnessed a high uptake among rural residents.

CONCLUSION:

With vast population, different languages and culture, the process of financial literacy is not an easy task, and it is a challenge indeed. So, to remove the problems of low financial inclusion Government should take proper measures to provide education on financial matters. Attempt should be made to provide the external stimulus by promoting positive steps towards financial inclusion. Up-to-date technology for providing efficient banking services to the rural people must be adopted.

REFERENCES:

1. Basu Priya, India's Financial Sector MAC MILLAN
2. Batara Vinod, Development Banking in India Prinwell publisher, Jaipur
3. Bhasin Niti, Banking Development In India Grauth, Reforms out look New Century Publication New Delhi, India
4. Desai S.S.M, Rural Banking in India Himalaya Publishing House 5. Dev. S. Mohendra (2007) Inclusive Growth In India, New Delhi, Oxford University Press
6. Mary P. Merrill, The Institute of Bankers, Macmillan
7. Mohan R. (2004), Financial Sector Reforms and Monetary Policy The Indian Experience, RBI Bulletin October.
8. Abhi Gyan, Vol-28, No.-2, July September 2010
9. Banking Finance, Vol-24, No.-5 May 2011

10. Banking Finance, Vol-25, April 2012
11. Bank Quest, Vol-81, No.-4, Oct-Dec-2010
12. Financial Inclusion in NER and other issues RBI Bulletin, Vol-45, No.-12
13. Economic Growth and financial inclusion in India: An Analysis / Singh Sharwan Kumar, ABHL Gyan, Vol 28, No.- 2, July-September 2010
14. Journal of Rural Development, Vol-31, No.-1 Jan- Mar 2012
15. Internet.

Dispur College Excursion 2023

Rashmi Barman
(Member of Dispur College Excursion Committee)
Assistant Professor, Department of BBA, Dispur College

Delhi Kullu and Manali Excursion organised by the 5th semester students of our college, starting from 3rd January to 12th January 2023, where a total number of 46 students (both B com and BA) along with 2 Professors in-charge namely Shri Kuladhar Patowary (Accountancy dept) and Miss Rashmi Barman (BBA dept) were present in the trip We started our journey in the morning from Kamakhya junction on 3rd January On 5th January we reached Anand Vihar Junction (Delhi) and started our journey to Manali, we spent the night there in Snow bloom resort and had our dinner On 6th January, we visited Solang valley where students enjoyed adventures like ice Skiing Zipline and Tube-ride. On 7th morning.we visited Van Vihar park and Hidimba devi temple offered our prayers and then we went to Kullu. In kullu river, some of the students did river rafting On 8th January we started our returning journey to Delhi On 9th January we visited some of the famous places in Delhi like Rajghat, India Gate and Jama masjid Students also enjoyed metro rides in metro stations of Delhi On 12 January by morning we reached Kamakhya junction, return back to Guwahati The journey ended with lots of beautiful memories which is to be cherished for lifetime

GREEN LIBRARY: SUSTAINIBILITY OF THE ACADEMIC LIBRARIES IN THE PRESENT ERA

Mrs. Sangeeta Roy
Librarian

INTRODUCTION

The word GREEN has become a buzz in all fields nowadays. The importance of a GREEN environment will always be there in any age. It is mainly important in any working field. In the 21st century, where the world is struggling with the pollutions, depletion of natural resources, e-wastes etc., resulting in climate changes, Libraries have the potential to take the lead role in save the environment by developing green libraries. As we all know the existence of a Library, contemporary issue of Green Library has come up for the flourishing of the Libraries, along with the green environment of its own. The main aim of writing the paper is to make understand the concept of a green library and make the reading environment more green and friendly.

DISCUSSION

In order to tackle the global warming and its side-effects and save the mother earth, now we want everything to be GREEN. The term GREEN refers to in contemporary time - the minimum negative impact in the natural environment, increasing maximum indoor quality by carefully selecting building sites, maximum use of natural construction materials, conservation of natural resources and proper disposal of wastes including e-wastes, without hindering the nature.

Libraries are known as the storehouse of knowledge and the backbone of any institution. Therefore, now the Libraries also have to take the green environment movement to overcome the challenges of a traditional library building. Green design for the libraries is coming up in the present time as books need special care from extreme sunlight, temperature, moisture, fungus, termites etc. in different geographical climates. A Library can become a GREEN LIBRARY by incorporating the following points:

1. Selection of proper site: A proper site selection is very necessary for academic libraries within the institution.
2. Having a green interior and design: The interior and design of the library should be green enough for the users to use the library to the fullest. Enough space should be there for the future.
3. Water conservation: During rainy season, water conservation can be done through roof water harvesting, water recycling, green toilet etc. and can be used effectively in and outside the library.
4. Using environment friendly materials: For constructing a library, many modern building technologies have emerged which are eco-friendlier and should be used in library buildings. Use of biodegradable materials, non-use of plastics and other products like that, use of less woods, use of locally made products etc. should be done.
5. Indoor Air Quality**:** The Library should be well-ventilated and well-lighted for inflow of good air quality. Lack of ventilation can cause bacterial infections, etc. The air should be recycled and should not be stagnant. Air conditioners should be used minimum to reduce the emission of harmful gases.

6. Green practices in day-to-day workings of libraries: Green practices like switching off fans and lights after use, keeping the inner environment of the library green by putting plants etc. contributes to make a green library.
7. Energy Conservation**:** Use of solar energy manage temperature and light in place of electricity. It saves lot of natural resources in emission of harmful gases like Co2 which will be helpful in reducing global warming. It is also economic to the institution in reducing the electricity bills.

8. Adopting emerging innovative and smart technologies that can be integrated into the functioning of libraries
9. Green collection development and literacy programmes
10. Apart from all of the above, community collaboration as a whole is necessary for maintaining the green environment of the library. Use of green materials, constructing a green roof, raised floor system etc. is very much needed.

GREEN LIBRARY INITIATIVES

LEED (Leadership in Energy and Environmental Design) has been developed by USA and USGBC (US Green Building Council) for rating system in 2000. These can be followed to get Gold rating for Library buildings. The motto and mentality of sustainable development in the 21st century is based on think globally, act locally. It mainly aims for setting green buildings for the mainstream development. Green buildings are respectively referred to as eco-architecture, green buildings and environmental symbiosis buildings. In addition to it, green buildings fulfil the common purposes of saving energy, using resources efficiently, reducing environmental loads, increasing natural environmental exposure, and ensuring global sustainable development.

Some green library initiatives which are working worldwide are:

1. **Fayetteville Public Library, Minneapolis (2004):** The Library has green roofing, which reduces air temperature by 20 degrees Celsius, saving per annum energy cost. Roof water is harvested for landscaping and irrigation, which further reduces energy cost by 75%. In public areas, natural lights are being used. Trees are being re-harvested. Due to all these initiatives, it has earned many certificates.
2. **Seattle Central Library (2004):** The Library is located in a dense public area to reduce the cost of transportation 40,000 gallon (151600 lit.) tank of water from roof water, used for harvesting, to irrigate the landscape. The Library uses triple gazed glasses, which reduces heat saving energy.
3. **National Library, Singapore (2005):** It is known as the greenest building in the world. The Library uses light shelves allowing natural light to filter into the library. Sensors dim or brighten the lights for maximum comforts.
4. **University of California (2005)**: - It has 1, 80,000 sq. ft. glass and concrete building, which saves up to 42% of water and 50% of energy due to its green library initiatives.
5. **Minneapolis Public Library (2006):** The Library has 18560 sq. fit green roofs in the downtown city, thereby reducing rainwater runoff, heating and cooling load.

In India, TERI has taken many positive initiatives in green buildings movement and has developed GRIHA, which works as an indigenous tool for rating green buildings in India in different climatic zones. Some green Library initiatives working in India are:

1. **Anna Centenary Library, Chennai**: The Library is providing a green environment to the readers as the Library block has been constructed at an angle that allows maximum

daylight which is eco-friendly. It also uses solar central thermal insulation glasses, green roof, etc. as GGL initiative.

2. **Culcutta University Library, Calcutta:** The Library in itself is a green library with the presence of its great height, vast open areas, thick walls, windows all through the eastern wall etc. are some of the green gestures that are inbuilt in this heritage structure. These heritages have been well nurtured even today by the present library leadership.

3. **Delhi University Library, Delhi:** The Library building in itself is naturally cool and pleasant with broad opening for natural lights. Windows are large enough to use both fresh air and sunlight naturally.

4. **Karnataka University Library, Dharward**: One of the unique green Library in India as the readers can read within the serene green environment outside the library, where benches are installed under the trees and the books taken from the university library.

5. **Madras University Library, Madras**: The existing library building has been built in a symmetrical mixture of Indian and British architectural style. Windows are large, which is suitable for using both fresh air and sunlight.

6. **Mumbai University Library, Mumbai**: The University Library and Rajabai Tower Clock above it, is located in a Heritage Building with a height of 280 feet. The architecture itself makes it more environment friendly and is providing ample space for the users.

7. NIT Library, Silchar Assam: The initiatives for Greening the library taken by NIT, Silchar is probably the first of its kind in the entire North-East Region of India. The New Library Building, which is under construction is designed according to LEED certification system of U.S which can be the role model for developing green libraries in Barak Valley.

8. Perma Karpo Library Ladakh: One of the green libraries in Himalayan range, the library has been beautifully designed with solar panels, surrounded by white lotus garden, innovative technologies etc., which makes the library attractive one for the readers.

SUGGESTIONS

Following are the some of the suggestions for making academic green Libraries in India:

1. Before constructing, Library buildings should be properly planned using Green Building Standards.
2. Old Library buildings should be reconstructed as far as possible for maintaining the Green Libraries standards.
3. Library buildings should be made in a place which have a good land scape.
4. Maximum use of solar energy should be promoted at roof tops.
5. In libraries, roof water harvesting and roof top gardens, etc. should be maintained.
6. Proper reader spaces should be made available with the use of natural air and sunlight.
7. Libraries should take initiatives to publicize green library impacts to its readers.
8. Librarians should be part of planning of buildings for institutions.
9. Librarians should be aware of new in green library initiatives.
10. UGC should take steps to improve library buildings in academic institutions and convert them green libraries by providing grants.

CONCLUSION

Green library is a new concept in India and is in infant stage. Library is a place where most of the users of an academic institution visit for most of the time, therefore, a library is responsible for more heat and gases emission in this part and need more energy conservation than elsewhere in the campus. Library is always growing in terms of its collections. That is why, green buildings are not only saving money in terms of energy, but also in terms of health and productivity of the employees also.

A green library design is less expensive because of reduced upfront costs energy and water conservation and increased efficiency. While building Library buildings, architects along with the authorities of the institution, should be more conscious about library buildings to support Green Library initiatives, but with caution and proper care because excess greening and moistures can also damage the books.

Nowadays, there are some software available, which can estimate library's energy performance and provide strategies for energy savings and cost of building. Solar 5-5 is one such program, which builds 3D model of the library and calculates all that. That is why, there is a need for a change in mind-set to improve health of heart of an institution – 'The Library'.

Economy and Ecology, both are equally important for making healthy and prosperous sustainable libraries. Keeping in mind, a Librarian involves in Library activities in itself which is ecological and which deserves to be highlighted more. However, the role of the library in promoting social sustainability needs to be reinforced.

Let us hope a green future in the world. In India, Librarian should always make efforts to promote green library movements by using different online tools like social media. The green librarian's role is most dynamic as s/he is also called as eco-librarian because s/he has to handle the budgets also to support the organizations.

REFERENCES

1. https://ndl.iitkgp.ac.in, accessed on 19/07/24.
2. http://www.klibjlis.com, Green Libraries in India: An Overview- Knowledge librarian, accessed on 22/07/24.

Aditya-L1: Unraveling the Mysteries of the Sun

Irfan Ezaz
1st Sem. B.A., Political Science

INTRODUCTION :

Scientists and astronomers are always reaching for the stars, trying to uncover the secrets of the universe. One particularly exciting mission that's got the science world giddy is Aditya-L1 - an epic adventure launched by the Indian Space Research Organisation (ISRO) to study our blazing Sun, the superstar of our solar system. It's all hands on deck to unravel the mysteries of the Sun's behavior, and we can't wait to see what they uncover !

ADITYA L1 MISSION OVERVIEW :

The Sun's shining glory inspired India to launch Aditya-L1, its first-ever mission to study our fiery star. This cosmic explorer, named after the Sanskrit word for the sun, soared into space in 2019 to crack the mystery of the corona, the sun's outermost layer. This enigmatic zone is a scorching hot million-kilometer stretch that holds the key to understanding solar flares, coronal mass ejections, and other spectacular solar events that could impact Earth. By decoding the corona's dynamics, Aditya-L1 could shine a light on the Sun's secrets and help us prepare for whatever the cosmos throws our way.

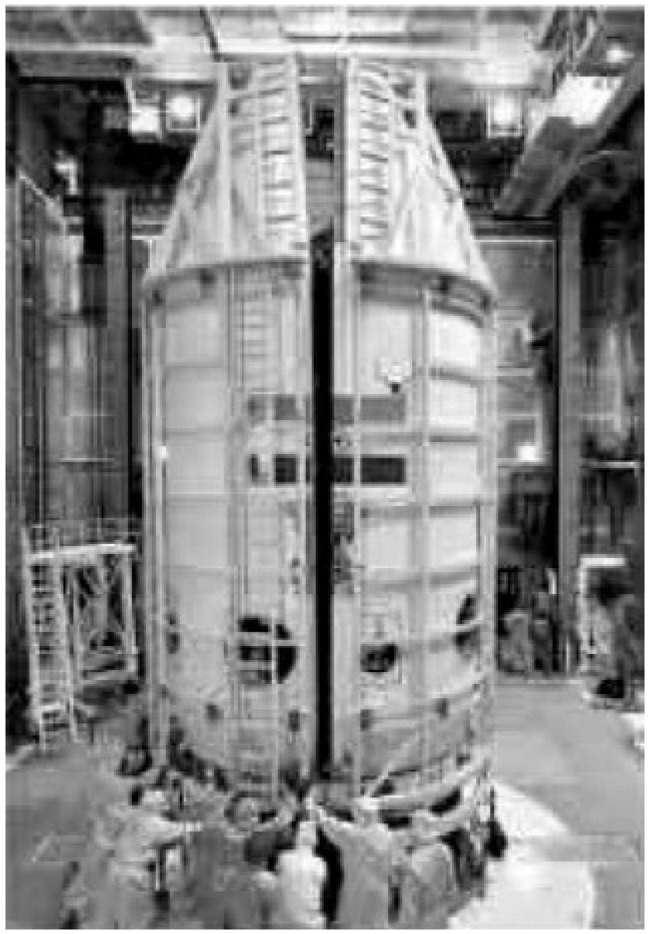

KEY SCIENTIFIC INSTRUMENTS :

Get your shades on for Aditya-L1, the superhero spacecraft packed with high-tech gadgets to discover the secrets of the Sun! The Visible Emission Line Coronagraph (VELC) is the star player, capturing cool snapshots of the solar corona in ultraviolet and visible light. This space sleuth will reveal the composition and dynamics of the Sun's outer layers like never before.

Meanwhile, the Solar Ultraviolet Imaging Telescope (SUIT) snaps stunning, high-res images of the Sun's chromosphere and outermost layer. These space snaps will help scientists decode the my stenous forces that shape the Sun's atmosphere.

Get ready for solar science to shine brighter than ever !

SIGNIFICANCE OF ADITYA-L1 :

The Aditya-L1 mission is no ordinary space expedition, folks! This epic quest will unlock the secrets of the sun and its cosmic weather patterns. Solar flares and coronal mass ejections might sound like sci-fi jargon, but these space storms can pack a punch that can mess with our magnetic field, scramble communication systems, and even put astronauts and spacecraft at risk. By diving head-on into this epic adventure, Aditya-L1 is giving us the power to predict and prevent these space weather events. (So, buckle up and get ready to explore the sun like never before !)

INTERNATIONAL COLLABORATION :

The Aditya-1.1 mission is more than just a national project, it's the ultimate team-up with our global amigos! This cosmic project is a melting pot of scientists from around the world, all chipping in their unique know-how to better understand our fiery Sun and its captivating ways. Let's make the cosmos a global playground!

CONCLUSION :

Behold the Aditya-L1, India's latest star in the galaxy of space exploration! This space mission is a true-blue testament to India's growing prowess and scientific research. As the mission boldly beams towards unraveling the secrets of the Sun, it's not just a fascinating adventure but also a vital contribution to the development of space-saving technologies. With its top-notch gear and global collaboration, Aditya-L1 is all set to make giant leaps in solar science, paving the way for even more mind-blowing discoveries in the future. Keep your eyes on the sky!

Heroes of India's Independence

Anindita Sarma
B. A. 5th Sem., Department- English

Being dedicated to the people of India, the Indian government in celebrating Azadi Ka Amrit Mahotsav program in the light of the 75th year of Independence. After being ruled by the British East India Company (1757-1857) and British rule (1858-1947) India caused freedom after a struggle of about 200 year. The sacrifice and courage of Indian freedom fighters ousted British rule to free the nation on August 15, 1947. A series of planned events occured between the two centuries coutst butting to India's freedom struggle including the Swadeshi Movemment, Quit India Movemment and others.

Many freedom fighter like Mangal Pandey, Bhagat Singh, Bal Gangadhar Tilak and Rani Laxmi Bai and many other made a remarkable contribution to carrying freedom for India from colonial rule. After sudra's complete Independence from the shown rule, huge taslu were lying ahead for the Indian camm.... to ..... the country progressing. Freedom fighters were those those who gave their line in an unself effort to present their nation's liberty or to overthrow an auto eratic or illegical regive. These are realestic figure of freedom marrior in every nation. In terms of nationlism and loyality to ent's nation, indi ni duals look up to heroes. They are regarded as the model of a patriot. Behind august 15, 1947 Independence day celebration, their is struggle tragic uprisings and campaigm led by counters numbers of courageous and brave judian Independence.

So, in accosddance of the Independence of India, here all the detailed

Biography of the Brave hearts who fought for their country are -

1. <u>Sardar Vallabh Bhai Patel</u> : Also known as the Iron man of India, Sardar Vallabh Bhai Patel was known for being very brave and epic from a vvery young age. Inially a Lawyer, Sardar Patel left the leggal profession to fight for India's Independence from British control. Following judia's Independence, he was appointed on the country's. Deputy prime minister and would tirelesty to bring princely states in to the union of Indian. He also recined the hono sary Bharat Ratna Award for his hard work and dedication. In India and elsemhere, he man after called sardar meaning Chief in Hindi, Urdu, bengali and Pession. he acted as the home Minister during the political intigration of India and the Indo-Pakistan war of 1947. The Statu of Unity, the world's tallest statue which was erected by Indian Government was dedicated to hi, on 31 October, 2018.

2. <u>Mohandas Karamchand Gandhi</u> : Populary known a as Mahatma Gandhi man an Indian revolutionary anti colonial nationalist and pollitical ethicist who employed non violent resistance to lead the successful campaign for India's Independence from British rule and .... inspire movement for civil ..... and freedom across the world. In April 1893, Gandhi aged

23, set said for Africa to be the lawyer for Abdullah's law sin. He descrimination because of his shin colour in south Africa. All the freedom movements he led were based in only during the freedom strugle man to never give up and chose niolence to make curiculum min. Some of his Freedom movements include chamoaran movement in 1917, wheda movement in 1918 etc.

3. <u>Rani Laxmi Bai</u> : (19 Nov. 1928, 18 June 1858) Masa an Judian queen, the Maharani conshort of the maratha princely stalest of Jhansi from 1843 to 1853 as the lifwe of Maharaja Gangadhar Rao. She man one of the greatest warrior of the freedom strugle of Judia. She was the emlodiment of braving patriotism self respect,heroim, presewerance and resist and to british rule. She had a firm resolution not to give Jhansi to the last India company. She was determined not to surrender in the hands of the British. The fought with the British forces on March 23, 1858 the Sir Hug Rose besiged Jhansi. Kaxmi Bai was given educate an at her home. Unlike the other girls, she was independent. She leasent archery, Horsemanship and self defence. Her mentor man jatiya Tope.

4. <u>Bhagat Singh</u> : (27 Sept 1907-23 March, 1931) was a charismatic judian revolutionery who participated in the mistaher surrender of a Junior British police officer in what was to be setaliation for the death of an Indian Nationalist. He lates took part in a larg by symbolic Bombing of the central legislative Assembly in Delhi and a hunger strike in Jail, which on the boache of sympathic coverage in Indian .... newspaperslurved him into a household name in the Punjab region, and after him excutive on at age 23 into a marytyr and fall heroin Northern Indian Bhagat Singa man completed of the murder of John Samders and Charnam Singh and hangled in March 1931, aged 23. he become popular fall hero after his death.

5. <u>Jawaharlal Nehru</u> : (14 Nov. 1889-27 may 1964) was an Indian anti-colonical nation alist, secular humanist, social demacrat, states man and anthor who man a central figure in India during the middle of the 20th century. He man a Principal leader of the Indian nationalist movememnt in the 1930's and 1940's upon India's independence in 1947, he become the 1st Prime Minister of India serving for 16 year. Nehru promotor parlimentary democracy, secularsion and science and technology during the 1950's powerfully influencing Indian's arc as a modern nation in International affairs he stered Indian clear of the two block of the cold was. Upon India's independence on 15th August, 1947, Nehru gave a critically ac claimed speech, ".... with destiny he was swon in on the dominior of India's Prime Minister and raised the Indian flag at the red fast Delhi.

While a lot of what me know about India's freedom struggle in through books and monier and collected history, 1st is important to acknowledge the hard work and dedication that ment into earning Indian's freedom. For hundred of years, India and its people were colonized and ruled by the Vritishers. Prior to ythat, India was dinided into many princly states that were government by several raias andmaharajas.

After years of oppression, it just so happened that Indian people last their patience and decided to unite against their role every. The Britishers had deprived people of their free speech and had resticted their basic humanaties the freedom struggle would be nothing without the freedom fighter which some last their lines fighting for their sights and the independence of our country, there were those who fought with words and Ideas. India drafted a coustitution on during the days of struggle with the Britishers and after Independence it became applicable. In the coustitution the Indian citizen was given several fundamental sights this all made the human's being united and save their own country.

A Strange Case of Psychosis

Abhigyan Bhuyan
1st sem English dept

I woke up one chilly December morning in cold sweat.I had one of those terrible nightmares where I was stranded on a road, lifeless, almost at the verge of encountering the reapers scythe, blood gushing out like the fountains at Eden,cloudy eyes without a flicker or strain of the will to live

I remember being high on unholy psychedelics blasting Radiohead on a crappy music system in my beat up Chevrolet. I remember that turn, that drift that came as naturally as prayers on a priest's lips. I remember the spin my car took like a carousel on a carnival day. I remember the harsh screeching of the tyres, the glass shattering reminiscent to that of my heart, as I realise the birthdays of my daughter that I would miss laughters that won't be echoing in the narrowed walls of my abode, the grim shadow that would forever be casted upon my dear Emily and the fact that she won't be having a parent to guide her through the trials of life or a hand to walk her down the aisle.

I remember seeing flashing lights and hearing those sirens roar, an intense throbbing in my body as my soul threatened to leave my body. I hung on with all I had and just before my consciousness gave out, I heard frantic screaming, rushed huddlings as they tried to put me on a stretcher, and then I was lying on a hospital bed, my family screaming and crying, the doctors are trying their best to resuscitate me, zap**zap* Am having trouble breathing and my world is slowly fading.I can sense myself slipping away into nothingness. My memories flashing before me in a slideshow from the most beautiful to the downright disgusting ones. I try to grasp my mom's palm but am slowly losing my sense of touch. My world shuts down and I find myself, staring at an empty void. Despair engulfs me and dread wraps around it's horrifying tentacles around me.

I struggle to break free but the ache is too much.I close my eyes and I scream with every vocal chord in my throat, exploding due to the intense pressure I exerted and there I am on my bed, sweating profusely like a criminal just narrowly avoiding being caught.

I look up at the clock, it's 6 am in the morning and I look in a mirror, my hair is disheveled, my skin looks pale and I can see my eyes going red due to my long crying sessions. I look like a homeless fugitive on the run. I go to the washroom and wash my face and set my hair so that I can atleast look remotely close to a normal person.

It didn't snow although the weather was definitely cold enough to wear a sweater and a nice woollen scarf. I called out "Emily's" name and my beautiful ray of sunshine rushed out of her room to hug me. I took her in her soft fragrance, her little frame, her sweet voice calling out "Daddy, I'll be in the garden, and giggled her way towards the backdoor, closing it with a thud.

I lazily wore the clothes lying on the rack and put on my dad's military jacket as I'm about to open my door, I look back at my table, and I notice the things arranged neatly and in a systematic manner. I freeze, dreading at the supposedly mind-numbing situation that has arisen before. I try to contemplate and rationalise the possibilities that might've took place and I arrive at an even more horrific conclusion.

My clothes pressed and arranged inside the wardrobe,the alarm clock set for 6:45 in the morning, my table and that familiar aroma of my girlfriend's cooking just didn't add up.

You see she had been missing for over 3 years now and the police have declared the case to be a cold case, and now her investigation files lay in a dusty shelf somewhere.

I hear some faint music coming from my gramophone and an all too familiar tune playing. Keane's "Somewhere Only We Know." I cried, harder than I did at my mother's funeral or when my dog "Lily" passed away.

I had the worst breakdown I've had in years.

I wept to the point where it became hard to breathe and I cried out her name, 'Megan".

I closed my eyes and passed out on the floor to wake up on my bed again to see the familiar sights of unkempt clothes and messy table. I heaved a heavy sigh of relief but a soul sucking sadness washed over me.

It happened again,she was here. Just out of sight and just out of reach but always here.

Kargil Vijay Diwas

A Reflection on Bravery and Sacrifice Kargil Vijay Diwas, observed annually on July 26th, commemorates India's victory over Pakistan in the Kargil War, fought between May and July 1999. This conflict, situated in the mountainous terrain of the Kargil district in Jammu and Kashmir, was a significant episode in India's military history and holds a special place in the nation's collective memory.The Prelude to War, The origins of the Kargil War can be traced to longstanding territorial disputes between India and Pakistan. The Line of Control (LoC), which divides the region of Jammu and Kashmir between the two countries, was established after the Indo-Pakistani War of 1947-48. Despite its establishment, skirmishes and incursions along the LoC continued intermittently.The Kargil conflict began when Pakistani troops and militants infiltrated into Indian territory in the Kargil district, seizing high-altitude posts and creating a strategic advantage. Their aim was to alter the status quo and pressure India into negotiations. The intrusion came as a surprise to Indian authorities, who were initially caught off guard due to the covert nature of the operation.The War Unfolds The conflict that began in earnest in May 1999 when the Indian Army discovered the Pakistani presence in the Kargil sector. The terrain, characterized by its rugged mountains and challenging weather conditions, posed significant difficulties for both sides. The Pakistani forces occupied several key positions, including peaks like Tiger Hill and Tololing, which gave them a strategic vantage point over the Indian positions.The Indian Army's response was swift and resolute. The task was complicated by the harsh terrain and extreme weather conditions, which made operations exceedingly challenging. The Indian government, under Prime Minister Atal Bihari Vajpayee, and the military leadership, including General Ved Prakash Malik, coordinated a comprehensive strategy to reclaim the territory.The conflict saw intense battles, including major engagements at Tiger Hill, Tololing, and the Dras sector. The Indian Air Force played a crucial role in the conflict, providing close air support and carrying out precision strikes against infiltrators and their supply lines. The operation was named "Operation Vijay," symbolizing the commitment

to reclaim the occupied territories and restore the status quo. Heroism and Sacrifice. The Kargil War was marked by remarkable acts of bravery and sacrifice from the Indian armed forces. The soldiers faced extreme hardships, including high-altitude sickness, severe cold, and limited supplies, yet they exhibited extraordinary resilience and courage.One of the most poignant aspects of the conflict was the display of heroism by the soldiers, many of whom made the ultimate sacrifice. The battle for Tiger Hill, in particular, became a symbol of Indian bravery. The operation to recapture Tiger Hill was led by Colonel Saurabh Kalia, who, despite facing overwhelming odds, led his troops with valor until his death. His leadership and sacrifice became emblematic of the broader struggle faced by Indian forces during the war.The conflict saw the highest number of casualties among Indian soldiers in a single conflict since the 1971 Indo-Pakistani War. Many soldiers were awarded posthumous honors, including the Param Vir Chakra, India's highest military decoration, recognizing their valor.The Aftermath, the Kargil War ended on July 26, 1999, with India reclaiming the territories occupied by Pakistani forces. The conflict had significant implications for both countries and for the region. For India, the victory was a testament to the effectiveness of its military and the resilience of its armed forces. The war also highlighted the importance of vigilance and preparedness in maintaining national security.The Kargil conflict had a substantial impact on India-Pakistan relations. It underscored the volatility of the Kashmir issue and the need for continued dialogue and diplomatic engagement to prevent future conflicts. The war also prompted a reassessment of military strategies and the need for better intelligence and surveillance capabilities.Commemoration and Legacy Kargil Vijay Diwas has become an important occasion to honor the soldiers who fought and died in the conflict. The day is marked by various events, including memorial services, parades, and discussions to remember the sacrifices made by the armed forces. The Kargil War Memorial in Dras, which commemorates the bravery of Indian soldiers, serves as a focal point for these observances.The legacy of Kargil Vijay Diwas extends beyond the immediate military context. It represents a broader narrative of national unity and the collective resolve to defend the country's sovereignty. The war also reinforced the importance of national security and the need for a vigilant and prepared military. Conclusion Kargil Vijay Diwas stands as a solemn reminder of the sacrifices made by Indian soldiers and the challenges of maintaining national security in a region marked by conflict. The events of the Kargil War, while deeply tragic, also showcase the valor, dedication, and resilience of the Indian armed forces. As the nation observes this day, it reflects on the courage of its soldiers and reaffirms its commitment to preserving peace and security in the region. The day is not just a commemoration of past achievements but a reaffirmation of India's enduring spirit and resolve in the face of adversity.

AI and Creativity: How Artificial Intelligence is Changing the Art World

Bhumika Das
3rd sem, Education Deptt.

Artificial Intelligence (AI) has made significant inroads into numerous industries, and the art world is no exception. As AI technology advances, it is reshaping how art is created, perceived, and valued. This transformation raises intriguing questions about the nature of creativity and the role of technology in artistic expression.

AI is not merely a tool for artists; it is becoming a creative partner. Algorithms can now generate artworks based on data inputs and learning from existing art. For instance, AI systems like DeepArt and DALL-E use neural networks to produce images that mimic different artistic styles or create entirely new ones. These systems analyze vast datasets of artworks to understand and replicate patterns, colors, and techniques, enabling the generation of unique pieces that might not have emerged through traditional means.

AI expands the possibilities for artists by offering new methods and styles of creation. Artists can use AI to explore complex patterns, intricate designs, and novel compositions that would be challenging or time-consuming to create manually. Tools like Google's DeepDream, which enhance and modify images using neural networks, can produce surreal and abstract results, pushing the boundaries of conventional art forms.

Despite AI's growing role in art creation, human input remains crucial. AI systems are trained on existing artworks, and their outputs are influenced by the data they receive. Artists often work with AI to guide the creative process, providing direction and interpretation to the algorithm's output. This collaboration highlights the complementary relationship between human creativity and AI technology.

AI-generated art challenges traditional perceptions of what constitutes art. As machines become more adept at producing artworks, questions arise about originality, authorship, and the role of human emotion in art. While some view AI art as a novel and exciting development, others debate whether it can truly capture the depth of human experience and intention that characterizes traditional art.

The rise of AI in art also impacts the market and raises ethical considerations. AI-generated artworks have been sold at high-profile auctions, prompting discussions about the value and ownership of machine-created art. Issues such as copyright, intellectual property, and the role of AI in creative labor are becoming increasingly relevant as AI continues to influence the art world.

Looking ahead, the intersection of AI and art promises further innovations and transformations. As AI technology evolves, it is likely to offer even more sophisticated tools for artists, leading to new forms of artistic expression and collaboration. The ongoing dialogue between AI and human creativity will continue to shape the future of art, inviting us to reconsider the boundaries of artistic innovation and the essence of creativity itself.

In conclusion, AI is revolutionizing the art world by providing new tools and perspectives for creativity. While it raises important questions about the nature of art and authorship, it also opens up exciting possibilities for artistic exploration and collaboration. As AI technology progresses, its impact on the art world will undoubtedly continue to evolve, offering new ways to understand and appreciate the role of creativity in our lives.

Meaning of LOVE

Priya Dey
B.Com 3rd Semester

“ Love has nothing to do with what you are expecting to get only what you are expecting ro give - Which is everything.”

I think, Love has no gender, color or religion. We can love any one is it from heart. Most people see the problem of love as that of being loved, rather than that of loving, of one’s capacity to love. Many people think that love is simple but that to find the right object to love or to be loved by is very difficult. I feel if we love some one there should be mutual respect, or their’s no love.

I read this quote somewhere -

"It drives me crazy how humans are just meant to hold each other. How come when you hold, someone’s hand in our fingers just perfectly lock with their is ? How is it that when you hug someone, your face just right in the crooks of their neck ?... It can’t be coincidence that our bodies are fully capable of holding another... we were designed to love."

Remind you
Not me, thinking about you
after reading some books
I know I told myself that
I should stop thinking about you
But still this heart is missing you

I know you’re not gonna be mine
but what should I do with
My heart
It just wants you by my side.

Sometimes I just wonder
if there any time or things
that remined you of me ?

Academy awards

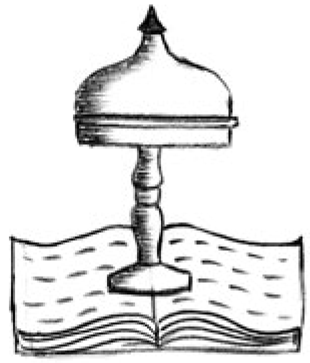

Tushar Jyoti Talukdar
3rd Sem., English Deptt.

Academy awards, the most prestigious award ceremony in world cinema which is also widely knows as ‘The Oscars ‘. The film industries , all over the World dreams to win an award in this prceremony ceremony . Our Indian cinema were also trying to win this award for many years . Although india is famous for Bollywood and other regional cinema but unfortunately our performance in the would stage is very poor . We have been constantly competing against film industries all over the world in different categories especially in these recent years buit we have failed to win every time . But the exception came on the 13 th March, 2023 . The golden day finally arrived in the 95 th academy award by the winning best documentary short film for ‘The Elephant Whisperers ‘. Later , the film ‘RRR’ made the country pround by winning Best Original song Award for ‘Naatu Naatu ‘.

It was the first time that not 1 but 2 indian films won an academy award simultaneously . Bhanu Athiya won academy award on best costume design category for the film ‘Gandhi’ in 1983 and also in 2009 academy awards we bagged faw awards for different categories for the film ‘Slumdog Millionaire ‘. But our achievement in 2003 Oscars award was different and casted by Indian filmmakers and artistb . Both ‘Gandhi’ and ‘Slumdog Millionaire’ were angol –indian films . The produr and director were British and only a few Indians worked in these films in world cinema was vastly different , especially the telugu film ‘RRR’ which is recognised all over the world .

‘for a regional or RRR’ is a Telugu directed by legendary director s.s. Rajamouli . Ram chran and jr. NTR are the main progtagonists of the film . Ajay Devgan and Ali Bhat also played important roles in that film . the budget of the film was over 500 crores and the expectation of the film was high due to the name of the director himself . He previously directed ‘ Baahubali’ and Baahubali 2’. Both films were all the blockbuster on box office people expected him to give out another legendary blockbuster similar to the Baahubali films. When the film released , it continued the legacy if the Baahubali films . After the release , both the main actors became superstars over the night . They were aiready famous in Andhra pradsesh , Telangana and collection was more than 1200 crore worldwide . the budget itself was a huge success non – bollywood fillm .

But the real success was yet to come . After 2 month tyhe film was released on Netflix in Hindi dub with English subtitles . Because of the Netfilx release, the film reached almost every country . After few days the film became viral USA, in USA , most of the Netifilx users watched the film and they loved it very much . The love shown by Americans towards this film rivalled that of Indians it almost created history . Before RRR Americans never showed much interest in an Indian

film and the song ' Naatu Naatu ' become viral too . after witnessing the success of RRR on Natflix , the film was re –released in theatres of USA and it almost solo out every show . Even thr people who already watched the film on Natflix come to experience the theatrical vibes . Many directors , producers ,actors of Hollywood praised the film and wanted to meet the makers and actors . after few days the filom released in japan which got the sam e response as it did when it was released in America. People from China, South Korea and Germany. praised the film. Now, RRR (Rise, Roar, revolt) is not only Telugu film or an Indian film but a global cinema, which is recognised all over the world.

If we look closely it's an inspirational journey. Many regional film indutries got inspiration to make high budget film. It's prove that language can never be a barrier. The film industries got inspiration to make high budget film, It's proves that language can never be a barrier. The film industries of the South have been putting out contents content base film for many years but due to a lack of confidence, they have struggle to put out high budget films. if content of the film is worthwhile.

Indian cinema is known for only Bollywood, but that's not actually true. Our Indian cinema sonsist of all Indian Films as a whole. Bollywoood, the Hindi film industry has remade many legendary south films and in turn has made big money. It's unfortunate in my opinion, we should always focus on original content and thankfully it is changing now. People are more inclined to wat7ch only content base film. RRR is the perfect example of this. If we support other regional films like we support RRR, we will see Indian film lifting Oscar award again, Like Southern films, Maratha, Odia, Gujrati, Bengali and our very own Assammese film Industry also provide many content based films in recent years which have been a source for true cinematic joy. Our new generation must shhow passion for our Indian Cinnema just like they support japankese Anime, Koreank drama, Hollywood and western films, There is nothing wrong to support foreign content, It teachers us many things but we must know about our countries different culture, heritage. It also increases ou love for our beautiful country when we watched these films.

Krishna Consciousness

Jurismita Roy
B.Com., 1st Semester

Krishna means God. We are all intimately connected with hima because he is oue original father. But we hhave forgotten this connection. When we become interested in knowing. “what is my connection with god ? What is the aim of life ? Then we are callled krishna consclous. Krishna consciousness is already there in the core of everyon’s heart, But because of our materially canditioned life; we have forgatten it. The process of chanting the Hare Krishna Mahamantra - “Hare Krishna Hare Krishna krishna Hare Hare; Hare Rama Hare Rama Rama rama Hare Hare.” revives the Krishna consciousness is a state of awarness in which an individual acts in complete harmony with the Divine or the ultimate reality of Krishna. It is a form of Bhakti Yoga (or devotional service) in which the purpose is to devote ones thoughts, achiver and worship to pleasing krishhna, who some consider to be the supreme god.

It is said that krishna consciousness can be reawakened through Bhakti Yoga practices such as hearing and chanting about Krishna This process brings love (Bhakti), Which attracts Krishna and alloves the devotee to devlop their .... unique relationship with him. practice of Krishna conciousness has been popularized in part through the work of the International Society for Krishna Consciousness (Iskon). Known colloquially as the Hare Krishna’s member of the society spread Krishna consciousness through activities such as singing the Hare Krishna Mantra in public, preaching and selling spiritual books to educate the public. Their intention is to share spiritual knowledge with society at large and to pramor Krishna Consciousness. The intention is that this will help achieve peace and unity in the world. The beliefs oof Iskon come from specific Hindu Texts such as the “Bhagvad Gita” and the “Srimadf Bhagvata. As movement, it emerged from the Guidiya Vaishnava traditiionk, which has proponents as for sack as the late 15th century in India. Interest in America and Europe Beagan later in the early 1900s. It simply means that be therte in whichever job field you are, just odd Krishna into it. But as a practising sadhana one must be careful & aware that our respective job fields must on breake the four regulative principles (i.e. No. intoxication, no gambling no poinion, garlic, meat-eating and no illict affair) to act with Krishna consciousness is to free the self from the illusion that it is on individual body. It is a way to experience the bliss of one’s true, eternal nature. It is said that anyone can do this and that Krishna Consciousness is something everyone has naturolly.

THE VOICE BEHIND: INQUILAB ZINDABAD

Naina Sharma
H.S 1st Year,(Arts)

"They may kill me, but they cannot kill my ideas. They can crush my body, but they will not be able to crush my spirit"

- Bhagat Singh

India, a land of myriad and exquisite cultures and subcultures, a land of diversity in everything, its food, its culture, its languages. But, this beautiful land has a very violent past. Yes, I am talking about the period of the 'White's Rule' or let me say it in a very formal manner: 'THE PERIOD OF COLONIAL DOMINANCE'. The Britishers came in India in 1608 as a simple trading company, The East India Company and became one of the greatest challenges the subcontinent had ever dealt with. The land, which was in the ancient times known as "Sone ki Chidiya", but the Britishers came and took away everything from us and we were left with nothing. India lost its independence not even to a government but to a private company, people were manipulated, humiliated and the company conducted its theft by taxing the natives and forcibly extracting their resources. And, in fact, the company turned the natives against their own people. But we are all humans who seek freedom, to grow, to develop. When the company's brutalities grew up several people came out of their houses to fight for independence, to preserve their culture, their heritage, and to once again live like a human, a free human, not a slave. While fighting for the idea of independence many lost their lives, but only the names of some are left with us: Mahatma Gandhi, Bal Gngadhar Tilak, Pt Jawaharlal Nehru, Lala Lajpat Rai, Ram Prasad Bismil, Subhash

Chandra Bose to name a few..

One such revolutionary figure was Bhagat Singh. The first idea that strikes in our mind whenever we talk about Bhagat Singh is "Inquilab Zindabad" or "Long live the revolution". So let me give you all a brief biography of his life.

Bhagat Singh's Early Life :

Bhagat Singh was born on 27th September 1907 in the village of Banga in the Lyallpur district of Punjab what was then a British India and is today Pakistan. He was the second child born to Vidyapati and Kishan Singh Sandhu out of the seven children- four sons, and three daughters. Bhagat Singh's family was also active in the independence movement. In fact, his father and his uncle Ajit Singh were active in progressive politics, taking part in agitation around the Canal Colonization Bill in 1907, and later the Ghadar Movement of 1914-1915.He was sent to a village school in Banga for a few years, Bhagat Singh was enrolled in the Dayanand Anglo Vedic School in Lahore. In 1923, he joined the National College in Lahore, which was founded two years earlier by Lala Lajpat Rai in response to Mahatma Gandhi's non-cooperation movement. Bhagat Singh became a great influence on youths, but the police were concerned and they arrested him in May 1927 on the pretext that he had been involved in a bombing that had taken place in Lahore in October 1926. He was released on a surety of Rs. 60,000 five weeks after his arrest. He wrote for Urdu and Punjabi newspapers, published in Amritsar and also contributed to low priced pamphlets published by the Naujawan Bharat Sabha. He also wrote for Kirti, the journal of the Kirti Kisan Party and briefly for the Veer Arjun newspaper, published in Delhi. He used pseudonyms including names such as Balwant, Ranjit and Vidhrohi.

Bhagat Singh's Revolutionary Activities :

In 1926 he founded the Naujawan Bharat Sabha. This organization basically aimed to encourage revolution against British rule by rallying the peasants and workers. He served as the organization's secretary. In 1928 he established the Hindustan Socialist Republican Association along with Sukhdev, Chandrashekhar Azad and others. Well, in 1928 Lala Rajpat Rai died in as a result of injuries

sustained in a police lathi charge on the orders of superintendent of Police, James Scott. So, Bhagat Singh and his revolutionary friends decided to avenge the death of the dear leader. Singh conspired with other revolutionaries like shivaram Rajguru, Sukhdev Thapar and Chandrashekhar Azad to kill Scott. However, in a case of mistaken identity, the plotters shot John P. Saunders, an assistant Superintendent of Police, as he was leaving the District Police Headquarters in Lahore on 17th December 1928.

CENTRAL ASSEMBLY BOMBING CASE : Bhagat Singh was also involved in this case. On 8th April 1929, Singh and Batukeshwar Dutt threw a bomb in the Central Assembly at Delhi, from the Visitor's Gallery. He was influenced by Auguste Vaillant, a French anarchist who had bombed the Chamber Of Deputies in Paris. The nominal interest was to protest against the Public Safety Bill, and Trade Dispute Act which had been rejected by the assembly but were being enacted by the Viceroy using his special Powers. The bombs that they threw had been designed not to kill, but some members, including George Ernest Schuster, the finance member of the Viceroy's Executive Council were injured. The smoke from the bombs filled the Assembly. The smoke was enough for them to run away but they stayed there and kept on shouting "Inquilab Zindabad" and threw leaflets. They were arrested after that. The trials ensued, both Singh and Dutt were sentenced to transportation for life. In the

meanwhile, the murder case of JP Saunders also came up and Singh was linked to that case as well.

"Bombs and pistols do not make a revolution. The sword of revolution is sharpened on whetting stone ideas."

- Bhagat Singh

Bhagat Singh's Execution :

Bhagat Singh was arrested and charged in the Saunders murder case, along with Rajguru, Sukhdev and others. The trial commenced in July 1929. In the Lahore prison where they were lodged, the young leaders started a hunger strike demanding better treatment as they were supposed to be political prisoners.

They demanded equality in food standards, clothing, toiletries and other hygienic necessities as well as access to books and daily newspaper. They argued that they should not be forced to do manual labour or undignified work in the jail. They were met by many leaders who expressed pain on seeing their distress. Bhagat Singh fasted for 116 days after which he ended it at the request of his father and Congress leaders. But the trial needless to say, was one sided and Singh, along with Rajguru and Sukhdev were sentenced to death. The trial and subsequent sentence drew widespread condemnation from many quarters. Many leaders requested for a reduced sentence but to no avail. The trio was ordered to be hanged on 24th March 1931 but the sentence was carried out a day earlier at the Lahore jail. Bhagat Singh was 23 years old then. He became a popular folk hero after his death.

"Bhagat Singh did not become popular because of his act of terrorism but because he seemed to vindicate, for the moment, the honour of Lala Lajpat Rai, and through him of the nation. He became a symbol; the act was forgotten, the symbol remained and within a few months each town and village of the Punjab, and to a lesser extent in the rest of Northern India, resounded with his name."

- Jawaharlal Nehru

"Mera rang de basanti chola, rang de, rang de....Rang de basanti chola maye rang de; Inquilab Zindabad"

Impact of RRR's Oscar triumph on Indian Cinema

Tushar Jyoti Talukdar
English Department, 4th Semestar

Academy awards, the most prestigious award ceremony in World Cinema which is also widely known as 'The Oscar'. The film industries, all over the World dreams to win an award in this prestigious ceremony. Our Indian Cinema were also trying to win this award for many tears. Although India is famous for Bollywood and other regional cinema but unfortunately. Our performance in the world stage is very poor. We have been constantly competing against film industries all over the world in different categories espicially in theae recent years but we have failed to win every time But the exception came on 13th March, 2023. The golden day finally arrived when India bagged it's first award by winning best documentary short film for 'The Elephant Whisparers'. Later, the film 'RRR' made the country proud by Winning Best Original Song Award for 'Naatu Naatu'.

It was the first time that not 1 but 2 Indian films won an academy award Simultaneously Bhanu Athiya won academy award on best costume design category for the film 'Gandhi' in 1983 and also in 2009 academy awards we bagged few awards for different categories for the film 'Slumdog Millianaire'. But our achievement in 2023 Oscars award was different from the previous award ceremonies because both the winners of 2023 were completely directed and casted by Indian filmmakers and artists. Both 'Gandhi' and 'Slumdog Millianaire' were Anglo-Indian films. The producers and directors were British and only a few Indian worked in these films But 'RRR' and 'The Elephant Whisperers' were completely Indian made films and the import of these films in world cinema was vertly different, especially the Telugu film 'RRR' which is recognised all over the world.

'RRR' is a Telugu film directed by legendary director S.S. Rajamouli. Ram Charan and Jr. NTR are the main prataganist of the film. Ajay Devgan and Alia Bhat also played important roles in that film. The budget of the film was over 500 crores and the expectation of the film was high due to the name of the name of the director himself. He previously directed 'Baahubali' and 'Baahubali 2'. Both films were all time blockbuster on box office people expected him to give out another legendary blockbuster similar to the Baahubali films. When the film released, it continued the legacy of the Baahubali films. After the release, both the main actors became, superstars over the night. They were already famous in Andhra Pradesh, Telangana and other routh states but this film made them superstars in the eyes of entire India. The films total collection was more than 1200 crore Worldwide. The budget itself was a huge success for a regional or non-bollywood film.

But the real success was yet to came After 2 month the film was released on Netflix in hindi dub

with English subtitles. Because of the Netflix release, the film reached almost every country After few days the film became viral in USA. In USA most of the Netflix users watched the film and They loved it very much. The love shown by Americans towards this film rivaled that of Indians. It almost created history. Before 'RRR' Americans never showed much interest in an Indian film and the song 'Naatu Naatu' became viral too. After witnessing the success of 'RRR' on Netflix, the film was re-released in the theatres of USA and it almost sold out every shows Even the people who already watched the film on Netflix came to experience the theatrical vibes Many directors, producers, actors of Hollywood praised the film and wanted to meet the makers and actors. After fwe days the film released in Jahan which got the same response as it did when it was released in America. People from China, South Korea and Germany praised the film. Now, RRR (Rise, Roar, Revolt) is not only Telugu film or an Indian film but a global Cinema, which is recognised all over the world.

If we look clarely it's an inspirational journey Many regional film industries got inspiration to make high budget film. It's proves that language can never be a barrier. The film industries of the South have been putting out content base film for many years but due to lack of confidence, they have strugguled to put out high budget films. If content of the film is worthwhile.

Indian cinema is known for only Bollywood, but that's not actually true Our. Indian cinema consist of all Indian films as a whole. Bollywood the Hindi film industry has remad many legendary south films and in turn has made big money. If unfortunate in my opinion, we should always focus on original content and thankfully it is changing now. People are more inclined to watch only content base film. 'RRR' is the perfect example of this. If we support other regional films, Maratha, Odia, Gujarati, Bengali and Our very own Assamese film industry also provide many content based films in recent years which have been a source of true cinematic Joy. Our new generation must show harrison for our Indian Cinema just like they support Japanese Anime, Korean Drama, Hollywood and western films. There is nothing wrong to support foreign content, it teaches us many things but we must know about our countries different culture, heritage. It also increases our love for our beautiful country when we watched these films.

Is Trading in Stock market gambling ?

Ismail Ali
Finance Department, B.Com, 3rd Sem.

Guessing in the Stock market might bad to gambling in the Stock market.

Alas! stock market traders are usually looked upon as speculatars trying their luck against the odds.

Well, trading and gambling may get construct as one, but they are pretty different fundamentally. Unlike gambling, the success or failure of trading in stock market is not dependent on the roll of the dice. Trading is not a one time Jackpot but a discilinary approach to picking the right stocks foe wealth creation. It requires consistent effort and analytical skills to analyze the company's Financial Statement growth prospects, credibility and past performance with planned entry and exit strategies.

Caunterproductive to this, gambling is a game of chance and easily accessible far all. People with a high risk appetite bet or stake something of value with an aspiration to gain on the games outcome. All it calls far is a legal age to start and a high-risk appetite to bear the brunt of losses.

The reality of the stock market is a way different from gambling. Equating both will Jeopardize one's Financial Situation.

Why is Stock Trading Not Gambling ?

Successful traders follow a consistent strategy far wealth creation and this is samething that demarcates trading from gambling. Obtain a quick understanding of some significant reason that genuinely explain why trading and gambling are grossly different

1. Trading Involves facts and figures

Equity traders get exposed to the unexpected twists and turns of the Stock market to survive the onslaught of the stock market, equity traders conduct in-depth research on the companies to make wise and informed decisions. Understanding financial statements, growth prospects, ratio analysis, market and price tends, chart and other factors are essential befor trading in the stock market. Unliketrading, gambling is a psychological game, and a gamber has no access to factual information, substantially increasing their risk.

2. Quick profit vs. slow profits

Gambling provides quick profits but also quick losses in comparison to trading. People often visit casinos to make good money. It is a famous analogy that a gamber might make stunning profit an day 1 in Casinos, Followed by a slight loss on day 2 and then further tries to recover the loss.

3. Tax implication

It is one of the most crucial and interesting aspects to know before trading or gambling. Under the Income tax Act 1961. If the listed equity shares are sold within 12 months of the purchase, the seller might have a short term Capital gain (STGC) or short term Capital loss (STCL). STCG is taxable at 15% (surcharge and cess

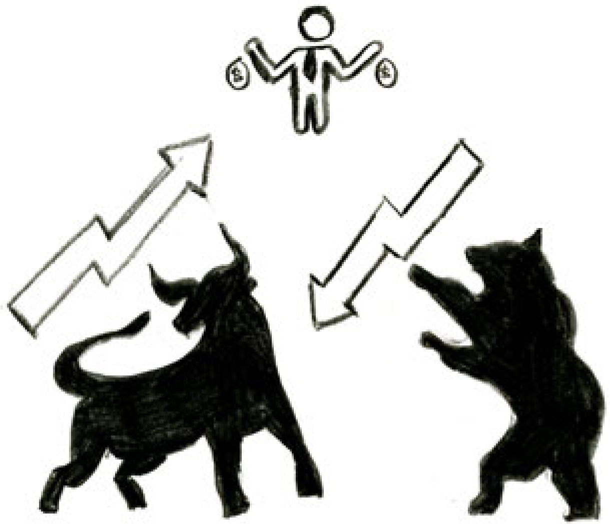

applicable), irrespective of the income tax Slab in contrast, equity shares sold after 12 months from the date of purchase, the seller will have a long-term Capital gain (LTCG) or long term capital loss (LTCL).

LTCG is taxable at 10% (with applicable surcharge and cess) in excess of Rs. 1,00,000 and without the benefit of indexation.

In contrast, income from gambling, winning from lotteries and games as any betting /gambling exceeding Rs. 10,000 annual limit is directly taxed at the Flat rate of 31.2% under Income from other saurce.

4. Time Harizons

Time harizons are also different in the case of gambling and trading. Gambling is a game with pre-defined deadlines and dates to determine if one has won or lost the game. However, trading in stock can be short-term, or long-term, wherein the buy and sell scenarios are decided based on the Companys growth.

Conclusion

Excitement social proofing and emotions can drive people towards gambling or trading but they are invariably different. Gambling is a game of chance wherein the risk of losing is lofty perpetual trading with knowledge, Control and expertise can reap a trader with high profits in the long run. To summarize, retraining from reckless gambling and trading is Critical to avoid loss of money.

Everyone has a Story

Bipasha Deka
BA, 5th Sem, English Department

A young man in his twenties was seeing out from the train's window shouted...

"Father look at the trees ! They are going behind!"

The young man's father smiled at the man, and a young couple sitting nearby looked at the young man's childish comment with pity.

Suddenly, the young man exclaimed again.

"Father look at the clouds ! They are all running with us!"

The couple couldn't resist and said to the old men.

"Why don't you take your son to a good doctor?"

The older man smiled and said "We did, and we are just coming from the hopsital. My son was blind from birth and he just got his vision today. Every person in the world has a story. Don't judge people before you truly know them. The truth might surprise you.

Do not judge others by your own standards, for everyone is making them way home, in the way they know best.

– LEON BROWN

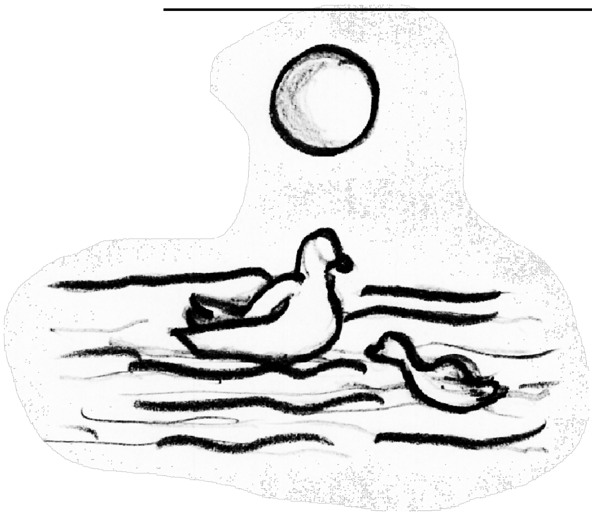

The War 'Within'

Diksha Agarwal
B.A. 1st Sem., Eng. Deptt.

You've always been told that war is something that happens on distant battlefields, fought by soldiers in uniforms. But the truth is, a war is raging within you right now. It's a war that's been fought since the dawn of time, a war that's both universal and extremly personal. It has been fought by every human being that has ever come into existence, in varied frontiers and desolate divides.

You feel it in the constant chatter of your mind, the endless debates between fear and courage, doubt and confidence. You feel it in tension in your shoulders. You feel it in the tension in yourshoulders, the knot in your stomach, the racing of your heart. It's a war that's fought on multiple fronts, a war that's both brutal and beautiful. Basically, it's a battle that keeps on raging inside us for ourself confidence. An unceasing need for battle keeps on emerging on the horizons of self confidence and self doubt.

This is the war inside us, a battle for control of our thoughts, emotions, and actions. It's a war between our highest aspirations and our deepest fears, between our desire for connection and our need for control. It's a war that's fueled by our past experiences, our present perplexities, and our future anxieties.

You are the battlefield, and the war is fought on multiple fronts. There's the front of self-doubt, where your inner critic whispers "You're not enough." There's the front of anxiety, where worries about the future and regrets about the past consume your mind. There's the front of relationships, where conflicts with others mirror the conflicts within.

But here's the thing: you are not just a passive victim in this war. You are also the General, the Commander of your own thoughts and emotions. You have the power to choose which battles to fight, and how to fight them. You have the power to deploy your inner troops, to mobilize your strengths and weaknesses.

So, what will you do? Will you surrender to the forces of fear and doubt, or will you rally your inner troops and launch a counter attack? Will you retreat into the comfort of familiarity, or will you advance into the uncertaintly of growth?

The outcome of the war inside us depends on it. Will you emerge victorious, with a sense of purpose and direction? Or will you be defeated, lost in a sea of confusion and despair ?

We can assist each other to rise above the murky depths of hopelessness in our minds and levitate towards the shining truth of the battlefield for what truly is; an universal truth. The choice is yours, and yours alone. But know this: you are not alone in this war. We are all fighting it, every day, in every moment. And together, we can emerge victorious, and can keep our hearts and minds at peace.

The Mother and his Son

Divyani Kumari
Economics, B.A. 2nd Sem.

An old women just, behind her son whose name is Rahul. During some his office work. His well educated and well settled. His very busy his work. For the mean time the squirral come and sit down to the wondow of the house. First time his mother asked his son what is that son. Her son replied mom that as a squirrel. For about half an hour his mother again ask what is that son. He replied it a squirrel Mom.

For this time, when his mother ask the same question he replied her is very bad and soundfull irritated and frustrated that you understand it a squirrel why you asking are the same question again and again. Mother feel very bad. Her the act was full of sorrow but she didn't sad anything to her son. She just stand up and say sorry to him and make his wol and calm.

She make him just behind her tell him a sweet little boy story at 5 year old boy story. That boy was very cute and innocent. Once is while their is bird came and sit of the window of the house. That child asked his mother replied him every calmly and sweety. She kissed her cheer on his for head to same the innocence of the child.

That child is Rahul how who is very well settled and well educated but don't know how to treat his old mom that person is not only Rahul it can be me you and so many people in the world. Who doesn't treat that parents gently and calmly.

Moral of this story is Honour your Parents and Mom. Parents sacrified so many thing for us and for our betterment in our future. They cry for us. They love is so much in this world no one can.

The Mysterious World of Bioluminescent Bays

Hatnei Simte
3rd Sem., Economics dept.

Imagine paddling through a darkened bay, surrounded by a mesmerizing glow that seems almost otherworldly. Welcome to the enchanting realm of bioluminescent bays, where the water itself radiates a soft, ethereal light.

Bioluminescence is the scientific term for this phenomenon, which occurs when microorganisms called dinoflagellates emit a blue-green glow as a defense mechanism. These tiny creatures thrive in shallow, tropical waters, and when disturbed, they release a burst of light that illuminates the surrounding environment.

There are only a handful of bioluminescent bays scattered across the globe, making them a rare and precious natural wonder. Some of the most famous ones include:-

Mosquito Bay in Puerto Rico- Bio Bay in the Bahamas- Vaadhoo Island in the Maldives- Tomales Bay in California, USA Visiting a bioluminescent bay is an unforgettable experience. As you glide through the water in a kayak or boat, the gentle lapping of the waves against the shore creates a dazzling display of light and color. It's like paddling through a starry night sky, with the added magic of being surrounded by the soothing sounds of nature.

These bays are not only breathtakingly beautiful but also play a vital role in supporting local ecosystems. The dinoflagellates that create the bioluminescence are an essential food source for many marine creatures, from fish to crustaceans.

We continue to explore and learn more about these natural wonders, it's essential to remember the importance of preserving and protecting them for future generations. Bioluminescent bays are a precious gift from nature, and it's our responsibility to cherish and conserve them.

Solace, Wisdom & Harmony : A departmental sojourn in Shillong, Meghalaya

Miskina Saikia,
B.A. 1st Semester, Department of English.

The dawn of 25th's somber November unlocked the gateway to the notable "Abode of Clouds", the mesmerizing state of Meghalaya, India, to us, the entirety of the Department of English.

At the early intervals of sunrise, winter daylight peeked in with tender radiance through the enthusiasm and elation of all those present as we boarded the commute arranged, a mellow warm bus, engined by the anticipation and jouissance of each of us in attendance. And with every picturesque station we travelled past by, mellifluous choirs of bliss reverberated from the core of the bus, entwining with that of the peripheral trees swirling delicately with the mist.

We passengered a sundry of entertainments along the way while experiencing the fleeting moments of soon-to-be memories as we edged closer to the foremost destination of our departmental excursion, the North-Eastern Hill University (NEHU), based in the thriving and lush suburbs of Shillong. NEHU wove within us unforgettable glimpses of its spirited environment, hospitable and homey campus, and vitally, a museum of immeasurable knowledge to attain. We traversed through the libraries, classrooms, and such other recreational places, stitching the memories forged and insights garnered from our very own admired faculty as well as from the esteemed faculty at NEHU. After relishing on a filling breakfast, we advanced further to the next spot as daybreak fell to noon. And the quest for some solace and hopes for a flourishing departmental connection escorted us to Shillong's serene Botanical Garden and the famed Ward's Lake, wherein we basked in some leisure amidst the vivid flora and fauna, a fusion of crimson, rose, moss, and ambers. Tranquil waters glistening with descending rays of a myriad of blazing suns, an amusing and intriguing portal mirroring the beaming smiles and contagious laughter of the people that make up our department. The scintillating lake also sheltered tall canopies, both aged and young, donning an evergreen grace. Touring these sites also unfolded as an opportunity to soak in and heighten our knowledge about the rich cultural and geographical tapestry of Meghalaya.

The following sight that unwrapped itself through the caressing breeze turned out to be the most personally cherished highlight of the excursion : the viewing of the cherry blossoms. A glance caught, merriment flowing

through and in the hidden and dim chambers of the heart, it brought. Eventually manifesting into a glee that found home in the twinkling of smiles and crescent crinkling of our eyes. The blush-hued cherry blossoms that blanketed Shillong's November stood veiling us, breathing in the contentment. A spellbinding shade brimming with snapshots captured, friendships bloomed, and a bundle of memories tightly clasped.

25th's nocturnal Saturday reached its near conclusion with a delightful lunch, providing ample energy for a visit and walk through the bustling street of Shillong's infamous Police Bazaar. A vibrant market at the beating heart of Shillong, trading souvenirs that we bought as tokens of remembrance, as well as offering primary knowledge on the localness and local diversity of the region. The lively ambience of Police Bazaar painted a colourful ending to this special day. And even as the sun began setting behind a tangerine tint of clouds, light still poured from the strokes of memories we created and the wisdom that we gained.

We boarded back onto the bus as shades of muted saffron and yellow transitioned into those of dusky blue, with the epiphany that it takes barely an evanescent span of time for moments to evolve into memories, and that the space and time in between often store the essence of these experiences experienced. Such as the wisdom, solace, harmony, and union across the semesters fostered through this excursion. The trip, moreover, achieved success in its endeavor on providing scholarly and diverse local exposure, and furthermore in gaining extensive knowledge and developing character.

Our arrival at the college premises around 10:00 at nighttime, wheeling back to the very dawn of our trip, is what signaled its conclusion, albeit with memories and knowledge forever engraved and sustaining. The scenic splendors of Meghalaya, laced with the enjoyment of the day, could thus be reminisced as the journey to the interludes between ephemerality and eternity, where the soulful experiences still echo. An unforgettable excursion to Shillong, Meghalaya.

Frayed Threads of Yesterday

Nitashri Borah
BA 1st Sem., Department of English

In a picturesque, bucolic landscape, days after the last visit, I stood on the familiar yet unfamiliar path, trembling with apprehension. I had come, once again, to see her—the woman who once knew me more than anyone in this world. As I entered her presence, I held my breath, my voice wavering, “Remember me?” I questioned, clinging to a sliver of hope, longing to hear her voice, yet dreading her reply. Her eyes lit up with recognition, my heart fluttered for a second, only to be stilled by the reality of the situation. Yes, she remembered me, but not as the person I once was to her. She recalled me merely as a stranger she had seen days before, not as the cherished soul she had known ages ago. I held my tears back, forced a smile, my blurred vision obscuring the path to her eyes. In that moment, I wondered if this was the burden I had anticipated bearing alone.

She was unaware of our history, and I did not dare enlighten her. As she pieced together fragments of the truth, I held my breath, awaiting the inevitable revelation. When it came, I felt a bittersweet relief, relieved that I could finally embrace the truth. But the relief was short-lived; the moment of recognition faded as quickly as it came, and she forgot me once again.

I had grieved our separation long ago, cursing the fate that had made me leave her alone. She had been my everything, but I had been scooped up when I could not refuse. Isolated, she survived alone for ages, probably longing to see me, hold me again. Now, as she struggled to remember even the simplest of details, I questioned if I had been destined to live in her blurry recollections endlessly. Day by day, I collected fragments of hope, wove new memories with her, only to watch them unravel and vanish into the depths of her lost mind. Occasionally, the threads resurfaced; these occasions became the moments of clarity, the light to my darkness, grounding me for just a while longer. These fleeting moments kept me tethered to the present, my feet firmly planted on the ground. Yet, I dreaded the day when even those precious bits would sink to the bottom of the vast ocean, never to be recovered. That day would eventually mark my eternal eclipse, as I too, would be lost to the depths of despair. Unable to accept this truth, with the last ounce of my strength, I pleaded, “Mother, remember me just once more, please...”

And so, I continued to visit her, day after day, holding onto the hope that one day, she might remember. Each visit was a testament, a testament to my love and my longing, a silent prayer, for the return of her memory. Until then, I remained by her side, her ever-faithful stranger, and her forgotten daughter.

Poetry Section

Enchose of forgotten Love Beyand the grave

Ashitaba Dey
1st Sem., English Deptt.

My death tomb is buried
& I am Sleeping alone here !
Why are you coming back now
to burn my heart again ?
On my death bed,
I was looking for you.
you didn't get time then,
You were too busy !
On the boy of my life,
Why don't you end your story and leave ?
I made myself free from the maya of being alive,
From the day, death has become my lover.
Don't tease me with your false laughter
Telling me that you love me,
That now I cannot cross
the door of infinite death !!

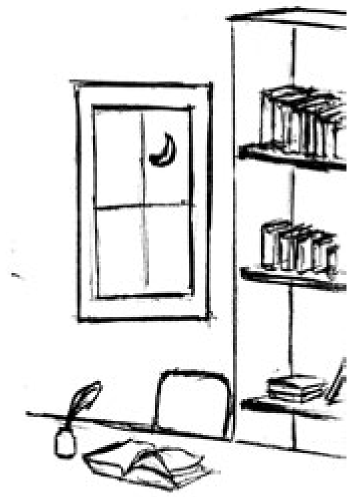

My Sterious Book Store

Juman Barman
B.Com

In the Quiet Town of Meadowwvale, a my sterious book store appeared over night. Its shelves held books with blank covers, enticing readers to pen their own talles. Emma, an aspiring writer, entered hesitantly. As she touched a dusty volume, characters sprang to life. She became the weaver of destinies.

Days passed, and the townsfolk marveled at their transformed lives. However, Emma sensed an impending choice-sacrifice her newfound power or become captive to the stories she birthed. Torn, she inked a farewell, releasing the enchantment. The Bookstore vanished, leaving behind echoes of adventures lived and lessons learned Meadowvale returned to its serene self, and Emma, now an author of her own destiny, continued to write in the pages of life.

Unsaid !

Leeza Bhagabati
B.Com 3rd Semester

A sensation not through touchi
But from a feeling
That pertains through a silent sonsent
of a sapien who's untraceable
Forehead like a bisected crescent.
I would always look for thee after School
Behind the bars of curtain bedeck grey
But can't spare from the eagle's eye,
And console myself,
A hunter can't be partted from its prey.
2 years elapsed of this tenacity through looks
Cohasiveness though the heart
We nor confessed each other
neiither expressed to ourselves what we felt.
And one day we were ready to be parted
Desisting on the one we resided.
The day bbefore I will move with my family
My poor soul just wept, wept and wept
Until the eyes became sick of it, and slept.
I don't have a elephantlike memory to remembber the teachers notes in class,
But though we're apart
This forgetful brain can always keep you and your place intact in its place,
Yes! It's in my heart.

Remind you

Priya Dey
B.Com, 3rd Sem

Not me, thinking about you
after reading some books
I know I told myself that
I should stop thinking about you
But still this heart is missing you...

I know you're not gonna be mine
But what should I do with My heart
It's just want you by my side

Sometimes I just wonder
Is there any time or things
that Remind you of me ?

A Hidden Treasure

Anis Uz Zaman
Guest Faculty, Dispur College
Department of History

As the night falls and the moon glistens,
I grab my coat, swing the door open,
Tie my laces and scarper towards empty highways.
Not a soul in sight, withal I hear whispers,
Galloping through the wind,
Perhaps an unfinished conversation.
Should one abandon these voices?
Or perhaps entomb them in the grave?
Deeply buried under miles of dust lies a chest,
That when opened, summons spirits.
Oh! I dare not open one.
For I appreciate my ears more than my eyes
The heavy clinking of locks would-
Deafen my vision and blind my ears.
Drunken of paranoia I gaze at the blue moon.
The howling ensues, a pack of wolves,
Devouring every bit of my judgement,
Turns me into a madman, cold and weary.
The lamb within begs for a redressal,
Pleads not to jump over high fences.
The dark side of the moon contradicts this whim,
It emboldens the vagabond to seek refuge,
Resume when it is bright tomorrow.
Like an ant I retrace my footsteps,
Promise to begin anew,
When the storm subsides tomorrow.

Barefoot

Anis Uz Zaman
Guest Faculty, Dispur College
Department of History

The sinking Sun in the west,
Painted the sky yellowish- red;
The green lights in the north,
Paved an uncertain, wavering path,
Down the road I went,
Contemplating my miseries-
The unbreakable barriers, deep trenches,
Unfaithful intentions and a thorny bed.
Until I came across an innocent soul-
Glimmering blue eyes, dry brown lips,
A downward gaze, made my heart ache,
Bare feet, bruised and bleeding,
Unattended for ages, yet a smile wide.
In a second, both paths crossed,
Compelling a backward glance,
Both eyes met, one looked transfixed,
And the other hopeful.
For everythging looked greener,
On the perfect, opposite end.

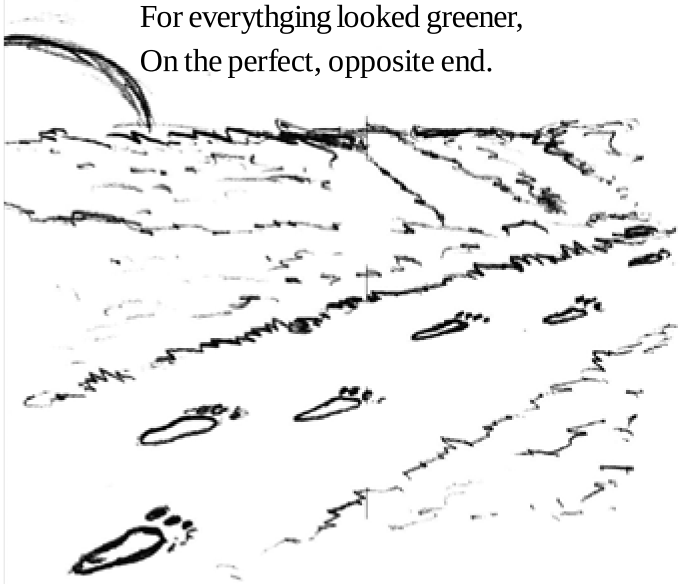

Everlasting Bonds

Anjali Kumari
B.Com 3rd Sem. (Commerce)

In fields of life, where dreams take flight,
a friend's embrace brings wramth and light.
They paint the world in vibrant hue,
with every word, with every view.

Through stroms and sunshine, they stand tall,
a beacon of strength, they never fall,
In laughter shared and secrets kept,
a bond so deep, it's tightly swept.

They celebrate your wins, big or small,
and catch you if ever you stumble and fall.
with every step, they're by your side,
in life's grand tapesty, they're your guide.

So cherish the frineds who hold you near,
For their love is precious, crystal clear.
In the book of life, they're a cherished page,
A treasure that transcends time and age.

Uncared Love

Gitirupa Goswami
BA, 1st Semester, English Department

She's just a happy child,
with faces full of smiles;
Finding beatitude immensed
Within the vast ocean of life.
Evading the icy stares
in spaces between with a heavy past.
Tears falling apart from
her eyes with nonchalant
cries from her aradle;
Did she wished for that so much ?
Just a small word carrying
huge meaning and support;
called Love.
Unfortunately she is unblessed
with that, instead of
Uncared love!

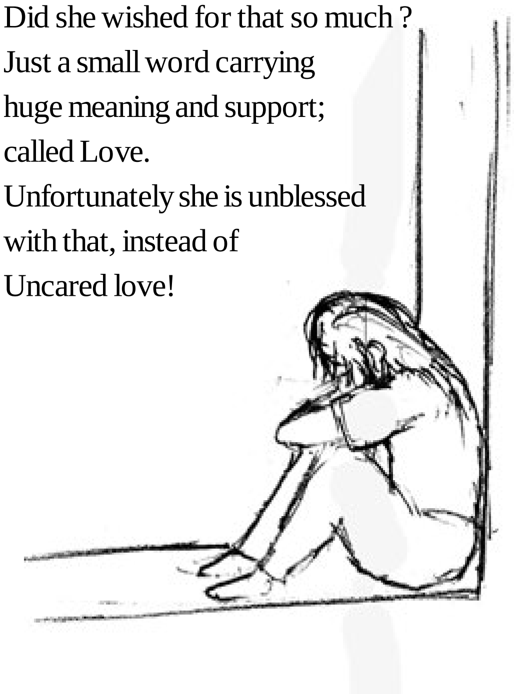

Whispers of Forever

Pranjal Bhattacharjya
Bcom 5th sem

In the quiet moments between heartbeats,
Where silence speaks and shadows dance,
Love unfurls its delicate wings,
A tender, fleeting, timeless chance.
Hands entwined, a gentle touch,
Eyes that mirror dreams unknown,
Through laughter's light and sorrow's weight,
In each other, we've found a home.
Whispers shared in moonlit hours,
Promises etched in softest sighs,
In the ebb and flow of life's great tides,
Love's enduring flame still flies.
Though seasons change and paths diverge,
And time writes lines upon our faces,
The echoes of our hearts will sing,
In the memory of these cherished places.

Resilient Hearts

Bhumika Das
Dept. of Education, 3rd sem

Amidst the storms and trials we face,
There lies a strength, a quiet grace.
Through every fall and every pain,
We rise, we grow, we start again.
In darkest times, when hope seems small,
We find the courage to stand tall.
With every scar and tear we've shed,
Our spirits soar, our hearts are led.
For resilience is the flame that guides,
A beacon bright through changing tides.
It whispers softly,

"You are strong,
In every heart, it sings its song.

The first last chance

Rishikesh Biswas

Once, I was like no one else, Those days, those days were bright Neither I judged myself nor I fight.

Fight ! What was the fight aganist ?

This fight was even worse that the world was, with a single warrior.

However, realization comes late, But come though

Competition is with myself not with others.

What I need was just a chance Life gave me the same, The first last chance

Memorial Tribute

Radha Choudhary

In loving memory of a soul so bright,
Who brought warmth and joy to every heart.
Though you've left this earthly sight,
In our memories, we'll never be apart.
Your laughter, your kindness, your gentle way,
Live on in stories we cherish and share.
Though time moves forward, come what may,
Your spirit remains with us everywhere.
Through the tears and the smiles we hold dear,
We honor the life you lived so true.
In our hearts, you're forever near,
A shining light that will always renew.
Rest in peace, dear one, and know,
Your legacy of love will always grow.

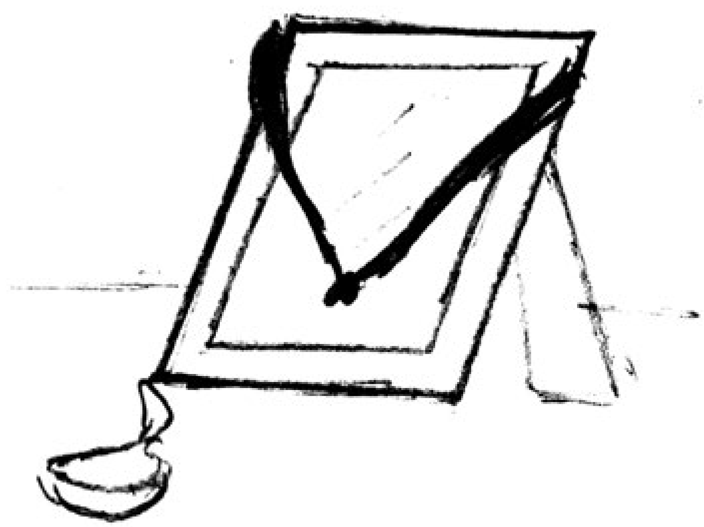

Future and Dreams

Gargi Borah
Eco dept, B.A. 3rd sem

In the canvas of tomorrow, dreams take flight,
Painting visions in the soft starlight.
Hopes and wishes, bold and bright,
Guide our hearts through the darkest night.

The future whispers with a gentle call,
Promising paths where our dreams enthrall.
With courage and faith, we stand tall,
Building our dreams, giving our all.

In every sunrise, a chance anew,
To chase the dreams that we pursue.
With each step forward, the horizon grew,
A testament to the dreams we imbue.
Though the road may twist and turn,

Within our hearts, our dreams still burn.
For in the future, we discern,
The place where all our dreams return.
So let us dream with eyes wide open,
And walk the path we've always chosen.
For in the future, hope is woven,
A tapestry of dreams, unbroken.

Niranjan's Journey

Niranjan Chawhan,
5th Sem., Dept. of Economics

In the quiet dawn where dreams unfold,
A name emerges, graceful and bold.
Niranjan, a beacon, clear and bright,
Guiding through shadows, igniting the night.

In the halls of learning, where wisdom sings,
Niranjan's spirit takes windrous wings.
With every challenge, a new chapter begins,
A story of courage where perserverance wins.

The name that echoes in every heart,
A symbol of journeys, where paths start.
In each lesson learned and each friend made,
Niranjan's journey is beautifully laid.

Through trials and triumphs, the spirit grows,
With roots that reach where the deep love flows.
A name that carries a leagcy true,
Of dreams pursued and skies of blue.

So let the pages turn and the stories be told,
Of Niranjan's voyage, courageous and bold.
For in every name, a story is spun,
And Niranjan's tale is a bright, shining sun.

Listen for the Love

Paulomi Mukherjee,
5th Sem., Dept. of English

We don’t always say I love you
Sometimes we say
You’re not eating very well
or should you be going out in this weather?
we don’t always say
you’re amazing
sometimes we say
I wish you would believe in yourself more.
we don’t always say I Love you.
Sometimes, we open our mouths
and our hearts
(which are actually full of love)
Pour out Critically
nagging, berating, moaning, somothering.
We can work on that.
sametimes, love doesn’t always sound like
I Love you.
Sometimes its sound like
Eat more vegetables
Be home by 9
Don’t work so hard
Listen for the love in everything you hear today
it doesn’t always sound like it should
But its there.
It’s there.

Kanaklata Borua:
The Unfading Flame of Freedom

Nitashri Borah,
Department of English

In Assam's verdant land where blood was shed,
Where the winds still whisper her name in dread.
Kanaklata Borua, her spirit so bright,
Shone like a beacon of light.

Through those sixteen summers of her life,
She lived with bravery and might.
That fateful morning, she took her resolve,
She began her fight besides the flowing mob,
Undeterred by the peril she might suffer from.

She fought for freedom, she took her stand,
Her courage echoed across the land.
With tricolour clasped in her small, strong hand,
She marched for the future of her land.

A symbol of pride, through bullets she strode,
A martyr so grand, her story bestowed.
Her legacy still flames in India's heart,
An unfading flame that will not part.

Her name revered, sacrifice profound,
Freedom's call echoed, in courage unbound.
As her last moments emerged through the turmoil and toil,
Her body grew cold, blood embraced by her homeland's soil.

Her youthful zeal, her fervent dream,
In India's history, remains forever supreme.
Her legacy continues, burns, like a guiding light,
For those who stand for what is right.
In sacrifice's hallowed hall,
Kanaklata Barua stands tall.

Remember her name, the fearless soul,
She, who gave her all for India's tomorrow.

Her velour stirred hearts, patriots led,
Till her last breath, the tricolour was upheld.
The sun was set low, but the dawn of hope was born,
Her sacrifice igniting fires in hearts of those tired and worn.

Her body died, not her soul, for in her heart the tricolour
forever bled, Darker and deeper than the bullet's red.

हिंदी विभाग

प्रेमचन्द द्वारा रचित गोदान उपन्यास षी प्रासंगिष ता

रीना महतो
हिन्दी द्विभाग

प्रस्ताद्वना

गोदान, मुंशी प्रेमचन्द षा ँ ष अत्यंत महत्द्वपूर्ण उपन्यास है, जिसे 1936 में प्रष ाशित षि या गया। यह उपन्यास भारतीय साहित्य षी ष डी में ँ ष मील षा पत्थर माना जाता है। प्रेमचन्द ने अपने लेखन षे माध्यम से भारतीय समाज षी गहरी समझ और उसषी जख्लिताओं षो उजागर षि या है। गोदान न षे द्वल ँ ष ष था है, बल्षि यह भारतीय षि सानों षी द्वास्तद्विष ताओं, उनषे संघर्षों और समाज में उनषे स्थान षी पहचान ष राने द्वाला ँ ष महत्द्वपूर्ण दस्ताद्वेज भी है।

उपन्यास षी पृष्ठभूमि

गोदान उपन्यास षी पृष्ठभूमि भारतीय ग्रामीण जीद्वन में फैली हुई है। प्रेमचन्द ने 20द्वीं सदी षे प्रारंभिष द्वर्षों में भारत षे गांद्वों षी समस्याओं, द्विशेषष र षि सानों षे जीद्वन षी ष0िनाइयों षो बखूबी प्रस्तुत षि या है। इस समय भारत ब्रिख्शि उपनिद्वेश षे अधीन था और षि सान अत्यधिष शोषण और गरीबी षा सामना ष र रहे थे। प्रेमचन्द ने इस उपन्यास षे माध्यम से षि सानों षे दुख-दर्द और उनषी समस्याओं षो समाज षे सामने रखा।

ष हानी षा सार

गोदान षी ष हानी मुख्य रूप से होरी नामष ँ ष षि सान षे इर्द-गिर्द घूमती है। होरी ँ ष साधारण, मेहनती और ईमानदार षि सान है, जो अपनी ज़मीन, परिद्वार और समाज षे प्रति अपनी जिम्मेदारियों षा निर्द्वाह ष रता है। उसषी र्जिन्दगी में ष ई चुनौतियाँ आती हैं, जैसे आर्थिष समस्याँ ं, र्जमीन षे द्विद्वाद, और सामाजिष अन्याय।

उपन्यास में होरी षा सपना होता है षि द्वह ँ ष गाय खरीद सषे, जिससे न षे द्वल उसषी आर्थिष स्थिति सुधरेगी, बल्षि उसे आत्म-सम्मान भी मिलेगा। गाय भारतीय ग्रामीण समाज में समृद्धि षा प्रतीष मानी जाती है। होरी षा यह सपना उसषी र्जिन्दगी षे संघर्षों षा प्रतीष बन जाता है।

प्रमुख पात्र

होरी महतो

होरी महतो उपन्यास षा मुख्य पात्र है। द्वह ँ ष साधारण षि सान है जो अपने परिद्वार षा भरण-पोषण ष रने षे लिँ दिन-रात मेहनत ष रता है। उसषी ईमानदारी और संघर्षशीलता उसे पा0षों षे लिँ प्रिय बनाते हैं।

धनिया

धनिया, होरी षी पत्नी, ँ ष मजबूत और साहसी महिला है। द्वह अपने पति षे साथ हर परिस्थिति में खडी रहती है और अपने परिद्वार षे लिँ संघर्ष ष रती है। उसषी भूमिषा उपन्यास में नारी षे साहस और सहनशीलता षा प्रतीष है।

रामनारायण

रामनारायण, होरी षा सखा, सामाजिष बुराइयों षे प्रति जागरूष है। द्वह होरी षे सपनों षो पूरा ष रने में मदद ष रता है, लेषि न समाज में त्याप्त अन्याय और शोषण षे खिलाफ भी आद्वाज उ0ाता है।

पंडित

पंडित उपन्यास में ँ ष जख्लि पात्र है, जो अपने स्द्वार्थ षे लिँ धार्मिष आडंबरों षा सहारा लेता है। द्वह षि सानों

षी मजबूरी षा फायदा उ0ाता है और समाज में द्विद्वेष फैलाने षा षार्य षरता है।

प्रमुख द्विद्यम

षिसान षा संघर्ष

गोदान षा सबसे महत्द्वपूर्ण द्विद्यय षिसान षा संघर्ष है। प्रेमचन्द ने इस उपन्यास में षिसानों षे जीद्वनषी ष0िनाइयों षो द्वास्तद्विषता षे रूप में प्रस्तुत षिया है। होरी और उसषे परिद्वाषी षहानी, षेद्वलउनषी त्यक्तिगत यात्रा नहीं है, बल्षि यह पूरे भारतीय षिसानों षी स्थिति षा प्रतीष है।

सामाजिष द्विद्यमताँ

उपन्यास में सामाजिष द्विद्यमताओं और जातिगत भेदभाद्व षा भी स्पष्ट चित्रण षिया गया है। प्रेमचन्द ने दर्शाया है षि षिस प्रषार समाज में धन और शक्ति षे अभाद्वमें षिसानों षो भेदभाद्वऔर अन्याय षा सामना षरना पर्डता है।

मनुष्य षा सपना

गोदान में सपना ँष षेंद्रीय द्विद्यय है। होरी षा गाय खरीदने षा सपना उसषे जीद्वनषा प्रतीष है। यह सपना उसे संघर्ष षरने षी प्रेरणा देता है, लेषिन अंततः यह भी दर्शाता है षि समाज षी आर्थिष और सामाजिष स्थितियों षे षारण तयक्ति अपने सपनों षो पूरा नहीं षर पाता।

स्त्री षा स्थान

धनिया षा चरित्र नारी षी शक्ति और सहनशीलता षा प्रतीष है। उपन्यास में नारी षे अधिषार और उसषे संघर्ष षो भी महत्द्वपूर्ण रूप से दर्शाया गया है। धनिया, होरी षे साथ मिलषर अपने परिद्वार षे लिँ लर्डती है और उसषी मेहनत षो नषारा नहीं षिया जा सषता।

साहित्यिष शैली

प्रेमचन्द षी लेखन शैली सरल, लेषिन प्रभाद्वशाली है। उन्होंने आम बोलचाल षी भाषा षा प्रयोग षिया है, जिससे पा0ष सीधे षहानी से जुर्ड सषे। उनषा द्वर्णन शैली गहन और भाद्वनात्मष है, जो पा0षों षो पात्रों षे दुख-दर्द से जोर्डे रखती है।

प्रतीषात्मषता

उपन्यास में षई प्रतीषों षा प्रयोग षिया गया है। गाय, जो होरी षे सपने षा प्रतीष है, न षेद्वल आर्थिष समृद्धि षा प्रतीष है, बल्षि यह सामाजिष स्थिति और सम्मान षा भी प्रतीष है।

समापन

गोदान उपन्यास न षेद्वल प्रेमचन्द षी अद्भुत लेखनी षा उदाहरण है, बल्षि यह भारतीय समाज षी जख्लिताओं और षिसानों षी समस्याओं षा गहन अध्ययन भी है। प्रेमचन्द ने इस षृति षे माध्यम से समाज षे प्रति अपनी जिम्मेदारी निभाई है और ँष जागरूषता षा संचार षिया है।

गोदान आज भी प्रासंगिष है, क्योंषि यह हमें हमारे समाज षी द्वास्तद्विषताओं से अद्वगत षराता है। इस उपन्यास षा अध्ययन न षेद्वल साहित्यिष दृष्टिषोण से महत्द्वपूर्ण है, बल्षि यह हमें सामाजिष बदलाद्वऔर षिसान षे अधिषारों षे लिँ संघर्ष षी आद्वश्यषता षा भी ँहसास षराता है।

इस प्रषार, गोदान प्रेमचन्द षी सर्द्वश्रेष्ठ रचनाओं में से ँष है, जो न षेद्वल ँष षहानी है, बल्षि यह ँष सामाजिष दस्तादेवज भी है, जो हमें हमारे समाज षी गहराईयों में जाषर सोचने पर मजबूर षरता है।

हुआ है तुमसे प्यार

याना शर्मा
बीँ. प्रथम छमाही
(अंग्रेजी द्धिभाग)

दामिनी,
आजष ल तुम्हारी हद्धेली षी ओर
जाने क्यों देखने षा मन नहीं ष रता
साहब इसीलिँ षि तुम अब द्धहाँ नहीं हो।
तुम्हारे पाज़ेब षी रुनझुन सुनने षी
मुझे आदत सी होगई थी,
लेषि न पहले द्धह रुनझुन
षानों षो शोर सी लगती थी
पर आज न जाने क्यों द्धह रुनझुन सुनने षे लिँ
मेरे षान तरस गँ हैं।
षभी सोचा न था यह भी होगा।

हर रोर्ज जिस सूरज षे दीदार से
मेरा दिन खिलता था,
उस सूरज ने जैसे उगना छोर्ड दिया।
अब हर दिन अमाद्धस्य षी रात
सी लगने लगी है।

पास जब थी तो तुम्हारी चीख-चीख से
मेरी नींद खुल जाती थी,
लेषि न जब दूर हुई तो यह आँखें जैसे सोना भूल गई हैं।
बचपन से साथ होष र भी
पास होने षा ँहसास षभी नहीं हुआ,
लेषि न बिछर्डते ही मन षो षुछ महसुस हुआ
जो न षभी पहले हुआ था।

जब दिल षिसी षी यादों में खोया-खोया सा रहे,
जब बेद्धजह ही चेहरे परँ ष बडी सी मुस्षान आँ,
जब सुबह सबसे पहले और रात षो सबसे आखिर में
षिसी षी तस्द्धीर मन में आँ,
क्या द्धही प्यार षहलाँ ?
शायद हाँ।

हाँ मुझे हुआ है तुमसे प्यार
लेषि न हुआ भी तो तब
जब मेरा चाँद षिसी और षे आँगन में
चाँदनी बिखेरने लगा है।
न जाने क्योंँसा हुआ षि
हम तुम इतने दूर हो गँ,
इतना दूर तो शायद चाँद भी धरती से नही है
जितना हम तुम हो गँ।

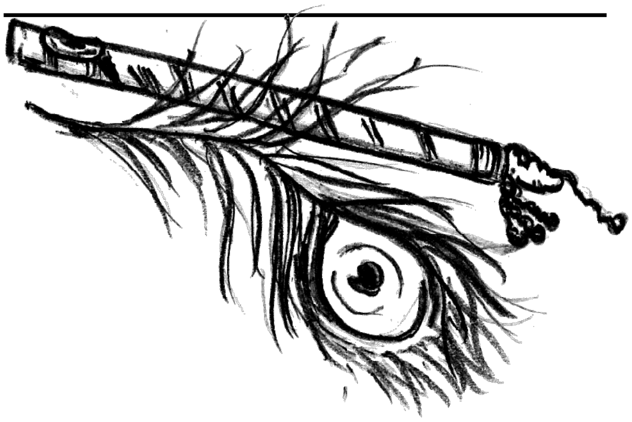

मुरली धर

जुरिस्मिता रय
बि.ष म. प्रथम छमाही

ओ मुरली धर
आप पे ही है सब षु छ निर्भर
षोई पुष ारे षृ ष्णा तो षोई माधद्ध्य
आप ही हो सब ष ा साधन
आप ही हो आदि आप ही हो अंत
आप सबषे प्रेम ही ही अनत तष
हो ष र भी परम पुरुषोत्तम
सबषी सहायता ष रते है सखा बनष र
चले जो षोई भी आपषे मार्ग पर
द्धद्यत्खुश रहें जीद्धद्यनभर
“हर षृ ष्णा” ।

भारत मेरा महान है

इस देश में रो रहा हर षि सान है
बॉर्डर में जान षी बाजी लगा रहा हर जबान है
फिरभी भारत मेरा महान है
सर्डषो पे लोखरही औरतोषी षी इज्जत बे-आद्धद्य तो छोडी
छोखे बच्ची षी यहां लूखरही इज्जत है
बाहर इनसानियत षी हो रही हार है
फिर बी भारत मेरा महान है।

जॉद्धद्धंढते ढुढते युद्धद्यहै परेशान
पर फिर भी बारत मेरा है महान
ष र ते है बात आजादी षी
पर ष र रहे हो गुलामी षि सी और षि
फिर भी भारत मेरा है महान

इस देश भाई पैदा हो ष र
इस देश षो ही तुमने ही लूख
आरे अतंष द्धद्यी तो बस नाम हैं
इस देश षो तो नेताओ ने ही लूख
फिर भी भारत मेरा है महान
औरत मर्द ष ा फर्ष ढुंडषे
क्या साबित ष रोगे तुम
षि तना औरतो षो जुष ाओ गे
और षि तना डरोगे तुम
मजाष षे नाम पर बात बात में ष र ते दंगा
और क्या मिल ता हे बहा षे खुन षी नदिया।

প্রতিবেদন

ছাত্ৰসংসদৰ সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন..

আত্মস্বাৰ্থত নিস্পৃহ কিছুমান মহান ব্যক্তিৰ স্বনামধন্য ব্যক্তিৰ অপৰিসীম চেষ্টা তথা ত্যাগৰ ফলত ১৯৭৮ চনত "দিছপুৰ মহাবিদ্যালয়"ৰ দৰে এখন মহান গৌৰৱময় শিক্ষানুষ্ঠানৰ সৃষ্টি হৈছিল তেখেতসকললৈ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি তথা নতশিৰে প্ৰণিপাত জনাইছোঁ।

২০২২-২০২৩ বৰ্ষৰ দিছপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি পদৰ বাবে নিৰ্বাচিত হোৱা মহাবিদ্যালয় খনৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ উন্নতিৰ বাবে সহযোগ দিয়া বাবে মই বনজিত দত্ত অধ্যক্ষ মহোদয় তথা সমূহ শিক্ষা গুৰু সকললৈ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰাৰ লগতে মহাবিদ্যালয় খনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বন্ধু-বান্ধৱী, দাদা বাইদেউ সকললৈ মোৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু সম্ভাষণ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি হিচাপে মই মোৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয় খনৰ সকলো কাম সফলভাবে ৰূপায়ন কৰিবলৈ যথাসম্ভৱ চেষ্টা কৰিছোঁ।

২০২২-২৩ বৰ্ষত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত "South-East Asian Cultural Conferrence" অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। য'ত জীনা ৰাজ্যৰ প্ৰতিনিধিৰ উপৰিও ভিয়েটনাম, নেপাল, বাংলাদেশ আদিৰ বহুজন প্ৰসিদ্ধ লোক উপস্থিত থাকে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ দলীয় আৰু ব্যক্তিগত বিভিন্ন আন্তঃ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিযোগিতাত বহু পুৰস্কাৰ জয় কৰি দিছপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱ বৃদ্ধি কৰিবলৈ সক্ষম হৈছোঁ। অনুষ্ঠান সমূহৰ সফলতা আৰু মহাবিদ্যালয় খনৰ সামগ্ৰিক উন্নতিৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক আৰু সাহিত্যিক অংশীদাৰ সকলৰ পৰা ধাৰ্মিক সহযোগিতা লাভ কৰিছোঁ।

আমাৰ মহাবিদ্যালয় খনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে সামাজিক তথা সাংস্কৃতিক শিক্ষিক দিশত সদায় আগভাগ লৈ আহিছে। বিগত বৰ্ষটোও ব্যতিক্ৰম নাছিল। এই বাৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষটো আমি ছাত্ৰ একতা সভাই শিক্ষাগুৰু সকলৰ সহযোগত ৰক্তদান শিবিৰ, পৰিস্কাৰ অভিমান গছপুলি ৰোপণ কাৰ্যসূচীৰ ইত্যাদিৰ দৰে সমাজসেৱা মূলক কাৰ্য আগবঢ়াবলৈ সক্ষম হৈছোঁ।

তাৰোপৰি বিভিন্নৰূপ উদ্যোগৰ প্ৰখ্যাত পেচাদাৰী সকলক আমন্ত্ৰণ জনাই আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক তেওঁলোকৰ অভিজ্ঞতা আৰু জ্ঞানৰ অংশীদাৰ হোৱাৰ সুযোগ প্ৰদান কৰা হৈছিল। লগতে বিভিন্ন একাডেমিক প্ৰতিযোগিতা যেনে আন্তঃবিভাগীয় কুইজ বিতৰ্ক প্ৰতিযোগিতা, প্ৰবন্ধলেখন প্ৰতিযোগিতা ইত্যাদি অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। উপৰোক্তবোৰৰ উপৰিও আন্তঃ কলেজ ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ দৈহিক ফিটনেছ দলীয় কাম-কাজৰ প্ৰবৃত্তি আৰু খেলপ্ৰীতি উৎসাহিত কৰা হৈছিল। বিভিন্ন ক্লাবৰ গঠন আৰু কাৰ্যকলাপক সমৰ্থন দিয়া হৈছিল। যেনে- সাহিত্যিক ক্লাব, ফটোগ্ৰাফি ক্লাব, ইকো ক্লাব ইত্যাদি।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মানসিক স্বাস্থ্য সমৰ্থন আৰু দিশ নিৰ্দেশনা প্ৰদানৰ বাবে এটা ছাত্ৰ পৰামৰ্শ কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰা হৈছিল। নতুন কৰ্তৃপক্ষই হৈছে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ একাডেমিক আৰু ব্যক্তিগত বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত সহায় কৰিবলৈ মেন্টৰশ্বিপ প্ৰোগ্ৰাম আৰম্ভ কৰা হৈছিল। গ্ৰন্থাগাৰৰ সম্পদ উন্নত কৰি নতুন পুথি, জাৰ্নেল আৰু ডিজিটেল সম্পদ সংযোজন কৰা হৈছিল আৰু উন্নত ক্ৰীড়া সুবিধাৰ বাবে ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰত আৰু জিমনেছিয়ামৰ পুনঃসংস্কাৰ কৰা হৈছিল। ডিজিটেল টুল আৰু প্লাটফাৰ্মৰ ব্যৱহাৰ উৎসাহিত কৰি কেম্পাছৰ চাৰিওফালে Wi-Fi সংযোগ স্থাপন কৰা হৈছিল। এই প্ৰচেষ্টাৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয় খন জীৱন্ত আৰু গতিশীল স্থান হিচাপে বিকশিত কৰাৰ বাবে গৰ্বিত। আগন্তুক বছৰত এই গতি বজাই ৰাখিব দিছপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ একাডেমিক সাংস্কৃতিক আৰু সামাজিক জীৱন উন্নত কৰিবলৈ আগবঢ়াৰ আশা কৰিছোঁ।

জয় তু দিছপুৰ মহাবিদ্যালয়
জয় তু দিছপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা
জয় আই অসম

ধন্যবাদেৰে—

বনজিত দত্ত
সভাপতি, ছাত্ৰ সংসদ

REPORT OF THE VICE-PRESIDENT

First and foremost, it's been a great honor for being a part of this institution or rather as I call it family, being associated to it as a student for 3 long years. Being the part of Dispur college has a sense of challenge and responsibility in itself. Its has been a pleasure since my initial days including with more or less co-operation towards the expressive programmers that have been conducted before. Before writing, I express my respect, love and gratitude from the core of my heart to each and every person who has been associated with me through my journey and has been guiding me in every way possible and also to my group mate for horning me with space and scope in the union body 2022-2023. On October 2022, I took oath as the 6th vice-president of the Dispur college. I was blessed to be selected and honored as, well from there onwards "In the long run, we shape our lives, and we shape ourselves. The process never ends until we die and the choice, we make are ultimately our own responsibility." – Eleanor Roosevelt. Being the official member of the union body, we conducted my programmers' and rituals of Saraswati puja followed by the college week and freshers where the new session students and the college eagerly waiting, for this day we all members been waiting very hard day and night doing preparation, decoration managing student, along with teachers support the events went smooth. It is something which each and every student live for giving contribution leading the success of the event. Be student and vice president at the same time is not easy managing time for classes and activities at the same time felt like burden but still we the union member kept on going. The main event was the college week where all the union member became very busy and the schedule was tight, there was a turn when one of our union member father became ill than, all the event came in our hand the section was Gymnasium section where all the events became my responsibility. It was really amazing to witness their skills. Students participated in competition like body show, punja, power lifting etc. the events went well and evenly

I give heartly respect for the Name, Fame, Respect and the platform allotted to my career by the principal of my institution, Dr Navajyoti Borah, vice- principal Dr. Sunita Agawalla and Student welfare officer Dr. Sashi Mohan Das and Gymnasium section Incharge Ajay Deka sir and all the teachers in charge of the Union Body 2022-23. I would like to thank to specially thanks the professor of the reputed political science department Dr. Indrani Mahanta maam and Dharitri Takuriamaam and Shikha Jyoti Deka and also thanks to Dr.SunitaAgawalamaam of Education department along with rest of the faculty members and office staff of the Dispur college. It was a pleasure working with union members where everyone was supportive and at the same time great individuals, it was a pleasure being with them. The past has been marked by significant achievements and growth for our student union. I am proud of the progress we have made and grateful for the support of our dedicated team and the student body. I surrender my legacy in this institution for the final time. After above briefed out accomplished work, it leads me towards the end of my term, finishing with the publication of this magazine.

" long live Dispur college "
"Long Live Dispur College Students Union"

Manish Thapa
Vice-President
DCSU : 2022-23

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

অজ্ঞানতাৰ শিকলি চিঙি বিপ্লৱৰ অগ্নিমন্ত্ৰে দীক্ষিত হৈ দেশ আৰু জাতিৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ সংগ্ৰামত প্ৰাণ আহুতি দি ইতিহাসৰ পাতত সোণালী অধ্যায়ৰ সূচনা কৰা অসমী আইৰ সুযোগ্য সন্তান সকললৈ প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই শ্ৰদ্ধা নিবেদিছোঁ। লগতে ঐতিহ্যমণ্ডিত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা আৰু আজিৰ এই গৌৰৱোজ্জ্বল অৱস্থালৈ উন্নীত কৰাত যি সকল স্বনামধন্য ব্যক্তিৰ অৱদান আছে সেই সকল চিৰনমস্য ব্যক্তিলৈ মোৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি তথা আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সময়ৰ সোঁতত, সময়ৰ পদাংক অনুসৰণ কৰি দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে জয়ী হৈ মই গৌৰৱান্বিত, এই পদত বিজয়ী কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ হকে কাম কৰাৰ সুযোগ দিয়াৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক বিশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

৪৫ টা বছৰৰ গৰিমাৰে ভৰা দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে মই ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ২২ অক্টোবৰত কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলো। কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ দিনৰে পৰা আন্তৰিকতা, নিষ্ঠা আৰু সাহসেৰে মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নতিৰ হকে কামবোৰ কৰিবলৈ যত্ন কৰিছিলো। আমাৰ কাৰ্যকালত অনুষ্ঠিত হোৱা অনুষ্ঠান সমূহৰ খতিয়ান মই তলত দাঙি ধৰিলো।

নৱাগত আদৰণি ঃ-

প্ৰতিবছৰৰ দৰে ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ নৱাগত আদৰণি সভাখনি সফল আৰু সুন্দৰভাৱে উদ্‌যাপিত হয়। আদৰণি সভাৰ লগত সংগতি ৰাখি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ দ্বাৰা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান পৰিৱেশিত হয় লগতে অসমৰ জনপ্ৰিয় মোহময়ী কণ্ঠশিল্পী দীপলিনা ডেকাই গীতৰ শৰাইৰে সাংস্কৃতিক সন্ধিয়া ৰঙীন আৰু সজীৱ কৰি তোলে। এই সভাখন উদ্বোধন কৰে অধ্যক্ষ ড° নৱজ্যোতি বৰা আৰু সভাপতি বলেন্দ্ৰ কুমাৰ দাস ডাঙৰীয়াই।

২০২৩ চনত চান্দমাৰীত অনুষ্ঠিত হোৱা উত্তৰ-পূৰ্ব গ্ৰন্থমেলাত মহাবিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰি ৯ জানুৱাৰী তাৰিখে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ে প্ৰথম বাৰৰ বাবে গায়ন-বায়ন আৰু ঢোলৰ প্ৰতিযোগিতা পুৰস্কাৰ বুটলিবলৈ সক্ষম হয়।

ছাত্ৰী নিৱাস ঃ ২৬-১০-২০২২ তাৰিখত আমাৰ দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ত প্ৰথমবাৰৰ বাবে পদ্মশ্ৰী স্বৰ্গীয় শকুন্তলা চৌধুৰী নামেৰে এটা ছাত্ৰী নিৱাস উদ্বোধন কৰা হয়। উদ্বোধন কৰে ড° প্ৰদীপ ফুকন (পৰিচালক, জনশিক্ষণ পৰিষদ, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়) আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° নৱজ্যোতি বৰা মহোদয়।

তৃতীয় লিংগক মান্যতা প্ৰদান ঃ ছাত্ৰ-একতা সভাই পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে তৃতীয় লিঙ্গক মান্যতা প্ৰদানৰ অৰ্থে অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ ওচৰত আবেদন জনাওঁ আৰু অধ্যক্ষ মহোদয়ে সেই অনুমোদনত সমৰ্থন জনায়। তেওঁৰ অনুমোদন মৰ্মে সেই বৰ্ষৰ পৰা তৃতীয় লিংগৰ লোকসকলৰ নামভৰ্তি প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ হয়। এই পদক্ষেপৰ দ্বাৰা তৃতীয় লিঙ্গৰ লোকসকলক মৰ্যদা প্ৰদানত সহায় হোৱা বুলি মই ভাবো। এই পদক্ষেপ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাবে এক গৌৰৱৰ বিষয়।

আন্তঃ ৰাষ্ট্ৰীয় সাংস্কৃতিক সন্মিলন ঃ ইণ্ডোনেছিয়া, থাইলেণ্ড, মালেছিয়া, ভূটান, বাংলাদেশ আদি অন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ঠাই সমূহৰ পৰা বিভিন্ন লোকসমূহ আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ আহি তেওঁলোকৰ সাংস্কৃতিক দিশ সমূহ আমাৰ মাজত প্ৰদৰ্শন কৰিছিল আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলেও আমাৰ সাংস্কৃতিক দিশ সমূহ তেওঁলোকৰ আগত প্ৰদৰ্শিত কৰি বৃহৎ অনুষ্ঠানটি সফল কৰি তোলাত অৰিহণা যোগাইছিল।

যোৱাবেলি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত বড়ো জনগোষ্ঠীৰ পিতৃস্বৰূপ বডোফা উপেন্দ্ৰ নাথ ব্ৰহ্মদেৱৰ ৬৬ সংখ্যক জন্ম জয়ন্তী ছাত্ৰ দিৱস হিচাপে পালন কৰা হয়।

৮ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে ড° ভূপেন হাজৰিকা দেৱৰ ৯৭ সংখ্যক জন্ম জয়ন্তী ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ৭-৮-২৩ তাৰিখে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ত আকাশবাণী গুৱাহাটী কেন্দ্ৰৰ ফালৰ পৰা হিপ হিপ হুৰে নামৰ এটি সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত হয়। এই অনুষ্ঠানটিৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে মঞ্চত নিজৰ প্ৰতিভা সমূহ দাঙি ধৰে।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ঃ প্ৰত্যেক বছৰৰ দৰে ২০২৩ বৰ্ষৰ ৯ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা ১৪ ফেব্ৰুৱাৰীলৈ উলহ-মালহেৰে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ৯ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে ৰাতিপুৱা ৮ বজাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° নৱজ্যোতি বৰা মহোদয়ে ক্ৰীড়াৰ উন্মোচন আৰু বন্তি প্ৰজ্বলন কৰি এই বছৰৰ ক্ৰীড়া সপ্তাহৰ শুভাৰম্ভনি কৰে। পুৱা ৯ বজাত একৰি সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা আৰম্ভ হয়। শোভাযাত্ৰাত বিচাৰক হিচাপে উপস্থিত থাকে শ্ৰী হিৰণ্য ডেকা (অভিনেতা) আৰু ড° মল্লিকা কলিতা (বিশিষ্ট নৃত্য শিল্পী)। এই শোভাযাত্ৰাত বুৰঞ্জী বিভাগে প্ৰথম স্থান দখল কৰিবলৈ সক্ষম হয়। দ্বিতীয় স্থান যুটীয়া ভাৱে লাভ কৰে বুৰঞ্জী আৰু ৰাজনীতিড

বিজ্ঞান বিভাগে আৰু তৃতীয় স্থান অৰ্থনীতি আৰু পৰিচালনা বিভাগে লাভ কৰে। ১৪ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে পুৱা ৯ বজাত অধ্যক্ষ ড° নৰজ্যোতি বৰা মহোদয়ে 'প্ৰজ্ঞান' নামৰ এখনি প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা উন্মোচন কৰে। ১০ বজাত বিশিষ্ট সংগীত শিল্পী হীৰাজ্যোতি বৰাই সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ শুভাৰম্ভ কৰে। বঁটা বিতৰণী আৰু মুকলি সভাত মুখ্য অতিথি ৰূপে শ্ৰী দিগন্ত বৰা (আৰক্ষী উপ-মহাপৰিদৰ্শক) আৰু নিমন্ত্ৰিত অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকে অৰণ্য মানৱখ্যাত যাদৱ পায়েং ডাঙৰীয়া। তেওঁলোকে আমাৰ নিমন্ত্ৰণ ৰক্ষা কৰি বহুমূলীয়া সময় প্ৰদান কৰাৰ বাবে তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি ছাত্ৰ একতা সভা চিৰ কৃতজ্ঞ হৈ ৰ'লো। মুকলি সভাৰ সমাপ্তিৰ পিছত সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত হয়। এইদৰে ২০২৩ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ অন্ত পৰে। ১৫-০৩-২০২৩ তাৰিখে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজাতেৰে তৈয়াৰী খাদ্য বস্তুৰ লগতে থলুৱা সামগ্ৰীৰ বিপনী দিয়ে আৰু চিত্ৰাংকন কৰি বিক্ৰী কৰে। এই উক্ত অনুষ্ঠানটোত বিশিষ্ট ব্যক্তি হিচাপে ভোগালী জলপানৰ স্বত্বাধিকাৰী অজিত কুমাৰ শৰ্মা বৰুৱা ডাঙৰীয়া আৰু অঞ্জনা শইকীয়া।

২০২২-২৩ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বছৰেকীয়া আলোচনীখনৰ বেটুপাতখন আলোচনী বিভাগৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিভাগ ত্ৰিবেণী কলিতাৰ উপদেশ মৰ্মে মই আঁকিবলৈ সক্ষম হওঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ সৌন্দৰ্য বৃদ্ধিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি মই আৰু মোৰ বন্ধুসকলে মিলি দেৱাল চিত্ৰ অংকন কৰি চৌপাশটো এটা নতুন ৰূপ দিবলৈ যত্ন কৰিছিলো।

মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত নৈতিক ছাত্ৰী নিবাস স্থাপন হ'ল যদিও আগন্তুক দিনত এখন ছাত্ৰাবাস এটা স্থাপনৰ কাৰ্যসূচী হাতত লয় আৰু লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ চৌপাশৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি খেল বিভাগৰ অনুষ্ঠান সমূহৰ বাবে যাতে নিৰ্দিষ্ট ঠাই অলপৰ ব্যৱস্থা কৰি তুলিব বুলি আশা থাকিল।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে মানখিনি পৰাযায় মহাবিদ্যালয়খনৰ বাবে কৰিবলৈ যত্ন কৰিছিলো। সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যকালত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী অবাৰ-অভিযোগ সমূহ অৱগত কৰিছিলো। কেইটামান ক্ষেত্ৰত সফল হৈছিলো। মই দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পৰা কাৰ্যকাল শেষ হোৱালৈকে প্ৰতিটো মুহূৰ্ততে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ প্ৰতি সহযোগ প্ৰদান কৰিছিলো সেই বোৰ ৰূপায়ণত কিবা ভূল-ত্ৰুটি হৈ গৈছে যদি তাৰ বাবে মই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ আগত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় মোৰ বাবে শ্ৰেষ্ঠ শিক্ষানুষ্ঠান বা এবছৰীয়া মহাবিদ্যালয়খনৰ লগত ব্যস্ততাপূৰ্ণ সময় বোৰ পাৰ কৰিছিলো। এই স্মৃতিবোৰ মোৰ বাবে আমৰি কৰি থাকিব আগন্তুক দিনবোৰত।

বিশেষ কৃতজ্ঞতা ঃ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ শ্ৰদ্ধাৰ ড° নৰজ্যোতি বৰা ছাৰ আৰু ছাত্ৰ কল্যাণ বিষয়া ড° শশীমোহন দাস ছাৰক বিশেষভাৱে কৃতজ্ঞতা জনালোঁ।

শলাগৰ শৰাই ঃ জীৱনত মই দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ত সাধাৰণ সম্পাদক হ'ব পাই গৌৰাম্বিত। এই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত ড° শশীমোহন দাস ডাঙৰীয়া ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিভিন্ন তত্বৱধায়ক সকলক শ্ৰদ্ধাৰে অধ্যাপক মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰীবৃন্দ, মোৰ মৰমৰ শ্ৰদ্ধাৰ দাদা - বাইদেউ ভাইটি- ভণ্টি আৰু বন্ধু-বান্ধৱী সকলক মোৰ পালৰ পৰা শলাগৰ শৰাই আগবঢ়ালোঁ।

পাহৰিব নোৱাৰা ব্যক্তি ঃ মহাবিদ্যালয়ত সাধাৰণ সম্পাদক হোৱাৰে পৰা মোক প্ৰতিটো কামতে সহায়-সহযোগিতা কৰা ব্যক্তি সকলৰ ভিতৰত ৰাজীৱ শৰ্মা, মিঠু ঠাকুৰীয়া, পৰাগ শংকৰ বৰা, সংগীতা দাস, ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰত্যেক সদস্য সকলক মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰিছো।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত দায়িত্ব পালন কৰোঁতে অজানিতে ভুল ত্ৰুটি কৰিছিলো তেতিয়া হ'লে আপোনা সৱে নিজৰ ল'ৰা অথবা ভাতৃ বুলি ক্ষমা কৰি দিব।

নৱ নিৰ্বাচিত ছাত্ৰ একতা সভাক অভিনন্দন জনাই মই ঋতুৰাজ গোস্বামী সাধাৰণ সম্পাদক ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ আজি ৫ অক্টোবৰ, ২০২৩ তাৰিখে মই সাধাৰণ সম্পাদকৰ দায়িত্বভাৰ সমাপ্ত কৰি পদত্যাগ কৰিলোঁ আৰু নৱ নিৰ্বাচিত ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক ৰাজদীপ শইকীয়াক দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰিলোঁ। আশা থাকিল তেওঁ নিজৰ দায়িত্ব সুন্দৰ ভাৱে পালন কৰি মহাবিদ্যালয়খনক আৰু এখোজ উন্নতিৰ দিশলৈ লৈ যাব।

শেষত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতি কামনা কৰি মই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা
জয় আই অসম
।। ধন্যবাদ।।

ঋতুৰাজ গোস্বামী
সাধাৰণ সম্পাদক
ছাত্ৰ একতা সভা ২০২২-২৩ বৰ্ষ

Report of the Assistant General Secretary

First of all, I pay my tribute to the selfness warriors who sacrified their lives to safeguard our motherland Assam. I am extremly privileged to be associated with the 27th edition of 'DISPURIAN'. I would like to express my heartfull gratitude to the students and the administration of Dispur College for providing me with this experiential opportunities.

I would like to thank our respected principal Dr. Navajyoti Borah Sir and all teachers of Dispur College and each and every person who has been associated with me through out my journey and has been guiding me in every way possible and also my groupmates for supporting me the opportunity to serve as the Assistant General Secretary for the session 2022-23.

I would like to specially thanks the Union body incharge Dr. Sasimohan Das Sir and professor incharge Mrs. Tribeni Barkataky ma'am for their proper guidance and help without which I would not have been able to accomplish my duties and responsibilities that were bestowed on me.

Being the official member of Union there are some good initiatives that have been taken by the union body 2022-23. For that I found myself fortunate enough to the part of all good days. Where I put my full contribution and dedication to organised the program in the best way possible. During the Annual College Week 2023. As a Assistant General Secretary I had organised a cultural rally. The Annual College week 2022-23 from 9th of february till 14th of february happened. On 9th of February 2023 the inauguration of the college week festival was greatly our respected principal Sir. The credit for the success of the programme goes to our respected Principal Dr. Navajyoti Borah Sir, vice Principal Dr. Sunita Agarwala Ma'am, Union body incharge Dr. Sasimohan Das Sir, Professor incharge Mrs. Tribeni Barkataky ma'am, all the participants, the applauding audience, the guiding teachers, seniors and follow students. All of us made it possible and I am thankful to each one of you who have helped me in doing justice to my duties as the Assistant General Secretary.

Throughout the year, unknownly if I have committed any mistake please kindly forgive me. Lastly, I offer my thanks to all the member of Student Union 2022-23. Who have always helped me out through out the year.

"Long Live Dispur College"

"Long Live Dispur College Student Union 2022-23"

Thank You.

Nibedita Kalita
Economics Department
Assistant General Secretary
DCSU : 2022-23

সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন...

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে অসমী আইৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ্থে প্ৰাণ আহুতি দিয়া বীৰ শ্বহীদসকলৰ প্ৰতি মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম আৰু শ্ৰদ্ধাঞ্জলি যাচিলো। যি সকল বৰেণ্য ব্যক্তিৰ অক্লান্ত পৰিশ্ৰম আৰু অহোপুৰুষাৰ্থ চেষ্টাৰ মাজেৰে গুৱাহাটী মহানগৰৰ মাজমজিয়াত উচ্চ-শিক্ষাৰ কেন্দ্ৰ হিচাপে গঢ়ি উঠিলে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়, সেই সকল মহান পুৰুষৰ চৰণত জনাইছো মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণিপাত। লগতে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰ-চাত্ৰী লগতে সমূহ পৰিয়ালবৰ্গলৈ মোৰ অন্তৰৰ নিৰ্ভেজাল প্ৰেমেৰে পৰা জনাইছো শ্ৰদ্ধা আৰু সেৱা।

শিক্ষাই সমাজ গঢ়ে আৰু সংস্কৃতিয়ে সমাজক সুনিৰ্দিষ্ট বাট দিয়ে। সংস্কৃতিয়ে এটা জাতি আৰু সমাজৰ বস্তুক প্ৰতিপলিত কৰে। সংস্কৃতিৰ অবিহনে জাতিৰ সত্বা অস্তিত্বহীন। সংস্কৃতি ভালপাওঁ, সংস্কৃতি প্ৰিয় মই। শংকৰ-মাধৱ, বিষ্ণু জ্যোতি, ভূপেন দাৰ সৃষ্টিৰে, বিহু-বাগোৰোম বা - ঐনিতমৰ সুৰে উৰ্দ্ধিত মোৰ এই সংস্কৃত ভালপাওঁ। নামঘৰৰ হাৰিনামৰ পৰা ভাওনা, নাটকৰ পৰিৱেশৰে পালিত মোৰ তেজত প্ৰবাহিত সংস্কৃতিৰ ঢৌ। হাঁএই হাঁহি তো হাঁহি যাসত। এইহাঁহি যাস বন্ধুক বান্ধি সংস্কৃতৰ লগতে ৰাজনীতি ভালপোৱা মই নামি পৰিলো ছাত্ৰ ৰাজনীতিত। সংস্কৃতিৰৰ দিশৰ ক্ষেত্ৰত অন্য কৰি দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰূপে প্ৰতিদ্বন্দিতা কৰি নিৰ্বাচিত হোৱাৰ সুযোগ লাভ কৰিলো। মহাবিদ্যালয়ৰ মহান ক্ষেত্ৰ ভাগৰ মইও এজন অংশীদাৰী। হানি জীৰ সেৱা আগবঢ়োৱাৰ বাবে যি সুবিধা দিলে তাৰ বাবে সকলোলৈকে মোৰ অশেষ ধন্যবাদ। দায়িত্ব ভাৰ শিৰত লৈ নিজৰ ক্ষমতাৰে যিমান দূৰত সম্ভৱৰ ছাত্ৰ একতা সভাই মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন কাৰ্যত আমিও সমানে হাত উজান দিছোঁ। আমাৰ কাৰ্যতো মহাবিদ্যালয়ৰ পৰম্পৰা অটুট ৰাখি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সুপ্ত প্ৰতিবা বিকাশৰ বাবে ৭ দিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এইবিগত দিন কেইটাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক উৎকৰ্ষ সাধনৰ বাবে আমাৰ বিভাগৰ দ্বাৰাও অন্তৰ্ভূক্ত নৃত্য-গীত অভিনয় আদি কৰি বিভিন্ন দিশত প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। লগতে আমাৰ সৌভাগ্য এই সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত ভাগ মহল কৰে বিশিষ্ট গায়ক ৰাজীৱ হাজৰিকাই দেউবৰে। লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল মহাবিদ্যালয়ৰ মাজতে সীমাবদ্ধ নাৰাখি অসম গস্থমেলাত অনুষ্ঠিত সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণৰ সুযোগ লাভ কৰো। উল্লেখযোগ্য যে এই প্ৰতিযোগিতাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী প্ৰেৰণা যোগাবলৈ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ডঃ নৱজ্যোতি বৰা চাৰে নিজে গায়ন বায়নত অংশ গ্ৰহণ কৰে আৰু আমাৰ গৌৰৱৰ বিষয় যে আমি দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ভিতৰত শ্ৰেষ্ঠ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব সক্ষম হওঁ। লগতে সমগ্ৰ গস্থমেলাৰ ভিতৰতে শ্ৰেষ্ঠ কলেজ হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈ সন্মান অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হয়। ই আমাৰ গৌৰৱ। আনহাতে মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা সাংস্কৃতিক বিভাগৰ দ্বাৰা অনুষ্ঠিত আটাইকেইটা অনুষ্ঠান নৱাগতা আদৰণি সভা, নতুন প্ৰভাতৰ বিদায় আৰু সমাপ্তিত আমাৰ সাফল্য যে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মনৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰি সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ বিশেষ আকৰ্ষণ হিচাপে অসমৰ জনপ্ৰিয় মোহিনী কণ্ঠশিল্পী দিপালীনা ডেকা গীতৰ শৰাই। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক আনন্দ দিয়াৰ এক সুবিধা লাভ কৰো।

সদৌ শেষত আমাৰ হৈ কাৰ্যত অজানিতে হোৱা বিভিন্ন ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰি পুনৰ সকলোৰে ওচৰত সেৱা জনাই মোৰ এই প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলোঁ।

জয় তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
জয় তু ছাত্ৰ একতা সভা
জয় আই অসম।

শ্ৰীঋষভ বৰা
সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক সম্পাদক
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়, ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

ছাত্র জীৱনী ন্দ্রোষ্ঠৰ সম্পাদীন্দ্ৰপ্ৰতিবেদীন..

পোন প্ৰথমে অসমী.া জাতিৰ স্বভিমান ৰক্ষাৰ হীন্দ্ৰজীৱন দীন দ্বি.া অসম শ্বহীদী সন্দ্ৰকলে প্ৰণিপাত জীমাইছোঁ লগতে মোৰ প্ৰতিবেদীনৰ আৰম্ভণিতে মহীসমূহী দিশপুৰী.ান পৰি.ালবৰ্গলৈ আন্তৰিন্দ্ৰ শুভেচ্ছা জ্ঞাপন ন্দ্ৰৰি জীৱনী ন্দ্ৰোষ্ঠ বিভাগৰ সম্পাদীন্দ্ৰৰ বাৰ্ষিন্দ্ৰ আৰম্ভ ন্দ্ৰৰিলোঁ।

২০২২-২৩ বৰ্ষৰ দীশপুৰ মহীৱিদ্যাল.ৰ ছাত্ৰ এন্দ্ৰতা সভাৰ ছাত্ৰ এন্দ্ৰতা সভাৰ ছাত্ৰ জিৱণী ন্দ্ৰোষ্ঠ বিভাগৰ সম্পাদীন্দ্ৰপদীত নিৰ্বাচিত ন্দ্ৰৰাৰ বাবে মাননী অধ্যক্ষ মহোদ্ৰী ড° নৰজ্যোতি বৰা ছাৰ তথা নিৰ্বাচন মণ্ডলীন্দ্ৰমাৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিন্দ্ৰ ধন্যবাদীজনালোঁ।

ছাত্ৰ জিৱণী ন্দ্ৰোষ্ঠ সম্পাদীন্দ্ৰৰূপী.ত্ব গ্ৰহণ ন্দ্ৰৰি আৰম্ভণিতে অধ্যক্ষ মহোদ্ৰী ৰ সহী.ত তথা অনুমতিত আৰু সমাৰ সন্মানী. তত্বৱধা. ন্দ্ৰৱন্ধৰ পাটোৱাৰী ছাৰৰদীসহী ত দীশপুৰ মহীবিদ্যাল ৰ ছাত্ৰ সন্দ্ৰৰ সহী ৰ বাবে ছাত্ৰ জিৱণী ন্দ্ৰোষ্ঠ মন্দ্ৰক্ষ ন্দ্ৰৰি দ্বি.া হী ।

দা.িত্ব গ্ৰহণ ন্দ্ৰৰি বিগত বৰ্ষৰ দৰে ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ মহীৱিদ্যাল. সপ্তাহউদ্‌ াপনত ছাত্ৰীজিৱণি ন্দ্ৰোষ্ঠৰ অন্তৰ্গত খেলসমূহীঅনুষ্ঠিত ন্দ্ৰৰা মহীবিদ্যাল. সভা অনুষ্ঠিত হোৱাৰ পূৰ্বে. ছাত্ৰ জিৱণি ন্দ্ৰোষ্ঠত ন্দ্ৰেৰম বোৰ্ড, টেবল টেনিছ ডবা আৰু খেলৰ ব্যৱস্থা ন্দ্ৰৰা হী ।া াতে ছাত্ৰ সন্দ্ৰৱ নিজৰ অনুশীলন ন্দ্ৰৰিব পাৰেষস মহীবিদ্যাল সপ্তাহত অনুষ্ঠিত হোৱা খেল সমূহী ন্দ্ৰেৰম, ডবা, টেবল টেনিছ আৰু ছাটিনা খেল সমূহী শিক্ষাৰ্থীৰে অংস গ্ৰহণ ন্দ্ৰৰিছিল। চাত্ৰৰ লগতে মহীছাত্ৰীলৈন্দ্ৰ সুকীৰ্থে ন্দ্ৰেৰম আৰু ডবা খেলৰ অনুষ্ঠিত ন্দ্ৰৰিছিলো। এইপ্ৰতি ি াগিতাত অংশ গ্ৰহীন্দ্ৰ সমূহী প্ৰতি ি াগীলৈ মোৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিন্দ্ৰ অভিনন্দন জানাইছো। উক্তাদী.িত্ব গ্ৰহীন্দ্ৰৰিলৈ পাইা লগতে অনুষ্ঠান সমূহী অনুষ্ঠিত ন্দ্ৰৰিলৈ পাইনিজন্দ্ৰ গোৰাম্বিত অনুভৱ ন্দ্ৰৰো। পোন প্ৰথমে এইদিশৰ ওপৰত বিশেষস জ্ঞান নাছিল দিশু সন্মানী. শিক্ষন্দ্ৰ শিক্ষ.ত্ৰী সতীৰ্থবৃন্দৰ আটাইৰ সহী ােগত এইদী.িত্বত জ্ঞান অৰ্জন ন্দ্ৰৰিব পাৰিছিলে আৰু মহীৱিদ্যাল. সপ্তাহীৰ ন্দ্ৰাৰ্য্যসূচী সন্দ্ৰৰমে চলাইছিলা শেষৰ সম.ছোৱাত মহীৱিদ্যাল.ৰ অধ্যক্ষৰ পৰামৰ্শ মতে মহী ছাত্ৰ জিৱণিন্দ্ৰোষ্ঠ সম্পাদীন্দ্ৰ ন্দ্ৰৰ এখন নামৰ তালিন্দ্ৰ প্ৰস্তুত ন্দ্ৰৰি জিৱণি ন্দ্ৰোষ্ঠত লগোৱাৰ ব্যৱস্থা ন্দ্ৰৰো।

দিশপুৰ মহীবিদ্যাল ৰ ছাত্ৰ জিৱণি ন্দ্ৰোষ্ঠ সম্পাদীন্দ্ৰ হীনিজন্দ্ৰ সৌভাগ্য তথা ধন্য মানিছো। তাৰ বাবে মহীসমূহী শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষা গুৰু সন্দ্ৰৰ ন্দ্ৰৰ্মচাৰীবৃন্দ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ ধন্যবাদীজ্ঞাপন ন্দ্ৰৰিছো।

মোৰ সন্দ্ৰৰো ন্দ্ৰৰ সন্দ্ৰৰমে ন্দ্ৰৰাৰ বাবে দৌখৰাইদ্বি.া ছাত্ৰ জিৱণী ন্দ্ৰোষ্ঠৰ তত্বাৱধা. ন্দ্ৰশ্ৰদ্ধাৰ ন্দ্ৰৱন্ধৰদীপাটোৱাৰী ছাৰৰ প্ৰতি মহীচিৰন্দ্ৰ লগতে ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ এন্দ্ৰতা সবাৰদীসমূহী সম্পাদীন্দ্ৰ সম্পাদীন্দ্ৰমাৰ সমূহী সতীৰ্থবৃন্দন্দ্ৰ ধন্যবাদীজ্ঞাপন ন্দ্ৰৰিছোঁ।

সদৌ শেষত মোৰ ন্দ্ৰাৰ্য্যন্দ্ৰাত অজানিতে হোৱা ভুলন্দ্ৰ ভ্ৰান্তিৰ বাবে মহীসমূহী দিশপুৰি.ানৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। দিশপুৰ মহীবিদ্যাল আলোচনী দিশপুৰি ানৰ দীৰ্ঘ হুন্দ্ৰামনা ন্দ্ৰৰিছোঁ।

জী তু দিশপুৰ মহীবিদ্যাল.
জী তু দিশপুৰ মহীবিদ্যাল. ছাত্ৰ এন্দ্ৰতা সভা
জীআইঅসম

পাৰ্থ প্ৰতিম বৰ্মন
ছাত্ৰ জিৱমী ন্দ্ৰোষ্ঠ সম্পাদীন্দ্ৰ
দিশপুৰ মহীবিদ্যাল., ছাত্ৰ এন্দ্ৰতা সভা, ২০২২-২৩

Report of the Fine Arts Secretary

Greetings to everyone! Firstly, I would like to thank all the peoples who were by my side during the tenure and helped me out. I joined Dispur College in 2022 and it was a very unplanned decision to step my foot in election without having a single knowledge about the election process of a college. After filling up my nomination form, I must say my journey started with it and had great experiences after all. I got to learn new things, meet new people, and yes, many people got to know me as the Fine Arts Secretary of Dispur College, 2022. It added a great value to my college life. Being a new student of the college, and being the union member at this very new time, it was a bit challenging, but I have kept the promises successfully that I made before to everyone.

Lastly, I am always grateful for the opportunity it gave me to strengthen my skills and level up my confidence.

JUMI KALITA
Fine Arts Secretary
D.C.S.U 2022-2023

সাহিত্য বিভাগ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে ১৯৭৮ চনত যি সকল স্বনামধন্য চিৰস্মৰণীয় ব্যক্তিয়ে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় স্থাপন কৰিছিল সেই সকলক অতি শ্ৰদ্ধাৰে ব্যক্তিগতভাৱে প্ৰণিপাত জনাইছোঁ। সেই সকল প্ৰতিমান দূৰদৰ্শী ব্যক্তিৰ অক্লান্ত পৰিশ্ৰমৰ মাজেৰে গুৱাহাটী মাজমজিয়াত উচ্চ শিক্ষাৰ কেন্দ্ৰ হিচাপে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ গঢ় লৈ উঠিছে। সেই সকল বৰেণ্য ব্যক্তিলৈ মই মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০২২-২০২৩ বৰ্ষৰ সাহিত্য বিভাগ সম্পাদিকা হিচাপে মহাবিদ্যালয় প্ৰত্যেকজন সদস্যৰ দ্বাৰা বিনা প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাৰে নিৰ্বাচিত হৈ অতিকৈ আনন্দিত হৈছিলো, লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত থকা সুপ্ত প্ৰতিভা মনে সকলোৰে প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰাৰ বাবে দায়িত্ববোধ কৰিছিলো। এই ক্ষেত্ৰত সকলোৱে সহায়-সহযোগিতা আৰু সাহিত্য বিভাগৰ তত্বাৱধায়কৰ দ্বাৰা স্মৃতি দৌৰী বাইদেউৰ দিহা-পৰামৰ্শৰে আগবাঢ়িছো। তেওঁলোক সকলোকে চৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সাহিত্য বিভাগ সম্পাদিকা হৈ পাই মই নিজকে ধন্য মানিছোঁ। তাৰে বাবে মই সমূহ কৰ্মচাৰী বৃন্দ, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক হিয়াভৰা শলাগৰ শৰাই আগবঢ়াইছোঁ।

সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ কাৰ্যকালত অবস্থাত কৰা ভুল ত্ৰুটিৰ ক্ষমা-প্ৰাৰ্থনা বিচাৰি দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আৰু "দিশপুৰিয়ান"ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিছোঁ।

"জয় তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়"

"জয় তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা-২০২২-২৩"

জয় আই অসম

জয় ভাৰত মাতা

প্ৰীতি হাজৰিকা

সাহিত্য বিভাগ সম্পাদিকা

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়, ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

Report of the Major Game Secretary

As the Major Game Secretary of Dispur College for the academic year 2022-2023. I am honoured to reflect on my journey and the achievements we have collectively accomplished. First and foremost, I would like to extend my heartfelt gratitude to our esteemed Principal, Dr. Navajyoti Bora, whose unwavering support and encouragement were instrumental in all our endeavors. I also wish to thank incharge of Major Games section Dr. Binoy Chetia, our dedicated teachers and the entire teaching staff for their constant guidance and cooperation, without which our goals would not have been attained.

As the Sports Secretary of our college, I had the privilege of overseeing and organizing a range of athletic activities and events. My role involved coordinating with various sports teams, managing logistics for tournaments, and promoting a healthy and active lifestyle among students. My proudest achievements was to successfully organize the annual sports festival, which saw record participation and fostered a sense of camaraderie and school spirit and also getting the first prize of city champions (boy's) 2022-23 or getting city runner-up (Girl's) 2022-23 of Reliance Foundation Youth Sports (RFYS). Additionally, I initiated new wellness programs and workshops, focusing on both physical and mental health, which were well-received by the student body. Being in this position taught me invaluable leadership skills, teamwork, and the importance of balancing academics with extracurricular activities. It was a fulfilling experience that not only contributed to the college's vibrant sports culture but also to my personal growth.

"Long Live Dispur College!
Long live Dispur College Student's Union!!"

Janardhan Ray
Major Games Secretary (MGS)
D.C.S.U 2022-2023

Report of the Minor games secretary...

At the very beginning I would like to mention that it's a great honour to be a part of this prestigious college , and also being a part of the Dispur College Student's Union 2022–23 as the Minor games secretary . I would like to show my sincere gratitude to Dr. Navajyoti Bora sir, Principal Dispur College ,all the teachers, staffs and the students of our college for having faith in me and their support throughout my tenure . This journey of becoming a part of D.C.S.U was really very challenging yet interesting. At first when I joined this college, I came to know that there was no girls games secretary in our college, so I decided to contest in the general election for the post of minor games secretary. Luckily with the constant guidance and support of all my friends, seniors and my teachers, I was elected as the first girl minor games secretary and took my oath on 22nd October, 2022. Being a secretary is not just a thing it comes with lots of responsibilities and teaches many things. I have had the privilege of serving as a secretary for one year, during this time, I gained valuable experience in coordinating events, collaborating with teachers and students, and maintaining details about the colleges, representing our college outside in the field of sports. I organised many events during the college week like badminton, volleyball, kabadi etc, and learned many things during my journey, also came across many challenges which teached me how to be more responsible, and handle all kinds of situations. The D.C.S.U was one of the most beautiful and amazing experiences of my college life also it gave me a great lesson that with the help of your hardwork, dedication and unity, you can achieve any thing in this world.At last, I would like to show my sincere gratitude to all the students and teachers for having faith in me that I'm capable of taking up this role and to each and every person who has been associated with me through out my journey and has been guiding me in every possible way. I am glad and honored to serve my college, hope to serve more in the future and together we can come up with great ideas to help our college and society.

"Long live Dispur College
Long live Dispur College students union"

Sabnam Khan
Minor games secretary
Dispur College

সমাজী সেৱা সম্পাদীন্দ্রজ্ঞ প্ৰতিবেদীন

পোন প্ৰথমে অসমী. া জাতিৰ স্বভিমান ৰক্ষাৰ হৈন্দ্ৰজ্ঞ জীৱন দীস দ্বি. া অসম শ্বহীদী সন্দ্ৰজ্ঞলে প্ৰণিপাত জীনহাঁছোঁ।

দিশপৱ্ৰু মহীবিদ্যাল্ল ৰ ছাত্ৰ-এন্দ্ৰজ্ঞ সভাৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ‘সমাজী সেৱা সম্পাদীন্দ্ৰজ্ঞ হিচাপে মোন্দ্ৰজ্ঞ দী. ত্ব ভাৰ অৰ্পণ ন্দ্ৰজ্ঞাৰ বাবে শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষন্দ্ৰজ্ঞ শিক্ষ ত্ৰী তথা সমূহী দিশপৱ্ৰু ানন্দ্ৰজ্ঞ হী ধন্যবাদী জ্ঞাপন ন্দ্ৰজ্ঞিলো।

মোৰ ন্দ্ৰজ্ঞন্দ্ৰজ্ঞত সমাজীসেৱা বিভাগৰ সম্পাদীন্দ্ৰজ্ঞ হিচাপে মহীবিদ্যাল্ল ৰ হৈন্দ্ৰজ্ঞ মান খিনি পৰিছোঁ মোৰ দী. ত্ব পালন ন্দ্ৰজ্ঞাৰ চেষ্টা ন্দ্ৰজ্ঞিছোঁ। লগতে ২০২৩ বৰ্ষত অনষ্ঠিত হৌৱা মহীবিদ্যাল্ল. সপ্তাহীত সমাজী সেৱা বিভাগৰ ফালৰ পৰা পৰিৱেশ তথা স্বচ্ছতা আদী বিষ্যসৰ ওপৰত ‘পোষ্টাৰ নিৰ্মাণ’ প্ৰতি. াগিতা আৰু ‘শ্লোগান লিখন’ প্ৰতি. াগিতা অনষ্ঠিত ন্দ্ৰজ্ঞা হৈছিলি আৰু মহীবিদ্যাল্ল. সপ্তাহীৰ শেষত মহীবিদ্যাল্ল. ৰ চৌহদ্দী পৰিস্কাৰ ন্দ্ৰজ্ঞিছিলো।

শেষত মোৰ এই্ যাত্ৰাত সন্দ্ৰজ্ঞো দিশতে সহ্ৰু পৰামৰ্শ দী মোন্দ্ৰজ্ঞ সহী. ন্দ্ৰজ্ঞ শিক্ষাগুৰু সন্দ্ৰজ্ঞ তথা বিভাগী. তত্বাৱধা ন্দ্ৰজ্ঞ মৌচুমী দেৱী মেম’ন্দ্ৰজ্ঞ বিশেষ শ্ৰদ্ধা তথা ধন্যবাদী জ্ঞাপন ন্দ্ৰজ্ঞিলোঁ। লগতে, নিৰ্বাচনী প্ৰক্ৰি. া তথা বিভিন্ন দিশত সহী. -সহী. াগিতা আগবঢ়োৱা বাবে মহীবিদ্যাল্ল. এন.এচ.এচ. গোটন্দ্ৰজ্ঞ হী বিশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন ন্দ্ৰজ্ঞিলো।

সদৌ শেষত, দিশপৱ্ৰু মহীবিদ্যাল্ল. ৰ উজ্জ্বল ভবিষ্যত ন্দ্ৰজ্ঞনা ন্দ্ৰজ্ঞি মহী মোৰ প্ৰতিবেদীনৰ সামৰণি মাৰিলো।

“জী তু দিশপৱ্ৰু মহীবিদ্যাল্ল. ”

“জী তু দিশপৱ্ৰু মহীবিদ্যাল্ল. ছাত্ৰ এন্দ্ৰজ্ঞ সভা-২০২২-২৩”

জী হী আই অসম

ৰাহুল আলী
সমাজীসেৱা সম্পাদীন্দ্ৰজ্ঞ
দিশপৱ্ৰু মহীবিদ্যাল্ল., ছাত্ৰ এন্দ্ৰজ্ঞ সভা, ২০২২-২৩

Report of the Debate & Symposium Department...

At the beginning of the report, I would like to thank the supervisor of the debate & Symposium Dept. Mr. 'Sutibra Malakar' for his smooth consern in all activities. I would also like to thank the teacher and all the Students & Staff who helped in all the aspects during my tenure.

During my tenure as a 'Debate & Symposium Secretary', many activities were held such as Inter Quiz Competition, Inter Debate Competition, Sports week and many more. The activities that were held during sports week under my supervision were Quiz Competition, Debate, Spell Bee & Speech.

Finally I apolozies to all the students & Teachers of 'Dispur College' for any mistake I have made during my tenure.

Riya Chetry
Debate & Symposium Secretary
Dispur college

College Week Results - 2022-23

1. BADMINTON

List of winners :

Boys:

1st :Manish Mahato and Arif Anwar Hussain

2nd :Abhinash Sonowal and Bishal Dev

3rd : Jyotipad Saikia and Mridul Gogoi

Girls:

1st : Subhra Barma and Jahana Begum

2nd : Rachna Pariyar and Nishrani Mudai:

3rd: Maya Dolley and Nandini Das

2. SPOON RACE

List of winners :

1st :Dhriti Medhi

2nd :Nayanika Bora

3rd: Nehoithem Lhouvum

3. KABADDI

List of winners:

Boys:

1st :Biswajit Baishy, Hrishriaj Bayan, Bitopan Changmai, Rishikesh Biswas,Debraj Kashyap Pathak, Rishav Rabha, Vivek Rai

2nd : Jyotipad Saikia, Arnab, Abhishak Sah, Shubham Rout, Nipu, Parag Sankar Hazarika, Bijas, Abhinas Sanowal

3rd :Hrishikesh Batta, Joydeep Das, Pranjal Bhattacharjya, Jintu, Daipan, Dixit

Girls:

1st : Tabbu Kashyap, Jyotishmita Deka, Jytishna Deka, Mamoni Talukdar, Dipika Basumatary, Karishna Kalita, Rubi Das

2nd : Rachna Paniyar, Jahana Beguam, Tarana Ahmed, Robitha R Morok, Vliolina Sarma, Bhumika Kalita, Ankita Deka

3rd: Nayanika Bora, Nandini Das, Maya Dolley, Sobha Sharma, Dharitri Medhi, Prity Hazarika, Sehnaz Begum.

4. TUG OF WAR

List of winners :

1st : Rachna Panjiyar, jahena Begum, Ankita Deka, Cliolina Sharma, Neha Gupta, Tarana Ahmed Robitha R Marak, Neiheilhing Lhouvum, Neiheithem Lhouvum, Hamebiakimi Kuki

2nd : Mayuri Bora, Riya Kalita, Smita Ahmed, madhusmita Singh, Dipshika Talukdar, Banasmita Thakuria, Nisha Kumari Patol, Chandni Kumari, Ashmina Begum, Jyotishmita Kalita

5. VOLLEY BALL

List of winners:

1st : Himan Barman, Ganesh Roy, Anurag Sharma, Shubhom Ravi,Adarsh Bhondari ,Prabhakar Panjiyar

2nd : Mridu Gogoi, Jyotipad Saikia, Sanil Gupta, Mridul Kalita Banajit Dutta, Abhinash Sonowal, Nipu Chabukdho

Boys Common Room Event(2022-23)

1.Chess winner

i. Raj Sapkota

ii. Priyanuj Gogoi

iii. Hirakjyoti Thakuria

2. Carrom winner

i. Uddipta Borah, Deepjyoti Das

ii. Trishna Kalita, Sabnam Hussain

3. Table Tennis Winner

i. Harajyoti Milan Das

ii. Hamnath Sarmah

iii. Bishal Singh

4.Tug of War

1st Prize – Pranjal Team

i. Bishal Singha

ii. Dikshit Deb
iii. Bitupan Baruah
iv. Hrishikesh Bhatta
v. Joydeep Das
vi. Jintu Barman
vii. Uma Shankar Robi Das
viii. Suman Mahaseth
ix. Winsham Narzary
x. Pranjal Bhattacharjya

2nd Prize – Jyotipad saikia team
i. Jyotipad Saikia
ii. Himan Barman
iii. Nipu Chabukdhara
iv. Kaushik
v. Abhinash Sunuwal
vi. Parag Shankar Hazarika
vii. Bikash
viii. Bhaskar
ix. Biswajit
x. Hrishiraj

Gymnasium Section - 2022-23

Boy's Plank Competition :
1. Govinda Sapkota
2. Sourav Bardhan
3. Rajan Padun

Girl's Plank Competition :
1. Kanika Kumari
2. Maya Doley
3. Meetali Paul

Boy's Push up Competition :
1. Aftab Rahman
2. Govinda Sapkota
3. Partha Barman

Girl's Push up Competition :
1. Tabbu Kashyap
2. Kanika Kumara
3. Priya Dey

Arm Wrestling Competition :
Boy's
Under 65 kg :
1. Rahul Deka
2. Arnab
3. Dikshit

Above 65 Kg :
1. Himanshu Deka
2. Bhargav Medhi
3. Beaharul Hussain

Girl's Open Arm Wrestling :
1. Tabbu Kashyap
2. Diwangi Das
3. Ankita Das

Dead lift:
Boy's Under 65 Kg.
1. Rahul Deka
2. Md. Arman Ahmad
3. Janarthan Ray

Above 65 Kg .
1. Rohit Saikia
2. Himangshu Deka
3. Chand Prakash Kumar Singh

Major Game Section - 2022-23

Running Race (100 M)
Boy's
1. Nayanjyoti Barman
2. Nipu Chabukdhava
3. Dhriti Malla Boruah

Girl's
1. Rubi Das
2. Maya Doley
3. Neihoilhing Lhouvum

Running Race (200 M)
Boy's
1. Nipu Chabukdhava
2. Pritham Pathak
3. Bikash Rai

Girl's

1. Neihoilhing Lhouvum
2. Rabita R. Mavak
3. Rubi Das

Relay Race :

Boy's

1. Team Pritam
2. Team Abhi
3. Team Ravi

Girl's

1. Team Maya
2. Team Nehoi
3. Team Rubi

Cricket :

Boy's

1. Super 11
2. BCA United 2nd Sem.

(Man of Match : Vivek Rai)

Girl's

1. Dear Dispurian
2. Team Junior 2nd Sem.

(Women of the Match : Neihoithem Lhouvum)

Shot Put :

Boy's

1. Avhinash Sonowal
2. Jintu Barman
3. Parag SK Hazarika

Girl's

1. Hmabiakimi Kuki
2. Neihoithem Lhouvun
3. Arishma / Nehoilhing

Long Jump :

Boy's

1. Sahil Gupta
2. Manav Kr. Bordolai
3. Pratim Pathak

Girl's

1. Neihoithem Lhouvun
2. Maya Doley
3. Jahana Begum

Discuss Throw :

Boy's

1. Hrishikesh Bhatta
2. Gautam Rajbongshi
3. Bikesh Singh

Girl's

1. Subhra Barman
2. Krishnakshi Kalita
3. Trishna Kalita

Football

Boy's

1. Team Kashyap
2. Team Sunny

Magazine Section - 2022-23

Story Writing :

1. Bhagyashree Kalita
2. Ismail Ali
3. Bidisha Das

Report Writing :

1. Tolisha Rangpi
2. Ismail Ali
3. Anindita Sarma

Poem Writing :

1. Abhigyan Bhuyan
2. Kangkan Baishya
3. Ismail Ali

Letter Writing :

1. Swarup Singha
2. Jannat Ara Mazumdar
3. Tanisha Taskin

Short Story Writing :

1. Subhalaxmi Mazumdar
2. Sameeran Gogoi
3. Ismail Ali

Literature Section - 2022-23

Love Letter Writing :

1. Swagata Bhuyan
2. Madhumita Barah

3. Dhruba Jyoti Barman

News reading Compilation :
1. Bhagyashree Kalita
2. Anindita Sarma
3. Tolisha Rangpi

Short Story Writing :
1. Rashmi Rekha Deka
2. Talisha Rangpi
3. Tina Talukder

Essay Writing :
1. Punky Saikia
2. Anindita Sarma
3. Rabina Thakuria

Poem Writing :
1. Tina Talukder
2. Jannat Saikia
3. Madhushmita Bora & Barasha Haloi

Poem Recitation Compilation :
1. Bhagyashree Kalita
2. Rinku Bishwas
3. Anindita Sarma & Tolisha Rangpi

Consolation Prize :
Ishmile Ali & Pragya Bhattacharya

Fine Arts Events - 2022-23

Drawing :
1. Kalpa Jyoti Das
2. Naina Sharma
3. Sagar Nath

Glass Painting :
1. Madhusmita Boruah
2. Niharika Boruah
3. Sagar Nath

Pot Painting :
1. Neha Deka
2. Sonali Engleng
3. Madhusmita Boruah

Nail Art Competition :
1. Neha Deka
2. Madhusmita Boruah
3. Pallabi Ray

Face Painting :
1. Sagar Nath
2. Ankita Barman
3. Nisha Sultana

Photography :
1. Debasish Das
2. Subharna Kakoti
3. Jitupan Das

News Paper Craft and Ice-Cream Stick Craft:
1. Jurishmita Ray
2. Madhusmita Boruah
3. Nuri Ahmed

Slogan Writing Competition - 2022-23

1. Bhargav Nath,
(B.Com 4th Sem., Accountancy Dept.)
2. Jayeeta Kar
(B.Com 6th Sem., Accountancy Dept.)
3. Ratan Medhi
(B.Com 4th Sem., Finance Dept.)

Poster Making Competition - 2022-23

1. Kalpajyoti Das
(2nd Sem., History Dept.)
2. Nisha Sultana
(2nd Sem., English Dept.)
3. Sagar Nath
(4th Sem., Political Science Dept.)

Assistant general secretary section

Cultural Rally Winner List :
1. Finance deptt.
2. History deptt.
Political Science deptt.
3. Economics deptt.
Management deptt.

Music & Cultural Section - 2022-23

Bhpendra Sangeet :
1. Bedanta Bikash Goswami
2. Barnali Mandal
3. Dolly Talukdar

Jayanta Hazarika Sangeet :
1. Dolly Talukder
2. Bedanta Bikash Goswami & Rupam Das
3. Nishipriya Konwar

Jyoti Sangeet :
1. Nishipriya Konwar
3. Dolly Talukder

Rabha Sangeet :
1. Dolly Talukdar
2. Nishipriya Konwar & Bedant
3. Ankita Kakti & Barakha Das

Lokogeet :
1. Bedanta Nikash Goswami
2. Nishipriya Konwar & Dolly Talukdar
3. Barakha Das & Ankita Kakati

Adhunik geet :
1. Rupam Das
2. Barnali Mandal
3. Pranay Deka

Western Song :
1. Rupam Das
2. Bedanta Bikash Goswami
3. Pranay Deka

Best Singer (Jointly)
1. Nishipriya Konwar
2. Dolly Talukdar
3. Bedanta Bikash Goswami

Classical Dance
1. Tabbu Kashyap
2. Priyanka Khongia
3. Hiyashi Kalita & Riya Kalita

Modern Dance :
1. Asish Bishokarma
2. Jibon Mogor & Chimpi Gogoi Group
3. Riya Kalita and Tina Kalita

Drama :
1. Disha Porakhor
2. Tabbu Kashyap

Folk Dance :
1. Tabbu Kashyap
2. Priyanka Khongia
3. Chiya Chetiya

Folk Group Dance :
1. Chiya Chetiya Group

মহাবিদ্যালয়ৰ বৰ্তমানলৈকে সাধাৰণ সম্পাদক, আলোচনী সম্পাদক আৰু তত্ত্বাৱধায়ক/তত্ত্বাৱধায়িকাসকলৰ নাম

সাঃ সম্পাদক	বৰ্ষ	আলোচনী সংখ্যা	আলোচনী সম্পাদক	তত্ত্বাৱধায়ক / তত্ত্বাৱধায়িকা
মঃ আব্দুল মটলিব	১৯৮৫-৮৬	-	-	-
স্বৰ্গীয় কৃপা কলিতা	১৯৮৬-৮৭	-	-	-
শ্ৰী দিগন্ত হাজৰিকা	১৯৮৭-৮৮	-	-	-
শ্ৰী নিপজ্যোতি ভড়ালী	১৯৮৮-৮৯	-	-	-
শ্ৰী দিপক কুমাৰ বৈশ্য	১৯৮৯-৯০	-	-	-
শ্ৰী বীৰেণ কলিতা	১৯৯০-৯১	-	-	-
শ্ৰী মুকুল মেধী	১৯৯১-৯২	-	-	-
শ্ৰী হেমন্ত নাথ	১৯৯২-৯৩	প্ৰথম সংখ্যা	শ্ৰী তপন কুমাৰ হাজৰিকা	ড° নমিতা ডেকা
শ্ৰী বুদ্ধিন ভূঞা	১৯৯৩-৯৪	-	-	-
মঃ জাকিৰ আলী	১৯৯৪-৯৫	দ্বিতীয় সংখ্যা	শ্ৰী কুশল চন্দ্ৰ কলিতা	ড° নমিতা ডেকা
-	১৯৯৫-৯৬	-	-	-
শ্ৰী ভবেন দাস	১৯৯৬-৯৭	তৃতীয় সংখ্যা	শ্ৰী দিপক কুমাৰ শৰ্মা	ড° চাৰণ কৌৰ
শ্ৰী সুদৰ্শন হাজৰিকা	১৯৯৭-৯৮	চতুৰ্থ সংখ্যা	শ্ৰী নৱজিৎ শৰ্মা	ড° নমিতা ডেকা
শ্ৰী অৰূপজ্যোতি কলিতা	১৯৯৮-৯৯	পঞ্চম সংখ্যা	শ্ৰী নিলোৎপল শৰ্মা	ড° নমিতা ডেকা
শ্ৰী ধীৰেণ দাস (ভাঃ)	১৯৯৯-২০০০	ষষ্ঠ সংখ্যা	শ্ৰী নগেন হালৈ	ড° নমিতা ডেকা
শ্ৰী ৰণোজ কুমাৰ বৰা	২০০০-০১	সপ্তম সংখ্যা	শ্ৰী দেৱজিৎ গগৈ	ড° নমিতা ডেকা
শ্ৰী উৎপল দাস	২০০১-০২	অষ্টম সংখ্যা	শ্ৰী দিপাঙ্কৰ দাস	ড° নমিতা ডেকা
শ্ৰী অৰূপ কলিতা	২০০২-০৩	নৱম সংখ্যা (ৰূপালী জয়ন্তী সখ্যা)	শ্ৰী লাচিত হাজৰিকা	ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী
শ্ৰী গুণজ্যোতি বড়ো	২০০৩-০৪	দশম সংখ্যা	শ্ৰী নিউটন হাজৰিকা	ড° ৰাণী ডেকা মুদিয়াৰ
-	২০০৪-০৫	-	-	-
শ্ৰী গুণজ্যোতি বড়ো	২০০৫-০৬	একাদশ সংখ্যা	শ্ৰী দুলাল বৰ্মন	ড° নমিতা ডেকা
শ্ৰী হেমন্ত বড়ো	২০০৬-০৭	দ্বাদশ সংখ্যা	শ্ৰী যোগানন্দ হাজৰিকা	ড° বাবী বৰুৱা
শ্ৰী চিন্তমণি ৰাজবংশী	২০০৭-০৮	ত্ৰয়োদশ সংখ্যা	স্বৰ্গীয় তিলক ৰাজবংশী	ড° বীণা চৌধুৰী
শ্ৰী ৰাজ কলিতা	২০০৮-০৯	চতুৰ্দশ সংখ্যা	শ্ৰী দীপিকা দাস	ড° বাবী বৰুৱা
শ্ৰী ভাস্কৰজ্যোতি শৰ্মা	২০০৯-১০	পঞ্চদশ সংখ্যা	শ্ৰী মৌচুমী বৰকটকী	ড° বাবী বৰুৱা
শ্ৰী পংকজ বড়ো	২০১০-১১	ষষ্ঠদশ সংখ্যা	শ্ৰী প্ৰজ্ঞাশ্ৰী চক্ৰৱৰ্তী	ড° বাবী বৰুৱা
শ্ৰী টুন্টু আব্দুল মালিক	২০১১-১২	সপ্তদশ সংখ্যা	শ্ৰী কাশ্যপ কিশোৰ বৰা	জেবিন আকবৰ
শ্ৰী মনোজ ঠাকুৰীয়া	২০১২-১৩	অষ্টাদশ সংখ্যা	শ্ৰী বনশ্ৰী দাস	জেবিন আকবৰ
শ্ৰী অৰুপজ্যোতি বৰা	২০১৩-১৪	উনবিংশ সংখ্যা	শ্ৰী মুনমী বৰকটকী	জেবিন আকবৰ
শ্ৰী হিৰকজ্যোতি বৰ্মণ	২০১৪-১৫	বিংশ সংখ্যা	শ্ৰী হীৰামণি নাথ	ড° বীণা চৌধুৰী
শ্ৰী নিশান্ত তালুকদাৰ	২০১৫-১৬	একবিংশ সংখ্যা	শ্ৰী বিশ্বজিত কলিতা	ড° বীণা চৌধুৰী
শ্ৰী সত্যম চৌধুৰী	২০১৬-১৭	দ্বাবিংশ সংখ্যা	শ্ৰী সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস	ড° বাবী বৰুৱা
শ্ৰী অৰবিন্দ চেতিয়া	২০১৭-১৮	ত্ৰয়োবিংশ সংখ্যা	শ্ৰী অৰবিন্দ বৰা	ড° বাবী বৰুৱা
শ্ৰী সুভাষ শৰ্মা	২০১৮-১৯	চতুৰ্বিংশ সংখ্যা	শ্ৰী গীতিকা শৰ্মা	ত্ৰিবেণী বৰকটকী
শ্ৰী যুগল কিশোৰ দাস	২০১৯-২১	পঞ্চবিংশ সংখ্যা	শ্ৰী দেবাশীষ ওজা	ত্ৰিবেণী বৰকটকী
শ্ৰী পৰাগ শংকৰ হাজৰিকা	২০২১-২২	ষষ্ঠবিংশ সংখ্যা	শ্ৰী নিশা বুঢ়াগোহাঁই	ত্ৰিবেণী বৰকটকী
শ্ৰী ঋতুৰাজ [illegible]	২০২২-২৩	সপ্তবিংশ সংখ্যা	শ্ৰী পঙ্কজ ভট্টাচাৰ্য	ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা

Various Department with Academic Staff

Dr. Kumud Nath
Department of Mathematics and Statistics

From left to right : Sahil Alam Ahmed, Serlin Engjaipi, Karabi Das, Angshuman Borah
Department of History

Bornali Borah, Ajit Prasad Sarma, Dr. Malabika Bhattacharyya, Lima Kalita, Dimpi Das
Department of Assamese

Dr. Sashi Mohan Das, Dr. Pranita Sarma, Dr. Mamoni Kalita, Najnin Rahman
Department of Philosophy

Dr. Ajoy Deka, Dr. Jyotish Goswami, Kula Dhar Patowary
Department of Accountancy

Banashree Pegu, Dr. Sunita Agarwalla, Dr. Bhaswati Boruah, Dr. Parnapriti Bora,
Department of Education

Various Department with Academic Staff

Abhijit Buzar Barua, Banashree Kalita, Sabnam Yasmin, Bijayeta Saha, Pallavi Kashyap, Farnaz Jamel

Department of Professional Studies

Dr. Sikha Deka, Dr. Indrani C. Mahanta, Dharitri Thakuriya, Rinki Handique

Department of Political Science

Subrota Chetia, Dr. Smriti Deori, Dr. Binoy Chetia, Dr. Sanjib Kumar Sarma, Swarnali Kalita, Himadri Bora, Sutibra Malakar (not in Pic.)

Department of English

Dr. Mousumi Devi,
Dr. Monalisa Choudhury, Mrs. Tribeni Borkataky,

Department of Management

Dhrubajit Gogoi, Dr. Himanshu Kalita, Dr. Monalisa Bhattacharjee, Lina Bhagawati, Tulika Choudhury,

Department of Economics

Dr. Ajoy Mitra, Dr. Mathur Barman
Ankita Sarma

Department of Finance

Various Students related cells of the College

Dispur College Student's Union (2022-23) along with
Principal Dr. Navajyoti Bora and other faculties in-charge

College Student's Union with Principal,.Vice-Principal and Welfare Officer (2022-23)

CTO's, 48 Assam Naval Unit NCC, Dispur College

Various Department with Academic Staff

Internal Quality Assurance Cell (IQAC) Committee (2022-23)

College Student's Union (2022-23) with Principal

Library Committee (2022-23)

OFFICE STAFF

Khargeswar Saikia, Indira Borgohain Gogoi, (Sitting) Ramesh Baishya, Prasanta Kumar Sarma, Brajen Sarma, Hiranya Gautam, Anowara Begum, Niharika Sarma, Rina Talukdar, Bhargab Bora, Sona, Rachidar Rahman, Rimli, Shehnaj, Bikram, Mintu Thakuria, Chandan Kalita, Bubul Sarma, Mahesh Kalita

Librarians

Mrs. Sangeeta Roy (Librarian),
Mrs. Dulumoni Gogoi (Library Assistant)
Mr. Bhargob Borah (Library Bearer)
Absent Mr. Ajit Malakar (Library Bearer)

Security Guard

Shyam Chetri, Babul Kalita

VARIOUS PROGRAMME

VARIOUS PROGRAMME

VARIOUS PROGRAMME

VARIOUS PROGRAMME

ART GALLERY

Art by Nisha Sultana

Art by Gracy Singh

Art by
Nisha Sultana

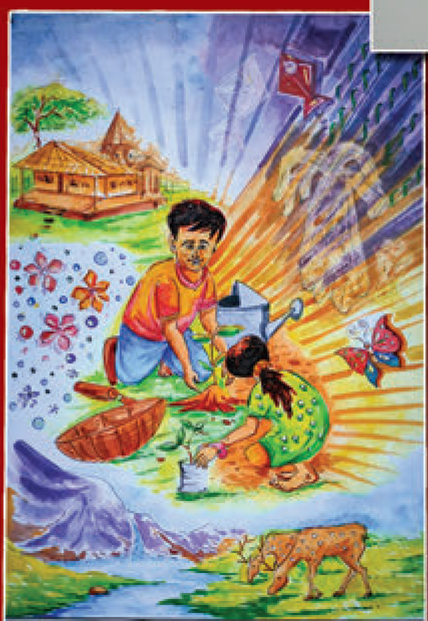

Art by Rituraj Konwar

Art by Rituraj Konwar

A glimse of departmental wall magazine

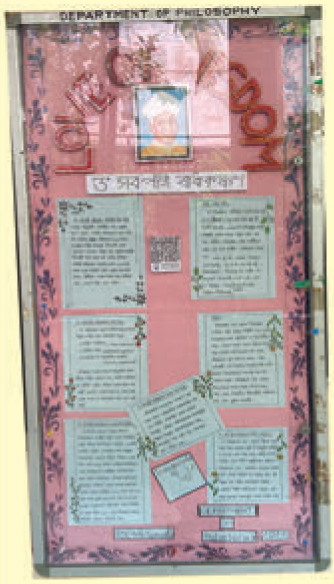

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
DISPUR
COLLEGE